

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 296 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55
2 octombrie 2012

Număr de referință

Cuprins

Pagina

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

SESIUNEA 2011-2012

Ședințele dintre 5 și 7 aprilie 2011

Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 176 E, 16.6.2011.

TEXTE ADOPTATE

Marți, 5 aprilie 2011

2012/C 296 E/01

Fluxuri migratorii cauzate de instabilitate: domeniul și rolul politicii externe a UE

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul politicii externe a UE (2010/2269(INI)) 1

2012/C 296 E/02

Rolul femeilor în agricultură și în zonele rurale

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la rolul femeilor în agricultură și în zonele rurale (2010/2054(INI)) 13

2012/C 296 E/03

Finanțarea UE în domeniul dezafectării centralelor nucleare din noile state membre

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la eficiența și eficacitatea finanțării UE în domeniul dezafectării centralelor nucleare din noile state membre (2010/2104(INI)) 19

2012/C 296 E/04

Noul cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor (2010/2209(INI)) 26

RO

(continuare în pagina următoare)

Miercuri, 6 aprilie 2011

2012/C 296 E/05	Viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale (2010/2203(INI))	34
2012/C 296 E/06	Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene - Lupta împotriva fraudei Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2009 (2010/2247(INI))	40
2012/C 296 E/07	Statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european (2010/2201(INI))	46
2012/C 296 E/08	Guvernanță și parteneriat în cadrul pieței unice Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la guvernanță și parteneriat în cadrul pieței unice (2010/2289(INI))	51
2012/C 296 E/09	Piața unică pentru europeni Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la o piață unică pentru europeni (2010/2278(INI))	59
2012/C 296 E/10	Piața unică pentru întreprinderi și creștere economică Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la piața unică pentru întreprinderi și creștere economică (2010/2277(INI))	70

Joi, 7 aprilie 2011

2012/C 296 E/11	Situația din Siria, Bahrain și Yemen Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la situația din Siria, Bahrain și Yemen	81
2012/C 296 E/12	A patra conferință a Organizației Națiunilor Unite privind țările cel mai puțin dezvoltate Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la cea de a patra Conferință a Organizației Națiunilor Unite privind țările cele mai puțin dezvoltate	85
2012/C 296 E/13	Raportul de țară pentru 2010 privind Islanda Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la raportul de țară pentru 2010 privind Islanda	89
2012/C 296 E/14	Raportul de țară pentru 2010 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la Raportul privind progresele înregistrate pentru anul 2010 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei	94
2012/C 296 E/15	Situația din Côte d'Ivoire Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la situația din Côte d'Ivoire	101

Marți, 5 aprilie 2011

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Fluxuri migratorii cauzate de instabilitate: domeniul și rolul politicii externe a UE

P7_TA(2011)0121

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul politicii externe a UE (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale de instituire a unui Instrument european de vecinătate și de parteneriat ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 de instituire a unui Instrument de stabilitate ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de înființare a unui Instrument financiar pentru promovarea democrației și a drepturilor omului la nivel mondial ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar ⁽⁵⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat între statele din Africa, zona Caraibelor și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou, la 23 iunie 2000 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Decizia nr. 2010/427/UE din 26 iulie 2010 a Consiliului privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) ⁽⁷⁾,
- având în vedere Convenția ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, adoptată la 18 decembrie 1990,
- având în vedere Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 și Protocolul din 31 ianuarie 1967 privind statutul refugiaților,

⁽¹⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.⁽²⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 1.⁽³⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.⁽⁵⁾ JO L 163, 2.7.1996, p. 1.⁽⁶⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.⁽⁷⁾ JO L 201, 3.8.2010, p. 30.

Marți, 5 aprilie 2011

- având în vedere Abordarea globală a migrației, adoptată de Consiliul European la 13 decembrie 2005, care definește dimensiunea externă a politicii în materie de migrație și cele trei priorități principale ale acesteia, și anume: promovarea migrației legale, combaterea migrației ilegale și întărirea legăturii dintre migrație și dezvoltare,
- având în vedere Pactul european privind migrația și azilul, adoptat de Consiliul European în octombrie 2008, Primul raport anual al Comisiei privind imigrația și azilul (2009) (COM(2010)0214), precum și Concluziile Consiliului privind acțiunile ulterioare Pactului european privind imigrația și azilul din 3 iunie 2010,
- având în vedere Declarația comună Africa-UE privind migrația și dezvoltarea, semnată la Sirta la 23 noiembrie 2006, în care se subliniază necesitatea ca statele africane și cele din UE să se angajeze la un parteneriat între țările de origine, de tranzit și de destinație, care să urmărească o gestionare mai eficace a migrației, ținând seama și de conexiunile acesteia cu dezvoltarea,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 18-19 iunie 2009 referitoare la imigrația ilegală,
- având în vedere Programul de la Stockholm pentru perioada 2010-2014, Pactul european privind migrația și azilul, precum și Planul de acțiune al Comisiei privind punerea în aplicare a Programului de la Stockholm (COM(2010)0171),
- având în vedere Raportul din 14 martie 2008 al Înalțului Reprezentant și al Comisiei privind schimbările climatice și securitatea internațională, precum și recomandările în acest sens din 18 decembrie 2008 și concluziile Consiliului din 8 decembrie 2009,
- având în vedere Declarația comună a Conferinței ministeriale pe tema „Stabilirea de parteneriate în domeniul migrației”, organizată la Praga în perioada 27-28 aprilie 2009,
- având în vedere Convenția ONU împotriva criminalității organizate transnaționale din decembrie 2000 și protocoalele la aceasta,
- având în vedere acordul cu privire la un calendar al colaborării dintre UE și Libia în materie de migrație, semnat la 4 octombrie 2010, la Tripoli, de comisarii Malmström și Füle, iar, din partea Libiei, de dl Moussa Koussa, secretarul Comitetului Popular General pentru Legături Externe și Cooperare Internațională, și de dl Yunis Al-Obeidi, Secretarul Comitetului Popular General pentru Securitate Publică,
- având în vedere Recomandarea sa din 20 ianuarie 2011 adresată Consiliului referitoare la negocierile privind Acordul-cadru UE-Libia ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația de la Tripoli, publicată cu ocazia celui de-al Treilea summit Africa – UE, care a avut loc la Tripoli, Libia, în perioada 29-30 noiembrie 2010,
- având în vedere cuvântarea ținută de Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Catherine Ashton, la 4 mai 2010, în fața Consiliului de Securitate al ONU, în care aceasta a subliniat necesitatea unei abordări globale în privința gestionării crizelor și a consolidării păcii și a evidențiat legăturile clare dintre securitate, dezvoltare și drepturile omului,
- având în vedere Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (Directiva privind Cartea Albastră) ⁽²⁾,
- având în vedere declarația comună publicată în urma Summit-ului dedicat Parteneriatului estic, desfășurat la Praga la 7 mai 2009, cu ocazia căruia s-a inaugurat Parteneriatul estic,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ JO L 155, 18.6.2009, p. 17.

Marți, 5 aprilie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la reducerea sărăciei și crearea de locuri de muncă în țările în curs de dezvoltare: calea de urmat ⁽¹⁾, în special punctele 71, 72 și 73 din aceasta,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la refugiații eritreeni reținuți ostatici în Sinai ⁽²⁾,
 - având în vedere Concluziile Președinției publicate în urma conferinței având drept temă „Traficul de ființe umane: o abordare multidisciplinară a prevenirii traficului de persoane, a urmăririi penale a traficantilor și a protecției victimelor”, care a avut loc la 27 ianuarie 2011;
 - având în vedere articolul 80 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care prevede că politicile referitoare la „controlul la frontiere, dreptul de azil și imigrarea (...) sunt reglementate de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, inclusiv pe plan financiar” și că, „Ori de câte ori este necesar, actele Uniunii adoptate în temeiul prezentului capitol cuprind măsuri adecvate pentru aplicarea acestui principiu”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare și al Comisiei pentru libertăți civile, justiției și afaceri interne (A7-0075/2011),
- A. întrucât insecuritatea politică, socială și economică, represiunile politice și regimurile autoritare constituie principalele forțe motrice care se află la originea migrației, care privează comunitățile afectate de perspective și venituri locale viabile și, prin urmare, de dreptul de a alege între a migra sau nu, riscându-și, astfel, viața în mod constant și oferindu-le drept unică opțiune migrarea; întrucât schimbările climatice și degradarea mediului sunt pe cale să devină o cauză din ce în ce mai frecventă a migrației;
- B. întrucât migrația la originea căreia se află instabilitatea este cauzată, în special, de războaie și conflicte armate sau de riscul de război și conflicte armate, de încălcări ale drepturilor omului - incluzând persecutarea sau limitarea drepturilor oponenților politici, ale minorităților, inclusiv ale minorităților religioase, etnice și LGBTT și, precum și ale grupurilor defavorizate - de calamități naturale sau de origine umană, precum și de lipsa de perspective economice viabile și a unei structuri sustenabile de garantare a democrației și a bunei guvernări, a respectării și promovării drepturilor civile, politice, culturale, economice și sociale;
- C. întrucât migrația, prin natura sa de fenomen de durată și de anvergură mondială, a contribuit la schimbul de idei, dar a dat naștere totodată și unor provocări reprezentate de integrarea imigranților în cadrul societăților-gazdă și, prin urmare, a condus atât la îmbogățirea culturală și economică a Uniunii Europene, cât și la apariția unor probleme de incluziune și adaptare socială; întrucât UE are nevoie de o imigrație puternică, însă controlată, pentru a-și susține populația în curs de îmbătrânire și a face față altor provocări de ordin social și economic;
- D. întrucât, în trecut, în funcție de locurile supuse presiunilor celor mai importante, fluxurile migratorii și-au modificat traiectoria, însă nu au încetat niciodată, și întrucât migrația, chiar dacă nu poate fi oprită, va suferi, probabil, în următoarele decenii, transformări în ceea ce privește anvergura și complexitatea și, prin urmare, trebuie abordată, astfel încât să se evite suferințele umane;
- E. întrucât migrația legală reprezintă un proces optim, atât pentru persoanele care urmăresc să-și părăsească țara de origine, cât și pentru țara-gazdă;
- F. întrucât presiunea fluxurilor migratorii cauzate de instabilitate, care capătă forma migrației ilegale, este resimțită într-o mai mare măsură de statele membre situate la frontierele externe ale UE;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0496.

Marți, 5 aprilie 2011

- G. întrucât niciun stat membru al UE nu a ratificat până în prezent Convenția ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora; întrucât convenția menționată constituie cadrul juridic internațional cel mai cuprinzător al protecției drepturilor lucrătorilor migranți și ale familiilor lor și orientează statele în privința abordării care trebuie adoptată pentru a asigura respectarea drepturilor migranților cu ocazia elaborării și a implementării politicilor privind migrația forței de muncă;
- H. întrucât instabilitatea economică are un efect deosebit de puternic asupra tinerelor generații, a femeilor, a minorităților sau a grupurilor defavorizate, care, private de perspectiva unui loc de muncă, pot cădea mult mai ușor victimă violenței, radicalizării și recrutării de către grupuri teroriste;
- I. întrucât schimbările climatice nu pot fi dissociate de penuria de alimente și apă, despăduriri și degradarea solurilor și sunt percepute din ce în ce mai mult drept o amenințare majoră la adresa securității și a stabilității internaționale;
- J. întrucât persoanele constrânse să-și părăsească locuințele ca urmare a dezastrelor de mare amploare provocate de schimbările climatice trebuie să fie ajutate și protejate; întrucât, cu toate acestea, legislația în vigoare privind refugiații nu recunoaște dreptul la protecție internațională al refugiaților din cauza factorilor climatici;
- K. întrucât, într-unele dintre regiunile cele mai afectate de schimbările climatice și, ca urmare a acestora, de pierderea biodiversității, precum Sahelul, migrația a devenit singura formă de adaptare la schimbările climatice;
- L. întrucât unii migranți pot fi și solicitanți de azil și pot obține, eventual, recunoașterea oficială a statutului de refugiat;
- M. întrucât exploatarea migrației ilegale nu numai că prezintă riscuri ridicate pentru viața migranților, însă este, foarte adesea, asociată cu cele mai grave încălcări ale drepturilor omului, printre care munca forțată, exploatarea sexuală, abuzurile comise asupra minorilor și violența bazată pe gen; întrucât, pentru a deveni mai eficace, acțiunile întreprinse de UE pentru a împiedica producerea unor astfel de abuzuri și a proteja migrații, inclusiv pe cei ilegali, aflați în primejdie, ar trebui intensificate;
- N. întrucât problema traficului ilegal de migranți afectează aproape toate țările din lume; întrucât exploatarea migrației ilegale, care este, din păcate, o activitate comercială lucrativă pentru cei implicați în criminalitatea organizată, poate fi asociată, de asemenea, cu contrabanda cu arme și traficul de persoane și de droguri; întrucât exploatarea migrației ilegale poate constitui una dintre sursele de finanțare ale grupărilor radicale și teroriste și vulnerabilizează migrații, expunându-i pericolului de a cădea victimă criminalității organizate și rețelelor extremiste;
- O. întrucât, în cadrul politicilor UE, ar trebui acordată o atenție deosebită categoriilor celor mai vulnerabile din rândul migranților, în special minorilor neînsoțiți;
- P. întrucât migrația ilegală are consecințe asupra gestionării migrației și a capacității de integrare atât a țărilor de destinație, cât și a celor de tranzit; întrucât, în anumite cazuri, în ceea ce privește țările de tranzit, aceasta poate avea efecte negative asupra sustenabilității și a perspectivelor de dezvoltare ale piețelor locale ale forței de muncă și alimenta creșterea instabilității;
- Q. întrucât creșterea demografică preconizată atât în țările de origine, cât și în cele de tranzit, în special în Magreb, Mashreq și în întreaga regiune din nordul Africii, ar putea afecta negativ perspectivele de creștere economică și de creare de locuri de muncă, agravând, astfel, situația socială și economică din țările în cauză, dacă nu se iau deciziile politice și economice necesare; întrucât toate acestea, corelate cu lipsa de principii democratice, vor genera tensiuni interne și instabilitate, cum s-a văzut în cursul recentelor demonstrații din Tunisia, Algeria, Egipt și o serie de alte țări din lumea arabă și, în consecință, vor conduce la o creștere a fluxurilor de migrație, ceea ce va crea o presiune și mai mare asupra capacității de integrare a țărilor de destinație;

Marți, 5 aprilie 2011

- R. întrucât, în contextul actualelor tendințe demografice, UE ar trebui să examineze în ce măsură dorește să-și deschidă frontierele în următorii ani pentru fluxurile migratorii provenite din țările de origine și de tranzit pentru a contrabalansa tensiunile demografice și sociale interne generate de acestea, ajutându-le, astfel, să-și mențină stabilitatea internă, precum și în ce măsură este nevoie să investească într-un program economic reînnoit pentru aceste țări, inclusiv unul axat pe investiții și crearea de locuri de muncă;
- S. întrucât ar trebui să se ia măsuri pentru a se evita noi valuri de rasism și xenofobie în țările de destinație și de tranzit;
- T. întrucât migrația spre UE constituie doar o parte a unui fenomen de migrație mult mai amplu pe axele sud-nord și sud-sud; întrucât apropierea geografică de UE a țărilor incluse în politica europeană de vecinătate (PEV) și, în același timp, importanțele diferențe de standarde dintre legile în materie de migrație ale unor țări PEV și cele ale UE pot crea un avantaj concurențial pentru aceste țări, consolidând poziția acestora ca țări de tranzit și limitându-le expunerea și responsabilitățile ca potențiale țări de destinație;
- U. întrucât PEV ar trebui să sprijine într-un mod mai activ capacitatea statelor din vecinătatea UE de a gestiona migrația;
- V. întrucât recente evenimente dramatice din Egipt și din alte țări din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu riscă să determine creșterea fluxurilor de migranți, atât legali, cât și ilegali, spre Europa;
- W. întrucât tensiunile dintre țările de origine și cele de tranzit și dintre țările de destinație și cele de tranzit legate de gestionarea fluxurilor de migrație ar putea deveni o sursă de potențiale conflicte și dezacorduri în viitor, în lipsa unei politici mai armonizate, coordonate și eficace în materie de migrație; întrucât, cu toate acestea, o abordare mai coordonată și mai cuprinzătoare a gestionării migrației ar putea contribui la respectarea într-o mai mare măsură a demnității tuturor migranților, care ar putea contribui la satisfacerea nevoilor în materie de forță de muncă în țările de tranzit și de destinație și la stimularea dezvoltării în țările de origine; întrucât o abordare mai coordonată și mai cuprinzătoare a gestionării migrației ar trebui să asigure deplina respectare a drepturilor omului în cazul migranților care s-ar putea afla în situații de primejdie;
- X. întrucât transferurile de fonduri legale și transparente pot juca un potențial rol pozitiv în stimularea dezvoltării economice și ar trebui acordată o atenție deosebită garantării dreptului migranților de a-și sprijini familiile și de a investi în țările lor;
- Y. întrucât Uniunea Europeană trebuie să își dezvolte o politică eficientă și judicioasă în domeniul migrației, similară cu cele implementate în Canada, Australia și Noua Zeelandă; întrucât instabilitatea din regiunile aflate în vecinătatea UE periclitează elaborarea unei astfel de politici în domeniul migrației;
- Z. întrucât politica externă a UE poate completa în mod pozitiv și întări politicile UE în materie de migrație și trebuie să abordeze toate sursele de instabilitate din țările de origine și să continue un dialog activ cu țările de tranzit privind standarde uniforme, bazate pe drepturile omului, pentru legislația națională în materie de migrație a acestora, asigurând, astfel, condiții de egalitate în cadrul cărora atât țările de destinație, cât și cele de tranzit, respectă aceleași reguli și oferă migranților același nivel de protecție; întrucât nivelul de dezvoltare diferit din țările de tranzit necesită acordarea de asistență financiară din partea UE pentru a le ajuta să atingă standarde comparabile cu cele din UE;
- AA. întrucât VP/ÎR a subliniat importanța unei abordări globale în privința chestiunilor legate de securitate și stabilitate, prin intermediul cărora strategiile de dezvoltare și crearea unor perspective economice sustenabile pot completa și consolida, în continuare, operațiunile de menținere și instaurare a păcii, creând, astfel, condițiile necesare pentru stabilitate și securitate pe termen lung;

Marți, 5 aprilie 2011

AB. întrucât noua arhitectură a politicii externe instituită de Tratatul de la Lisabona și crearea SEAE oferă posibilitatea dezvoltării unor sinergii extrem de valoroase între politica externă și cea de apărare, pe de o parte, și între PEV și politica de cooperare pentru dezvoltare, pe de altă parte, ca dimensiuni și strategii care se întăresc reciproc și sunt interconectate; întrucât noua structură permite și diplomației culturale să joace un rol în acțiunile externe ale UE; întrucât aceste sinergii ar trebui să fie deja luate în considerare în etapa de planificare,

AC. întrucât trebuie să se facă distincție între migranți, solicitanți de azil și refugiați,

1. salută recente propuneri ale Comisiei privind migrația legală a altor persoane decât solicitanții de azil și o îndeamnă să dezvolte instrumente suplimentare pentru a stabili o politică comună în materie de imigrare, pentru a gestiona migrația de natură economică în vederea promovării progresului economic și social în statele de destinație, de tranzit și de origine și pentru a spori coeziunea socială prin îmbunătățirea integrării imigranților; subliniază necesitatea furnizării de informații adecvate privind posibilitățile de imigrare legală în UE, cu scopul de a preveni migrația ilegală, de a asigura o mai bună valorificare a sistemelor UE de imigrare legală, de a clarifica actualele perspective și oportunități din UE și de a dezminți speranțele false oferite de traficanți, limitând, astfel, câștigurile obținute de criminalitatea organizată și traficanții de persoane, care profită de pe urma situației persoanelor care sunt nevoite să plece; solicită Comisiei să promoveze măsuri de protecție a grupurilor și a persoanelor vulnerabile (în principal femeile și copiii), care, deseori, devin victime ale traficului de persoane și ale exploatării sexuale, și îndeamnă Comisia să înființeze în țările terțe centre de informare privind posibilitățile de migrare în UE; solicită totuși o abordare echilibrată între promovarea migrării legale în UE și garanțiile că aceasta deține capacitatea necesară pentru a primi și a integra cu succes migrații;

2. reamintește că o migrație legală bine gestionată poate aduce beneficii și țărilor terțe, prin intermediul fondurilor pe care imigranții le trimit în țara lor de origine; în plus, subliniază importanța susținerii inițiativelor destinate să promoveze implicarea migranților în cadrul proiectelor de dezvoltare și de formare din țările de origine a acestora;

3. solicită statelor membre să lucreze în colaborare cu state din afara UE pentru a asigura prompta disponibilitate a informațiilor privind migrația legală și a pleda în mod activ în sprijinul acesteia;

4. consideră că migrația forțată este provocată, printre altele, de funcționarea deficitară a economiilor, de sărăcirea populației, de încălcările drepturilor omului, de degradarea mediului, de accentuarea discrepanțelor dintre țările bogate și cele sărace, de războaiele civile, de războaiele pentru obținerea controlului asupra resurselor naturale și de persecuțiile politice;

5. sprijină analiza și orientările politice ale VP/ÎR, care scot în evidență necesitatea unei abordări globale și coerente, bazată pe strategii precis orientate în materie de dezvoltare și drepturile omului, cu titlu de instrument suplimentar al politicii externe a UE destinat soluționării problemelor legate de stabilitate și securitate și creșterii eficacității operațiunilor de menținere și instaurare a păcii; solicită, în acest context, consolidarea rolului agenției FRONTEX, astfel încât aceasta să poată controla mai bine fluxurile de migrație; consideră că, în contextul noii arhitecturi a politicii externe instituită de Tratatul de la Lisabona și rezultată în urma creării SEAE, ar fi importantă consolidarea, în continuare, a dialogului și analizei interinstituționale privind fundamentele și obiectivele unei asemenea abordări globale, în special în ceea ce privește o programare și niște parteneriate bine direcționate cu țări beneficiare, care pot asigura un proces sustenabil de democratizare, bună guvernare, respectare a drepturilor omului și creștere economică, consolidând, astfel, securitatea și stabilitatea;

Marți, 5 aprilie 2011

6. îndeamnă Comisia să elaboreze un sistem de monitorizare permanentă pentru toate activitățile FRONTEX legate de gestionarea fluxurilor de migrație; consideră că este necesară o reflectare clară a dimensiunii „drepturile omului” a operațiunilor FRONTEX în textul versiunii modificate a Regulamentului FRONTEX, în special în ceea ce privește dreptul unei persoane de a-și părăsi țara, interdicția returnării și dreptul de a solicita azil; salută reușita activităților întreprinse de FRONTEX și cooperarea sa cu statele membre în vederea punerii în aplicare a sistemului european comun de azil și, de asemenea, salută înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil (BESA); consideră că activitățile și operațiunile întreprinse de FRONTEX și de BESA trebuie să fie stabile și permanente, astfel încât să se poată acorda sprijinul necesar statelor membre afectate în mod deosebit de grav; subliniază că, între toate statele membre ale UE, în special cele mai vulnerabile dintre acestea, este nevoie de mai multă solidaritate, astfel încât coordonarea politică și repartizarea sarcinilor să atingă o eficacitate optimă;

7. constată că, pe fundalul unui multilateralism crescând, cu mai mulți actori internaționali și donatori importanți, precum UE, SUA, Japonia, China și, potențial, într-o perspectivă mai îndepărtată, alte țări BRIC, precum Brazilia și China, stabilitatea și securitatea reprezintă un obiectiv comun și o condiție prealabilă esențială pentru creșterea economică mondială; subliniază, de asemenea, că provocările legate de stabilitate și securitate sunt de așa natură, încât necesită nu numai resurse pertinente, într-o perioadă de austeritate bugetară, dar și economii de scară și eforturi coordonate; consideră că ar trebui inițiat un proces de reflecție cu privire la un dialog activ între UE, SUA, Japonia, China și instituțiile financiare internaționale referitor la strategii coordonate pe criterii geografice și tematice în materie de securitate, stabilitate și ajutor, ceea ce ar crea un efect de pârgie colectiv mai puternic și ar constitui o alocare mai echilibrată, mai bine orientată și mai eficientă a resurselor, asigurând totodată o distribuie echitabilă a sarcinilor; consideră, de asemenea, prin prisma recente revizuirii a politicii în materie de ajutor extern efectuate la Casa Albă, care a evidențiat importanța coordonării ajutorului cu alți donatori importanți, că un prim pas important în direcția unei astfel de reflecții l-ar putea constitui un summit UE-SUA privind intensificarea cooperării în materie de ajutor umanitar și pentru dezvoltare, pentru a identifica, dintr-o perspectivă transatlantică, domenii comune de interes și bazele coordonării în materie de politici;

8. îndeamnă Comisia să se asigure că toate acordurile de readmisie semnate de UE și statele sale membre respectă pe deplin drepturile omului și principiul nereturnării și nu pun în pericol nicio persoană care are nevoie de protecție internațională;

9. constată că adăpostirea refugiaților în țările învecinate prezintă avantaje semnificative și solicită UE să considere acest fapt drept o prioritate;

10. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în prezent, există aproximativ 38 de state fragile în lume (conform Indicelui falimentului statal pe 2010; Fund for Peace), la nivel mondial 1 miliard de persoane fiind afectate de probleme legate de instabilitate (Banca Mondială); constată că statele fragile sunt cele mai vulnerabile la șocurile interne și externe, atât la nivel politic, cât și economic, și că instabilitatea statală contribuie la procesul de migrație;

11. consideră că sprijinul acordat statelor fragile din punct de vedere politic și economic, care constituie o eventuală sursă de migrație ilegală și de tensiuni legate de securitate și stabilitate, ar trebui să includă întotdeauna, în afară de redresarea și sprijinul bugetar și de strategii de instaurare sau consolidare a stabilității, investiții directe și strategii de acces la piețele UE, strategii de dezvoltare rurală și de securitate alimentară, acordarea de sprijin în cadrul ODM, politici de creare de locuri de muncă, dezvoltarea infrastructurii, sprijinirea IMM-urilor, facilități de microcredite, precum și strategii axate pe promovarea democratizării și a bunei guvernări, a incluziunii sociale, a emancipării femeilor, minorităților și grupurilor defavorizate, precum și a toleranței etnice și religioase, maximizând perspectivele și alternativele la nivel local pentru potențialii migranți; își exprimă convingerea fermă că astfel de strategii trebuie să se bazeze pe parteneriate active, care să se inspire din principiile responsabilizării și emancipării țărilor beneficiare, dar și pe obiective, foi de parcurs clare și condiții pentru îndeplinirea acestora definite în comun cu țările donatoare, precum și pe evaluări comparative și norme stricte privind asumarea răspunderii; subliniază că programele care primesc astfel de finanțări trebuie să aibă drept criteriu fundamental obținerea unei plus-valori atât la nivel regional, cât și la nivel local, oferind, astfel, asigurări că își aduc o contribuție substanțială la dezvoltarea economiilor locale;

Marți, 5 aprilie 2011

12. subliniază că orice studiu și analiză a viitoarelor tendințe și forme ale migrației, cum ar fi migrația pe termen scurt, migrația circulară și migrația sezonieră, ar trebui să țină seama de factorii care pot declanșa migrația, cum ar fi crizele politice și economice sau impactul schimbărilor climatice din țările de origine;

13. solicită Uniunii Europene și statelor membre să adopte măsuri, atât la nivel intern, cât și la nivel internațional, pentru a încuraja statele de origine ale migranților să adopte și să pună în aplicare măsuri și politici care să le permită să se dezvolte din punct de vedere social, economic și democratic, astfel încât cetățenii lor să nu mai fie constrânși să migreze;

14. solicită Comisiei și SEAE să depună eforturi suplimentare cu privire la dezvoltarea și democratizarea țărilor de origine și să promoveze statul de drept în vederea soluționării, chiar de la origine, a problemelor legate de migrație;

15. încurajează înființarea unor centre de informare și gestionare a migrației în afara UE, pentru a sprijini țările terțe de origine sau de tranzit să definească o politică în materie de migrație ca răspuns la preocupările potențialilor migranți și ale migranților repatriați, să ofere îndrumări privind imigrația legală, precum și cu privire la posibilitățile de găsimă a unui loc de muncă și la condițiile de trai din țările de destinație și să sprijine persoanele care doresc să migreze prin cursuri de formare profesională, bazându-se pe experiența câștigată datorită proiectului-pilot desfășurat la Bamako, Mali (CIGEM); solicită Comisiei să prezinte în mod regulat comisiei competente a Parlamentului European rapoarte privind noi inițiative în vederea înființării de astfel de centre;

16. reamintește că, în rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la reducerea sărăciei și crearea de locuri de muncă în țările în curs de dezvoltare: calea de urmat, Parlamentul a subliniat că UE nu ar trebui să ezite să aplice sancțiuni în cazul în care țările în curs de dezvoltare nu își respectă obligațiile în materie de guvernare și de drepturile omului care le revin în conformitate cu acordurile comerciale, a solicitat autorităților UE să asigure respectarea cu strictețe a principiului condiționalității, astfel cum se stipulează în Acordul de la Cotonou, și a subliniat că aceleași criterii de condiționalitate ar trebui să se aplice acordării de ajutor în temeiul Fondului european de dezvoltare (FED) și al Instrumentului de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (ICD); subliniază că, în cazul asistenței acordate de UE, în afara celei pentru dezvoltare și a ajutorului umanitar, inclusiv în cazul ajutorului macrofinanciar oferit prin împrumuturile FMI, precum și al operațiunilor de împrumut ale BEI și ale programelor BERD, ar trebui să se aplice, de asemenea, criterii similare de condiționalitate și că o astfel de asistență ar trebui să fie bazată pe parteneriat, obiective și valori comune și pe fidelitate și să fie în măsură să îndeplinească atât așteptările donatorului, cât și pe cele beneficiarului; subliniază, pe deasupra, că sprijinul activ acordat de UE țărilor beneficiare ar trebui să fie eficace și orientat asupra rezultatelor și că ar trebui să fie respectate valorile fundamentale ale UE; solicită VP/ÎR și Comisiei să urmărească obiectivul loialității față de UE și de valorile sale fundamentale atunci când va structura arhitectura asistenței financiare a UE, precum și în relațiile bilaterale cu țările care beneficiază de asemenea asistență; consideră că, la nivelul UE, ar trebui inițiat un proces de analiză privind temeiurile și sfera de aplicare a criteriilor de condiționalitate pentru asistența financiară acordată de UE;

17. salută introducerea clauzelor privind drepturile omului în toate acordurile comerciale bilaterale ale UE și sprijină introducerea principiului condiționalității în înțelegerile comerciale cu țările în curs de dezvoltare prin intermediul sistemului generalizat de preferințe; recunoaște că acest principiu al condiționalității nu este întotdeauna aplicat, deoarece Comisa a dat dovadă de reticență în ceea ce privește impunerea de sancțiuni țărilor în curs de dezvoltare care nu își respectă angajamentele asumate cu privire la respectarea drepturilor omului, buna guvernare și democratizare; îndeamnă Comisia să ia în considerare aplicarea de sancțiuni ori de câte ori este necesar, dar îi solicită să analizeze atent consecințele unor astfel de sancțiuni asupra populațiilor din țările beneficiare înainte de a le adopta;

18. consideră că țărilor de tranzit ar trebui să li se aplice, de asemenea, politici similare celor din țările de origine, ca, de exemplu, strategii de reducere a sărăciei, politici în materie de investiții directe și acces la piețe, punându-se accentul pe un program de ocupare a forței de muncă, care poate garanta perspective eficace pe termen lung de incluziune socială, stabiliza piața internă a muncii și ameliora potențialul pe termen lung al țărilor de tranzit;

Marți, 5 aprilie 2011

19. consideră că, în cadrul gestionării fluxurilor neregulate de migrație, UE și statele sale membre trebuie să respecte pe deplin drepturile solicitanților de azil și să se abțină de la orice acțiuni care ar descuraja refugiații potențiali să ceară protecție;

20. solicită Comisiei să creeze un mecanism de stabilire a responsabilităților pentru primirea solicitanților de azil și pentru examinarea cererilor lor, precum și pentru combaterea migrației ilegale, domenii în care există o povară disproporționată lăsată în seama anumitor state membre ca urmare a poziției lor geografice sau a componenței lor demografice;

21. îndeamnă Comisia să creeze un sistem de monitorizare pentru verificarea respectării drepturilor refugiaților și ale solicitanților de azil în timpul controalelor efectuate la intrare (și înainte de intrare) în conformitate cu Codul frontierelor Schengen, astfel încât să fie posibilă detectarea promptă a eventualelor nereguli;

22. subliniază valoarea misiunilor UE de observare a alegerilor (MOA) drept o etapă importantă a oricărui proces de democratizare și bună guvernare și consideră că astfel de misiuni ar trebui să facă parte dintr-un cadru mai larg de sprijinire a unui proces de democratizare pe termen lung; îndeamnă ÎR/VP să consolideze procedurile și misiunile de monitorizare pentru a verifica implementarea recomandărilor MOA și subliniază, în acest sens, că este esențială asigurarea unei monitorizări adecvate a implementării acestor recomandări; subliniază importanța strategiilor de mediere și de soluționare și prevenire a conflictelor și a consolidării instituțiilor și a capacităților pentru organizațiile regionale, cum ar fi Uniunea Africană (UA), care joacă un rol important în operațiunile de menținere și instaurare a păcii; consideră că sprijinul acordat UA ar trebui să includă dezvoltarea capacității sale de control al frontierelor și acordarea de asistență tuturor migranților ilegali în situații de primejdie; consideră că întărirea efectivă a organizațiilor regionale cum ar fi UA, Uniunea pentru Mediterana sau Parteneriatul estic, ca multiplicatori ai păcii și stabilității la nivel regional, va stimula integrarea regională și apariția de zone economice trans-frontaliere;

23. constată că s-au realizat progrese în implementarea Abordării globale a migrației, care urmărește să promoveze parteneriate cuprinzătoare cu țările de origine și de tranzit și încurajează sinergiile dintre migrație și dezvoltare; evidențiază necesitatea de a optimiza în continuare principalele instrumente ale Abordării globale a migrației, (parteneriate în materie de mobilitate, misiuni în materie de migrații, profiluri de migrație, platforme de cooperare); subliniază necesitatea continuă de a plasa obiectivele politicilor referitoare la migrație în centrul dialogului politic cu țările de origine și de tranzit, precum și necesitatea de a consolida coerența politicilor în acest sens, mai ales în ceea ce privește politicile de dezvoltare; consideră că ar trebui raționalizate diferitele procese de dialog, iar sinergiile dintre migrație și dezvoltare ar trebui întărite, în paralel; consideră că ar trebui intensificate eforturile în sprijinul proiectelor de dezvoltare din țările de origine și de tranzit care îmbunătățesc condițiile de viață ale acestor țări, măresc capacitățile lor de reglementare și instituționale și extind infrastructura acestora, pentru a reuși să gestioneze în mod eficace fluxurile de migrație, asigurând totodată respectarea standardelor internaționale de protecție și aplicarea principiului nereturnării;

24. subliniază rolul important al Forumului mondial privind migrația și dezvoltarea, care oferă un cadru structurat pentru promovarea unui dialog și a unei cooperări consolidate atât între actorii guvernamentali, cât și între cei neguvernamentali, inclusiv societatea civilă;

25. regretă faptul că, în împrejurările actuale, unica opțiune posibilă a constituit-o suspendarea acordului de cooperare UE-Libia și consideră că suspendarea ar trebui abrogată de îndată ce se va forma un nou guvern de tranziție dispus să promoveze, în condiții democratice și bazându-se pe respectarea drepturilor omului, punerea în aplicare a unui astfel de acord, scopul urmărit fiind acordarea de sprijin financiar țărilor africane în scopul creării de alternative viabile la migrație și crearea, în Libia, a unui sistem mai eficient de gestionare a migrației forței de muncă, dezvoltând la maximum competențele migranților deja prezenți în această țară, sporind capacitatea Libiei de a atrage migranți și de a-i integra din punct de vedere social și economic, în special pe cei din țările situate la frontierele sale sudice, și punând bazele unui sistem eficace de gestionare a migrației în Libia; subliniază, în acest context, că este necesar ca UE să facă uz de influența sa pentru a convinge Libia să permită reîntoarcerea UNHCR; consideră că ar trebui încheiate acorduri referitoare la un calendar al colaborării în materie de migrație și cu alte țări situate în vecinătatea geografică a UE, pentru a acorda un sprijin comun, în conformitate cu acordurile internaționale, statelor fragile din vecinătatea acestora;

Marți, 5 aprilie 2011

26. constată că, în ceea ce privește modul în care este abordată actuala criză umanitară din Africa de Nord, Frontex nu poate constitui principalul instrument pentru a face față fluxurilor de migrație care provin din regiune și solicită UE să elaboreze un răspuns prompt și coordonat, care să constituie un element al unei strategii coerente pe termen lung de gestionare a tranzițiilor politice și a fragilității anumitor state, abordând cauzele profunde ale fluxurilor de migrație; îndeamnă Consiliul să pună în aplicare un plan de acțiune vizând repartizarea sarcinilor, care să contribuie la relocarea refugiaților din această regiune, având drept temei clauza de solidaritate prevăzută la articolul 80 din TFUE, și să acorde sprijin persoanelor strămutate în conformitate cu dispozițiile Directivei 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri; invită Consiliul să accelereze procesul de adoptare a unui sistem comun de azil al UE și să finalizeze procedurile de codecizie având drept obiect instituirea unui program comun al UE de relocare și a Fondului european pentru refugiați aferent perioadei 2008-2013, dând curs recomandărilor care i-au fost adresate de Parlament în mai 2010; reamintește că statele membre au obligația de a respecta principiul nereturnării;

27. subliniază importanța determinantă a Parlamentului European în consolidarea libertății și a democrației în țările situate în vecinătatea noastră; în acest context, consideră că Parlamentul European ar trebui să monitorizeze cu atenție procesul de democratizare din sudul bazinului mediteranean și sugerează, în consecință, organizarea unui dialog ad-hoc structurat cu ÎR/VP cu scopul de a evalua evoluțiile înregistrate în această regiune și de a identifica obiective pe termen scurt și lung, precum și de a stabili măsurile pertinente de susținere necesare în acest sens;

28. insistă asupra acordării unei reale atenții dialogului privind drepturile omului și democrația în cadrul PEV revizuite; consideră că mișcările și demonstrațiile în favoarea democrației și reprimarea lor brutală de către autoritățile din țări precum Tunisia și Egipt demonstrează că dialogurile PEV privind democrația și drepturile omului nu au fost eficiente;

29. salută încheierea negocierilor pentru Acordul UE - Turcia privind readmisia și solicită finalizarea cu succes a tuturor etapelor necesare pentru a asigura punerea în aplicare pe deplin a acordului cât mai curând, de către toate părțile;

30. solicită Comisiei să intensifice cooperarea cu țările de tranzit și de origine ale imigranților ilegali prin acordurile încheiate – sau care urmează a fi încheiate – de către UE, precum și prin acordurile bilaterale semnate între statele membre și țările terțe, astfel încât să fie eradicată imigrația ilegală și să fie încurajată respectarea legii în beneficiul imigranților și al locuitorilor statelor membre și ai țărilor de origine ale imigranților;

31. consideră că armonizarea datelor statistice referitoare la fenomenul migrației, în cooperare cu statele membre, este esențială pentru planificarea, adoptarea, aplicarea și evaluarea eficace a politicii de migrație; subliniază importanța Rețelei europene de migrație (REM), care și-ar putea aduce o contribuție considerabilă în acest domeniu;

32. reliefează nevoia urgentă de date statistice consecutive, cuprinzătoare și comparabile cu privire la populația migrantă, având în vedere că schimbările constante care au loc în cadrul populației respective și natura actualelor fluxuri migratorii constituie o adevărată încercare pentru factorii de decizie politică, care au nevoie de date și informații fiabile pe care să-și bazeze deciziile;

33. invită Comisia să ia în considerare, în cadrul reexaminării în curs a PEV, acordarea unor fonduri specifice pentru dezvoltarea unui program economic reînnoit și robust, în țările PEV, care să includă un calendar referitor la ocuparea forței de muncă; consideră că ar trebui purtate discuții cu țările PEV privind o foaie de parcurs referitoare la alinierea legislației naționale a acestora în materie de migrație la standardele UE, inclusiv standardele în materie de drepturile omului, precum dreptul la azil, un sistem de protecție pentru migranții ilegali și drepturi egale pentru toți migranții; încurajează încheierea mai multor acorduri de parteneriat pentru mobilitate cu țările PEV, pe lângă cele deja în vigoare cu Moldova și Georgia;

Marți, 5 aprilie 2011

34. solicită crearea unei politici cuprinzătoare în domeniul migrației, care să fie interconectată cu toate strategiile și instrumentele în materie de dezvoltare, bazată pe un nivel înalt de solidaritate politică și operațională, încredere reciprocă, transparență, parteneriat, răspundere comună și eforturi comune, pe baza unor principii comune și acțiuni concrete, precum și a valorile consacrate prin Tratatul de la Lisabona;

35. solicită Comisiei să elaboreze o abordare cuprinzătoare a migrației legale, ținând seama de nevoia de forță de muncă de pe piața europeană a muncii, dar și de capacitatea fiecărui stat membru de a primi și integra migranții; consideră că o politică comună a UE privind migrația legală ar putea fi un stimulente atât pentru economia europeană, cât și pentru economiile țărilor de origine;

36. opinează că acordurile cu țări terțe care privesc mai multe state membre ale UE ar trebui negociate la nivel european, cu respectarea deplină a dispozițiilor articolului 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

37. invită instituțiile UE și statele membre ale UE să coordoneze mai eficace ajutorul donatorilor, pentru a garanta o abordare mai cuprinzătoare și mai sustenabilă a gestionării fluxurilor de migrație;

38. îndeamnă ca asistența pentru dezvoltare să fie disociată de gestionarea fluxurilor de migrație și ca ajutorul pentru dezvoltare să nu fie condiționat de migrația de întoarcere; subliniază că asistența pentru dezvoltare a UE ar trebui să aibă drept obiectiv eliminarea motivelor aflate la originea migrației, cum ar fi sărăcia, schimbările climatice și foametea;

39. subliniază valoarea adăugată pe care Uniunea pentru Mediterana (UpM) și PEs și-ar putea-o aduce în abordarea chestiunii migrației și a implicațiilor acesteia; solicită ÎR/VP și statelor membre să-și intensifice eforturile pentru ca UpM să devină complet operațională; consideră că problema fluxurilor de migrație ar trebui să constituie o prioritate de acțiune în cadrul UpM și al PEs;

40. invită Uniunea Europeană să aibă în vedere măsuri de revizuire a ICD, a FED și a Instrumentului pentru ajutor umanitar, pentru a putea spori efectele pozitive ale migrației în ceea ce privește promovarea dezvoltării umane și a democrației în statele fragile;

41. solicită să se depună mai multe eforturi de promovare a coerenței politicilor de dezvoltare în cadrul politicii UE privind migrația și să se evite utilizarea asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) pentru politici menite să descurajeze și să controleze migrația în moduri care presupun încălcarea drepturilor omului în ceea ce-i privește pe migranți; consideră, în schimb, că AOD ar trebui folosită pentru a sprijini dezvoltarea efectivă, reducând astfel migrația cauzată de sărăcie, instabilitate și opresiune politică;

42. salută Declarația de la Tripoli publicată la încheierea celui de-al treilea Summit Africa-UE, în care se reafirmă eforturile comune menite să facă față realităților și provocărilor migrației, precum și legăturile sale cu dezvoltarea;

43. solicită instituirea unor parteneriate mai eficace cu instituții care promovează integrarea economică și regională, care să poată contribui și la găsirea unor soluții durabile și pe termen lung la realitățile migrației sud-sud;

44. relevă că ar trebui efectuate mai multe cercetări de către Comisie în legătură cu migrația sud-sud provocată de schimbările climatice, inclusiv numărul de persoane afectate, regiunile vulnerabile, mișcările migratorii și capacitățile țărilor gazdă; solicită să se promoveze totodată capacitățile țărilor în curs de dezvoltare în domeniul cercetării;

45. subliniază importanța integrării migrației în strategiile naționale de dezvoltare ale țărilor partenere pentru a reduce sărăcia și a realiza Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM);

Marți, 5 aprilie 2011

46. salută crearea Observatorului ACP privind migrația, ca instrument util care oferă factorilor de decizie din țările ACP date și instrumente pentru a-și îmbunătăți strategiile naționale în materie de migrație, precum și propunerea de creare a unui observator privind migrația responsabil de monitorizarea permanentă și atentă a tuturor aspectelor legate de fluxurile de migrație din America Latină, sub supravegherea și coordonarea Fundației Europa-America Latină și Caraibe;

47. recomandă că ar trebui ca resursele financiare pentru consolidarea raportului dintre migrație și dezvoltare să fie alocate mai eficient; recunoaște necesitatea îmbunătățirii înțelegerilor privind mobilizarea complementară și la timp a diverselor instrumente de finanțare ale UE pentru acțiunea sa externă;

48. subliniază necesitatea consolidării strategiilor de tip LARD (care vizează crearea unei legături între ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare) pentru a se identifica soluții durabile pentru persoanele strămutate și refugiați; subliniază importanța unui răspuns umanitar coordonat, ca etapă preliminară a unei politici viabile în domeniul dezvoltării în țările aflate în situații post-conflict;

49. invită ÎR/VP să investească în competențe și să stabilească un mandat clar atât pentru personalul de la nivel central, cât și pentru cel de la nivelul delegațiilor cu scopul de a se realiza o mai bună coordonare între Programul tematic privind migrația și azilul și programele geografice din cadrul ICD;

50. solicită să se clarifice rolurile care revin SEAE și DEVCO și să existe o coordonare între ele; îndeamnă DEVCO să joace un rol principal în faza de programare în ceea ce privește politica din domeniul migrației;

51. subliniază importanța asimilării experienței câștigate datorită Programului tematic privind migrația și azilul în ceea ce privește dialogul în materie de politici la nivel de țară, pentru a asigura o programare mai coerentă și eficace în cadrul documentelor de strategie de țară și regionale;

52. solicită intensificarea eforturilor menite să reducă efectele negative ale exodului de inteligență și ale exodului de profesioniști, care afectează îndeosebi sectoare cheie precum sănătatea și educația; subliniază că este important să se promoveze programe pentru recâștigarea profesioniștilor și pentru reîntoarcerea asistată a acestora, precum și programe privind migrația circulară, să se reglementeze practicile de recrutare și să se sprijine consolidarea capacităților prin intermediul unor măsuri cum ar fi dezvoltarea formării profesionale; solicită Comisiei să analizeze dacă sistemele de migrație circulară reprezintă un instrument util și ce tip de caracter circular al migrației (unic/cu întoarcere în țara de origine; pe termen scurt/pe termen lung; spontan/coordonat) ar putea conduce la cele mai bune rezultate atât pentru țările dezvoltate, cât și pentru țările în curs de dezvoltare;

53. invită Comisia să se asigure, la elaborarea noilor instrumente de acțiune externă pentru perioada de după 2013, că arhitectura propusă permite crearea de sinergii și consolidarea reciprocă a pilonului dezvoltare și a pilonului securitate și stabilitate și prevede alocarea rapidă de fonduri pentru situații de urgență și redresare, un răspuns rapid în privința acordării de sprijin și asistență migranților aflați în situații de primejdie, în special celor aflați într-o situație care-i expune unei vulnerabilități deosebite, precum femeile și minorii neînsoțiți, programe specifice vizând acordarea unui sprijin activ minorităților supuse unor eventuale amenințări, inclusiv celor religioase, etnice și comunităților LGBTTT, primirea în UE a apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol și măsuri de sprijin pentru reducerea consecințelor schimbărilor climatice, despăduririlor, deșertificării și pierderii biodiversității, precum și menținerea mediului economic și social al comunităților afectate;

54. solicită să se elaboreze politici care să țină seama de situația specifică a grupurilor vulnerabile, precum femeile, copiii și persoanele cu handicap și, prin extrapolare, solicită asigurarea de infrastructuri adecvate, precum spitale, școli și material educativ, precum și a asistenței sociale, psihologice și administrative necesare;

Marți, 5 aprilie 2011

55. atrage atenția asupra rolului important pe care l-au jucat centrele de reabilitare a victimelor torturii în cadrul integrării cu succes în UE a migranților, inclusiv a refugiaților și a solicitanților de azil; ia act cu îngrijorare de decizia privind iminenta eliminare treptată a finanțării acestor centre din UE în baza Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO); solicită Comisiei să se asigure că finanțările destinate acestor centre nu sunt reduse și că această chestiune nu este lăsată în întregime la latitudinea statelor membre;

56. solicită Comisiei să publice evaluarea externă a programelor de protecție regională (PPR) și să inițieze o dezbatere privind oportunitatea eventualei continuări a PPR;

57. în privința misiunilor PESC/PSAC, consideră, așa cum a evidențiat și ÎR/VP, că ar fi important să se completeze strategiile de securitate și stabilitate cu strategii ad-hoc de susținere a asistenței pentru dezvoltare și a drepturilor omului, astfel încât să se asigure o eradicare durabilă a cauzelor fundamentale ale insecurității și instabilității; în acest context, subliniază că o astfel de abordare cuprinzătoare necesită nu numai o mai bună coordonare, prin SEAE, ci și alocarea ad-hoc de credite bugetare suplimentare pentru aceste strategii de susținere;

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Consiliului European, Președinției Consiliului Uniunii Europene, Președintelui Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al UE pentru afaceri externe și politica de securitate, BEI, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernelor și parlamentelor țărilor candidate la aderare, guvernelor și parlamentelor țărilor membre ale EURONEST și EUROMED, Departamentului de Stat al SUA, BERD, Băncii Mondiale, FMI, Uniunii Africane, Parlamentului Pan-african, Organizației Internaționale pentru Migrație și UNHCR.

Rolul femeilor în agricultură și în zonele rurale

P7_TA(2011)0122

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la rolul femeilor în agricultură și în zonele rurale (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolele 2 și 3, și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 8, 153 și 157,
- având în vedere Decizia Consiliului nr. 2006/144/CE din 20 februarie 2006 privind orientările strategice ale Comunității pentru dezvoltare rurală (perioada de programare 2007-2013) ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 martie 2008 privind situația femeilor cu handicap în Uniunea Europeană ⁽³⁾,
- având în vedere concluziile seminarului pe tema „Femeile și dezvoltarea durabilă a zonelor rurale”, care a avut loc în perioada 27-29 aprilie 2010 la Cáceres la inițiativa Președinției spaniole a UE ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 55, 25.2.2006, p. 20.

⁽²⁾ JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

⁽³⁾ JO C 66 E 20.3.2009, p. 23.

⁽⁴⁾ Documentul Consiliului 09184/2010.

Marți, 5 aprilie 2011

- având în vedere Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0016/2011),

Zone rurale orientate către multifuncționalitate

- A. întrucât dezvoltarea economică durabilă a zonelor rurale și funcționarea sustenabilă și pe termen lung a unităților economice din Europa sunt prioritare și întrucât potențialul deosebit al regiunilor agricole mai slab populate ar trebui exploatat și sporit într-un mod eficient și pentru a asigura faptul că astfel de zone sunt în continuare populate;
- B. întrucât regiunile care sunt, în contextele lor, autonome din punct de vedere economic și cultural și care au circuite de distribuție regionale funcționale pot să reacționeze la provocările globale într-un mod mai stabil;
- C. întrucât, în multe regiuni, un sector agricol competitiv orientat către multifuncționalitate reprezintă o bază esențială pentru strategiile de dezvoltare durabilă și pentru activități antreprenoriale cu o rază de acțiune mai mare și întrucât acest tip de potențial nu este încă exploatat pe deplin în toate regiunile în contextul unui proces de creștere a diversificării activităților economice;
- D. întrucât zonele rurale sunt afectate în mod special de îmbătrânirea populației, de densitatea scăzută a populației și, în unele zone, de depopulare;
- E. întrucât, în viitor, în mediul rural, din cauza schimbărilor demografice, a emigrației și a unei diminuări generale a ponderii femeilor în populația din multe zone rurale, aprovizionarea la nivel local cu bunuri și cu servicii zilnice de bază, tratamentul și asistența medicală de bază, învățământul preșcolar, învățământul școlar, formarea profesională, precum și învățământul superior sau ofertele culturale și de recreare adecvate ori nu vor mai putea fi asigurate în mod satisfăcător, având în vedere infrastructura actuală, ori structurile pentru furnizarea acestor servicii publice se vor prăbuși din cauza unor presiuni economice;
- F. întrucât aproximativ 42 % din cele 26,7 milioane de persoane care lucrează în mod uzual în agricultură în Uniunea Europeană sunt femei și întrucât cel puțin una din cinci exploatații (aproximativ 29 %) este condusă de o femeie;
- G. întrucât contribuția semnificativă a femeilor la dezvoltarea locală și a comunității nu se reflectă în mod corespunzător în participarea acestora la procesele decizionale relevante;
- H. întrucât respectarea principiului egalității de gen este o cerință de bază în cadrul Strategiei Europa 2020 și ar trebui promovată în vederea creșterii implicării active a femeilor în activitățile economice și sociale și a garantării respectării drepturilor omului;

Femeile în mediul rural și în economia rurală

- I. întrucât, din cauza schimbărilor economice și sociale, situația femeilor din mediul rural s-a schimbat și s-a diferențiat în ultimele decenii, femeile având o contribuție deloc neglijabilă la inițierea și la realizarea acestor schimbări, și întrucât situația economică și socială a femeilor variază considerabil atât în interiorul statelor membre, cât și de la un stat membru la altul;

⁽¹⁾ JO L 180, 15.7.2010, p. 1.

Marți, 5 aprilie 2011

- J. întrucât, în societatea de azi, femeile își asumă roluri multifuncționale în contextul situațiilor lor individuale familiale și profesionale și întrucât tocmai prin această multitudine de roluri femeile pot aduce o contribuție semnificativă la progres și la inovare la toate nivelurile societății, precum și la creșterea calității vieții, îndeosebi în zonele rurale;
- K. întrucât, în special în zonele rurale, îngrijirea familiei și îngrijirea bătrânilor sunt asigurate deseori de femei;
- L. întrucât, datorită eforturilor depuse ani de-a rândul în legătură cu politicile privind femeile și promovării publice intense a educației, a consultanței și a inițiativelor de înființare de noi întreprinderi, între altele în cadrul celui de-al doilea pilon al politicii agricole comune (PAC), s-au înregistrat în mod clar succese remarcabile în privința îmbunătățirii calității vieții bărbaților și femeilor din mediul rural;
- M. întrucât, în ciuda gradului înalt de individualizare a modurilor în care trăiesc oamenii, atât pentru bărbați, cât și femei principalele provocări vor fi în continuare combinarea vieții profesionale și a angajamentului social și cultural ale acestora, pe de-o parte, cu responsabilitățile lor familiale, pe de altă parte;
- N. întrucât, în condițiile societății moderne, această „provocare a multifuncționalității” poate fi depășită numai cu ajutorul unor servicii, facilități și structuri de asistență la prețuri rezonabile și accesibile;
- O. întrucât rolul multifuncțional al femeilor în zonele rurale poate contribui în mod semnificativ la conturarea unei imagini moderne a femeii în societatea noastră;
- P. întrucât, în zonele rurale, rata ocupării forței de muncă, atât în cazul bărbaților, cât și al femeilor, este scăzută și întrucât este adevărat că multe femei nu sunt active niciodată pe piața forței de muncă și, prin urmare, nu sunt înregistrate ca șomeri și nici nu sunt incluse în statisticile privind ratele de șomaj;
- Q. întrucât asigurarea protecției sociale a femeilor care lucrează în agricultură, inclusiv a soțiilor de fermieri cu surse de venit suplimentare (cu venituri combinate, liber profesioniste cu normă întreagă sau fracționată), precum și a lucrătoarelor temporare și migrante, reprezintă un factor esențial în dezvoltarea modernă și durabilă a spațiului rural;
- R. întrucât proprietarul unei exploatații agricole este singura persoană care figurează în documentele bancare și în scopul obținerii de subvenții și de drepturi acumulate, acesta fiind și unicul reprezentant al unei exploatații agricole în cadrul asociațiilor și al grupurilor;
- S. întrucât turismul rural, care implică furnizarea de bunuri și de servicii în mediul rural prin intermediul unităților turistice familiale și cooperatiste, constituie o activitate antreprenorială cu un grad de risc scăzut, creează locuri de muncă, permite combinarea obligațiilor de familie cu munca și încurajează populația rurală să rămână în mediul rural,

Viața și desfășurarea unei activități în mediul rural

1. subliniază că promovarea egalității de gen reprezintă un obiectiv de bază al UE și al statelor sale membre; subliniază importanța includerii acestui principiu în PAC ca modalitate de a promova creșterea economică durabilă și dezvoltarea rurală;
2. subliniază că trebuie să se depună eforturi pentru a crea în zonele rurale condiții de viață corespunzătoare celor din zonele urbane, adaptându-le, totodată, la realitatea rurală, pentru ca femeile și familiile acestora să aibă motive de a rămâne la țară și de a duce aici o viață de succes;
3. solicită promovarea spațiului rural ca un mediu variat și integrat în care oamenii pot lucra și desfășura activități și utilizarea în acest scop a rolului-cheie al femeilor, a expertizei și a competenței acestora;

Marți, 5 aprilie 2011

4. invită, prin urmare, Comisia să nu reducă și mai mult, în cadrul negocierilor privind viitorul cadru financiar multianual, procentul din bugetul total alocat cheltuielilor agricole;
5. evidențiază faptul că gama largă de întreprinderi rurale, inclusiv cele orientate spre prestarea de servicii (de exemplu, agroturism, distribuție directă, servicii sociale precum îngrijirea bătrânilor și a copiilor, învățarea la fermă în contextul școlilor cu program continuu), stă la baza furnizării de servicii în mediul rural și ar trebui susținută într-un mod sustenabil prin PAC; solicită, prin urmare, ca aceste servicii să fie promovate prin intermediul PAC, oferindu-le femeilor noi perspective și șanse de a desfășura o activitate salariată și facilitând într-o măsură semnificativă reconcilierea vieții de familie cu viața profesională;
6. solicită promovarea unor strategii de dezvoltare cu o dinamică proprie, ca modalitate de susținere a creativității deosebite a bărbaților și a femeilor din mediul rural, folosind, totodată, resursele tradiționale specifice ale fiecărei comunități rurale;
7. subliniază importanța unui mediu rural viabil și dinamic, cu o populație variată; evidențiază, în acest context, importanța unor posibilități de dezvoltare adecvate și a provocărilor pentru femeile tinere;
8. solicită formularea unor condiții-cadru pentru zonele rurale care să permită femeilor de toate vârstele să rămână în mediul lor imediat și să contribuie la revigorarea și la dezvoltarea acestuia;
9. subliniază importanța existenței unor mecanisme de pensionare anticipată pentru agricultori și pentru lucrătorii agricoli, având în vedere condițiile de trai ale femeilor din zonele rurale; invită statele membre care nu au implementat deja aceste mecanisme să o facă;
10. solicită, în acest sens, să se depună mai multe eforturi pentru a dota zonele rurale cu cea mai modernă infrastructură în domeniul tehnologiei informațiilor, în special cu acces adecvat la conexiunile în bandă largă, și să se ia măsuri pentru a facilita accesul la tehnologiile informației și ale comunicării și pentru a susține egalitatea de șanse în ceea ce privește un astfel de acces și formarea adecvată cu privire la modul de utilizare a acestuia; subliniază că nivelurile scăzute de acces la conexiunile în bandă largă stau în calea creșterii micilor întreprinderi din multe zone rurale de peste tot din UE; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să își respecte angajamentul de a îmbunătăți oferta de conexiuni în bandă largă din zonele rurale ca modalitate de a stimula competitivitatea;
11. solicită ca formele antreprenoriale în format electronic, cum ar fi activitățile economice electronice (e-business), care permit desfășurarea activităților comerciale indiferent de distanța față de marile centre urbane, să fie promovate și sprijinite în rândul femeilor din mediul rural;
12. subliniază că, la fel ca în zonele urbane, este esențială îmbunătățirea calității și a accesibilității infrastructurii, a facilităților și a serviciilor necesare pentru viața de zi cu zi în zonele rurale pentru a permite bărbaților și femeilor să stabilească un echilibru între viața de familie și cea profesională și pentru a păstra comunitățile din zonele rurale; acest lucru ar include servicii de îngrijire a copiilor ca parte din infrastructura exploatațiilor (cum ar fi „creșe de fermă” și alte instituții de învățământ preșcolar), servicii medicale, instituții de învățământ (inclusiv pentru învățarea pe tot parcursul vieții), instituții și servicii de îngrijire pentru persoanele în vârstă și alte persoane dependente, servicii de înlocuire în caz de boală și de sarcină, magazine locale pentru bunurile necesare vieții de zi cu zi și oferte de recreere și culturale; solicită ca politicile agricole să fie concepute astfel încât femeile din zonele rurale să își poată folosi potențialul în ceea ce privește transformarea agriculturii multifuncționale și durabile în realitate;
13. îndeamnă statele membre să facă uz de fondurile structurale și de Fondul de coeziune pentru a remedia lipsa unei infrastructuri de transporturi adecvate în zonele rurale și să pună în aplicare politici pozitive pentru a îmbunătăți accesul tuturor, în special al persoanelor cu dizabilități, deoarece transporturile sunt în continuare un factor care restrânge excluderea socială și inegalitatea în societate, de care sunt afectate în principal femeile;

Marți, 5 aprilie 2011

14. solicită orientarea mai accentuată a politicii de dezvoltare rurală către crearea unor condiții de trai și de muncă inovatoare și sustenabile;

15. invită instituțiile Uniunii Europene, statele membre și autoritățile regionale și locale să sprijine proiectele care promovează și oferă consultanță pentru crearea unor întreprinderi inovatoare de producție agricolă primară în zonele rurale care pot genera noi locuri de muncă, în special pentru femei, în domenii de acțiune precum: valorificarea produselor agricole și căutarea unor puncte de desfacere pentru acestea, utilizarea de noi tehnologii, contribuirea la diversificarea economică a zonei în cauză și furnizarea de servicii care permit reconcilierea vieții profesionale cu viața de familie;

16. subliniază faptul că, în ceea ce privește ofertele inovatoare, ar trebui folosite experiențele pozitive aferente proiectelor privind femeile din cadrul celui de-al doilea pilon al PAC (în special Axa 3 și programul „Leader +”) și identificate exemplele de bune practici;

17. solicită ca strategiile de dezvoltare rurală să pună un accent deosebit pe contribuția femeilor la realizarea obiectivelor strategiei Europa 2020, în special în ceea ce privește inițiativele axate pe inovare, cercetare și dezvoltare;

18. salută, în acest context, proiectele FSE/EQUAL care vizează să clarifice care este poziția femeilor în agricultură și în zonele rurale și să o îmbunătățească;

19. solicită ca Regulamentul privind FEADR să prevadă măsuri specifice de susținere a femeilor în perioada de programare 2014-2020 care să aibă un efect benefic asupra ocupării forței de muncă feminine din zonele rurale;

Femeile în economia rurală

20. invită Comisia și statele membre să contribuie la o bază de date informativă despre situația economică și socială a femeilor din mediul rural și implicarea acestora în activitățile desfășurate și să optimizeze utilizarea datelor deja disponibile (de exemplu a celor furnizate de Eurostat) pentru a putea ajusta măsurile de politică;

21. are convingerea că, având în vedere situația din mediul rural, trebuie menținute și dezvoltate formarea și consilierea acordate femeilor ce pun accentul pe mediul rural, în special în legătură cu gestiunea financiară a exploatațiilor agricole;

22. consideră că este de dorit să se depună eforturi în vederea înființării unei rețele europene a femeilor din mediul rural (sau a unei rețele de asociații ale femeilor) și atrage atenția asupra succeselor obținute în urma aplicării măsurilor din cadrul celui de-al doilea pilon al PAC;

23. recunoaște rolul important ale rețelilor de femei existente la diferite niveluri, în special în ceea ce privește promovarea la nivel local a zonelor rurale și modul în care acestea sunt percepute de opinia publică; atrage atenția asupra faptului că este necesar ca, la nivel local, național și european, aceste rețele să fie recunoscute într-o măsură mai mare din punct de vedere social și să fie susținute mai mult din punct de vedere politic și financiar, având în vedere faptul că acestea contribuie în mod semnificativ la realizarea într-o mai mare măsură a egalității, în special în legătură cu formarea femeilor din zonele rurale și lansarea unor proiecte de dezvoltare la nivel local, inclusiv a unor campanii de informare privind screeningul pentru a asigura diagnosticarea timpurie a cancerului la femei (cancerul cervical, cancerul mamar etc.); invită statele membre să susțină participarea sporită a femeilor la procesul politic, inclusiv reprezentarea adecvată a acestora în consiliul director al instituțiilor, al societăților și al asociațiilor;

24. solicită acordarea unor prestații adecvate pentru femeile din zonele rurale din partea sistemelor de asigurări sociale, ținând seama de situația specifică a acestora cu privire la activitatea salariată și la drepturile de pensie ale acestora;

Marți, 5 aprilie 2011

25. salută, în acest context, Directiva 2010/41/UE și invită statele membre să pună în aplicare directiva în mod eficient cât mai curând posibil, în special pentru a se asigura:

- faptul că soții și partenerii de viață ai agricultorilor beneficiază de protecție socială;
- faptul că agricultoarele independente și soții agricultorilor le sunt garantate prestații de maternitate adecvate;

26. atrage atenția asupra faptului că mai ales în zonele rurale este nevoie de strategii sustenabile de păstrare a aptitudinilor profesionale ale femeilor care decid să întrerupă activitatea pentru a crește un membru al familiei sau pentru a-l îngriji; solicită facilitarea reconcilierii vieții profesionale și a celei de familie pentru a permite femeilor să se implice sau să fie în continuare implicate, și să-și sporească implicarea, în diverse tipuri de activitate;

27. subliniază că „diversificarea exploatațiilor agricole” este un aspect tot mai important al economiei rurale; ia act de faptul că rolul femeilor în inițierea, dezvoltarea și gestionarea „diversificării exploatațiilor agricole” este important;

28. solicită încurajarea spiritului întreprinzător al femeilor, în special prin promovarea deținerii de proprietăți de către femei, sprijinirea rețelelor de femei întreprinzătoare și crearea de condiții în sectorul financiar pentru a se facilita accesul femeilor de afaceri din mediul rural (inclusiv liber-profesionistelor cu normă întreagă sau fracționată cu venituri mici și tinerelor) la investiții și la credite, întărindu-le astfel capacitatea de acțiune pe piață și permițându-le să dezvolte afaceri din care să-și asigure un trai stabil; solicită, de asemenea, luarea de măsuri pentru a spori atitudinea și aptitudinile antreprenoriale ale femeilor în vederea promovării reprezentării acestora în organele de conducere ale întreprinderilor și ale asociațiilor;

29. invită autoritățile naționale, regionale și locale competente să încurajeze participarea femeilor la grupurile de acțiune locale și dezvoltarea unor parteneriate locale în cadrul programului „Leader”, precum și să garanteze o participare echilibrată a bărbaților și a femeilor în consiliile de administrație ale acestora;

Femeile în agricultură

30. solicită să se țină mai mult seama de aptitudinile profesionale legate de agricultură și nelegate de agricultură ale femeilor în cadrul strategiilor de dezvoltare de la nivelul întreprinderilor și de la nivel regional; subliniază cât de important este pentru agricultoare și pentru alte femei din zonele rurale să poată obține calificări și formare ca producători și antreprenori și invită Comisia și statele membre ca, în colaborare cu autoritățile regionale și locale, cu organizațiile de la nivel rural și cu organizațiile de femei și de agricultori, să creeze stimulente pentru a promova participarea femeilor la forța de muncă, să elimine orice formă de discriminare a femeilor la locul de muncă, să îmbunătățească formarea femeilor, inclusiv prin promovarea unui acces mai bun la formare postuniversitară și la cursuri de specializare în instituții de învățământ, să propună măsuri de dezvoltare rurală corespunzătoare conform Axei 3 din programele de dezvoltare rurală și să încurajeze inițiativele existente; subliniază că aceste măsuri vor contribui la lupta împotriva excluderii sociale din zonele rurale și că riscul de sărăcire este mai crescut în rândul femeilor decât în cel al bărbaților;

31. solicită sprijinirea eforturilor politice de consolidare a rolului femeilor în agricultură prin facilitarea exercitării de către acestea a unei activități antreprenoriale în agricultură, atât din punct de vedere practic, cât și din punct de vedere legal și inclusiv în ceea ce privește deținerea de exploatații agricole, pentru a le implica mai mult, pe baza răspunderii comune pentru exploatațiile agricole, în ceea ce privește drepturile și obligațiile asociate, inclusiv, între altele, în reprezentarea intereselor în forurile agricultorilor și în participarea efectivă la toate formele de venituri ale exploatației;

32. solicită sprijinirea organizațiilor de femei și de agricultori care au un rol important pentru încurajarea și inițierea unor noi programe de dezvoltare și a diversificării într-o manieră care permite femeilor să aplice noi idei în vederea diversificării activităților de producție și de furnizare a serviciilor în zonele rurale;

Marți, 5 aprilie 2011

33. este de părere că, în cadrul următoarei reforme a PAC, ar trebui să se țină seama de nevoile femeilor din zonele rurale și de rolul femeilor care muncesc în agricultură și să se acorde prioritate acestor aspecte în ceea ce privește accesul la anumite servicii și la ajutoare, în conformitate cu nevoile teritoriale din fiecare stat membru;

34. este încredințat că, pe termen mediu, femeile ar trebui să fie reprezentate în mod corespunzător în toate forurile politice, economice și sociale din sectorul agricol pentru ca în procesul decizional să se regăsească atât punctul de vedere al femeilor, cât și cel al bărbaților; subliniază importanța introducerii unor măsuri specifice în favoarea femeilor pentru a garanta participarea egală a femeilor în cadrul unor astfel de foruri;

35. invită Comisia și statele membre să faciliteze un acces mai bun al femeilor la terenuri și la credite pentru a încuraja stabilirea femeilor în zonele rurale și deținerea de către acestea a calității de actori în sectorul agricol;

36. solicită să se realizeze o evidență a strategiilor de asigurare a protecției sociale a femeilor din agricultură (agricultoare, lucrătoare agricole, lucrătoare sezoniere etc.), care să includă aplicarea Directivei 2010/41/UE, ținând seama de situația specifică din fiecare țară privind dreptul proprietății și dreptul fiscal, și să se pună la dispoziție aceste experiențe pentru a realiza în statele membre o protecție socială corespunzătoare a femeilor din agricultură;

37. subliniază că politicile europene privind condițiile de trai ale femeilor din zonele rurale trebuie să țină seama și de condițiile de trai și de muncă ale femeilor imigrante angajate ca lucrătoare agricole sezoniere, în special în ceea ce privește faptul că este necesar ca acestora să li se ofere cazare adecvată, protecție socială, asigurare medicală și servicii medicale; subliniază că este necesar să se confere o valoare maximă muncii acestor femei;

38. invită Comisia să includă în rezumatul ce urmează a fi prezentat în 2011 în baza articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) o evaluare detaliată a impactului măsurilor luate cu privire la situația femeilor din zonele rurale;

*

* *

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Finanțarea UE în domeniul dezafectării centralelor nucleare din noile state membre

P7_TA(2011)0123

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la eficiența și eficacitatea finanțării UE în domeniul dezafectării centralelor nucleare din noile state membre (2010/2104(INI))

(2012/C 296 E/03)

Parlamentul European,

— având în vedere Protocolul nr. 4 la Tratatul de aderare privind centrala nucleară de la Ignalina din Lituania și Protocolul nr. 9 privind unitățile 1 și 2 ale centralei nucleare Bohunice V1 din Slovacia, precum și articolul 30 din Protocolul privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană,

Marți, 5 aprilie 2011

- având în vedere regulamentele Consiliului privind punerea în aplicare a Protocolului nr. 4 cu privire la centrala nucleară de la Ignalina din Lituania ⁽¹⁾, privind punerea în aplicare a Protocolului nr. 9 cu privire la unitatea 1 și unitatea 2 ale centralei nucleare Bohunice V1 din Slovacia ⁽²⁾ și cu privire la asistența financiară comunitară pentru dezafectarea unităților 1-4 ale centralei nucleare de la Kozlodui din Bulgaria (programul Kozlodui) ⁽³⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind utilizarea resurselor financiare alocate pentru dezafectarea instalațiilor nucleare (COM(2007)0794) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei intitulat „Date privind finanțarea dezafectării instalațiilor nucleare în UE” (SEC(2007)1654),
 - având în vedere Recomandarea Comisiei din 24 octombrie 2006 privind gestionarea resurselor financiare alocate pentru dezafectarea instalațiilor nucleare ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0054/2011),
- A. întrucât în cele trei țări candidate la aderarea la UE – Lituania, Slovacia și Bulgaria – au funcționat centrale nucleare vechi, ajungându-se la un acord privind închiderea acestora, iar negocierile în vederea aderării au condus la stabilirea unor date fixe anticipate de închidere a unităților din cadrul celor trei centrale nucleare în discuție;
- B. întrucât UE a recunoscut că închiderea anticipată și, ulterior, dezafectarea acestor unități din cadrul celor trei centrale nucleare reprezintă o sarcină financiară și economică majoră care nu poate fi acoperită integral de către statele membre vizate, motiv pentru care tratatele de aderare, precum și regulamentele ulterioare ale Consiliului de punere în aplicare a acestor tratate au prevăzut acordarea de asistență financiară pentru statele membre respective; întrucât, cu toate acestea, nu s-a decis în mod clar dacă asistența ar trebui să acopere costul integral al dezafectării sau să compenseze toate consecințele economice ale acestui proces; constată că atât Bulgaria, cât și Slovacia rămân pentru moment exportatori neti de electricitate;
- C. întrucât asistența prevede măsuri în următoarele domenii:
- dezafectare (lucrări pregătitoare pentru oprirea funcționării, sprijin acordat organismului de reglementare, întocmirea documentației necesare pentru dezafectare și autorizare, întreținere și supraveghere în siguranță după oprire, tratarea deșeurilor, depozitarea și decontaminarea deșeurilor și a combustibilului uzat și lucrări de demontare),
 - energie (modernizarea și reabilitarea de mediu a instalațiilor existente, înlocuirea capacității de producție a unităților închise, sporirea securității aprovizionării cu energie și a eficienței energetice și alte măsuri care contribuie la restructurarea și modernizarea necesară a infrastructurii energetice),
 - consecințe sociale (sprijin acordat personalului centralei în menținerea unui nivel ridicat de siguranță după închidere, înainte de demontare, și în recalificarea personalului pentru noile sarcini în procesul de dezafectare);

⁽¹⁾ JO L 411, 30.12.2006, p. 10.

⁽²⁾ JO L 131, 23.5.2007, p. 1.

⁽³⁾ JO L 189, 13.7.2010, p. 9.

⁽⁴⁾ JO L 330, 28.11.2006, p. 31.

Marți, 5 aprilie 2011

- D. întrucât acordarea de asistență a început înainte de aderarea și înainte ca unitățile respective să fie închise, și întrucât aceste fonduri s-au acumulat în fondurile internaționale de asistență pentru dezafectare (IDSF), în timp ce pregătirile administrative au continuat;
- E. întrucât dezafectarea instalațiilor nucleare și gestionarea deșeurilor lor este o operație complexă din punct de vedere tehnic, care necesită resurse financiare substanțiale și implică responsabilități în materie de mediu, tehnice, sociale și financiare,
1. constată că Lituania, Slovacia și Bulgaria și-au îndeplinit angajamentele asumate în tratatele de aderare de a-și închide unitățile respective din cele trei centrale nucleare în timp util: unitatea 1 a centralei de la Ignalina a fost închisă la 31 decembrie 2004, iar unitatea 2 la 31 decembrie 2009; unitatea 1 a centralei Bohunice V1 a fost închisă la 31 decembrie 2006, iar unitatea 2 la 31 decembrie 2008; unitățile 1 și 2 ale centralei de la Kozlodui au fost închise la 31 decembrie 2002, iar unitățile 3 și 4 la 31 decembrie 2006;
 2. constată, de asemenea, că toate cele trei state membre au încercat să își renegocieze angajamentele politice cu privire la închiderea reactoarelor, ceea ce a antrenat întârzieri ale procesului;
 3. remarcă existența unui temei juridic pentru acordarea de asistență financiară; constată că sumele sunt stabilite anual, în urma unei decizii a Comisiei, pe baza documentelor individuale de programare combinată anuală, permițând astfel un control asupra evoluției și finanțării proiectelor aprobate;
 4. constată că, din cauza experienței insuficiente și a informațiilor limitate ale UE în domeniul dezafectării, asistența financiară a fost stabilită fără posibilitatea de a defini un plafon financiar; în act de faptul că nu au existat condiții clare pentru specificațiile cu privire la plafoane nici chiar după elaborarea planurilor și a strategiilor de dezafectare, fapt care a determinat în mod necesar ca sprijinul financiar suplimentar să fie stabilit gradual și de la caz la caz;
 5. consideră că scopul asistenței comunitare este să sprijine aceste trei state membre în depășirea obstacolelor de ordin financiar și economic generate de datele de închidere anticipate fixe și să acopere costurile multor activități importante de dezafectare, să investească în proiecte în domeniul energiei în vederea reducerii dependenței de energie și să contribuie la reducerea impactului social rezultat în urma dezafectării centralelor nucleare; constată, totuși, că în toate cele trei cazuri, costurile de dezafectare a centralelor au depășit asistența UE planificată și, de asemenea, sunt de natură să depășească estimările inițiale; constată că un procent ridicat din fonduri a fost folosit pentru proiecte energetice și nu pentru scopul principal al asistenței financiare, și anume dezafectarea centralelor nucleare;
 6. are convingerea că conceptul de solidaritate a Uniunii Europene contribuie efectiv la atenuarea consecințelor economice ale închiderii anticipate a instalațiilor în sectorul energetic; observă, în schimb, că la momentul pregătirii prezentului raport, dezafectarea propriu-zisă se află încă în etapa inițială;
 7. constată că, în interesul siguranței și al sănătății tuturor cetățenilor Europei, ar trebui să se acorde prioritate maximă dezafectării centralelor nucleare vizate;
 8. își exprimă temerea cu privire la faptul că o lipsă a resurselor financiare pentru măsuri de dezafectare va întârzia dezafectarea centralelor nucleare, ceea ce ar constitui o amenințare la adresa mediului și a sănătății umane;
 9. subliniază că aspectele legate de siguranță sunt de o importanță fundamentală pentru dezafectarea unităților închise anticipat din cadrul celor trei centrale nucleare în discuție; invită, prin urmare, Consiliul, Comisia și statele membre să țină seama de acest lucru în orice decizii viitoare legate de dezafectarea instalațiilor nucleare în general și de aceste trei programe de dezafectare în special; solicită Comisiei să ia măsuri în vederea unei coordonări adecvate cu statele membre și să prevadă calendare precise privind finalizarea proiectelor;

Marți, 5 aprilie 2011

10. constată cu îngrijorare faptul că planurile detaliate de dezafectare pentru cele trei programe de dezafectare în discuție nu au fost încă finalizate și, ca rezultat, nu există suficiente informații asupra calendarelor, nici asupra costurilor anumitor proiecte și nici asupra surselor de finanțare pentru acestea; îndeamnă, așadar, organismele naționale de resort să finalizeze planurile și Comisia să prezinte un raport cu privire la acest proces și să furnizeze o planificare financiară detaliată pe termen lung a proiectelor de dezafectare; invită Comisia să descrie clar domeniul de aplicare al finanțării UE necesare în vederea realizării acestor planuri;

11. solicită Comisiei să investigheze modalități de modificare a metodelor UE de finanțare a operațiunilor de dezafectare, având în vedere strategiile utilizate în statele membre și structurile administrative naționale ale acestora, precum și modalități de simplificare a normelor privind gestionarea fondurilor, astfel încât siguranța și securitatea operațiunilor de dezafectare să nu fie afectate;

12. constată lipsa unei împărțiri clare a responsabilității în rândul participanților la finanțare și al participanților în cadrul procesului de dezafectare; consideră că responsabilitatea principală cu privire la punerea în aplicare a sprijinului UE ar trebui să revină Comisiei și că ar trebui pusă în aplicare o gestionare comună împreună cu BERD;

13. consideră că, pentru atribuirea de contracte de achiziții, ar trebui să se aplice un criteriu de reciprocitate comunitară în favoarea întreprinderilor europene, aplicându-se în special principiile prevăzute la articolul 58 din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în diferite sectoare, printre care și sectorul energiei;

14. observă că asistența financiară totală din partea Uniunii Europene pentru cele trei state membre până la finele anului 2013 se ridică la 2 847,78 milioane EUR; relevă faptul că, deși există diferențe de la o centrală nucleară la alta, în special cu privire la depozitarea combustibilului, programele folosesc, în principiu, aceeași tehnologie; constată, în schimb, că există diferențe considerabile în ceea ce privește sumele alocate: Ignalina (2 unități): 1 367 de milioane EUR, Bohunice (2 unități): 613 milioane EUR; și Kozlodui (4 unități): 867,78 milioane EUR;

15. observă, potrivit datelor disponibile la finele anului 2009, o situație diferită în rândul statelor membre în ceea ce privește sumele plătite: în cazul Ignalina, dintr-un total de 1 367 de milioane EUR, 875,5 milioane EUR (64,04 %) reprezintă suma angajată, iar 760,4 milioane EUR (55,62 %) suma plătită; în cazul Bohunice, dintr-un total de 613 milioane EUR, 363,72 milioane EUR (59,33 %) reprezintă suma angajată, iar 157,87 milioane EUR (25,75 %) suma plătită; în cazul Kozlodui, dintr-un total de 867,78 milioane EUR, 567,78 milioane EUR (65,42 %) reprezintă suma angajată, iar 363,149 milioane EUR (41,84 %) suma plătită, acest fapt datorându-se în cea mai mare măsură datelor diferite fixate pentru închidere;

16. consideră că este necesar ca fondurile să fie gestionate și resursele acestora utilizate cu o transparență absolută; recunoaște importanța gestionării bune și transparente a resurselor financiare, însoțită de o supraveghere externă adecvată, pentru a asigura o concurență echitabilă pe piața energiei; recomandă transparența și participarea publică în acest domeniu;

17. ia act de următoarele audituri și evaluări care au fost finalizate: „Evaluarea intermediară a asistenței pentru dezafectare acordate Lituaniei și Slovaciei” (2007); auditurile interne ale CE din 2007 privind toate cele trei programe, auditurile din 2008 și 2009 ale Curții de Conturi Europene realizate la Agenția Centrală de Gestionare a Proiectelor cu privire la Ignalina; auditul CCE pentru pregătirea declarației de asigurare (DAS) pentru 2008; studiul de fezabilitate al CCE din 2009; ia act de următoarele activități în curs: comunicarea Comisiei, care va fi prezentată, conform estimărilor, la începutul anului 2011; auditul financiar extern al CE privind Fondul internațional de asistență pentru dezafectarea centralei Bohunice (BIDSF); auditul complet de performanță a celor trei programe realizat de CCE;

18. consideră că, având în vedere sumele mari de bani implicate, noutatea în ceea ce privește utilizarea fondurilor, factorii necunoscuți care au apărut pe parcursul procesului, precum și numeroasele modificări, adaptări și alocări ulterioare de sume suplimentare, numărul și sfera auditurilor efectuate pot părea insuficiente; regretă faptul că evaluarea intermediară a Comisiei din septembrie 2007 privind sprijinul pentru dezafectare acordat Lituaniei și Slovaciei nu a acoperit Bulgaria (care primea deja asistență la momentul respectiv);

Marți, 5 aprilie 2011

19. regretă lipsa de rapoarte anuale ale Comisiei către Parlamentul European privind utilizarea resurselor financiare alocate dezafectării centralelor nucleare; prin urmare, solicită Comisiei să monitorizeze și să raporteze anual Parlamentului European îmbunătățirile în utilizarea fondurilor și probabilitatea ca fondurile acumulate pentru dezafectarea acestor unități specifice din cadrul celor trei centrale nucleare să fie absorbite în următorii trei ani;

20. invită Comisia să realizeze o analiză pentru a evalua dacă există posibilitatea alocării de sume pentru proiecte viitoare de dezafectare până în 2013, în special având în vedere faptul că autorizațiile de dezafectare vor fi eliberate pentru Bohunice în iulie 2011, iar pentru Kozlodui la finele anului 2011 și la finele anului 2012;

21. invită Comisia să ofere informații comparative cu privire la punerea în aplicare a calendarelor inițiale și revizuite pentru diferitele stadii ale proceselor de dezafectare, precum și cu privire la măsurile din domeniile energetic și social, înaintea oricărei alocări suplimentare de fonduri din partea UE;

22. invită Comisia să prezinte un raport cu privire la îmbunătățirile specifice rezultate în urma creării în 2007 a unui comitet de gestionare compus din reprezentanți ai statelor membre pentru a ajuta Comisia în procesul de implementare a programelor de asistență și să înfățișeze modificările procedurale care au avut loc până în acel moment;

23. constată că auditul CCE este încă în derulare; sugerează că acesta ar trebui să contribuie la dezvoltarea obiectivelor referitoare la utilizarea fondurilor și a eficienței acestora, dar și să scoată în evidență propuneri viabile pentru viitor și să evalueze finanțarea suplimentară necesară în vederea efectuării operațiunilor de dezafectare; sugerează că, fiind un audit complet de performanță, acesta ar trebui să clarifice următoarele:

- dacă fondurile au fost utilizate în scopul pentru care au fost alocate;
- dacă procedurile de achiziții publice au fost corect pregătite și respectate;
- dacă fondurile alocate au contribuit la sporirea siguranței în activitatea de dezafectare;
- dacă procedurile de achiziții publice au garantat că întreprinderile implicate vor răspunde exigențelor în materie de siguranță conform standardelor UE;
- dacă există activități în care este implicat OLAF;
- dacă a existat o coordonare adecvată între cele trei programe existente, astfel încât să se utilizeze în mod eficient experiența acumulată și să se urmeze modelul unor proiecte pregătite și finanțate anterior, precum și în ce privește programele de dezafectare s-au suprapus (având în vedere că există, de exemplu, mai multe proiecte similare legate de depozitare, calificarea personalului etc., care ar fi putut fi adaptate de la o centrală nucleară la alta, generând economii de costuri);

24. sugerează că, în ceea ce privește activitățile viitoare care urmează să fie finanțate din sumele alocate de UE pentru perioada 2007-2013, ar trebui clarificate și alte chestiuni:

- dacă actualele planuri și strategii sunt complete sau dacă există în continuare posibilitatea de a adăuga noi activități și, ulterior, fonduri suplimentare;
- dacă capacitatea de depozitare temporară globală și o procedură de selectare a unui depozit final intern pentru eliminarea deșeurilor radioactive finale sunt complete;
- dacă este încă nevoie să se aloce sume suplimentare pentru proiecte energetice sau dacă este necesar ca atenția să fie concentrată asupra proiectelor de dezafectare;

Marți, 5 aprilie 2011

— dacă, în eventualitatea în care acest lucru nu s-a întâmplat până în prezent, experiența și proiectele folosite în cazul unei centrale nucleare ar trebui transpuse și la celelalte centrale;

25. constată cu îngrijorare faptul că nu există o echipă de coordonatori și de experți ai UE pentru toate cele trei proiecte, care ar fi determinat tratarea programului de dezafectare ca pe un pachet întreg bazat pe experiența UE, facilitând astfel sinergii între cele trei cazuri;

26. subliniază că este necesară o coordonare consolidată între cele trei programe pentru a asigura o mai bună planificare a activităților și un schimb de experiență mai eficient; consideră că Uniunea Europeană în ansamblul ei poate, de asemenea, beneficia în urma acestei experiențe, deoarece reactoarele sunt scoase din funcțiune la sfârșitul vieții lor economice; invită, prin urmare, toate părțile implicate să elaboreze și să colecteze bune practici în materie de dezafectare și să garanteze că experiența și datele obținute în celelalte state membre care dețin centrale nucleare sunt utilizate în modul cel mai eficient;

27. solicită Comisiei să înființeze o echipă de coordonare care:

— să supravegheze elaborarea unui plan final, cu un calendar clar,

— să supravegheze utilizarea sumelor alocate până la momentul actual,

— să stabilească dacă este nevoie în continuare ca UE să joace un rol și, în caz afirmativ, să determine nivelul exact al implicării UE,

— să decidă cu privire la responsabilități, inclusiv cu privire la rolul BERD, și să supravegheze finalizarea procesului de dezafectare;

28. constată că principiul „poluatorul plătește” ar trebui aplicat la finanțarea operațiunilor de dezafectare și că operatorii nucleari ar trebui să asigure economisirea, în timpul perioadei de producție a instalațiilor nucleare, a unor resurse financiare suficiente pentru acoperirea costurilor legate de dezafectarea lor ulterioară;

29. constată că prin închiderea anticipată a reactoarelor nu s-a reușit acumularea planificată în cadrul fondurilor naționale respective a sumelor necesare destinate acoperirii tuturor costurilor aferente dezafectării centralelor;

30. invită Comisia, luând în considerare diferitele strategii utilizate de statele membre, să analizeze posibile moduri de armonizare a abordărilor legate de finanțarea dezafectării în UE pentru a asigura la timp resursele financiare necesare, fără să compromită siguranța și securitatea procesului de dezafectare;

Centrala nucleară de la Ignalina

31. salută faptul că majoritatea proiectelor din cadrul programului Ignalina pentru eficiență energetică și asigurarea aprovizionării cu electricitate sunt în curs de implementare sau au fost deja implementate;

32. constată cu îngrijorare faptul că proiecte-cheie de gestionare a infrastructurii de tratare a deșeurilor (proiectul de depozitare a combustibilului uzat și de stocare a deșeurilor) au suferit întârzieri serioase, care au antrenat costuri în plus față de estimările inițiale; constată că marjele disponibile în sistem sunt aproape epuizate și că există riscul ca întârzierile să afecteze iremediabil întregul plan de dezafectare, antrenând o creștere proporțională a costurilor; solicită Comisiei să prezinte rapoarte privind rezultatele reevaluării calendarului proiectului;

Marți, 5 aprilie 2011

33. constată că o mare parte din fonduri a fost alocată proiectelor energetice, că este încă necesară o finanțare considerabilă pentru dezafectare și că fondurile naționale nu sunt suficiente pentru a o acoperi: Fondul de stat pentru dezafectarea centralei nucleare de la Ignalina a acumulat până în prezent puțin peste 100 de milioane de euro (în timp ce numai costurile tehnice de dezafectare se situează între 987 de milioane și 1 300 de milioane de euro), iar un procent semnificativ din această sumă a fost folosit pentru proiecte care nu vizează dezafectarea; solicită luarea unor măsuri corespunzătoare în această privință, în special de către statul membru în cauză;

Centrala nucleară Bohunice

34. salută progresele înregistrate în ceea ce privește programul Bohunice;

35. observă că, deși este prevăzută o asistență comunitară pentru dezafectarea instalațiilor nucleare, îndeosebi a reactoarelor V1, precum și pentru securitatea aprovizionării, Fondul nuclear național nu a păstrat nicio sursă de finanțare special alocată proiectului de dezafectare a reactorului A1, proiect aflat în derulare;

36. constată că unele proiecte de dezafectare, cum ar fi reconstrucția sistemului de protecție fizică al zonei, proiectul de tratare a deșeurilor istorice și construcția unui depozit provizoriu de deșeuri radioactive în situl Bohunice, au înregistrat întârzieri notabile; îndeamnă Comisia și partea slovacă să ia măsuri pentru a preveni aceste întârzieri și pentru a evita periclitarea derulării lucrărilor de dezafectare conform calendarului;

Centrala nucleară de la Kozlodui

37. salută buna implementare tehnică și financiară globală a programului Kozlodui și revizuirea strategiei de dezafectare a unităților 1-4, care a suferit modificări în sensul trecerii de la strategia de dezafectare amânată, adoptată inițial, la o strategie de dezafectare imediată și continuă;

38. constată cu îngrijorare o proporție destul de ridicată a proiectelor energetice în rândul proiectelor beneficiare ale fondurilor publice alocate; solicită Comisiei să monitorizeze implementarea proiectelor energetice rămase și să prezinte rapoarte privind rezultatele; solicită o creștere a ponderii proiectelor legate de dezafectare și de deșeuri în perioada rămasă a programului Kozlodui;

39. subliniază necesitatea unei coordonări administrative ample între întreprinderea de stat responsabilă de gestionarea deșeurilor radioactive și centrala nucleară de la Kozlodui, care răspund în prezent de unitățile 1-2 și, respectiv, de unitățile 3-4; invită partea bulgară să analizeze și să pună în aplicare cu promptitudine măsuri de ameliorare necesare cu privire la gestionarea partajată și/sau să supună unitățile 1-4 unei gestionări comune;

*

* *

40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor Bulgariei, Lituaniei și Slovaciei.

Marți, 5 aprilie 2011

Noul cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor

P7_TA(2011)0127

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere dispozițiile instrumentelor juridice ale Organizației Națiunilor Unite în domeniul drepturilor omului și în special cele referitoare la drepturile femeii, precum Carta ONU, Declarația universală a drepturilor omului, convențiile internaționale privind drepturile civile și politice, precum și cele privind drepturile economice, sociale și culturale, Convenția pentru combaterea traficului de ființe umane și a exploatarei prostituției, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) și protocolul său opțional, precum și Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante și Convenția din 1851 privind statutul refugiaților și principiul nereturnării;
- având în vedere alte instrumente ale ONU referitoare la violența împotriva femeilor, precum Declarația și programul de acțiune de la Viena, din 25 iunie 1993, adoptat de Conferința Mondială pentru Drepturile Omului (A/CONF. 157/23) și Declarația privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 20 decembrie 1993 (A/RES/48/104),
- având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a ONU din 12 decembrie 1997, „Prevenirea criminalității și măsuri de justiție penală pentru a elimina violența împotriva femeilor” (A/RES/52/86), din 18 decembrie 2002, „Conlucrarea în vederea eliminării crimelor comise împotriva femeilor în numele onoarei”(A/RES/57/179) și din 22 decembrie 2003, „Eliminarea violenței domestice împotriva femeilor” (A/RES/58/147),
- având în vedere rapoartele întocmite de raportorii speciali pe probleme de violență împotriva femeilor ai Înaltului Comisar al ONU pentru drepturile omului și Recomandarea generală nr. 19, adoptată de Comisia pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor (a 11-a sesiune, 1992),
- având în vedere Declarația de la Beijing și Programul de acțiune adoptat în cadrul celei de-a patra conferințe mondiale privind femeile, la 15 septembrie 1995, precum și rezoluțiile Parlamentului din 18 mai 2000, privind urmărirea Programului de acțiune de la Beijing ⁽¹⁾, din 10 martie 2005, privind urmărirea Programului de acțiune al celei de-a patra conferințe mondiale privind femeile (Beijing + 10) ⁽²⁾ și din 25 februarie 2010, privind urmările Programului de acțiune de la Beijing (Beijing +15) ⁽³⁾,
- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 19 decembrie 2006, „Intensificarea eforturilor de eliminare a tuturor formelor de violență împotriva femeilor” (A/RES/61/143), precum și Rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU nr. 1325 și privind femeile, pacea și securitatea,
- având în vedere lucrările Comitetului ad-hoc al Consiliului Europei pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (CAHVIO), creat în decembrie 2008 în vederea pregătirii viitoarei Convenții pe această temă a Consiliului Europei,
- având în vedere concluziile din 8 martie 2010 privind violența ale Consiliului EPSCO,

⁽¹⁾ JO C 59, 23.2.2001, p. 258.

⁽²⁾ JO C 320 E, 15.12.2005, p. 247.

⁽³⁾ JO C 348 E, 21.12.2010, p. 11.

Marți, 5 aprilie 2011

- având în vedere poziția sa din 14 decembrie 2010 referitoare la proiectul de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor ⁽²⁾,
 - având în vedere Declarația sa din 21 aprilie 2009 privind campania „Să spunem NU violenței împotriva femeilor” ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la lupta împotriva mutilărilor genitale feminine practicate în UE ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Strategia Comisiei privind egalitatea între femei și bărbați 2010-2015, care a fost prezentată la 21 septembrie 2010,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere Raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0065/2011),
- A. întrucât violența pe motive de gen nu va putea fi eliminată printr-o singură intervenție, însă ar putea fi redusă, iar consecințele ei atenuate, printr-o combinație de acțiuni în domeniile infrastructurii, juridic, judiciar, aplicării legii, educației, sănătății și altor servicii conexe;
- B. întrucât deși nu există o definiție recunoscută în plan internațional a expresiei „violența împotriva femeilor”, ONU o definește ca reprezentând toate actele de violență îndreptate împotriva femeilor și care provoacă sau pot provoca femeilor un prejudiciu sau suferințe fizice, sexuale sau psihologice, inclusiv amenințarea cu astfel de acte, constrângerea sau privarea arbitrară de libertate, indiferent dacă acestea au loc în viața publică sau în viața privată ⁽⁵⁾,
- C. întrucât violența este o experiență traumatică pentru orice bărbat, femeie sau copil, însă violența pe motive de gen este preponderent îndreptată împotriva femeilor și fetelor, ambele reflectând și agravând inegalitățile dintre bărbați și femei și compromițând sănătatea, demnitatea, securitatea și autonomia victimelor;
- D. întrucât studiile dedicate violenței de gen estimează că o cincime până la un sfert din toate femeile din Europa au suferit acte de violență fizică cel puțin o dată în viața adultă, iar peste o zecime au suferit acte de violență sexuală, care au implicat folosirea forței; întrucât studiile au reliefat, de asemenea, că 26 % dintre copii și tineri raportează acte de violență fizică în copilărie;
- E. întrucât publicitatea și pornografia înfățișează deseori diverse feluri de violență de gen, trivializând astfel, violența împotriva femeilor și obstruționând strategiile privind egalitatea de gen;
- F. întrucât violențele bărbaților împotriva femeilor afectează locul femeilor în societate: sănătatea lor, accesul la un loc de muncă și la educație, participarea la activitățile sociale și culturale, independența economică, participarea la viața publică și politică și la procesul decizional, precum și relațiile cu bărbații;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 53.

⁽³⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 131.

⁽⁴⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 52.

⁽⁵⁾ Articolul 1 din Declarația privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 20 decembrie 1993 (A/RES/48/104); punctul 113 din Programul de acțiune de la Beijing, din 1995, al Organizației Națiunilor Unite.

Marți, 5 aprilie 2011

- G. întrucât, de multe ori, femeile nu depun plângeri împotriva actelor de violență de gen la care sunt supuse, din motive complexe și diverse care include factori psihologici, economici, sociali și culturali, existând, totodată, probabilitatea ca acestea să nu aibă încredere în poliție, sistemul juridic și în serviciile sociale și de sănătate;
- H. întrucât violența de gen, care implică predominant acte ale bărbaților împotriva femeilor, reprezintă o problemă structurală și larg răspândită în toată Europa și în lume, fiind un fenomen care implică victime și agresori de toate vârstele, niveluri de educație, categorii de venituri sau poziții sociale, și este legată de distribuția inegală a puterii între femei și bărbați în societatea noastră;
- I. întrucât stresul din motive economice conduce adesea la un abuz mai frecvent, mai violent și mai periculos, întrucât studiile au demonstrat că violența împotriva femeilor ia amploare în momentul în care bărbații suferă în urma unor dislocări și deposedări din cauza crizei economice;
- J. întrucât violența împotriva femeilor înglobează o gamă largă de încălcări ale drepturilor omului, inclusiv: abuz sexual, violență domestică, atacuri sexuale și hărțuire sexuală, prostituție, trafic de femei și fete, încălcări ale drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor și fetelor, violența împotriva femeilor la locul de muncă, violența împotriva femeilor în situații de conflict, violența împotriva femeilor în închisoare sau în instituții de îngrijire, precum și o serie de practici tradiționale dăunătoare; întrucât oricare dintre aceste abuzuri pot lăsa urme psihologice adânci, pot afecta sănătatea femeilor și a fetelor în general, inclusiv sănătatea sexuală și reproductive și pot conduce uneori chiar la pierderea vieții;
- K. întrucât, în unele state membre, violența împotriva femeilor, sub forma violului, nu este considerată o infracțiune pentru care instanța se autosesizează ⁽¹⁾;
- L. întrucât nu se colectează în mod regulat date privind diferitele tipuri de violență împotriva femeilor în Uniunea Europeană, ceea ce face dificilă estimarea amplitudinii reale a problemei și găsirea unor soluții adecvate; întrucât colectarea de date fiabile este deosebit de problematică, deoarece femeile și bărbații, din teamă sau de rușine, sunt foarte reținuți în relatarea experiențelor lor către actorii relevanți;
- M. întrucât, în conformitate cu studiile privind statele membre ale Consiliului Europei, costurile anuale ale violenței domestice sunt estimate la aproximativ 33 miliarde EUR ⁽²⁾;
- N. întrucât femeile din Uniunea Europeană nu au același grad de protecție împotriva violenței bărbaților, datorită politicilor și legislațiilor diferite ale statelor membre;
- O. întrucât Uniunea Europeană, de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, are competențe mai largi în cooperarea judiciară în materie penală, inclusiv în dreptul procedural penal și în dreptul material penal, precum și în cooperarea polițienească;
- P. având în vedere numărul alarmant de mare a femeilor care sunt victime ale violenței de gen;

⁽¹⁾ Studiul Comisiei din 2010, intitulat „Studiu de fezabilitate privind evaluarea posibilităților, oportunităților și necesităților de standardizare a legislațiilor naționale în materie de violență domestică, violență împotriva copiilor și violenței pe motive de orientare sexuală”, p. 53;

⁽²⁾ „Combaterea violenței împotriva femeilor - studiu analitic privind măsurile și acțiunile luate de statele membre ale Consiliului Europei”, Consiliul Europei, 2006.

Marți, 5 aprilie 2011

- Q. întrucât hărțuirea mamelor și a femeilor însărcinate reprezintă o altă formă de violență sau de abuz suferită de femei, care se petrece în primul rând în familie sau în cuplu, precum și în mediile sociale și profesionale, făcându-le să-și piardă locul de muncă, fie prin demitere, fie la cerere, și conducând la situații de discriminare și la depresii;
- R. întrucât Comisia a subliniat, în Strategia pentru egalitate de gen 2010-2015, că violența bazată pe gen reprezintă una din problemele cheie care trebuie abordate pentru a realiza o egalitate de gen reală;
- S. întrucât Comisia a anunțat că, în 2011, va înainta o propunere referitoare la o strategie pentru combaterea violenței împotriva femeilor, dar, în programul de lucru al Comisiei pentru 2011 nu s-a făcut nicio referință specifică la această strategie,
1. salută angajamentul luat de Comisie în Planul său de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm, de a prezenta în 2011-2012 o „Comunicare referitoare la o strategie de combatere a violenței împotriva femeilor, a violenței domestice și a mutilării genitale a femeilor, urmată de un plan de acțiune al UE” ⁽¹⁾;
2. propune o nouă viziune politică globală asupra violenței pe motive de gen, care să includă:
- un instrument de drept penal sub forma unei directive împotriva violenței pe motive de gen;
 - măsuri care să vizeze cadrul celor 6 P privind violența împotriva femeilor (politici, prevenire, protecție, punere sub urmărire penală, și parteneriat);
 - solicite statelor membre să se asigure că cei care au comis actele sunt pedepsiți în funcție de gravitatea infracțiunii;
 - solicitarea ca statele membre să asigure instruirea oficialilor care intră în contact cu cazurile de violență împotriva femeilor, inclusiv personalul care operează în domeniul aplicării legii, al protecției sociale, în serviciile de îngrijire medicală și în centrele de ajutor de urgență, pentru a detecta, identifica și reacționa într-un mod adecvat în astfel de cazuri, acordând o atenție specială nevoilor și drepturilor victimelor;
 - cerința ca statele membre să acorde atenția cuvenită, să înregistreze și să desfășoare anchete cu privire la toate formele de infracțiuni de violență bazată pe gen, pentru a începe urmărirea penală publică;
 - planuri de creare a unor reguli specifice de anchetare pentru personalul din poliție și pentru personalul medical, pentru a asigura probele în cazurile de violență pe motive de gen;
 - crearea unui parteneriat cu instituțiile de educație universitară, care să vizeze furnizarea de cursuri de pregătire privind violența pe motive de gen pentru persoanele care lucrează în domeniile relevante, mai ales judecătoria, ofițerii din poliția judiciară, personalul din sănătate și educație, precum și cei care acordă sprijin victimelor;
 - propuneri de măsuri pentru a ajuta victimele să-și reconstruiască viața, abordând nevoile specifice ale diferitelor categorii de victime, cum ar fi femeile aparținând minorităților, garantându-le în același timp siguranța și contribuind la restabilirea lor fizică și psihologică, precum și de măsuri de încurajare a schimburilor de informații și a celor mai bune practici privind supraviețuirea violenței împotriva femeilor;

⁽¹⁾ „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei - Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” (COM(2010)0171), p. 13.

Marți, 5 aprilie 2011

- integrarea mecanismelor specifice de identificare și diagnostic în spitalele de urgență și în rețeaua de îngrijiri de bază, pentru a asigura un acces și un sistem de monitorizare mai eficient pentru victimele respective;
 - solicită statelor membre să ofere adăpost victimelor violenței pe motive de gen, în cooperarea cu ONG-urile relevante;
 - cerințe minimale cu privire la numărul de structuri de asistență (centre cu resurse specifice), raportat la 10 000 de locuitori, pentru victimele violenței de gen;
 - crearea unei carte europene care să prevadă un nivel minim de servicii de asistență care să fie oferite victimelor violenței împotriva femeilor, incluzând: dreptul la asistență juridică; înființarea de adăposturi care să ofere victimelor protecție și cazare temporară; servicii de consiliere psihologică de urgență, furnizate gratuit de specialiști, într-un mod descentralizat și accesibil, precum și servicii de asistență financiară care să vizeze promovarea independenței victimelor și înlesnirea revenirii lor la o viață normală și în câmpul muncii;
 - standarde minimale de asigurare a unei asistențe profesionalizate, sub forma consilierii din partea unui membru al profesiilor juridice, indiferent de rolul avut în procesul penal;
 - mecanisme de facilitare a accesului la asistență juridică, care să dea victimelor posibilitatea de a-și afirma drepturile în întreaga Uniune;
 - planuri de elaborare a unor orientări metodologice și de colectare de noi informații, pentru a obține date statistice comparabile privind violența pe motive de gen, inclusiv mutilarea genitală a femeilor, pentru a evalua amploarea problemei și pentru a oferi o bază pentru modificarea acțiunilor întreprinse în legătură cu aceasta;
 - declararea, în următorii cinci ani, a unui An european de combatere a violenței împotriva femeilor, pentru a crește gradul de conștientizare a cetățenilor europeni cu privire la această problemă;
 - adresarea unei solicitări Comisiei și statelor membre pentru a lua măsuri preventive adecvate, printre care și campanii de sensibilizare, în cooperare cu ONG-urile, atunci când este cazul;
 - implementarea unor măsuri în cadrul acordurilor salariale și o mai bună coordonare între angajatori, sindicate și întreprinderi, precum și între organele de conducere ale acestora, pentru a oferi victimelor informații pertinente cu privire la dreptul muncii;
 - creșterea numărului de instanțe cu competențe specifice în cazurile de violență de gen; alocarea unui volum mai mare de resurse și materiale de instruire cu privire la violența de gen, destinate judecătorilor, procurorilor și avocaților; și ameliorarea unităților specializate din cadrul organelor de aplicare a legii, mărind personalul acestora și îmbunătățindu-le formarea și dotările;
3. îndeamnă statele membre să recunoască faptul că violența sexuală și violul având ca victime femei, în special în cadrul căsătoriei și al relațiilor intime neoficializate și/sau săvârșite de rudele de sex masculin, constituie infracțiuni penale în cazurile în care victima nu și-a dat consimțământul și să se asigure că autorii acestui tip de infracțiune sunt puși sub urmărire penală din oficiu și că se evită orice referire la practicile culturale, tradiționale sau religioase ca circumstanțe atenuante în cazurile de violență împotriva femeilor, inclusiv cazurile așa-numitelor crime de onoare și de mutilare genitală a femeilor;
4. recunoaște că violența împotriva femeilor este una dintre cele mai grave forme de încălcare a drepturilor omului pe motive de gen și că violența domestică împotriva altor victime, precum copiii, bărbații sau persoanele în vârstă, este, de asemenea, un fenomen puțin vizibil, care afectează prea multe familii pentru a fi ignorat;

Marți, 5 aprilie 2011

5. subliniază faptul că expunerea la violențe și abuzuri fizice, sexuale sau psihologice comise între părinți sau alți membri ai familiei are efecte grave asupra copiilor;
6. solicită statelor membre în care copiii sunt martori la orice formă de violență să creeze servicii de consiliere adaptate în funcție de vârstă, care să vizeze în mod special ajutarea copiilor să facă față experiențelor traumatice și să acorde importanța cuvenită interesului suprem al copilului;
7. subliniază faptul că femeile migrante, inclusiv cele fără documente, și femeile care solicită azil formează două subcategorii în mod special vulnerabile la violența pe motive de gen;
8. subliniază că este important pentru persoanele care lucrează cu femeile victime ale violenței de gen să beneficieze de o formare corespunzătoare, în special cei care reprezintă sistemul de justiție și aplicare a legii, cum ar fi poliștii, judecătorii, lucrătorii sociali și cei din domeniul medical;
9. solicită Comisiei Europene ca, folosind resurselor disponibile și pe baza datelor din statele membre, să elaboreze și să prezinte statistici anuale privind violența pe motive de gen, inclusiv numărul de femei ucise anual de partener sau de fostul partener;
10. subliniază că cercetarea în domeniul violenței asupra copiilor, tinerilor și femeilor, precum și, la un nivel mai general, al violenței de gen și a celei sexuale, ar trebui inclusă, ca temă multidisciplinară de cercetare, în viitorul al 8-lea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică;
11. solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea de a crea un observator al violențelor împotriva femeilor, bazat pe informațiile referitoare la cauzele din instanță legate de violența împotriva femeilor;
12. solicită Comisiei să-și continue eforturile de combatere a violenței de gen prin programe comunitare, în special prin programul Daphne, care a contribuit deja cu succes la lupta împotriva violenței asupra femeilor;
13. ia act de faptul că Agenția pentru Drepturi fundamentale a Uniunii Europene (ADF) va intervieva un eșantion reprezentativ de femei din toate statele membre cu privire la eventualele violențe suferite și solicită concentrarea asupra reacțiilor diverselor autorități și servicii de asistență atunci când femeile le aduc la cunoștință acte de violență;
14. solicită statelor membre să pună în evidență, în statisticile naționale, amploarea violenței pe motive de gen și să ia măsuri pentru a colecta informații cu privire la aceasta, care să includă parametri precum sexul victimelor, sexul autorilor, relația dintre aceștia, vârsta, circumstanțele infracțiunii și vătămrile;
15. solicită Comisiei să prezinte un studiu cu privire la impactul financiar al violenței împotriva femeilor, bazat pe metode fundamentate prin cercetare, prin care se pot cuantifica în termeni financiari efectele acestei forme de violență asupra serviciilor de sănătate, a sistemului de protecție socială și a pieței muncii;
16. solicită Agenției pentru drepturile fundamentale a UE și Institutului European pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați să efectueze cercetări asupra amplitudinii violenței în relațiile adolescenților și a impactului său asupra echilibrului acestora;
17. atrage atenția asupra faptului că hărțuirile, ale căror victime sunt în proporție de 87 % femei, cauzează traume psihologice și stres emoțional grav, și ar trebui, prin urmare, considerată o formă de violență împotriva femeilor și ar trebui integrată în cadrul juridic din toate statele membre;

Marți, 5 aprilie 2011

18. constată că practicile tradiționale prejudiciabile, cum ar fi mutilarea genitală a femeilor (MGF) și așa-numitele „crime de onoare” sunt forme de violență împotriva femeilor strict legate de context și solicită, de aceea, Comisiei să acorde o atenție deosebită practicilor tradiționale vătămătoare în cadrul Strategiei de combatere a violenței împotriva femeilor;

19. recunoaște problema gravă a prostituției, inclusiv a prostituției copiilor, în Uniunea Europeană și solicită un studiu mai aprofundat al legăturii dintre cadrele juridice ale statelor membre implicate și al formei și amplitudinii prostituției; atrage atenția asupra creșterii îngrijorătoare a amplitudinii traficului de persoane înspre și în UE, trafic ce vizează cu precădere femeile și copiii, și solicită statelor membre să ia măsuri ferme pentru a combate această practică ilegală;

20. solicită statelor membre să conștientizeze problema gravă a maternității de substituție, care constituie o exploatare a corpului femeii și a organelor sale reproductive;

21. subliniază faptul că și femeile, și copiii sunt supuși acelorași forme de exploatare, și pot fi tratați drept „mărfuri” pe piața reproductivă internațională, iar aceste noi aranjamente, precum maternitatea de substituție, cresc amploarea traficului de femei și copii și numărul adopțiilor ilegale peste granițele naționale;

22. constată că violența domestică a fost identificată ca fiind principala cauză a pierderilor de sarcină și a nașterilor premature, și solicită Comisiei să se acorde mai multă atenție violenței împotriva femeilor însărcinate, întrucât cel care o comite pune în pericol mai mult de o persoană;

23. subliniază că societatea civilă, în special ONG-urile, asociațiile de femei și alte organizații publice și private care acordă asistență victimelor violențelor, oferă servicii de mare valoare, în special prin asistarea femeilor victime care doresc să rupă tăcerea în care violența le închisese, și ar trebui să beneficieze de sprijin din partea statelor membre;

24. reiterează necesitatea de a acționa nu numai în privința victimelor, ci și a agresorilor, pentru a crește gradul de conștientizare a acestora din urmă și a contribui la schimbarea stereotipurilor și a ideilor construite social care determină perpetuarea condițiilor propice acestui tip de violență și acceptării sale;

25. solicită statelor membre să creeze centre de primire pentru femei, pentru a ajuta femeile și copiii să ducă o viață autonomă, lipsită de violență și ferită de sărăcie, centre care ar trebui să ofere servicii specializate, tratament medical, asistență juridică, consiliere psihosocială și terapeutică, asistență juridică în cursul proceselor în instanță, ajutor pentru copiii afectați în urma actelor de violență etc.;

26. subliniază că statele membre ar trebui să aloce resurse corespunzătoare pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor, inclusiv recurând la fondurile structurale;

27. subliniază că este important ca autoritățile statelor membre, cele regionale și cele locale să ia măsuri pentru a facilita reintegrarea pe piața muncii a femeilor care au fost victime ale violenței de gen, prin instrumente precum FSE sau programul Progress;

28. solicită UE și statelor membre să instituie un cadru juridic care să acorde femeilor imigrante dreptul de a-și păstra pașaportul și permisul de ședere și care să prevadă tragerea la răspundere penală a persoanelor responsabile de reținerea acestor documente;

Martți, 5 aprilie 2011

29. își reafirmă poziția exprimată în rezoluția sa din 25 februarie 2010 că Uniunea Europeană, în noul cadru legal instituit de Tratatul de la Lisabona, ar trebui să devină parte la Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) și la protocolul său opțional;
30. invită Comisia și statele membre să abordeze la nivel internațional violența împotriva femeilor și dimensiunea de gen a încălcărilor drepturilor omului, în special în contextul acordurilor bilaterale de asociere și de comerț internațional în vigoare și în curs de negociere;
31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 6 aprilie 2011

Viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale

P7_TA(2011)0141

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 7 iulie 2010, intitulată „Către o politică europeană globală în domeniul investițiilor internaționale” (COM(2010)0343), precum și propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2010 de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe (COM(2010)0344),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, intitulată „Europa 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020) și Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 9 noiembrie 2010, intitulată „Comerț, creștere și afaceri internaționale – Politica comercială – componentă cheie a strategiei UE 2020” (COM(2010)0612),
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 25 octombrie 2010 privind o politică europeană globală în domeniul investițiilor internaționale,
 - având în vedere Orientările actualizate ale OCDE pentru întreprinderile multinaționale,
 - având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene privind neîndeplinirea de către statele membre a obligațiilor acestora, în special Hotărârea din 3 martie 2009 Comisia împotriva Republicii Austria (cauza C-205/06), Hotărârea din 3 martie 2009 Comisia împotriva Regatului Suediei (cauza C-249/06) și Hotărârea din 19 noiembrie 2009 Comisia împotriva Republicii Finlanda (cauza C-118/07),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional, avizul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0070/2011),
- A. întrucât, conform Tratatului de la Lisabona, investițiile străine directe (ISD) țin de competența exclusivă a UE, astfel cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (e) și articolele 206 și 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- B. întrucât, începând cu anul 1959, peste 1 200 de tratate bilaterale de investiții (TBI) au fost încheiate de statele membre la nivel bilateral și aproximativ 3 000 de TBI au fost încheiate în total;
- C. întrucât este recunoscut în general faptul că investițiile străine pot avea efecte pozitive asupra competitivității țărilor gazdă, dar că este nevoie de asistență pentru ajustare pentru lucrătorii cu nivel redus de calificare în cazul investițiilor externe; întrucât responsabilitatea fiecărui guvern este de a încuraja efectele benefice ale investițiilor și împiedicând în același timp efectele negative;

Miercuri, 6 aprilie 2011

- D. întrucât articolele 206 și 207 din TFUE nu definesc ISD, iar Curtea de Justiție a Uniunii Europene ⁽¹⁾ a specificat interpretarea sa cu privire la termenul ISD, pe baza a trei criterii: ar trebui considerate investiții pe termen lung, reprezentând cel puțin 10 % din capitalul propriu / acțiunile întreprinderii afiliate și care oferă investitorului controlul administrativ asupra operațiunilor întreprinderii afiliate, întrucât această definiție este în concordanță cu cea a FMI și a OCDE și exclude, în special, investițiile de portofoliu și drepturile de proprietate intelectuală; întrucât este greu de făcut o deosebire clară între ISD și investițiile de portofoliu, iar aplicarea unei definiții juridice rigide în privința practicilor reale de investiții va fi dificilă;
- E. întrucât unele state membre utilizează definiții largi ale termenului „investitor străin”, permițând ca o simplă adresă poștală să servească drept element de identificare a naționalității unei întreprinderi; întrucât acest lucru a permis unor întreprinderi să intenteze acțiuni în instanță împotriva țărilor lor prin intermediul TBI încheiate de țări terțe; întrucât orice întreprindere europeană ar trebui să se poată baza pe viitoare acorduri de investiții ale UE sau pe viitoare acorduri de liber schimb care să cuprindă capitole privind investițiile;
- F. întrucât emergența unor noi țări ca puteri locale sau mondiale, cu mari capacități de investiții, a modificat percepția clasică potrivit căreia singurii investitori proveneau din țările dezvoltate;
- G. întrucât după apariția primelor cazuri de soluționare a diferendelor în anii 1990 și în pofida unor experiențe în general pozitive, o serie de aspecte problematice au devenit evidente din cauza utilizării unui limbaj vag în acorduri, care lasă loc de interpretări, îndeosebi referitoare la riscul de conflict între interesele private și competențele de reglementare ale autorităților publice, de exemplu în cazurile în care adoptarea unei legislații legitime a făcut ca un stat să fie condamnat de arbitrii internaționali pentru încălcarea principiului privind „tratamentul loial și echitabil”;
- H. întrucât Statele Unite și Canada, care se numără printre primele state ce au făcut obiectul unor astfel de hotărâri, și-au adaptat modelele de TBI pentru a limita capacitatea de interpretare prin intermediul arbitrajului și a garanta o mai bună protecție a spațiului lor de intervenție publică;
- I. întrucât Comisia a întocmit o listă a țărilor care vor deveni parteneri privilegiați pentru negocierea primelor acorduri de investiții (Canada, China, India, Mercosur, Rusia și Singapore);
- J. întrucât Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) nou înființat trebuie de asemenea să consolideze prezența și rolul global al UE, inclusiv promovarea și protejarea obiectivelor comerciale ale UE, de asemenea, în domeniul investițiilor,
1. recunoaște că, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, ISD se află acum în sfera de competență exclusivă a UE; constată că această nouă competență a UE reprezintă o dublă provocare, pe de o parte, pentru gestionarea TBI existente și, pe de altă parte, pentru definirea unei politici europene în domeniul investițiilor care să răspundă așteptărilor investitorilor și statelor beneficiare, dar și obiectivelor politice externe și intereselor economice mai generale ale UE;
2. salută această nouă competență a UE și invită Comisia și statele membre să profite de ocazia de a elabora, împreună cu Parlamentul, o politică de investiții coerentă și integrată care să promoveze investiții de înaltă calitate și care să aibă o contribuție pozitivă la progresele economice și dezvoltarea durabilă pe plan mondial; consideră că Parlamentul trebuie să fie implicat în mod adecvat în elaborarea viitoarei politici de investiții și că acest lucru implică o consultare corespunzătoare cu privire la mandatele pentru următoarele negocieri, precum și informări periodice reale cu privire la stadiul negocierilor;

⁽¹⁾ Hotărârea din 12 decembrie 2006 în cauza Test Claimants in the FII Group Litigation împotriva Commissioners of Inland Revenue (Cauza C-446/04).

Miercuri, 6 aprilie 2011

3. ia act de faptul că UE este un bloc economic important cu o pondere semnificativă în negocieri; consideră că o politică comună în domeniul investițiilor va răspunde atât așteptărilor investitorilor, cât și așteptărilor statelor vizate, și va contribui la creșterea competitivității UE și a întreprinderilor sale, precum și la creșterea ocupării forței de muncă;
4. constată necesitatea unui cadru european coordonat, creat pentru a asigura certitudine și pentru a încuraja promovarea principiilor și obiectivelor UE;
5. reamintește că actuala etapă a globalizării s-a confruntat cu o creștere extremă a ISD, înregistrată în 2007, cu un an înainte ca criza economică și financiară globală să afecteze investițiile, atingând un record de aproximativ 1 500 de miliarde de euro, UE fiind cea mai mare sursă de ISD din întreaga economie mondială; cu toate acestea, subliniază că în 2008 și 2009, investiții s-au redus din cauza crizei economice și financiare mondiale; subliniază, de asemenea, că aproximativ 80 % din valoarea totală a ISD globale reprezintă fuziuni și achiziții transfrontaliere;
6. salută Comunicarea Comisiei, intitulată „Către o politică europeană globală în domeniul investițiilor internaționale”, dar subliniază că aceasta ar trebui să abordeze mai curând necesitatea protejării capacității publice de reglementare și de îndeplinire a obligației UE de a asigura coerența politicilor pentru dezvoltare, concentrându-se în mare măsură asupra protecției investitorilor;
7. consideră că investițiile pot avea un impact pozitiv asupra creșterii economice și asupra ocupării forței de muncă, nu numai în UE, ci și în țările în curs de dezvoltare, cu condiția ca investitorii să contribuie activ la obiectivele de dezvoltare ale statelor gazdă, mai precis prin sprijinirea economiei locale, grație transferului de tehnologie și prin utilizarea forței de muncă și a contribuțiilor locale;
8. invită Comisia să țină seama de experiențele acumulate la nivel bilateral, plurilateral și multilateral, în special cu privire la eșecul negocierilor OCDE pentru un acord multilateral privind investițiile;
9. îndeamnă Comisia să dezvolte strategia de investiții a UE într-un mod atent și coordonat pe baza celor mai bune practici ale TBI; ia act de diferențele de conținut din cadrul acordurilor statelor membre și solicită Comisiei să reconcilieze aceste diferențe pentru a furniza un model puternic al Uniunii pentru acordurile de investiții, care ar putea fi ajustat în funcție de nivelul de dezvoltare al țării partenere;
10. solicită Comisiei să elaboreze orientări fără caracter obligatoriu, cât mai rapid posibil, de exemplu sub forma unui model pentru TBI, care să poată fi folosite de statele membre pentru a spori certitudinea și consecvența;

Definiții și domeniu de aplicare

11. solicită Comisiei să elaboreze o definiție clară a investițiilor care trebuie protejate, care să includă atât ISD, cât și investițiile de portofoliu; consideră totuși că formele speculative de investiții, astfel cum sunt definite de Comisie, nu vor fi protejate; insistă asupra faptului că atunci când drepturile de proprietate intelectuală sunt incluse în domeniul de aplicare al unui acord de investiții, inclusiv în cazul acordurilor de investiții pentru care s-au propus deja proiecte de mandat, dispozițiile acordurilor nu ar trebui să aibă un impact negativ asupra producției de medicamente generice și trebuie să respecte excepțiile TRIPS în privința sănătății publice;
12. constată cu îngrijorare faptul că negocierea unei varietăți largi de acorduri de investiții va conduce la o suprapunere între competențele exclusive și cele comune;

Miercuri, 6 aprilie 2011

13. solicită introducerea termenului de „investitor din cadrul UE” care, respectând spiritul articolului 207 din TFUE, ar sublinia semnificația promovării investitorilor din cadrul tuturor statelor membre în condiții egale, asigurându-le acestora aceleași condiții de funcționare și același nivel de protecție a investițiilor lor;

14. reamintește că tratatele bilaterale standard de investiții ale statelor membre UE utilizează o definiție amplă a termenului de „investitor străin”; solicită Comisiei să evalueze dacă acest lucru a condus la practici abuzive; solicită Comisiei să elaboreze o definiție clară a termenului de „investitor străin”, pe baza acestei evaluări și a ultimei definiții de referință a investițiilor străine directe a OCDE;

Protecția investitorilor

15. subliniază că protecția tuturor investitorilor din UE ar trebui să rămână principala prioritate a acordurilor de investiții;

16. constată că negocierea tratatelor bilaterale de investiții este un proces îndelungat; solicită Comisiei să investească toate resursele umane și materiale în vederea negocierii și încheierii de acorduri de investiții ale UE;

17. consideră că cerința exprimată de Consiliu în Concluziile sale cu privire la Comunicare – potrivit căreia noul cadru juridic european ar trebui să nu afecteze în mod negativ protecția și garanțiile oferite investitorilor în cadrul acordurilor existente – ar putea crea riscul de respingere a oricărui nou acord și ar putea pune în pericol echilibrul necesar dintre protecția investitorilor și protecția dreptului de reglementare, într-o perioadă de investiții străine sporite în UE; în plus, consideră că o astfel de formulare a criteriului de evaluare poate contrazice semnificația și spiritul articolului 207 din TFUE;

18. consideră că necesitatea identificării bunelor practici, la care Concluziile Consiliului fac de asemenea referire, constituie o opțiune mai înțeleaptă și mai eficace, care permite dezvoltarea unei politici europene coerente în domeniul investițiilor;

19. consideră că viitoarele acorduri încheiate de UE ar trebui să utilizeze bunele practici formulate pe baza experienței statelor membre și să includă următoarele norme:

- nediscriminarea (tratamentul național și clauza națiunii celei mai favorizate), cu o formulare mai exactă a definiției care să menționeze că investitorii străini și naționali trebuie să opereze în condiții similare și care să permită o oarecare flexibilitate în clauza națiunii celei mai favorizate pentru a nu obstrucționa procesele de integrare regională în țările în curs de dezvoltare;
- tratamentul just și echitabil, definit pe baza nivelului de tratament stabilit de dreptul cutumiar internațional;
- protejarea împotriva exproprierilor directe și indirecte, formulând o definiție care să stabilească un echilibru clar și just între obiectivele de bunăstare publică și interesele private și care să permită acordarea de compensații corespunzătoare pe măsura daunelor produse în caz de expropriere nelegitimă;

20. solicită Comisiei să evalueze impactul potențial al includerii unei clauze generale în viitoarele acorduri de investiții europene și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului;

Miercuri, 6 aprilie 2011

21. invită Comisia să asigure reciprocitatea în momentul negocierii accesului pe piață cu principalii săi parteneri comerciali din țările dezvoltate și principalele economii emergente, ținând seama, în același timp, de necesitatea excluderii sectoarelor sensibile și a menținerii asimetriei în relațiile comerciale ale UE cu țările în curs de dezvoltare;

22. constată că sporirea preconizată a certitudinii va ajuta IMM-urile să investească în străinătate și că, în această privință, trebuie să se țină seama de poziția IMM-urilor în timpul negocierilor;

Protejarea dreptului de reglementare

23. subliniază că viitoarele acorduri de investiții încheiate de UE trebuie să respecte capacitatea de intervenție publică;

24. își exprimă profunda îngrijorare față de nivelul de discreție a arbitrilor internaționali de a interpreta în linii mari clauzele privind protecția investitorilor, conducând astfel la excluderea unor reglementări publice legitime; invită Comisia să ofere definiții clare privind normele de protecție a investitorilor pentru a evita astfel de probleme în cadrul noilor acorduri de investiții;

25. invită Comisia să includă în toate acordurile viitoare clauze specifice care să prevadă dreptul de reglementare al părților la acord, printre altele, în domenii precum protecția securității naționale și a mediului, sănătatea publică, drepturile lucrătorilor și ale consumatorilor, politica industrială și diversitatea culturală;

26. subliniază că Comisia trebuie să decidă de la caz la caz cu privire la sectoarele care nu sunt cuprinse în viitoarele acorduri, de exemplu, sectoarele sensibile cum ar fi cultura, educația, sănătatea publică, precum și acele sectoare care prezintă o importanță strategică pentru apărarea națională; solicită Comisiei să informeze parlamentul European cu privire la mandatul pe care l-a primit în fiecare caz; constată că UE ar trebui totodată să iasă în întâmpinarea nevoilor partenerilor săi din țările în curs de dezvoltare, fără să ceară o liberalizare suplimentară atunci când aceștia consideră necesară pentru dezvoltarea lor protejarea anumitor sectoare, mai ales în domeniul serviciilor publice;

Integrarea normelor sociale și de mediu

27. subliniază că viitoarea politică a UE trebuie să promoveze, de asemenea, investițiile durabile, care respectă mediul (îndeosebi în industriile extractive) și care încurajează condiții de muncă adecvate în întreprinderile vizate de investiții; solicită Comisiei să includă, în toate acordurile viitoare, o trimitere la Orientările actualizate ale OCDE pentru întreprinderile multinaționale;

28. își reiterează, referitor la capitolele privind investițiile cuprinse în ALS mai ample, apelul privind integrarea în orice ALS pe care UE îl semnează a unei clauze de responsabilitate socială a întreprinderilor și a unor clauze sociale și de mediu eficace;

29. solicită Comisiei să evalueze modul în care au fost aceste clauze incluse în TBI ale statelor membre și modul în care ar putea fi, de asemenea, incluse în acordurile de autonomie;

30. salută faptul că mai multe TBI conțin, în prezent, o clauză care împiedică relaxarea legislației sociale și de mediu pentru a atrage investițiile și solicită Comisiei să ia în considerare includerea acestei clauze în acordurile sale viitoare;

Miercuri, 6 aprilie 2011

Mecanismul de soluționare a diferendelor și responsabilitatea UE

31. consideră că sistemul actual de soluționare a diferendelor trebuie modificat pentru a integra o mai mare transparență, posibilitatea acordată părților de a introduce recurs, obligația de a epuiza căile juridice locale acolo unde acestea sunt destul de fiabile pentru a garanta un proces corect, posibilitatea de a utiliza observații cu titlu de *amicus curiae* și obligația de a alege un singur loc în care se desfășoară procedura de arbitraj dintre investitori și stat;

32. consideră că, pe lângă procedurile de soluționare a diferendelor între state, ar trebui să se aplice și procedurile de soluționare a diferendelor dintre investitori și state pentru a asigura o protecție mai largă a investițiilor;

33. este conștient de faptul că UE nu poate utiliza mecanismele existente pentru soluționarea diferendelor ale Centrului internațional pentru soluționarea diferendelor legate de investiții (ICSID) și ale Comisiei Organizației Națiunilor Unite pentru Dreptul Comercial Internațional (UNCITRAL) având în vedere că UE nu este membră a niciuneia dintre acestea; solicită UE să includă un capitol privind soluționarea diferendelor în fiecare nouă tratare de investiții al UE în conformitate cu reformele sugerate în prezenta rezoluție; solicită Comisiei și statelor membre să-și asume responsabilitatea, în calitate de actori internaționali majori, de a acționa în direcția reformelor necesare în ceea ce privește normele ICSID și UNCITRAL;

34. solicită Comisiei să prezinte soluții care să permită IMM-urilor o mai bună finanțare a costurilor ridicate generate de procedurile de soluționare a diferendelor;

35. invită Comisia să prezinte, cât mai curând posibil, un regulament referitor la modalitatea prin care urmează să fie repartizate responsabilitățile între nivelul UE și cel național, în special sub aspect financiar, în eventualitatea în care UE pierde o cauză în urma unei proceduri de arbitraj internațional;

Alegerea partenerilor și competențele Parlamentului

36. sprijină principiul potrivit căruia partenerii prioritari pentru viitoarele acorduri de investiții ale UE trebuie să fie țările care au un înalt potențial al pieței, dar în care investițiile străine necesită o protecție sporită;

37. constată că riscul privind investițiile este în general mai mare în țările în curs de dezvoltare și țările cel mai puțin dezvoltate și că o protecție puternică și eficace a investitorilor prin intermediul tratatelor de investiții reprezintă aspectul esențial în vederea protejării investitorilor europeni și poate îmbunătăți guvernarea, creând astfel un mediu stabil necesar sporirii ISD în aceste țări; constată că, pentru ca aceste țări să poată beneficia în continuare de pe urma acordurilor de investiții, acestea din urmă trebuie să fie întemeiate pe obligația investitorilor în materie de respectarea drepturilor omului și normelor împotriva corupției ca parte a unui parteneriat mai amplu între UE și țările în curs de dezvoltare în scopul reducerii sărăciei; invită Comisia să evalueze viitori parteneri viabili, pe baza experienței statelor membre cu TBI;

38. își exprimă îngrijorarea față de faptul că investițiile străine directe în țările cel mai puțin dezvoltate sunt extrem de limitate și tind să se concentreze pe resursele naturale;

39. consideră că în țările în curs de dezvoltare ar trebui să se acorde un sprijin mai consistent întreprinderilor locale, în special prin intermediul unor stimulente prin care să li se consolideze productivitatea și capacitatea de cooperare și prin care să se crească calitatea forței de muncă, domenii cu un potențial considerabil de stimulare a dezvoltării economice, competitivității și creșterii economice în țările în curs de dezvoltare; încurajează, de asemenea, transferul de noi tehnologii ecologice din UE în țările în curs de dezvoltare, ca fiind cel mai bun mijloc de a promova creșterea economică ecologică și durabilă;

Miercuri, 6 aprilie 2011

40. îndeamnă ca poziția Parlamentului să fie pe deplin luată în considerare de Comisie și de statele membre înaintea inițierii negocierilor în materie de investiții, precum și în timpul unor astfel de negocieri; reamintește conținutul Acordului-cadru privind relațiile între Parlamentul European și Comisie și invită Comisia să consulte Parlamentul cu privire la proiectele de mandate de negociere în timp util pentru a-i permite acestuia să-și exprime poziția care, la rândul său, trebuie luată în considerare în mod corespunzător de către Comisie și Consiliu;

41. subliniază nevoia de a include rolul delegațiilor SEAE în cadrul strategiei viitoarei politici privind investițiile, recunoscând potențialul și cunoștințele de specialitate ale acestora ca bunuri strategice în vederea atingerii obiectivelor noi politici;

*

* *

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, statelor membre, precum și Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene - Lupta împotriva fraudei

P7_TA(2011)0142

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere raportul prezentat de Comisie la 14 iulie 2010 Parlamentului European și Consiliului, intitulat „Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene - Lupta împotriva fraudei - Raportul anual 2009” (COM(2010)0382), inclusiv anexele la raport (SEC(2010)0897 și SEC(2010)0898),
- având în vedere Al zecelea raport anual al OLAF – Raportul anual 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2009, însoțit de răspunsurile instituțiilor ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la activitățile finanțate de Al optulea, Al nouălea și Al zecelea fond european de dezvoltare (FED) privind exercițiul financiar 2009, însoțit de răspunsurile Comisiei ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 319 alineatul (3) și articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ JO C 303, 9.11.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO C 303, 9.11.2010, p. 243.

⁽⁴⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- având în vedere Declarația sa din 18 mai 2010 privind eforturile Uniunii de combatere a corupției ⁽¹⁾, pentru a garanta faptul că fondurile UE nu sunt afectate de corupție,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0050/2011),

Observații generale

1. regretă că, în general, Raportul Comisiei referitor la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2009 (COM(2010)0382) („Raportul PIF 2009”), prezentat în conformitate cu articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), nu oferă informații referitoare la nivelul estimat de nereguli și de fraude din statele membre individuale, întrucât se concentrează asupra nivelului de raportare și, prin urmare, raportul nu permite o privire de ansamblu asupra nivelului real de nereguli și de fraude din statele membre și face imposibilă identificarea și sancționarea statelor care prezintă nivelul cel mai ridicat de nereguli și de fraude;
2. subliniază faptul că fraudă este un exemplu de comportament contravențional voluntar care constituie o infracțiune, precum și că o neregulă reprezintă nerespectarea unei norme; regretă că raportul Comisiei nu analizează fraudă în mod amănunțit și tratează neregulile în linii foarte generale; atrage atenția asupra faptului că articolul 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se referă la fraudă, și nu la nereguli, și solicită realizarea unei distincții între fraudă și erori sau nereguli;
3. subliniază faptul că în ultimii ani au fost dezvoltate tehnici pentru cuantificarea fenomenului fraudei ca parte a unei încercări mai extinse de a combate corupția, și îndeamnă Comisia să stimuleze aceste eforturi de cercetare și să aplice, inițial ca proiecte-pilot, în cooperare cu statele membre, metodologii noi adecvate, care sunt dezvoltate pentru a cuantifica fenomenul neregulilor și al fraudei;
4. invită Comisia să își exercite responsabilitatea de a garanta respectarea, de către statele membre, a obligațiilor lor de raportare în vederea furnizării unor date fiabile și comparabile referitoare la nereguli și la fraude, chiar dacă acest lucru necesită modificarea de către Comisie a sistemului de sancțiuni pentru nerespectarea acestor obligații de raportare;
5. regretă faptul că o mare parte a fondurilor UE sunt în continuare cheltuite în mod necuvenit și invită Comisia să ia măsurile necesare pentru a asigura recuperarea promptă a acestor fonduri;
6. este preocupat de nivelul de nereguli restante care nu sunt redresate sau sunt declarate ca fiind de nerecuperat în Italia, la sfârșitul exercițiului financiar 2009;
7. invită Comisia să responsabilizeze într-o mai mare măsură statele membre cu privire la cuantumul neregulilor care nu au fost încă redresate;
8. subliniază că legislația Uniunii impune statelor membre să raporteze toate neregulile în termen de cel mult două luni de la sfârșitul trimestrului în care s-a realizat prima constatare administrativă sau judiciară a unei nereguli și/sau se află informații noi despre o abatere raportată; invită statele membre să facă toate eforturile necesare, inclusiv integrarea procedurilor administrative naționale, pentru a respecta termenele impuse și a reduce decalajul dintre momentul identificării unei nereguli și momentul raportării acesteia; invită statele membre ca, în eforturile lor de combatere a fraudei, să protejeze în principal banii contribuabililor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0176.

Miercuri, 6 aprilie 2011

9. solicită informații cu privire la măsurile adoptate de Comisie pentru a combate creșterea numărului de cazuri și a sumelor în privința cărora există suspiciuni de fraudă, în raport cu numărul total de nereguli din statele membre Polonia, România și Bulgaria;

10. este preocupat de nivelurile suspect de scăzute ale cazurilor de fraudă în Spania și Franța, în special având în vedere dimensiunea acestora și sprijinul financiar primit, astfel cum este descris de către Comisie în raportul PIF 2009 și, prin urmare, invită Comisia să includă informații detaliate cu privire la metodologia de raportare aplicată și la capacitatea de detectare a fraudei în aceste state;

11. invită statele membre care nu au ratificat până în prezent Convenția din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾ sau protocoalele acesteia ⁽²⁾ (instrumentele PIF), adică Republica Cehă, Malta și Estonia, să ia măsuri în vederea ratificării de urgență a acestor acte legislative; îndeamnă statele membre care au ratificat instrumentele PIF să își intensifice eforturile în vederea consolidării legislației lor penale naționale, cu scopul de a proteja interesele financiare ale Uniunii, în special prin abordarea deficiențelor existente care au fost relevate în Al doilea raport al Comisiei referitor la punerea în aplicare a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene și a protocoalelor aferente (COM(2008)0077);

12. salută introducerea, în 2009, a Sistemului de gestionare a neregulilor (IMS), o aplicație dezvoltată și administrată de OLAF, precum și evoluțiile pozitive generate de aceasta; este preocupat de faptul că Comisia explică creșterea numărului de cazuri raportate, precum și impactul financiar, prin utilizarea noului mijloc tehnologic de raportare; invită Comisia să pună la dispoziția Parlamentului o metodologie detaliată a mijlocului tehnologic de raportare pus în aplicare recent și să o includă în raportul din următorii ani; invită statele membre să pună integral în aplicare IMS și să își amelioreze în continuare nivelul de respectare a obligațiilor de raportare;

13. solicită Comisiei să includă în raportul său din anul următor cuantumul neregulilor raportate folosind noul mijloc tehnologic de raportare în locul metodelor tradiționale de raportare; invită statele membre să îmbunătățească rapiditatea cu care sunt raportate neregulile;

14. își reafirmă regretul – având în vedere dubiile semnificative legate de calitatea informațiilor furnizate de statele membre – cu privire la faptul că Comisia depune eforturi mai intense pentru a convinge Parlamentul European de necesitatea introducerii unui „risc admisibil de eroare” decât pentru a convinge statele membre de necesitatea unor declarații naționale de gestiune obligatorii, care să facă obiectul unui audit adecvat, efectuat de către autoritățile naționale de audit, și care să fie consolidate de către Curtea de Conturi; invită Comisia, în cooperare cu statele membre și prin elaborarea unui raport adecvat în conformitate cu tratatul, să ofere Parlamentului o garanție rezonabilă că acest obiectiv a fost atins și că activitățile pentru combaterea fraudei sunt puse în aplicare într-un mod adecvat;

Venituri: resurse proprii

15. este preocupat de cuantumul fraudei în comparație cu neregulile din sectorul de resurse proprii pentru statele membre Austria, Spania, Italia, România și Slovacia, întrucât fraudă constituie peste jumătate din cuantumul total al neregulilor în fiecare stat membru; invită statele membre să ia toate măsurile necesare, inclusiv cooperarea strânsă cu instituțiile europene, pentru a aborda toate cauzele care conduc la cazuri de fraudă cu privire la fondurile UE;

16. regretă deficiențele evidențiate de Curtea de Conturi în ceea ce privește supravegherea vamală națională – mai ales în legătură cu efectuarea analizei riscurilor pentru selecția comercianților și a importurilor care să facă obiectul controalelor vamale –, aceste deficiențe sporind riscurile de nereguli rămase nedepistate și putând conduce la o diminuare a resurselor proprii tradiționale (RPT); invită statele membre să își consolideze sistemele de supraveghere vamală și solicită Comisiei să ofere un sprijin relevant în acest sens;

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 48.

⁽²⁾ JO C 313, 23.10.1996, p. 1, JO C 151, 20.5.1997, p. 1 și JO C 221, 19.7.1997, p. 11.

Miercuri, 6 aprilie 2011

17. subliniază că aproximativ 70 % din totalul procedurilor vamale pentru importuri sunt simplificate, ceea ce înseamnă că acestea au un impact substanțial asupra colectării RPT și asupra eficacității politicii comerciale comune; consideră inacceptabilă, în acest context, lipsa controalelor eficace asupra procedurilor simplificate pentru importuri în statele membre, fapt ce a fost evidențiat în Raportul special nr. 1/2010 al Curții de Conturi, și invită Comisia să continue examinarea eficacității controalelor asupra procedurilor simplificate în statele membre, și în special, să examineze progresul înregistrat de către statele membre în realizarea de audituri ex post și să prezinte rezultatele acestor evaluări Parlamentului până la sfârșitul anului 2011;

18. ia act de rezultatul anchetelor desfășurate de OLAF în domeniul resurselor proprii; este profund îngrijorat de nivelul fraudelor asociate cu mărfurile importate din China și solicită statelor membre să recupereze fără întârziere sumele în cauză;

19. salută succesul înregistrat de operațiunea vamală comună Diabolo II, în care s-au implicat reprezentanți vamali din 13 țări din Asia și 27 de state membre UE, coordonată de Comisia Europeană prin intermediul OLAF;

20. salută acordurile pe care Uniunea Europeană și statele sale membre le-au încheiat cu fabricanții de produse din tutun pentru a combate comerțul ilicit cu tutun; este de părere că este în interesul financiar al UE să continue să depună eforturi în vederea combaterii contrabandei cu țigări, în urma căreia pierderile anuale de venituri pentru bugetul UE sunt estimate la aproximativ un miliard EUR; îndeamnă OLAF să continue să joace un rol principal în negocierile internaționale pentru un protocol privind eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun în conformitate cu articolul 15 din Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului, care ar contribui la combaterea comerțului ilicit în Uniune; este de părere că cele 500 de milioane EUR care urmează să fie plătite de către cele două societăți în cauză, și anume British American Tobacco și Imperial Tobacco, ar trebui să fie utilizate de Comisie și statele membre vizate și în scopul consolidării măsurilor de combatere a fraudei;

Cheltuieli: agricultură

21. salută concluzia Comisiei, potrivit căreia, pe plan general, se constată o îmbunătățire a disciplinei în ceea ce privește raportarea în acest sector, iar nivelul de respectare a obligațiilor de raportare este în prezent de 95 %; invită statele membre în cazul cărora se constată în continuare o neîndeplinire a obligațiilor de raportare la timp (Austria, Finlanda, Țările de Jos, Slovacia și Marea Britanie) să remedieze prompt această situație;

22. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape situația din Spania și Italia, care au raportat cel mai mare număr de cazuri de nereguli și, respectiv, cea mai mare sumă afectată de nereguli și să raporteze Parlamentului European cu privire la măsurile specifice adoptate pentru a aborda problemele din aceste două state membre;

23. invită Comisia să stabilească dacă diferența dintre o serie de cheltuieli mai ridicate și o rată minimă a cazurilor de nereguli raportate și variațiile considerabile ale ratelor de nereguli raportate (Estonia 88,25 %; Cipru, Ungaria, Letonia, Malta, Slovenia și Slovacia 0.00 %), au legătură cu eficiența sistemelor de control, în vederea efectuării unei revizuii a acestor sisteme;

24. este profund preocupat de constatarea Curții de Conturi, conform căreia plățile pentru anul 2009 în acest domeniu de politici au fost afectate de erori materiale, iar sistemele de supraveghere și de control s-au dovedit, în general, cel mult parțial eficiente în asigurarea regularității plăților; regretă constatarea Curții de Conturi conform căreia, deși Sistemul integrat de administrare și control (IACS) este, în principiu, bine configurat, eficiența acestuia este afectată în mod negativ de prezența unor date incorecte în bazele de date, de verificările încrucișate incomplete sau incorecte sau de monitorizarea incompletă a anomaliilor; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape eficiența sistemelor de supraveghere și de control care funcționează în statele membre pentru a garanta faptul că informațiile privind nivelul neregulilor din fiecare stat membru corespund unei imagini veridice și obiective a situației reale; invită Comisia să abordeze deficiențele care afectează eficiența IACS;

Miercuri, 6 aprilie 2011

25. constată că cifrele definitive pot fi determinate numai pentru exercițiile financiare care pot fi considerate încheiate și, din această perspectivă, până în prezent, ultimul exercițiu financiar care poate fi considerat încheiat este 2004;

26. regretă situația catastrofică în ceea ce privește rata globală de recuperare în acest domeniu de politici, care în 2009 se ridică la 42 % din suma de 1 266 milioane EUR, considerată restantă la sfârșitul exercițiului financiar 2006; este preocupat mai ales de observația Curții de Conturi, conform căreia suma de 121 de milioane EUR, recuperată în anii 2007-2009 de la beneficiari, reprezintă mai puțin de 10 % din totalul recuperărilor; consideră că această situație este inacceptabilă și solicită statelor membre să o abordeze de urgență; îndeamnă Comisia să adopte toate măsurile necesare pentru a institui un sistem eficient de recuperare și să informeze Parlamentul European, în raportul său de anul viitor privind protecția intereselor financiare ale UE, cu privire la progresele înregistrate;

Cheltuieli: politica de coeziune

27. regretă faptul că datele conținute în raportul PIF 2009 nu oferă o imagine fiabilă cu privire la numărul neregulilor și al fraudelor din acest domeniu de politici, întrucât un număr ridicat de nereguli și/sau fraude poate să constituie doar un indicator al unei raportări și/sau al unor sisteme eficiente de combatere a fraudei;

28. este profund îngrijorat de constatarea Curții de Conturi privind rata ridicată de erori materiale (peste 5 %) care afectează plățile pentru anul 2009;

29. constată că o sursă importantă a erorilor care afectează cheltuielile pentru politica de coeziune o reprezintă deficiențele grave în aplicarea normelor privind achizițiile publice; solicită, prin urmare, Comisiei să propună, fără întârziere, noi acte legislative pentru a simplifica și a moderniza aceste norme;

30. este profund îngrijorat de constatarea Curții de Conturi, conform căreia cel puțin 30 % din erorile identificate de Curte în eșantionul 2009 ar fi putut fi depistate și corectate de către statele membre înainte de certificarea cheltuielilor în fața Comisiei, pe baza informațiilor disponibile acestora; invită statele membre să își intensifice eforturile în vederea consolidării mecanismelor lor de detectare și corectare;

31. invită Comisia să furnizeze Parlamentului European informații referitoare la măsurile adoptate cu privire la neregulile raportate de statele membre și detectate de Comisie în acest domeniu de politici;

32. nu este mulțumit de o rată de recuperare care depășește 50 % pentru perioada de programare 2000-2006; îndeamnă statele membre să depună eforturi suplimentare pentru recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și invită Comisia să ia măsuri pentru a asigura o rată de recuperare mai ridicată – având în vedere faptul că Comisia execută bugetul pe propria răspundere, astfel cum se prevede la articolul 317 TFUE;

Cheltuieli: fonduri de preaderare

33. este profund îngrijorat de suspiciunile privind rata ridicată a fraudelor înregistrate în Bulgaria în 2009 în ceea ce privește Programul special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală (SAPARD), care – pentru întreaga perioadă de programare – se ridică la 20 %, reprezentând cea mai ridicată rată identificată în urma analizării tuturor fondurilor (coeziune și agricultură); constată că mai multe cazuri de fraudă suspectate au fost inițiate de intervențiile/controalele externe decât de cele interne/naționale; constată că Comisia și-a exercitat în mod corect obligațiile de suspendare a plăților de la SAPARD în 2008 și a ridicat această suspendare după controale amănunțite la 14 septembrie 2009; invită Comisia să continue să supravegheze autoritățile bulgare pentru a asigura o îmbunătățire suplimentară a acestei situații;

Miercuri, 6 aprilie 2011

34. ia act de faptul că Republica Cehă, Estonia, Letonia și Slovenia au raportat o rată a fraudelor de 0 % pentru SAPARD și pune la îndoială fiabilitatea informațiilor raportate sau capacitatea acestor state de detectare a fraudelor; subliniază faptul că rate similare de fraudă zero sau scăzute ar putea semnifica deficiențe în sistemele de control și viceversa; îndeamnă Comisia să furnizeze informații privind eficiența mecanismelor de control și să exercite, împreună cu OLAF, un control mai strict referitor la cheltuirea banilor UE;

35. consideră inacceptabilă rata foarte scăzută de recuperare în cazurile de suspiciuni de fraudă care afectează fondurile de preaderare, aceasta fiind de numai 4,6 % pentru întreaga perioadă de programare, și invită Comisia să instituie un sistem eficient pentru a aborda această situație;

Achiziții publice, transparență sporită și combaterea fraudei

36. invită Comisia, agențiile competente ale Uniunii și statele membre să ia măsuri și să furnizeze resursele necesare pentru a se asigura că fondurile UE nu sunt afectate de corupție, să adopte sancțiuni descurajatoare în cazuri de corupție și de fraudă, să accelereze confiscarea bunurilor implicate în cazuri de fraudă, de evaziune fiscală și în infracțiuni legate de spălarea banilor;

37. invită Comisia și statele membre să elaboreze, să aplice și să evalueze periodic sisteme uniforme de achiziții pentru a preveni fraudă și corupția, să definească și să aplice condiții clare de participare la procedurile de achiziții publice, precum și criteriile pe baza cărora se iau deciziile în acest domeniu și, de asemenea, să adopte și să aplice sisteme de control la nivel național al deciziilor privind achizițiile publice, să asigure transparența și răspunderea în sectorul finanțelor publice și să adopte și să aplice sisteme de gestionare a riscurilor și de control intern;

38. salută Cartea verde a Comisiei privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice – „Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”; invită Consiliul și Comisia să finalizeze adoptarea reformei normelor de bază ale UE în materie de achiziții publice (Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE) până la sfârșitul anului 2012;

39. în urma solicitării sale formulate în raportul de anul trecut privind protecția intereselor financiare ale Comunităților, invită OLAF să prezinte, în viitorul său raport anual, o analiză detaliată a strategiilor și măsurilor utilizate de fiecare stat membru în lupta împotriva fraudei și în scopul de a preveni și identifica neregulile în cheltuirea fondurilor europene, inclusiv atunci când sunt cauzate de corupție; consideră că ar trebui acordată o atenție deosebită implementării fondurilor agricole și structurale; consideră că raportul, cu 27 de profiluri de țară, ar trebui să analizeze metoda folosită de organismele judiciare și de anchetă naționale, cantitatea și calitatea controalelor efectuate, precum și statisticile și motivele în cazurile în care autoritățile naționale nu au efectuat inculpări ca urmare a rapoartelor OLAF;

40. în urma solicitării sale formulate în raportul de anul trecut privind protecția intereselor financiare ale Comunităților, îndeamnă Consiliul să finalizeze încheierea acordurilor de cooperare cu Liechtenstein în cel mai scurt timp posibil și solicită Consiliului să acorde Comisiei mandatul de a negocia acorduri antifraudă cu Andorra, Monaco, San Marino și Elveția;

41. îndeamnă Comisia să ia măsuri pentru a asigura, prin intermediul unui punct unic de contact, transparența în ceea ce privește beneficiarii fondurilor UE; invită Comisia să elaboreze măsuri pentru a spori transparența dispozițiilor juridice și un sistem prin care toți beneficiarii fondurilor UE să fie publicați pe același site, indiferent de cine gestionează fondurile și pe baza unor categorii standard de informații care să fie furnizate de statele membre în cel puțin o limbă de lucru a Uniunii; invită statele membre să

Miercuri, 6 aprilie 2011

coopereze cu Comisia și să-i furnizeze informații complete și corecte referitoare la beneficiarii fondurilor UE gestionate de statele membre; invită Comisia să acționeze cu prioritate pentru a evalua sistemul „gestiunii repartizate” și pentru a prezenta Parlamentului un raport;

*

* *

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi Europene, Comitetului de supraveghere a OLAF și OLAF.

Statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european

P7_TA(2011)0143

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 224 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 12 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european [partidele politice și fundațiile afiliate acestora, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatele (3) și (4)] și normele privind finanțarea lor ⁽¹⁾ (Regulamentul privind finanțarea), în special articolul 12,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 martie 2006 privind partidele politice europene ⁽²⁾,
- având în vedere raportul din 18 octombrie 2010 prezentat Biroului de către Secretarul General și referitor la finanțarea partidelor la nivel european, în conformitate cu articolul 15 din Decizia Biroului din 29 martie 2004 ⁽³⁾ de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului privind finanțarea,
- având în vedere nota Biroului din 10 ianuarie 2011, ca versiune revizuită a deciziilor Biroului din 13 decembrie 2010,
- având în vedere articolul 210 alineatul (6) și articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0062/2011),
- A. întrucât articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că „partidele politice la nivel european contribuie la formarea conștiinței politice europene și la exprimarea voinței cetățenilor Uniunii”, iar Parlamentul și Consiliul, în conformitate cu articolul 224 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, stabilesc statutul partidelor politice și al fundațiilor acestora la nivel european, în special regulile legate de finanțarea lor;

⁽¹⁾ JO L 297, 15.11.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 127.

⁽³⁾ Modificată prin deciziile Biroului din 1 februarie 2006 și 18 februarie 2008.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- B. întrucât Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene stipulează clar că partidele politice la nivelul Uniunii contribuie la exprimarea voinței politice a cetățenilor Uniunii;
- C. întrucât Uniunea Europeană trebuie să funcționeze pe baza principiului „democrației reprezentative”, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- D. întrucât fundamentele partidelor politice europene au fost stabilite de tratatele de la Maastricht și Nisa, care au introdus posibilitatea finanțării acestora, oferindu-le astfel o autonomie operațională față de grupurile parlamentare;
- E. întrucât, în 2007, la solicitarea Parlamentului ⁽¹⁾, Comisia a prezentat o propunere de introducere a finanțării fundațiilor politice la nivel european (fundațiile politice europene), care a fost adoptată în decembrie 2007, având drept obiectiv sprijinirea partidelor politice europene în dezbaterile privind chestiunile de politică publică europeană și integrarea europeană;
- F. întrucât regulamentul de modificare din 2007 ⁽²⁾ vizează facilitarea procesului de integrare a partidelor politice europene, prin favorizarea unei structurări și organizări mai eficiente a partidelor politice în cadrul Uniunii;
- G. întrucât regulamentul de modificare din 2007 a consolidat în mod semnificativ rolul partidelor politice europene cu ocazia alegerilor pentru Parlamentul European, stipulând posibilitatea includerii finanțării campaniilor electorale la capitolul cheltuielilor; întrucât această posibilitate a fost, totuși, restrânsă de condiția ca creditele în cauză să nu fie utilizate pentru finanțarea directă sau indirectă a partidelor politice naționale sau a candidaților;
- H. întrucât toate partidele politice europene care beneficiază de finanțare au semnat un cod de conduită, considerat de Birou ca fiind obligatoriu pentru toate părțile, care stabilește normele ce trebuie respectate în timpul campaniilor electorale;
- I. întrucât consolidarea rolului partidelor politice europene este inevitabil legată de implicarea acestora în alegerile pentru Parlamentul European;
- J. întrucât regulamentul de modificare din 2007 face apel la o recunoaștere mai formală a partidelor politice europene;
- K. întrucât regulamentul de modificare din 2007 este orientat spre crearea unor partide politice pe deplin organizate și eficiente la nivel european și la nivelul statelor membre, printr-un proces echilibrat de instituționalizare;
- L. întrucât regulamentul de modificare din 2007 are ca scop convergența organizațională a partidelor politice și a fundațiilor lor la nivel european, recunoscând în același timp sarcinile diferite urmărite de partidele politice și, respectiv, de fundațiile politice ale acestora;
- M. întrucât această convergență organizațională poate fi realizată doar prin stabilirea unui statut politic, juridic și fiscal comun al partidelor politice europene, deși acest lucru nu trebuie să implice o standardizare organizațională a partidelor politice europene și a fundațiilor acestora, pentru care partidele politice europene și fundațiile acestora dețin competență exclusivă;
- N. întrucât cerința de a adopta un statut juridic al partidelor politice europene și al fundațiilor politice ale acestora pe baza dreptului Uniunii Europene reprezintă un pas clar și semnificativ în direcția consolidării democrației în cadrul Uniunii;

⁽¹⁾ Rezoluția din 23 martie 2006 privind partidele politice europene, punctul 14 (JO C 292 E, 1.12.2006, p. 127).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1524/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2007, JO L 343, 27.12.2007, p. 5.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- O. întrucât convergența organizațională și funcțională, precum și îmbunătățirile aduse procesului de finanțare pot fi realizate doar prin adoptarea unui statut juridic european uniform și comun pentru toate partidele politice europene și fundațiile politice ale acestora, pe baza dreptului Uniunii Europene;
- P. întrucât regulamentul privind partidele politice la nivel european nu face o diferență între recunoașterea și finanțarea partidelor politice;
- Q. întrucât nota Biroului din 10 ianuarie 2011 a recomandat înăsprirea criteriilor de finanțare a partidelor politice europene; întrucât acest lucru constituie o restricție a concurenței dintre partide la nivel european, atâta timp cât criteriile de recunoaștere legală și finanțarea partidelor politice sunt identice;
- R. întrucât regulamentul de modificare din 2007 oferă un temei juridic și financiar clar pentru crearea unor partide politice integrate la nivelul Uniunii Europene, cu scopul de a sensibiliza publicul european și pentru a exprima realmente voința cetățenilor Uniunii Europene;
- S. întrucât finanțarea partidelor politice europene face obiectul dispozițiilor Titlului VI „Subvenții” din Regulamentul financiar ⁽¹⁾ și al normelor sale de aplicare ⁽²⁾;
- T. întrucât Biroul, ca organ responsabil cu punerea în aplicare a Regulamentului privind finanțarea în cadrul Parlamentului, a decis, în 2006, cu privire la o serie de îmbunătățiri semnificative ale normelor de aplicare, cum ar fi creșterea opțiunii de prefinanțare de la 50 % la 80 % pentru a simplifica procedura și a îmbunătăți solvența beneficiarilor, precum și relaxarea normelor privind transferurile între capitolele din bugetele beneficiarilor, cu scopul de a le permite acestora să își ajusteze bugetele în funcție de circumstanțele politice în schimbare;
- U. întrucât experiența finanțării partidelor și fundațiilor politice europene afiliate ale acestora a arătat că acestea au nevoie de mai multă flexibilitate și de condiții comparabile în ceea ce privește reportarea fondurilor pentru următorul exercițiu financiar și acumularea de rezerve din resurse proprii peste minimul stabilit pentru cheltuielile lor finanțabile din fonduri proprii;
- V. întrucât partidele politice europene cheltuiesc, în medie, aproape jumătate din bugetele lor pe administrația centrală (personal, chirii etc.) și un sfert pe reuniunile organelor (statutare și nestatutare) ale partidului, restul bugetului fiind destinat campaniilor electorale și asistenței acordate organizațiilor afiliate;
- W. întrucât fundațiile politice europene au un tipar diferit al cheltuielilor, cheltuind, în medie, 40 % din bugetele lor pe administrația centralizată și reuniuni și alte 40 % pe serviciile externe, cum ar fi studii, cercetări, publicații și seminare;
- X. întrucât principala componentă a resurselor proprii ale partidelor politice europene este reprezentată de cotizațiile colectate de la partidele membre și mai puțin de 5 % din veniturile lor totale provin din cotizații ale membrilor și din donații;
- Y. întrucât proporția finanțării provenite din bugetul Uniunii în cadrul veniturilor totale este mai mare în cazul partidelor politice europene, comparativ cu fundațiile politice europene;
- Z. întrucât donațiile nu reprezintă încă o parte semnificativă a finanțării, doar trei partide și două fundații beneficiind de donații în mod regulat în 2009;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002, JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002, JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- AA. întrucât există un potențial conflict între, pe de-o parte, obiectivul facilitării și accelerării finanțării pentru ca aceasta să devină mai eficace și, pe de altă parte, obiectivul minimizării riscului financiar pentru bugetul Uniunii;
- AB. întrucât, în perioada acoperită de prezentul raport, și anume 2008-2011, nu a fost necesară impunerea de sancțiuni niciunui partid și niciunei fundații care a beneficiat de finanțare;
- AC. întrucât partidele și fundațiile politice europene trebuie să dobândească personalitate juridică în conformitate cu legislația statului membru în care își au sediul pentru a putea fi eligibile pentru finanțare și întrucât nu au un statut juridic comun;
- AD. întrucât finanțările acordate partidelor și fundațiilor politice europene intră sub incidența definiției „subvențiilor” de la Titlul VI din Regulamentul financiar și a normelor sale de aplicare, dar natura lor specifică înseamnă că nu sunt comparabile cu alte subvenții acordate și gestionate de Comisie; întrucât acest lucru este reflectat într-un număr semnificativ de dispoziții ale Regulamentului privind finanțarea, care stabilește anumite excepții; întrucât această soluție nu este satisfăcătoare,

Noul mediu politic

1. remarcă faptul că partidele politice – alături de fundațiile politice conexe – sunt instrumente esențiale ale unei democrații parlamentare, trăgând la răspundere parlamentarii, contribuind la conturarea voinței politice a cetățenilor, elaborând programe politice, formând și selectând candidați, menținând dialogul cu cetățenii și permițându-le acestora să își exprime opiniile;
2. subliniază că Tratatul de la Lisabona prevede acest rol al partidelor politice și al fundațiilor lor, vizând crearea unui polis european, a unui spațiu politic la nivelul UE și a unei democrații europene, în cadrul căreia inițiativa cetățenilor europeni reprezintă un element constitutiv central;
3. constată faptul că partidele politice europene, în situația actuală, nu sunt în măsură să își ducă la îndeplinire acest rol, deoarece sunt doar organizații-umbrelă ale partidelor naționale și nu au un contact direct cu electoratul din statele membre;
4. remarcă, totuși, cu satisfacție că partidele și fundațiile politice europene au devenit, cu toate acestea, actori indispensabili în viața politică a Uniunii Europene, conturând și exprimând, în special, pozițiile respective ale diferitelor „familii politice”;
5. subliniază necesitatea ca toate partidele politice europene să respecte cele mai înalte standarde ale democrației interne de partid (în ceea ce privește alegerile democratice ale organelor partidului și în procesul decizional democratic, inclusiv în selecția candidaților);
6. consideră că, odată ce au fost îndeplinite cerințele pentru a fi considerat un partid politic la nivelul UE, partidul în cauză poate beneficia de finanțare numai în cazul în care este reprezentat în Parlamentul European de către cel puțin unul dintre membrii săi;
7. subliniază că partidele politice au drepturi, obligații și responsabilități, astfel că ar trebui să urmărească tipare organizaționale generale convergente; consideră că această convergență organizațională poate fi realizată doar prin stabilirea unui statut politic, juridic și fiscal comun, bazat pe legislația UE pentru partidele politice europene și fundațiile politice ale acestora;
8. este convins că un statut juridic autentic al partidelor politice europene și o personalitate juridică proprie, bazate direct pe dreptul Uniunii Europene, le vor permite partidelor politice europene și fundațiilor politice ale acestora să acționeze ca agenți reprezentativi ai interesului public european;

Miercuri, 6 aprilie 2011

9. consideră că partidele politice europene ar trebui să interacționeze și să concureze în chestiuni ce țin de provocările europene comune și Uniunea Europeană și dezvoltarea acestora la trei niveluri: regional, național și european; consideră că este extrem de important ca partidele politice europene să fie eficiente și productive la nivelul UE și la cel național, precum și dincolo de aceste niveluri;

10. subliniază importante provocări, în ceea ce privește capacitatea organizațională, cu care partidele politice europene vor trebui să se confrunte în lumina posibilei reformări a sistemului electoral european (crearea unei circumscripții electorale suplimentare, instituirea unor liste transnaționale);

11. remarcă faptul că această idee este, în principiu, în concordanță cu ideea participării partidelor politice europene la campaniile pentru referendumuri, atunci când acestea sunt direct legate de chestiuni care privesc Uniunea Europeană;

12. decide, prin urmare, să solicite Comisiei să propună un proiect de statut pentru partidele politice europene, în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

13. remarcă faptul că, pe un termen mai scurt, este necesară îmbunătățirea cadrului de reglementare a partidelor și fundațiilor politice europene, un prim pas fiind adoptarea statutului juridic european;

Propuneri de reforme suplimentare

14. consideră că ar trebui să se țină cont de parlamentarii din parlamentele sau adunările regionale în legătură cu îndeplinirea condițiilor de finanțare doar dacă parlamentul sau adunarea respectivă are competențe legislative;

15. subliniază că acordarea de finanțare și închiderea conturilor partidelor și fundațiilor politice europene sunt proceduri birocratice și greoaie; consideră că aceasta se datorează, în mare parte, faptului că finanțarea intră sub incidența regimului „subvențiilor” în sensul Regulamentului financiar, ceea ce este adecvat pentru finanțarea proiectelor sau asociațiilor, dar nu și a partidelor;

16. consideră, prin urmare, că Comisia ar trebui să propună crearea unui nou titlu în Regulamentul financiar, dedicat exclusiv și adaptat finanțării partidelor și fundațiilor politice europene; consideră că Regulamentul privind finanțarea ar trebui să se refere la dispozițiile acestui nou titlu, în ceea ce privește implementarea acestuia;

17. subliniază că autofinanțarea partidelor și a fundațiilor este un semn de vitalitate; consideră că aceasta ar trebui încurajată prin ridicarea limitei actuale a donațiilor de la 12 000 EUR anual la 25 000 EUR anual/pe donator, în combinație, totuși, cu cerința de a se preciza identitatea donatorilor în momentul obținerii donațiilor în conformitate cu legislația în vigoare și în interesul transparenței;

18. consideră că cerința prezentării unor „programe anuale de lucru”, ca precondiție pentru obținerea finanțării, este inadecvată pentru partidele politice; subliniază, de asemenea, că o astfel de cerință nu există în niciun stat membru al UE;

19. subliniază că, pentru ca aceasta să-și îndeplinească obiectivul, momentul finanțării este esențial; solicită, ca o excepție de la normele de aplicare a Regulamentului financiar, ca finanțarea să fie disponibilă la începutul exercițiului financiar, în proporție de 100 %, și nu de 80 %; consideră, având în vedere experiența pozitivă din trecut, că riscul pentru Parlament ar fi neglijabil;

20. subliniază că Regulamentul financiar prevede că subvențiile nu pot „finanța toate cheltuielile de funcționare ale organismului beneficiar”; remarcă faptul că respectarea acestei prevederi este dificilă îndeosebi în cazul fundațiilor, ceea ce duce la practici contabile evazioniste (de exemplu, „contribuții în natură”); subliniază că aproape niciunul dintre sistemele de finanțare din statele membre nu prevede cerința autofinanțării parțiale, deoarece aceasta poate dezavantaja partidele mai mici sau nou create;

Miercuri, 6 aprilie 2011

21. subliniază că resursele independente pe care partidele politice europene trebuie să le demonstreze ar putea fi reduse la 10 % din bugetul lor total, pentru a consolida și mai mult dezvoltarea acestor partide; consideră, în același timp, că resursele proprii sub forma resurselor fizice nu ar trebui să depășească 7,5 % din bugetul lor total;
22. remarcă faptul că, în cazul fundațiilor politice europene, revizuirea instrumentului juridic ar trebui să reprezinte o ocazie pentru a elimina cerința de a demonstra existența resurselor proprii;
23. subliniază faptul că, în contextul acestei revizuii, limitele impuse fundațiilor politice europene de a-și utiliza fondurile în cadrul Uniunii Europene ar trebui să fie eliminate, permițând astfel acestor fundații să joace un rol atât în interiorul, cât și în exteriorul UE;
24. subliniază totuși că relaxarea regimului de finanțare ar trebui să fie contrabalansată de prevederea unor sancțiuni în Regulamentul privind finanțarea, în condițiile în care acestea nu există în prezent; astfel de sancțiuni ar putea lua forma unor penalități financiare în cazul nerespectării normelor referitoare, de exemplu, la transparența donațiilor; subliniază necesitatea de a oferi aceleași condiții pentru crearea rezervelor de resurse proprii în exces și de fonduri reportate, atât pentru partidele politice europene, cât și pentru fundațiile politice europene afiliate acestora;
25. subliniază că, începând cu 2008, partidele politice europene au dobândit dreptul de a utiliza sumele primite ca subvenții pentru „finanțarea campaniilor desfășurate [...] în contextul alegerilor pentru Parlamentul European” [articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul privind finanțarea]; subliniază, totuși, că se interzice utilizarea acestor sume pentru finanțarea „campaniilor pentru referendumuri”; consideră, cu toate acestea, că, dacă se dorește ca partidele politice europene să joace un rol politic la nivelul UE, acestea ar trebui să aibă dreptul de a participa la astfel de campanii, atât timp cât obiectul referendumului are legătură directă cu chestiuni care privesc Uniunea Europeană;
26. invită partidele politice europene să lanseze un proces de evaluare a condițiilor care să facă posibilă apartenența individuală directă a cetățenilor la partidele politice europene, precum și a modalităților adecvate vizând participarea directă sau indirectă a persoanelor individuale la activitățile interne și procesele decizionale ale partidelor;

*

* *

27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Guvernanță și parteneriat în cadrul pieței unice

P7_TA(2011)0144

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la guvernanță și parteneriat în cadrul pieței unice (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate: 50 de propuneri pentru optimizarea muncii, a activităților comerciale și a schimburilor reciproce” (COM(2010)0608),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „EUROPA 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),

Miercuri, 6 aprilie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O piață unică pentru Europa secolului XXI” (COM(2007)0724) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei, intitulat „Piața unică: bilanț al realizărilor” (SEC(2007)1521),
 - având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind revizuirea pieței unice ⁽¹⁾ și documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Revizuirea pieței unice: după un an” (SEC(2008)3064),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană” (COM(2010)0543),
 - având în vedere Al 27-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei intitulat „Situția în diverse sectoare” (SEC(2010)1143),
 - având în vedere Recomandarea Comisiei din 29 iunie 2009 privind măsurile pentru îmbunătățirea funcționării pieței unice ⁽²⁾,
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 10 decembrie 2010 referitoare la Actul privind piața unică,
 - având în vedere raportul profesorului Mario Monti adresat Comisiei cu privire la revitalizarea pieței unice,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la crearea unei piețe unice pentru consumatori și cetățeni ⁽³⁾,
 - având în vedere Tabloul de bord al pieței interne nr. 21 (2010) și rezoluțiile Parlamentului din 9 martie 2010 ⁽⁴⁾ și 23 septembrie 2008 ⁽⁵⁾ referitoare la Tabloul de bord al pieței interne,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către o Europă a rezultatelor - aplicarea legislației comunitare” (COM(2007)0502),
 - având în vedere articolele 258-260 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere articolele 7, 10 și 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și cel al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0083/2011),
- A. întrucât relansarea pieței unice necesită sprijinul activ al tuturor cetățenilor, al instituțiilor europene, al statelor membre și al părților interesate;
- B. întrucât, pentru a beneficia de sprijinul activ al tuturor părților interesate, este esențial ca societatea civilă și IMM-urile să fie reprezentate în mod eficient în cadrul consultărilor și dialogului cu Comisia, precum și în cadrul grupurilor de experți;

⁽¹⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 80.

⁽²⁾ JO L 176, 7.7.2009, p. 17.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0186.

⁽⁴⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 25.

⁽⁵⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 7.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- C. întrucât pentru relansarea cu succes a pieței unice sunt deosebit de importante diseminarea, relaționarea și gestionarea adecvată a consultărilor și rapoartelor diferitelor instituții ale UE (UE 2010, Raportul din anul 2010 privind cetățenia, politica industrială integrată, Agenda digitală pentru Europa, raportul Monti, Rezoluția Parlamentului referitoare la oferirea unei piețe unice consumatorilor și cetățenilor, rapoartele Gonzales și IMCO etc.);
- D. întrucât există în continuare o distanță semnificativă între normele pieței unice și beneficiile pe care cetățenii și întreprinderile le pot dobândi în practică de pe urma acestora;
- E. întrucât deficitul mediu de transpunere în UE se ridică la 1,7 %, dacă se iau în calcul cazurile în care transpunerea unei directive depășește termenul limită și cele în care Comisia a inițiat proceduri privind încălcarea dreptului comunitar pe motiv de neconformitate,

Introducere

1. salută cu interes Comunicarea Comisiei intitulată „Către un Act privind piața unică”, în special cel de-al treilea capitol, precum și abordarea globală propusă pentru a reechilibra piața unică între întreprinderi și cetățeni și pentru a îmbunătăți caracterul democratic și transparent al procesului decizional; subliniază faptul că această abordare urmărește să garanteze echilibrul optim între propunerile cuprinse în cele trei părți ale comunicării;
2. consideră că cele trei capitole ale comunicării sunt la fel de importante și interconectate și ar trebui să fie abordate în mod consecvent, fără a separa diferitele mize unele de celelalte;
3. îndeamnă Comisia și Consiliul să consolideze abordarea holistică a relansării pieței unice, prin integrarea priorităților pieței unice în toate domeniile politice esențiale pentru realizarea pieței unice în beneficiul cetățenilor, al consumatorilor și al întreprinderilor din Europa;
4. consideră că îmbunătățirea guvernantei economice europene, punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 și relansarea pieței unice sunt la fel de importante pentru revitalizarea economiei europene și ar trebui luate în considerare împreună;
5. consideră că o piață unică lipsită de obstacole și competitivă ar trebui finalizată pentru a aduce beneficii concrete lucrătorilor, studenților, pensionarilor și cetățenilor în general, precum și întreprinderilor, în special IMM-urilor, în viața lor de zi cu zi;
6. invită Comisia să indice calendarul de punere în aplicare a Actului privind piața unică și să publice în mod regulat actualizări legate de progresele concrete, pentru a sensibiliza într-o mai mare măsură publicul european cu privire la aplicarea acestui act și pentru a pune în lumină beneficiile acestuia;

Evaluare generală

Consolidarea conducerii politice și a parteneriatului politic

7. este convins că una dintre principalele provocări ale relansării pieței unice este asigurarea conducerii politice, a angajamentului și a coordonării la nivel politic; consideră că o orientare cuprinzătoare de la cel mai înalt nivel politic este esențială pentru relansarea pieței unice;
8. sugerează că ar trebui să i se ofere Președintelui Comisiei mandatul de a coordona și de a superviza relansarea pieței unice, în strânsă cooperare cu Președintele Consiliului European și cu autoritățile competente ale statelor membre; îi îndeamnă pe Președinții Comisiei și Consiliului European să își coordoneze îndeaproape acțiunile specifice de stimulare a creșterii economice, a competitivității, a economiei sociale de piață și a sustenabilității Uniunii;

Miercuri, 6 aprilie 2011

9. subliniază rolul consolidat al PE și al parlamentelor naționale în temeiul Tratatului de la Lisabona; solicită consolidarea rolului Parlamentului în cadrul procesului legislativ privind piața unică; încurajează parlamentele naționale să se implice în dezbaterile normelor privind piața unică de-a lungul întregului ciclu legislativ și să participe împreună cu Parlamentul European la activități comune, care să conducă la o sinergie mai bună între cele două niveluri parlamentare;

10. salută abordarea Comisiei care plasează dialogul și parteneriatul în centrul pieței unice reînnoite și solicită tuturor părților interesate să își intensifice eforturile pentru a asigura punerea în practică a acestei abordări, astfel încât piața unică să își poată îndeplini integral rolul de promovare a creșterii economice și a unei economii de piață extrem de competitive;

11. invită Comisia să organizeze, în colaborare cu Președinția, un Forum anual privind piața unică care să reunească părți interesate din cadrul instituțiilor UE, al statelor membre, al societății civile și al organizațiilor patronale, în vederea evaluării progresului înregistrat în relansarea pieței unice, al schimbului de bune practici și al abordării principalelor preocupări ale cetățenilor europeni; încurajează Comisia să continue procesul de identificare a celor mai importante 20 de surse de nemulțumire și frustrare legate de piața unică cu care se confruntă cetățenii; propune utilizarea de către Comisie a Forumului privind piața unică pentru a prezenta aceste probleme și, respectiv, soluțiile acestora;

12. îndeamnă guvernele statelor membre să se implice în relansarea pieței unice; salută inițiativele statelor membre de optimizare a modului de abordare a directivelor privind piața unică, în ceea ce privește îmbunătățirea coordonării, crearea de structuri de stimulare și creșterea importanței politice acordate transpunerii; consideră că este esențial, atunci când se discută despre prioritățile noii legislații, să se acorde mai multă atenție și să se stimuleze transpunerea corectă și la timp, aplicarea corectă și îmbunătățirea controlului aplicării legislației în domeniul pieței unice;

13. remarcă faptul că normele pieței unice sunt deseori puse în aplicare de către autorități locale și regionale; subliniază nevoia unei implicări mai ample a autorităților locale și regionale în crearea pieței unice, în conformitate cu principiile subsidiarității și parteneriatului, precum și la toate nivelurile procesului decizional; propune ca, în vederea evidențierii acestei abordări descentralizate, să se creeze, în fiecare stat membru, un „Pact teritorial al autorităților locale și regionale cu privire la strategia Europa 2020” pentru a determina o implicare mai intensă a statelor în procesul de punere în aplicare a strategiei Europa 2020;

14. consideră că „buna guvernanță” a pieței unice trebuie să respecte rolul celor două instituții consultative existente la nivel european - Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – precum și pe acela al partenerilor sociali;

15. subliniază că dialogul cu partenerii sociali și societatea civilă este esențial pentru a restabili încrederea în piața unică; așteaptă din partea Comisiei idei noi și îndrăznețe cu privire la modalități de îmbunătățire efectivă a acestui dialog; solicită ca partenerii sociali să fie implicați și consultați cu privire la toate actele legislative relevante privind piața unică de natură să afecteze piața muncii;

16. salută intenția Comisiei de a consolida dialogul deschis, transparent și periodic cu societatea civilă;

17. invită Comisia să publice o carte verde privind orientările pentru consultările dintre instituțiile UE și asociațiile reprezentative și societatea civilă, asigurând faptul că aceste consultări au un caracter amplu, interactiv și că oferă valoare adăugată politicilor propuse;

18. invită Comisia să adapteze în cea mai mare măsură posibilă dialogul și comunicarea la nevoile cetățenilor obișnuiți, de exemplu prin furnizarea de acces la toate consultările sale publice în toate limbile oficiale ale UE sau prin utilizarea unui limbaj pe care cetățenii obișnuiți să îl poată înțelege;

Miercuri, 6 aprilie 2011

19. îndeamnă Comisia să lanseze o campanie de educare și informare cu privire la aspectele esențiale ale pieței unice și la obiectivele stabilite cu scopul de a spori dinamismul acesteia, incluzând totodată dimensiunile coeziunii sociale și regionale; subliniază faptul că este necesar ca această campanie de comunicare să promoveze o mai bună participare – și o mai bună capacitate de a participa – a fiecărui cetățean, lucrător și consumator la realizarea unei piețe competitive, juste și echilibrate;

20. consideră că folosirea noilor instrumente și abordări bazate pe colaborare ale Web 2.0 oferă oportunitatea de a obține o guvernare mai deschisă, mai responsabilă, cu o capacitate sporită de răspuns și mai eficientă a pieței unice;

Reglementarea pieței unice

21. consideră că inițiativele individuale ale statelor membre nu pot fi eficiente fără coordonarea la nivelul UE, fiind astfel de o importanță fundamentală ca UE să aibă o voce unică, fermă și să poată pune în aplicare acțiuni comune; consideră că solidaritatea, pe care se bazează modelul european de economie socială, precum și coordonarea răspunsurilor naționale au fost cruciale pentru evitarea luării de către statele membre a unor măsuri protecționiste de scurtă durată la nivel individual; își exprimă preocuparea față de faptul că reapariția protecționismului economic la nivel național ar putea cel mai probabil să ducă la fragmentarea pieței interne și la reducerea competitivității și prin urmare, trebuie evitat; este preocupat de faptul că actuala criză economică și financiară ar putea fi folosită drept justificare pentru reintroducerea unor măsuri protecționiste în diferite state membre, deși recesiunea necesită, în schimb, mecanisme de protecție comune;

22. consideră că progresele înregistrate pe piața internă nu ar trebui să fie bazate pe cel mai mic numitor comun; încurajează, prin urmare, Comisia să își asume un rol de prim plan și să prezinte propuneri îndrăznețe; încurajează statele membre să folosească metoda cooperării consolidate în domeniile în care nu se poate ajunge la un acord între cele 27 de state membre; constată că celelalte țări ar putea să se alăture ulterior acestor inițiative de perspectivă;

23. consideră că eficiența și legitimitatea globală a pieței unice suferă din cauza complexității guvernării pieței unice;

24. subliniază faptul că ar trebui să se acorde mai multă atenție calității și clarității legislației UE, pentru a facilita punerea în aplicare a normelor privind piața unică de către statele membre;

25. consideră că utilizarea regulamentelor în locul directivelor, atunci când este cazul, ar contribui la crearea unui mediu de reglementare mai clar și ar reduce costurile operaționale legate de transpunere; solicită Comisiei să dezvolte o abordare mai bine direcționată în ceea ce privește alegerea instrumentelor legislative, în funcție de caracteristicile juridice și materiale ale dispozițiilor ce urmează să fie puse în aplicare, respectând totodată principiile subsidiarității și proporționalității;

26. încurajează Comisia și Consiliul să își intensifice eforturile de punere în aplicare a strategiei pentru o reglementare inteligentă pentru a consolida în continuare calitatea reglementării, respectând pe deplin principiile subsidiarității și proporționalității;

27. îndeamnă Comisia să continue evaluarea independentă ex-ante și ex-post a legislației cu participarea părților interesate, pentru a îmbunătăți eficacitatea legislației;

28. sugerează ca, luând în considerare diversitatea situațiilor lor, Comisia să sistematizeze și să îmbunătățească testul pentru IMM-uri, pentru a evalua consecințele propunerilor legislative asupra acestor întreprinderi;

29. consideră că tabelele de corespondență contribuie la îmbunătățirea transpunerii și facilitează în mod semnificativ controlul aplicării normelor pieței interne; îndeamnă statele membre să elaboreze și să pună la dispoziția publicului tabele de corespondență pentru toate actele legislative privind piața unică; subliniază că, în viitor, Parlamentul nu va putea include pe agenda ședinței plenare rapoarte privind textele de compromis în privința cărora s-a ajuns la un acord cu Consiliul în cazul în care tabelele de corespondență nu sunt incluse;

Miercuri, 6 aprilie 2011

Coordonarea administrativă, mecanismele de soluționare a problemelor și de informare

30. sprijină propunerile conținute în Actul privind piața unică și destinate dezvoltării în continuare a cooperării administrative între statele membre, inclusiv extinderii Sistemului de informare al pieței interne (IMI) și la alte domenii legislative relevante, ținând seama de securitatea și de accesibilitatea pentru utilizatori a sistemului; invită Comisia să sprijine statele membre oferind facilități de formare profesională și îndrumare;

31. consideră că autoritățile locale și regionale ar putea fi implicate în dezvoltarea și extinderea Sistemului de informare al pieței interne după o evaluare temeinică a avantajelor și problemelor care ar putea rezulta ca urmare a unei astfel de extinderi a sistemului;

32. subliniază importanța unei comunicări mai bune și a extinderii Sistemului de informare al pieței interne, întrucât este esențial să se ofere, în special IMM-urilor, informații clare referitoare la piața internă;

33. salută intenția Comisiei de a coopera cu statele membre pentru a consolida instrumentele informale de soluționare a problemelor, cum ar fi rețeaua SOLVIT, proiectul „EU Pilot” și centrele europene ale consumatorilor; invită Comisia să prezinte o foaie de parcurs referitoare la dezvoltarea și interconectarea diferitelor instrumente de soluționare a problemelor, pentru a garanta eficiența și accesul facil al utilizatorilor și pentru a evita suprapunerile inutile; invită statele membre să asigure resurse adecvate pentru aceste instrumente de soluționare a problemelor;

34. invită Comisia să dezvolte și să promoveze în continuare site-ul de internet „Europa ta” pentru ca acesta să reprezinte un punct unic de acces la toate informațiile și la toate serviciile de asistență de care au nevoie cetățenii și întreprinderile pentru a se folosi de drepturile lor pe piața unică;

35. încurajează statele membre să dezvolte puncte unice de contact în conformitate cu Directiva privind serviciile, care să devină centre de e-guvernare ușor de utilizat și de accesat, unde întreprinderile să poată obține toate informațiile necesare în limbile relevante ale UE, să poată aborda toate formalitățile și să poată parcurge etapele necesare prin mijloace electronice pentru a oferi servicii în statul membru respectiv;

36. ia act de rolul important al EURES în facilitarea liberei circulații a lucrătorilor în Uniune și în asigurarea unei cooperări strânse între serviciile naționale de ocupare a forței de muncă; solicită statelor membre să facă mai bine cunoscut publicului acest serviciu util pentru a permite mai multor cetățeni ai UE să beneficieze pe deplin de posibilitățile de ocupare a unui loc de muncă oriunde în UE;

37. solicită parlamentelor naționale, autorităților locale și regionale, precum și partenerilor sociali, să se implice activ în comunicarea avantajelor prezentate de piața unică;

Transpunerea și controlul aplicării legislației

38. invită Comisia să utilizeze toate competențele de care dispune în temeiul tratatelor pentru a îmbunătăți transpunerea, punerea în aplicare și controlul aplicării normelor privind piața unică în beneficiul cetățenilor, al consumatorilor și al întreprinderilor din Europa; invită statele membre să își intensifice eforturile pentru a pune în aplicare corect și în totalitate normele pieței unice;

39. consideră că procedura privind încălcarea dreptului comunitar rămâne un instrument-cheie pentru asigurarea funcționării pieței interne, dar subliniază faptul că ar trebui să se aibă în vedere și alte instrumente, care sunt mai rapide și mai simple;

40. solicită Comisiei să reziste oricăror imixtiuni politice și să lanseze imediat proceduri privind încălcarea dreptului comunitar în situațiile în care mecanismele precontencioase de soluționare a problemelor nu au succes;

Miercuri, 6 aprilie 2011

41. remarcă faptul că jurisprudența recentă a Curții de Justiție pune la dispoziția Comisiei noi scenarii pentru a urmări „încălcările generale și structurale” ale normelor pieței unice de către statele membre;
42. solicită Comisiei să facă uz deplin de modificările introduse de articolul 260 din TFUE menite să simplifice și să accelereze impunerea de sancțiuni financiare în contextul procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar;
43. consideră că ar fi utilă o implicare mai activă a Comisiei în controlul aplicării normelor pieței unice printr-o monitorizare mai sistematică și mai independentă, pentru a accelera procedurile privind încălcarea dreptului comunitar;
44. regretă faptul că prea multe proceduri privind încălcarea dreptului comunitar necesită mult timp până să fie închise sau aduse în fața Curții de Justiție; solicită Comisiei să stabilească un obiectiv de 12 luni ca termen maxim, în medie, pentru procedurile privind încălcarea dreptului comunitar, de la inițierea dosarului până la transmiterea acestuia Curții de Justiție; regretă profund faptul că aceste proceduri nu au un efect direct asupra cetățenilor sau rezidenților UE, care ar putea avea de suferit din cauza absenței unui control al aplicării legislației UE;
45. solicită Comisiei să ofere informații mai fiabile, în mod transparent, cu privire la procedurile privind încălcarea dreptului comunitar aflate curs de derulare;
46. solicită Comisiei să propună un interval de timp în care statele membre trebuie să se conformeze hotărârilor Curții de Justiție;
47. sprijină inițiativele Comisiei de a îmbunătăți în continuare utilizarea mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor (ADR), pentru a le oferi consumatorilor și întreprinderilor acces rapid și eficient la o soluționare extrajudiciară a litigiilor care să fie simplă și la prețuri scăzute, în cazul litigiilor naționale și transfrontaliere care implică atât achiziții online, cât și offline; salută consultarea lansată de Comisie; insistă asupra necesității unei mai bune informări a cetățenilor cu privire la existența ADR;
48. invită Comisia să se concentreze și asupra prevenirii litigiilor, de exemplu prin măsuri mai ferme care împiedică practicile comerciale neloiale;
49. salută intenția Comisiei de a iniția o consultare publică privind o abordare europeană a acțiunii colective și se opune introducerii unor mecanisme de acțiune colectivă după modelul american, care include puternice stimulente economice în direcția inițierii unor acțiuni nejustificate în justiție;
50. constată că orice propunere privind despăgubirea colectivă pentru încălcări ale legislației privind concurența trebuie să respecte poziția Parlamentului exprimată în Rezoluția sa din 26 martie 2009 privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor UE antitrust; insistă asupra necesității participării Parlamentului la adoptarea oricărui astfel de act prin intermediul procedurii legislative ordinare și invită Comisia să analizeze situația standardelor minime în ceea ce privește dreptul de despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor UE în mod mai general;

Monitorizare, evaluare și modernizare

51. sprijină o abordare concentrată și bazată pe date concrete în privința evaluării și a monitorizării pieței; invită Comisia să continue dezvoltarea instrumentelor sale de monitorizare a pieței, spre exemplu mecanismul de alertă din cadrul Directivei privind serviciile, prin îmbunătățirea metodologiei, a indicatorilor și a colectării datelor, în paralel cu respectarea principiului pragmatismului și al rentabilității;

Miercuri, 6 aprilie 2011

52. subliniază nevoia unei evaluări mai rapide și mai clare a stadiului de punere în aplicare de către statele membre a întregii legislații privind piața unică;

53. subliniază evaluarea reciprocă prevăzută de Directiva privind serviciile ca fiind o modalitate inovatoare de a utiliza presiunea inter pares pentru a îmbunătăți calitatea transpunerii; sprijină utilizarea, după caz, a evaluării reciproce în alte domenii, de exemplu în domeniul liberei circulații a mărfurilor;

54. încurajează statele membre să revizuiască în mod regulat normele și procedurile naționale care au un impact asupra liberei circulații a mărfurilor și serviciilor, pentru a simplifica și a moderniza normele naționale și pentru a elimina suprapunerile; consideră că procesul de monitorizare a legislațiilor naționale folosit pentru punerea în aplicare a Directivei privind serviciile ar putea fi un instrument eficient în alte domenii pentru a elimina suprapunerile și obstacolele naționale nejustificate din calea liberei circulații;

55. îndeamnă Comisia să sprijine eforturile sectorului public de a adopta abordări inovatoare, de a exploata noi tehnologii și proceduri, precum și de a disemina cele mai bune practici în administrația publică, reducând astfel birocrăția și promovând politicile centrate pe cetățean;

Priorități-cheie

56. solicită ca fiecare sesiune de primăvară a Consiliului European să fie dedicată evaluării situației pieței unice, în baza unui proces de monitorizare;

57. invită Comisia să publice o carte verde privind orientările pentru consultările dintre instituțiile UE și asociațiile reprezentative și societatea civilă, asigurând faptul că aceste consultări au un caracter amplu, interactiv, transparent și că oferă valoare adăugată politicilor propuse;

58. îndeamnă statele membre să elaboreze și să pună la dispoziția publicului tabele de corespondență pentru toate actele legislative privind piața unică;

59. solicită statelor membre să reducă deficitul de transpunere a directivelor privind piața unică la 0,5 % în cazul transpunerilor restante și la 0,5 % în cazul celor incorecte, până în 2012;

60. invită Comisia să prezinte, până la sfârșitul anului 2011, o propunere legislativă privind utilizarea unor mecanisme alternative de soluționare a litigiilor în UE și subliniază importanța adoptării rapide a acestora;

*

* *

61. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Piața unică pentru europeni

P7_TA(2011)0145

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la o piață unică pentru europeni (2010/2278(INI))

(2012/C 296 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, așa cum a fost încorporată în tratate prin articolul 6 din Tratatul UE,
- având în vedere articolul 26 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că „piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în care libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalului este asigurată în conformitate cu dispozițiile tratatelor”,
- având în vedere articolul 3 alineatul (3) din Tratatul UE, prin care Uniunea se angajează să acționeze pentru „o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social, precum și pe un nivel înalt de protecție și de îmbunătățire a calității mediului”,
- având în vedere articolul 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că „în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea ține seama de cerințele privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare, combaterea excluziunii sociale, precum și de cerințele privind un nivel ridicat de educație, de formare profesională și de protecție a sănătății umane”,
- având în vedere articolul 11 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că „cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor Uniunii, în special pentru promovarea dezvoltării durabile”,
- având în vedere articolul 12 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că „cerințele din domeniul protecției consumatorilor se iau în considerare în definirea și punerea în aplicare a celorlalte politici și acțiuni ale Uniunii”,
- având în vedere articolul 14 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și protocolul 26 anexat la acesta privind serviciile de interes (economic) general,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliul European intitulată „EUROPA 2020, o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către un Act privind piața unică - Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate” (COM(2010)0608),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un proiect pentru cetățeni – obținerea de rezultate pentru Europa” (COM(2006)0211),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O piață unică pentru Europa secolului XXI” (COM(2007)0724) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei, intitulat „Piața unică: bilanțul realizărilor” (SEC(2007)1521), Rezoluția Parlamentului din 4 septembrie 2007 privind revizuirea pieței unice ⁽¹⁾ și documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Reexaminarea pieței unice: după un an” (SEC(2008)3064),

⁽¹⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 80.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Oportunități, acces și solidaritate: către o nouă viziune socială pentru Europa secolului 21” (COM(2007)0726), Comunicarea Comisiei intitulată „Servicii de interes general, inclusiv servicii sociale de interes general: un nou angajament european” (COM(2007)0725), precum și Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2006 referitoare la Cartea albă a Comisiei privind serviciile de interes general ⁽¹⁾,
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 29 iunie 2009 privind măsurile pentru îmbunătățirea funcționării pieței unice ⁽²⁾ și Recomandarea Comisiei din 12 iulie 2004 privind transpunerea în legislația națională a directivelor referitoare la piața internă ⁽³⁾,
- având în vedere Tabloul de bord al pieței interne din iulie 2009 (SEC(2009)1007) și rezoluțiile Parlamentului din 9 martie 2010 ⁽⁴⁾ și 23 septembrie 2008 ⁽⁵⁾ referitoare la Tabloul de bord al pieței interne,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European intitulată „Strategia UE pentru politica de protecție a consumatorilor 2007-2013 — Mai multă putere consumatorilor, bunăstare crescută și protecție eficientă a acestora” și Rezoluția Parlamentului din 20 mai 2008 privind Strategia UE pentru politica de protecție a consumatorilor aferentă perioadei 2007-2013 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2009 intitulată „Monitorizarea rezultatelor privind consumatorii în interiorul pieței unice: a doua ediție a tabloului de bord al piețelor de consum” (COM(2009)0025) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei intitulat „Al doilea tablou de bord al piețelor de consum” (SEC(2009)0076),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 iulie 2009 privind aplicarea acquis-ului în domeniul protecției consumatorilor (COM(2009)0330) și raportul Comisiei din 2 iulie 2009 cu privire la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) (COM(2009)0336),
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind comerțul electronic transfrontalier dintre întreprinderi și consumatori în Uniunea Europeană (COM(2009)0557),
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2010 referitoare la protecția consumatorilor ⁽⁷⁾,
- având în vedere raportul profesorului Mario Monti adresat Comisiei cu privire la revitalizarea pieței unice,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la oferirea unei piețe unice consumatorilor și cetățenilor ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la criza financiară, economică și socială ⁽⁹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Tineretul în mișcare” (COM(2010)0477),
- având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la realizarea pieței interne în ceea ce privește comerțul electronic ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 277.

⁽²⁾ JO L 176, 7.7.2009, p. 17.

⁽³⁾ JO L 98, 16.4.2005, p. 47.

⁽⁴⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 25.

⁽⁵⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 7.

⁽⁶⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 17.

⁽⁷⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 1.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0186.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0376.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0320.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Raport privind cetățenia UE în 2010: eliminarea obstacolelor din calea drepturilor cetățenilor UE” (COM(2010)0603),
 - având în vedere raportul Comitetului Economic și Social European, Secțiunea pentru piața unică, producție și consum, intitulat „Obstacolele în calea pieței unice europene în 2008” ⁽¹⁾,
 - având în vedere Raportul anual pe 2008 al SOLVIT privind dezvoltarea și performanța rețelei SOLVIT (SEC(2009)0142), documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 8 mai 2008 privind un plan de acțiune referitor la o abordare integrată pentru furnizarea de servicii de asistență pe piața unică cetățenilor și întreprinderilor (SEC(2008)1882) și Rezoluția Parlamentului din 9 martie 2010 referitoare la SOLVIT ⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor, care vizează crearea unui cadru general de norme și principii referitoare la acreditare și la supravegherea pieței ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru afaceri juridice, Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru petiții (A7-0072/2011),
- A. întrucât o piață unică funcțională este principalul motor care va permite Uniunii Europene să își valorifice integral potențialul în materie de competitivitate, creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, crearea de locuri de muncă mai multe și mai bune, eforturile de creare a unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile de toate tipurile, stabilirea unor drepturi egale pentru toți cetățenii europeni și consolidarea unei economii de piață socială extrem de competitive;
- B. întrucât Actul privind piața unică vizează europenii ca participanți activi în cadrul economiei europene;
- C. întrucât piața unică nu poate fi privită în termeni pur economici, ci trebuie considerată ca fiind integrată într-un cadru juridic mai larg care conferă drepturi fundamentale specifice cetățenilor, consumatorilor, lucrătorilor, antreprenorilor și întreprinderilor, în special întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) de toate tipurile;
- D. întrucât sunt prea numeroase obstacolele ce stau în calea cetățenilor ce doresc să studieze, să lucreze sau să se deplaseze într-un alt stat membru sau să cumpere dintr-un alt stat membru și a IMM-urilor care doresc să se stabilească într-un alt stat membru sau să desfășoare activități comerciale trans-frontaliere; întrucât aceste obstacole au la origine, printre altele, o armonizare insuficientă a legislațiilor naționale, o transferabilitate scăzută a drepturilor de asigurări sociale și o birocrație excesivă, care împiedică libera circulație a persoanelor, a bunurilor, a serviciilor și a capitalurilor în cadrul Uniunii;
- E. întrucât realizarea pieței unice necesită o viziune cuprinzătoare pentru a consolida în continuare dezvoltarea acesteia, fapt subliniat și în Raportul Monti și în Rezoluția referitoare la oferirea unei piețe unice consumatorilor și cetățenilor, care să încorporeze toate politicile relevante în cadrul unui obiectiv strategic al pieței unice, cuprinzând nu numai politicile în domeniul concurenței, ci, printre altele, și politicile în domeniul industriei, al consumatorilor, al energiei, al transporturilor, digital, al mediului, al schimbărilor climatice, comercial, regional, al justiției și al cetățeniei, pentru a atinge un nivel ridicat de integrare;

⁽¹⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽²⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 10.

⁽³⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- F. întrucât piața unică ar trebui să ofere consumatorilor europeni mai multe posibilități de alegere la prețuri mai mici, mai ales celor care trăiesc în zone mai puțin accesibile, precum regiuni insulare, zone de munte și zone cu densitate mică a populației, și celor cu mobilitate redusă;
- G. întrucât materialele tipărite sau disponibile pe internet ale Comisiei sunt deseori fie prea abstracte, fie prea complexe pentru a atrage cu adevărat cetățenii și pentru a atinge un public larg;
- H. întrucât este important ca Actul privind piața unică să nu fie constituit dintr-o serie de măsuri izolate și ca toate propunerile să contribuie la realizarea unui obiectiv coerent,

Introducere

1. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Către un Act privind piața unică” și îndeosebi capitolul II „Recăpătarea încrederii prin repunerea europenilor în centrul pieței unice”, care conține 19 inițiative orientate către nevoile cetățenilor europeni;
2. consideră că propunerile cuprinse în comunicare corespund în general așteptărilor Parlamentului, dar trebuie să fie consolidate și mai mult pentru a plasa cetățenii în centrul proiectului pieței unice;
3. regretă împărțirea comunicării în trei capitole axate pe cetățenii europeni, întreprinderi și guvernanță, și nu pe domenii tematice; subliniază faptul că competitivitatea pieței unice și acceptarea acesteia de către cetățeni nu ar trebui privite ca fiind contradictorii, ci ca obiective care se consolidează reciproc; consideră totuși că cele trei capitole ale comunicării sunt importante în egală măsură și interconectate și că ar trebui să facă obiectul unei abordări coerente, care să țină cont de propunerile formulate și preocupările exprimate de părțile interesate de la nivelul UE și din statele membre;
4. își exprimă convingerea fermă că Actul privind piața unică trebuie să constituie un pachet de măsuri coerent și echilibrat, în concordanță cu Raportul Grech (A7-0132/2010) și cu Raportul Monti, care să pună bazele unei Europe creatoare de valoare adăugată atât pentru cetățeni, cât și pentru întreprinderi;
5. susține că relansarea și aprofundarea pieței unice sunt esențiale în contextul politicilor UE menite să combată efectele crizei financiare și economice, ca parte integrantă a Strategiei UE 2020;
6. consideră că cetățenii europeni nu au exploatat încă la maximum potențialul pieței unice în multe domenii, inclusiv în ceea ce privește libera circulație a persoanelor, a bunurilor și a serviciilor și că sunt necesare stimulente noi pentru a garanta mai ales o mobilitate geografică efectivă a forței de muncă în interiorul Europei;
7. este de părere că strategia privind piața unică ar trebui să consolideze bunăstarea socială și drepturile lucrătorilor și să asigure condiții de muncă echitabile pentru toți cetățenii europeni;
8. sprijină ideea Comisiei de a iniția, prin intermediul Actului privind piața unică, o dezbatere globală și pragmatică în întreaga Europă cu privire la beneficiile și costurile pieței interne și solicită Comisiei să asigure punerea în aplicare eficace a normelor pieței interne care reduc povara administrativă asupra cetățenilor;
9. împărtășește convingerea că realizarea deplină a pieței unice europene ar trebui să constituie baza finalizării procesului de integrare politică și economică;
10. subliniază în special angajamentul Comisiei, din cadrul acestei comunicări, de a promova noi abordări în vederea unei dezvoltări durabile;

Miercuri, 6 aprilie 2011

11. subliniază că statele membre pun în aplicare în mod necorespunzător nu numai legislația privind piața unică, ci și alte acte legislative cu impact asupra drepturilor cetățenilor europeni și ale altor rezidenți legali; solicită statelor membre să asigure în special o mai bună punere în aplicare a Directivei privind libera circulație (2004/38/CE);
12. consideră că eforturile de realizare a pieței unice trebuie să se concentreze asupra preocupărilor și drepturilor cetățenilor, ale consumatorilor, ale utilizatorilor serviciilor publice și ale întreprinderilor și trebuie să le aducă acestora beneficii concrete pentru a restabili încrederea lor deplină în piața unică și a face mai bine cunoscute în rândul lor oportunitățile oferite de aceasta;
13. îndeamnă statele membre și Comisia să colaboreze pentru a transmite cetățenilor mesajul cu privire la piața unică, pentru a asigura recunoașterea beneficiilor acesteia, precum și înțelegerea și respectarea corespunzătoare și la scară largă a drepturilor cetățenilor în calitate de consumatori; recunoaște, în acest sens, nevoia de strategii de comunicare mai bune care să stârnească în mod autentic interesul majorității cetățenilor, precum și nevoia de a utiliza tehnologiile moderne în cele mai diverse și creatoare forme;
14. subliniază că piața unică pentru europeni vizează, în primul rând, ocuparea forței de muncă și crearea de noi locuri de muncă și că este esențial să se creeze un mediu în care întreprinderile și cetățenii să își poată exercita pe deplin drepturile;
15. subliniază că piața unică oferă un potențial ridicat în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, creșterea economică și competitivitatea și că este necesar să se adopte politici structurale puternice pentru a exploata acest potențial la maximum;
16. subliniază că provocările demografice necesită o strategie care să contribuie la crearea de locuri de muncă care să remedieze deficitul de pe piața forței de muncă din UE;
17. reiterează opinia exprimată în cadrul Rezoluției din 20 mai 2010 referitoare la oferirea unei piețe unice consumatorilor și cetățenilor cu privire la faptul că Comisia ar trebui să promoveze o legislație a pieței unice favorabilă consumatorilor, astfel încât să garanteze integrarea deplină a intereselor consumatorilor în cadrul mecanismului pieței unice;
18. subliniază că încrederea cetățenilor și a consumatorilor este esențială pentru funcționarea pieței unice și nu poate fi considerată ca fiind înțeleasă de la sine, ci trebuie întreținută; consideră, înedosebi, că, în vederea îndeplinirii promisiunilor făcute, statele membre și instituțiile UE trebuie să garanteze funcționarea la capacitate maximă a actualului cadru privind piața unică; subliniază faptul că încrederea cetățenilor este la fel de indispensabilă în vederea realizării cu succes a pieței unice precum un mediu favorabil pentru întreprinderi; consideră că integrarea economică ar trebui însoțită de măsuri adecvate sociale, ecologice și de protecție a consumatorilor în vederea atingerii ambelor obiective;
19. în plus, consideră că, în ceea ce privește furnizarea de valoare adăugată cetățenilor europeni, propunerile privind piața unică trebuie să respecte principiul subsidiarității și cel al suveranității statelor membre și să promoveze schimburile de bune practici dintre statele membre;
20. subliniază lipsa unei comunicări directe cu cetățenii și consideră că reprezentanțele UE din statele membre trebuie să fie mandate să răspundă imediat, prin prezentarea faptelor, la relatările negative și înșelătoare din mass-media, și ar trebui să depună eforturi suplimentare pentru a oferi informații referitoare la legislația, programele și proiectele europene, promovând astfel și o dezbatere în cunoștință de cauză asupra chestiunilor europene; susține, în continuare, utilizarea tehnologiei moderne în cele mai diverse și creative forme, inclusiv a jocurilor video de roluri, pe care tinerii le pot folosi într-un mod competitiv la nivel european (de exemplu, în cadrul unui concurs UE destinat școlilor), învățând totodată despre modul în care funcționează economia și Uniunea Europeană;

Miercuri, 6 aprilie 2011

21. atrage atenția asupra faptului că eficacitatea și legitimitatea democratică ale Uniunii Europene extinse pot și ar trebui să fie îmbunătățite, în condițiile în care sprijinul cetățenilor europeni față de UE suferă o eroziune evidentă; consideră că se consacră insuficient timp și efort sau că se utilizează o metodă incorectă pentru a reuni cetățenii Europei, obiectiv care ar trebui să constituie principala sarcină a UE; solicită, în consecință, ca statele membre și instituțiile UE să depună eforturi sporite pentru a genera sprijin față de UE și a convinge cetățenii europeni de importanța valorilor UE, precum și de utilitatea și avantajele acesteia;

22. consideră că lupta împotriva corupției și a criminalității organizate este esențială pentru buna funcționare a pieței interne și solicită Comisiei și statelor membre să continue eforturile depuse în acest domeniu, folosind toate instrumentele de care dispun, inclusiv mecanismul de cooperare și verificare;

23. subliniază nevoia de a include obiectivele Programului de la Stockholm, în special deschiderea frontierelor și libera circulație a bunurilor, a capitalurilor, a serviciilor și a persoanelor, în procesul de elaborare a Actului privind piața unică;

24. afirmă că statele membre au datoria de a adopta și de a pune în aplicare legislația europeană referitoare la piața internă și la drepturile aferente ale cetățenilor europeni;

25. subliniază faptul că implementarea pieței unice trebuie să continue cu respectarea deplină a drepturilor cetățenilor și rezidenților Uniunii, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale;

26. consideră că procesul de petiționare poate ajuta cetățenii să profite de piața internă;

27. invită Comisia să adopte o „Cartă a cetățenilor” clară și ușor accesibilă privind dreptul de a locui și de lucra oriunde în UE și să elaboreze informații multilingve și specifice despre problemele cotidiene cu care se confruntă cetățenii atunci când se deplasează, fac cumpărături sau vând bunuri în întreaga Europă, precum și despre standardele sociale, de sănătate, de protecție a consumatorilor și de protecție a mediului pe care aceștia se pot baza;

28. consideră că cele 19 acțiuni propuse de Comisie ar trebui clasate în ordinea priorităților în funcție de impactul lor asupra creării de locuri de muncă, de beneficiile concrete aduse și de fezabilitatea lor pentru cetățenii europeni într-un interval de timp realist;

29. reamintește că, în Rezoluția sa referitoare la economia socială, a solicitat o mai bună recunoaștere a întreprinderilor din economia socială, inclusiv o integrare generalizată a conceptului în politicile UE, un dialog intensificat cu reprezentanții economiei sociale, un sprijin mai eficace și recunoaștere pentru întreprinderi în cadrul dialogului social; reamintește că, în aceeași rezoluție, a solicitat ca registrele naționale să țină seama de întreprinderile din economia socială și, de asemenea, a solicitat statistici specifice privind activitatea întreprinderilor din economia socială;

30. solicită lansarea unei competiții europene televizate pentru desemnarea „întreprinderii europene transfrontaliere a anului” în vederea sensibilizării publicului cu privire la oportunitățile și beneficiile pieței unice și la potențialul tinerilor inventivi; consideră că imaginea cetățenilor din diferite părți ale Europei reuniți în vederea elaborării unui plan de afaceri, a strângerii de fonduri și a demarării unei acțiuni pozitive împreună ar sprijini promovarea noțiunilor de Europa, de piață unică și de antreprenoriat; consideră, de asemenea, că monitorizarea de-a lungul anului a întreprinderii câștigătoare – acordându-se atenție și membrilor personalului, precum și prietenilor și familiilor acestora – poate evidenția beneficiile și lacunele pieței unice, dar și soluțiile pentru lacunele respective, în vederea sensibilizării publicului cu privire la ce înseamnă cu adevărat Europa, și din perspectivă umană;

Miercuri, 6 aprilie 2011

31. reamintește nevoia de a lua în considerare, în cadrul politicilor integrate ale UE, situația regiunilor cu caracteristici teritoriale specifice, în special a regiunilor ultraperiferice astfel cum sunt definite la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru a asigura integrarea deplină a acestor regiuni și a întreprinderilor, a forței de muncă și a cetățenilor de pe teritoriul lor în cadrul pieței interne a UE, permițându-le astfel să beneficieze pe deplin de avantajele acesteia; încurajează Comisia să continue aplicarea dispozițiilor specifice pentru aceste regiuni și să elaboreze în continuare astfel de dispoziții; reamintește nevoia de a institui planul de acțiune european privind vecinătatea largită menționat în Comunicarea Comisiei (COM(2004)0343), ca o completare la integrarea pe piața unică; solicită, în final, ca propunerile de la capitolul „Întărirea solidarității pe piața unică” să fie extinse și susținute și, în special, ca o atenție deosebită să fie acordată impactului pieței unice în regiunile cele mai dezavantajate, în vederea anticipării și sprijinirii eforturilor de ajustare depuse de regiunile respective;

Evaluare generală

32. invită Comisia să ia urgent măsuri de favorizare a mobilității cetățenilor pentru a promova creșterea economică durabilă, ocuparea forței de muncă și incluziunea socială și solicită instituirea unui „tablou de bord al mobilității” care să măsoare mobilitatea din cadrul UE; în acest context, salută inițiativele Comisiei privind recunoașterea calificărilor profesionale, inițiativa „Tineretul în mișcare”, pașaportul european al competențelor, propunerea privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu avionul, inițiativa privind accesul la anumite servicii bancare de bază, precum și inițiativa propusă de îmbunătățire a transparenței și comparabilității comisioanelor bancare; sugerează Comisiei ca, în evaluare sa de impact, să realizeze o analiză costuri-beneficii și să identifice sinergii între inițiativele menționate mai sus; invită Comisia să sporească numărul și să extindă sfera participanților la programele de mobilitate, în special în rândul tinerilor și să îmbunătățească vizibilitatea acestor programe;

33. constată că aspectele privind siguranța produselor și supravegherea pieței au cea mai mare importanță pentru cetățenii europeni; salută, așadar, planul de acțiune multianual al Comisiei pentru dezvoltarea supravegherii pieței europene bazat pe orientări privind controlul vamal și siguranța produselor și îndeamnă Comisia să înființeze un sistem de supraveghere a pieței unice pentru toate produsele, în temeiul unui act legislativ care să acopere atât Directiva privind siguranța generală a produselor, cât și Regulamentul privind supravegherea pieței; invită Comisia să aibă un rol mai activ în coordonarea și împărtășirea bunelor practici între autoritățile vamale și de supraveghere a pieței de la nivel național, pentru a spori eficacitatea controalelor la frontiere asupra bunurilor importate din țări terțe; invită statele membre și Comisia să aloce resursele necesare pentru a asigura eficacitatea activităților de supraveghere a pieței;

34. invită Comisia să solicite statelor membre care aplică în continuare restricții pe piețele lor ale muncii să își revizuiască dispozițiile tranzitorii pentru a deschide aceste piețe tuturor lucrătorilor europeni;

35. consideră că un flux de migranți cu înaltă calificare și de lucrători sezonieri ar fi benefic pentru economia europeană; invită, prin urmare, statele membre să accelereze eliminarea restricțiilor în vigoare pe piețele lor ale muncii pentru toți cetățenii UE; invită, de asemenea, Comisia să continue dezvoltarea politicii în domeniul imigrației privind grupurile respective, ținând cont de necesitatea menținerii resurselor umane vitale în țările de origine și îmbunătățind, în același timp, măsurile de gestionare a frontierelor externe și de prevenire a imigrației ilegale;

36. reiterează că principiul nediscriminării în cadrul pieței interne elimină obligația impusă resortisanților unui alt stat membru de a furniza documente originale, copii legalizate, certificate de naționalitate sau traduceri oficiale ale documentelor pentru a beneficia de un serviciu sau de condiții sau prețuri mai avantajoase;

37. este de părere că Directiva privind serviciile creează cadrul fundamental pentru a spori nivelul de liberă circulație a prestatorilor de servicii și, de asemenea, vizează consolidarea drepturilor consumatorilor în calitate de destinatari ai serviciilor și promovează disponibilitatea informațiilor, a sprijinului și a transparenței cu privire la prestatorii de servicii și la serviciile acestora;

Miercuri, 6 aprilie 2011

38. solicită Comisiei să prezinte propuneri practice pentru a extinde protecția consumatorilor împotriva practicilor comerciale neloiale la micile întreprinderi;

39. salută intenția Comisiei de a propune o inițiativă legislativă de reformare a sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale; solicită Comisiei să evalueze acquis-ul și să publice o carte verde până în septembrie 2011; atrage atenția supra necesității de a garanta transferabilitatea drepturilor de pensie; invită statele membre să își coordoneze în mod mai eficace politicile în materie de pensii și să facă schimb de bune practici la nivel european;

40. solicită să se stabilească o legătură mai clară între programele pentru învățământul secundar și învățământul superior și nevoile pieței muncii și subliniază rolul important al ucenicilor; invită Comisia să promoveze formarea formală și informală; consideră că instituirea cardurilor profesionale ar putea constitui o măsură concretă de facilitare a mobilității profesioniștilor în cadrul pieței unice, măcar în anumite sectoare; îndeamnă Comisia ca, înainte de revizuire, să efectueze o evaluare a impactului introducerii cardurilor profesionale europene, luând în considerare beneficiile, valoarea adăugată, cerințele de protecție a datelor și costurile aferente;

41. consideră necesară promovarea de către Comisie a unui schimb european de competențe, în cadrul căruia întreprinderile mici și mijlocii să poată beneficia de competențele disponibile în întreprinderile mai mari, promovându-se astfel sinergiile și îndrumarea;

42. salută intenția Comisiei de a adopta o comunicare privind prioritățile energetice pentru perioada care se încheie în 2020/2030; solicită Comisiei să abordeze lacunele din infrastructură și să faciliteze integrarea energiei regenerabile în vederea dezvoltării unei piețe interne a energiei complet operaționale;

43. salută inițiativa legislativă anunțată privind punerea în aplicare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor pentru a asigura respectarea drepturilor lucrătorilor detașați și a clarifica obligațiile autorităților naționale și ale întreprinderilor; solicită statelor membre să remedieze deficiențele apărute în ceea ce privește punerea în aplicare și asigurarea respectării directivei;

44. salută anunțarea de către Comisie a unei măsuri de garantare a accesului la anumite servicii bancare de bază; constată că măsurile de control aplicate clienților care prezintă un potențial sporit de risc pentru bănci ar trebui să fie proporționale și justificate în mod obiectiv; salută inițiativa propusă de îmbunătățire a transparenței și a comparabilității comisioanelor bancare;

45. invită Comisia să includă în programul său inițiativele privind serviciile financiare de bază [ca, de exemplu, zona unică de plăți în euro (SEPA) și o mai bună securitate juridică privind valorile mobiliare], care sunt extrem de relevante pentru piața internă; subliniază faptul că un sistem de plată fragmentat reprezintă un obstacol în calea comerțului transfrontalier; invită Comisia să continue să îmbunătățească sistemul SEPA în vederea definirii unui serviciu de plată de bază disponibil pentru toate cardurile de credit, sporind transparența cu privire la costurile tranzacțiilor și reducând comisioanele interbancare în cadrul UE;

46. solicită elaborarea de măsuri pentru instituirea unui cadru legal adecvat pentru fundații, societăți și asociații mutuale, pentru a le oferi acestora statut european, a evita incertitudinea juridică și a promova și alte întreprinderi din sectorul economiei sociale și alte proiecte sociale; salută intenția Comisiei de a revizui Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 privind statutul societății cooperative europene și solicită să se creeze, în cadrul acestei revizuirii, un statut cu adevărat autonom; subliniază necesitatea de a îmbunătăți accesul transfrontalier al întreprinderilor din sectorul economiei sociale și de a spori la maximum potențialul lor antreprenorial, social, cultural și inovator în cadrul pieței unice;

Miercuri, 6 aprilie 2011

47. salută intenția Comisiei de a ține seama, ori de câte ori este necesar, de impactul social al legislației propuse privind piața unică pentru ca deciziile politice adoptate să fie mai bine documentate și să se bazeze în mai mare măsură pe dovezi; încurajează Comisia să propună un set de indicatori care să poată fi utilizați pentru a evalua impactul social al legislației; consideră că această evaluare de impact ar trebui realizată în cadrul unei evaluări integrate care să ia în considerare toate impacturile relevante ale unei propuneri (și anume, impactul financiar, asupra mediului, a competitivității, a creării de locuri de muncă și a creșterii economice);

48. invită Comisia, în contextul relansării unei piețe unice mai competitive menite să genereze creștere economică durabilă și să creeze mai multe locuri de muncă de o mai bună calitate, să se asigure că sunt respectate toate drepturile sociale; consideră că, în acest scop, Comisia ar trebui să includă o referință la politicile și drepturile sociale în legislația privind piața unică, acolo unde se justifică în virtutea concluziilor evaluării impactului social al legislației propuse; în plus, subliniază că, după caz, ar trebui să se țină seama în mod adecvat, în legislația privind piața unică, de noile dispoziții de la articolele 8 și 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și de intrarea în vigoare a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care garantează europenilor o serie întreagă de drepturi civile, politice, economice și sociale, precum și dreptul de a negocia, încheia și aplica convenții colective în conformitate cu dreptul și cutumele naționale și cu respectarea cuvenită a legislației UE;

49. salută intenția Comisiei de a prezenta o propunere legislativă privind creditele ipotecare pentru a remedia lipsa actuală de protecție a consumatorilor, incertitudinea juridică în materie de credite ipotecare și comparabilitatea insuficientă a condițiilor și opțiunilor oferite de furnizorii de credite ipotecare, pentru a garanta stabilitatea sistemului economic și financiar și a reduce barierele, astfel încât furnizorii de credite ipotecare să își poată desfășura activitatea și într-un alt stat membru, iar cetățenii să poată obține un credit ipotecar într-un alt stat membru;

50. regretă faptul că în Comunicarea Comisiei referitoare la Actul privind piața unică nu se prevede nicio acțiune în domeniul taxelor de roaming, în pofida naturii concrete a unor astfel de măsuri și a așteptărilor ridicate ale cetățenilor în această privință; îndeamnă Comisia să propună o extindere a regulamentului existent în materie de roaming atât în ceea ce privește perioada de aplicare – până în iunie 2015 – cât și domeniul de aplicare, introducând plafoane tarifare pentru comercializarea cu amănuntul a serviciilor de comunicații de date în roaming; este de părere că, în vederea atingerii obiectivelor Agendei digitale, această inițiativă ar trebui inclusă în domeniul de aplicare al Actului privind piața unică; invită sectorul telecomunicațiilor să promoveze un model comercial bazat pe tarife forfetare pentru transmiterea de date, mesaje vocale și mesaje scrise în roaming pe tot teritoriul UE;

51. invită Comisia să ia de urgență măsuri de stabilizare a piețelor financiare, să se asigure că acestea sunt benefice economiei reale și conduc la realizarea unei piețe unice de desfacere cu amănuntul reglementată și monitorizată corespunzător, în care consumatorii să dispună de un nivel înalt de protecție și să se asigure stabilitatea financiară prin evitarea bulelor, mai ales în domeniul imobiliar;

52. solicită Comisiei să identifice și să elimine obstacolele fiscale cu care se mai confruntă încă cetățenii europeni; solicită măsuri mai energice prin care să se evite dubla impozitare a cetățenilor europeni;

53. salută inițiativa Comisiei de a lansa o consultare publică privind guvernanta corporativă și ameliorarea transparenței informațiilor furnizate de întreprinderi cu privire la aspectele sociale și de mediu și la respectarea drepturilor omului, dar subliniază importanța adoptării unor măsuri suplimentare specifice pentru a promova politici de remunerare solide și responsabile, participarea corespunzătoare a femeilor în consiliile de administrație și executive, valorizarea angajamentului pe termen lung al acționarilor, precum și îmbunătățirea sistemelor de consultare și de participare a angajaților, inclusiv la capitalul social; solicită, în special, promovarea participării angajaților la capitalul social, consolidarea angajamentului pe termen lung al acționarilor și promovarea drepturilor de informare și de consultare a angajaților și a reprezentanților acestora, precum și a drepturilor lor de participare la procesul decizional; subliniază că o transparență sporită, bunele relații cu personalul și procesele de producție conforme cu dezvoltarea durabilă sunt, la rândul lor, în interesul întreprinderilor, al proprietarilor lor și al celor care investesc în ele;

Miercuri, 6 aprilie 2011

54. ia act de propunerea Comisiei privind inițiativa referitoare la întreprinderile sociale și recomandă lansarea unui proces de consultare privind acest proiect pentru a evalua potențialul acestei măsuri în ceea ce privește creșterea economică și crearea de locuri de muncă;

55. consideră că Actul privind piața unică ar trebui să propună acțiuni privind modul în care sectorul public poate implica mai mult întreprinderile în vederea promovării de soluții inovatoare pentru prestarea serviciilor publice; invită Comisia și statele membre, în temeiul respectivelor lor competențe, să se asigure că serviciile de interes economic general (SIEG), inclusiv serviciile sociale de interes general (SSIG), sunt garantate într-un cadru caracterizat de aspecte precum accesul universal, înaltă calitate și accesibilitate, precum și norme clare de finanțare, prin punerea la dispoziția autorităților publice a unui set de instrumente care să servească la evaluarea calității acestor servicii; consideră că ar trebui să se adopte inițiative sectoriale specifice de către Comisie, utilizându-se toate opțiunile disponibile, în temeiul și în conformitate cu articolul 14 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și protocolul 26 la acesta, pentru a se asigura că SIEG și SSIG pot fi furnizate într-o măsură corespunzătoare, respectându-se în același timp principiul subsidiarității;

56. invită Comisia să faciliteze aplicarea normelor UE prin clarificarea criteriilor privind compatibilitatea cu piața internă a ajutoarelor de stat și a achizițiilor publice din domeniul serviciilor sociale de interes general (SSIG);

57. solicită ca resursele aferente fondurilor structurale și Fondului de coeziune să fie utilizate în mod strategic și adecvat, iar rețelele transeuropene să fie extinse în vederea dezvoltării pieței unice;

58. atrage atenția în mod deosebit asupra valorii adăugate a rețelei TEN-T, îndeosebi a proiectelor cu caracter transnațional și care elimină blocajele; subliniază că rețeaua oferă un cadru eficient pentru circulația persoanelor și a bunurilor în cadrul UE și observă că Strategia Europa 2020 recunoaște valoarea adăugată europeană a accelerării proiectelor strategice care au caracter transfrontalier, elimină blocajele și sprijină nodurile intermodale (orașe, porturi, aeroporturi, platforme logistice);

59. sprijină conceptul unei rețele centrale constituite din proiecte prioritare care respectă aceste principii, care ar trebui, așadar, să fie principalii beneficiari ai fondurilor UE și solicită ca investițiile sprijinite de UE în domeniul transporturilor să fie armonizate cu alte proiecte conexe în materie de infrastructuri de transport care primesc fonduri UE din alte surse;

60. salută instituirea unor drepturi reale pentru pasageri în cazul călătoriilor în cadrul UE în domeniul transportului aerian, feroviar, maritim sau al transportului cu autocarul și autobuzul și recunoaște că aceste drepturi sunt esențiale pentru a facilita libera circulație a persoanelor în cadrul pieței unice;

61. solicită o examinare a respectării acestor drepturi în domeniul transportului aerian care să fie urmată, dacă este necesar, de propuneri legislative care să clarifice și să consolideze drepturile respective pentru a asigura aplicarea lor uniformă în ansamblul Uniunii Europene și a elimina riscul de denaturare a concurenței pe piața unică atât în cadrul modurilor de transport, cât și între acestea; solicită ca aceste propuneri să includă o protecție adecvată a consumatorilor cu privire la pachetele de servicii pentru călătorii, cazurile de faliment și taxele excesive aplicate pentru servicii;

62. subliniază că actualul cadru legislativ care reglementează drepturile pasagerilor ce folosesc transportul aerian are nevoie de măsuri de executare mai bune, astfel încât cetățenii să poată beneficia în totalitate de drepturile pe care le au, îndeosebi persoanele cu mobilitate redusă (PMR); invită Comisia să adopte o propunere de modificare a regulamentului privind drepturile pasagerilor transportului aerian, pentru a spori protecția consumatorilor, și o comunicare privind drepturile pasagerilor tuturor modurilor de transport, care să fie urmată de propuneri legislative;

Miercuri, 6 aprilie 2011

63. invită Comisia să facă bilanțul experienței acumulate până în prezent în domeniul drepturilor pasagerilor, să identifice modele comune mai multor moduri și să elaboreze orientări politice generale pentru anii următori, axându-se îndeosebi pe mijloacele de sensibilizare sporită a pasagerilor cu privire la drepturile lor și la modul de exercitare a acestora;
64. invită Comisia să încurajeze utilizarea noilor tehnologii în cadrul unui sistem de transporturi eficient, inteligent și durabil care să ajute pasagerii prin sprijinirea utilizării sistemelor integrate de emisie de bilete;
65. subliniază necesitatea de a finaliza piața unică digitală și observă că beneficiile acesteia vor avea un impact direct asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor europeni; solicită să se ia măsuri de promovare a e-sănătății și a accesului universal la servicii în bandă largă la prețuri accesibile; salută propunerea de decizie privind instituirea unui program de acțiune pentru spectrul european de frecvențe radio, în special eliberarea până în 2013 a benzii de 800 MHz provenită din dividendul digital, astfel încât piața în bandă largă wireless să poată crește și asigura accesul la internet de mare viteză pentru toți cetățenii, în special pentru cei care locuiesc în zone mai greu accesibile din Europa, precum regiunile insulare, de munte, rurale și zonele cu o densitate redusă a populației;
66. îndeamnă statele membre să evalueze propunerea Comisiei de directivă orizontală privind combaterea discriminării (COM(2008)0426) nu numai din punctul de vedere al costurilor, ci și din perspectiva beneficiilor potențiale în cazul în care persoanele care, anterior, nu se simțeau în siguranță și securitate în anumite domenii, încep să acceseze servicii în respectivele domenii;
67. susține cu fermitate cele „25 de acțiuni pentru îmbunătățirea vieții cotidiene a cetățenilor” din Raportul privind cetățenia UE în 2010 (COM(2010)0603), în special pe cele privind creșterea gradului de protecție a victimelor, a suspecților și a persoanelor inculcate;
68. salută Directiva privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere și solicită statelor membre să o pună în aplicare integral;

Priorități principale

69. solicită Comisiei să sprijine următoarea listă de propuneri ca priorități principale ale Parlamentului European:
- invită Comisia să ia măsuri de sporire a mobilității cetățenilor europeni, în special prin publicarea până în luna septembrie 2011 a unei cărți verzi privind recunoașterea calificărilor profesionale, inclusiv o evaluare a cadrului existent și, dacă este cazul, să propună o inițiativă legislativă de reformare a acestui cadru în 2012, evaluând totodată fezabilitatea și valoarea adăugată ale cardurilor de identitate profesională la nivelul UE și ale unui „pașaport european al competențelor” în 2011 și instituind un „tablou de bord al mobilității” care să măsoare mobilitatea în UE;
 - invită Comisia să-și asume un rol mai activ în coordonarea activităților autorităților vamale și de supraveghere a pieței de la nivel național, pentru a spori eficacitatea controalelor la frontiere asupra bunurilor importate din țări terțe și să elaboreze, în 2011, un plan de acțiune multianual pentru dezvoltarea unui sistem eficace de supraveghere a pieței europene pentru toate produsele, acordând totodată statelor membre flexibilitate în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor lor legale;
 - îndeamnă Comisia să propună o extindere a regulamentului existent în materie de roaming atât în ceea ce privește perioada de aplicare – până în iunie 2015 – cât și domeniul de aplicare, introducând plafoane tarifare pentru comercializarea cu amănuntul a serviciilor de comunicații de date în roaming pentru a reduce costurile de roaming pentru cetățeni și pentru întreprinderi;
 - solicită Comisiei să prezinte, până în iunie 2011, o propunere legislativă privind garantarea accesului la anumite servicii bancare de bază și să îmbunătățească transparența și comparabilitatea comisioanelor bancare până la sfârșitul lui 2011;

Miercuri, 6 aprilie 2011

- solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă prin care să se elimine obstacolele cu care se confruntă lucrătorii mobili pentru a garanta transferabilitatea integrală a drepturilor de pensie;

*

* *

70. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Piața unică pentru întreprinderi și creștere economică

P7_TA(2011)0146

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la piața unică pentru întreprinderi și creștere economică (2010/2277(INI))

(2012/C 296 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către un Act privind piața unică. Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate. 50 de propuneri pentru optimizarea muncii, a activităților comerciale și a schimburilor reciproce” (COM(2010)0608),
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la crearea unei piețe unice pentru consumatori și cetățeni ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul profesorului Mario Monti din 9 mai 2010, intitulat „O nouă strategie pentru piața unică”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020: O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană” (COM(2010)0543),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O Agendă digitală pentru Europa” (COM(2010)0245),
- având în vedere Raportul asupra evaluării accesului IMM la achizițiile publice din UE ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Comerțul electronic transfrontalier dintre întreprinderi și consumatori în Uniunea Europeană” (COM(2009)0557),
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 29 iunie 2009 privind măsurile pentru îmbunătățirea funcționării pieței unice ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Achiziții publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu” (COM(2008)0400),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0186.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

⁽³⁾ JO L 176, 7.7.2009, p. 17.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Gândiți mai întâi la scară mică»: Prioritate pentru IMM-uri - Un «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2008)0394),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O piață unică pentru Europa secolului XXI” (COM(2007)0724) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei, intitulat „Piața unică: bilanț al realizărilor” (SEC(2007)1521),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată ”Oportunități, acces și solidaritate: către o nouă viziune socială pentru Europa secolului XXI (COM(2007)0726),
 - având în vedere Comunicarea interpretativă a Comisiei privind aplicarea dreptului comunitar în domeniul contractelor de achiziții publice și al concesiunilor în cazul parteneriatelor public-privat instituționale (PPPI) (C(2007)6661),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „E timpul să accelerăm: Noul parteneriat pentru creștere și ocuparea forței de muncă” (COM(2006)0030),
 - având în vedere concluziile Consiliului referitoare la Actul privind piața unică din 10 decembrie 2010,
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la realizarea pieței interne în ceea ce privește comerțul electronic ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la noi evoluții în achizițiile publice ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2010 referitoare la Tabloul de bord al pieței interne ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2009 referitoare la achiziția înainte de comercializare: încurajarea inovației pentru asigurarea unor servicii publice durabile de înaltă calitate în Europa ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 30 noiembrie 2006 intitulată „E timpul să accelerăm - Crearea unei Europe a spiritului antreprenorial și a creșterii” ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice (COM(2011)0015),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0071/2011),
- A. întrucât o piață unică bazată pe o concurență liberă și echitabilă este obiectivul esențial al reformei economice a UE și reprezintă un avantaj competitiv fundamental pentru Europa într-o economie globalizată;
- B. întrucât unul dintre avantajele importante ale pieței interne îl constituie înlăturarea barierelor din calea mobilității și armonizarea reglementărilor instituționale cu scopul de a promova înțelegerea culturală, integrarea, creșterea economică și solidaritatea europeană;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0320.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0173.

⁽³⁾ JO C 349 E, 22.10.2010, p. 25.

⁽⁴⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 10.

⁽⁵⁾ JO C 316 E, 22.12.2006, p. 378.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- C. întrucât este importantă sporirea încrederii în piața unică la toate nivelurile, precum și eliminarea actualelor bariere la intrarea pe piață a întreprinderilor; întrucât birocrăția excesivă descurajează noii antreprenori;
- D. întrucât este important ca Actul privind piața unică să nu fie constituit dintr-o serie de măsuri izolate una de cealaltă și ca toate propunerile să contribuie împreună la atingerea unui obiectiv coerent;
- E. întrucât toate întreprinderile sunt afectate de fragmentarea pieței, IMM-urile fiind deosebit de vulnerabile la problemele provocate de această fragmentare;
- F. întrucât piața unică este adeseori percepută ca benefică până în acest moment mai ales marilor societăți, deși IMM-urile sunt motorul de creștere al UE;
- G. întrucât lipsa de inovare din UE este unul dintre factorii-cheie al ratelor scăzute de creștere din ultimii ani; întrucât inovarea în domeniul tehnologiilor ecologice oferă o oportunitate pentru reconcilierea creșterii pe termen lung și a protecției mediului;
- H. întrucât, pentru atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020, piața unică trebuie să ofere condițiile necesare unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii; întrucât piața unică ar trebui să devină un mediu mai propice inovării și cercetării de către întreprinderile din UE;
- I. întrucât politica în domeniul concurenței este un instrument esențial care permite UE să aibă o piață internă dinamică, eficientă și inovatoare și să fie competitivă la nivel mondial;
- J. întrucât capitalul de risc este o importantă sursă de finanțare pentru noile întreprinderi inovatoare; întrucât există în continuare bariere în ceea ce privește investirea de capitaluri de risc în diferite state membre ale UE;
- K. întrucât dezvoltarea și utilizarea pe scară mai largă a tehnologiilor informației și comunicațiilor de către întreprinderile europene sunt esențiale pentru creșterea viitoare;
- L. întrucât comerțul și serviciile electronice, inclusiv serviciile de e-Guvernare și e-Sănătate, sunt în continuare subdezvoltate la nivelul UE;
- M. întrucât sectorul poștal și promovarea interoperabilității și a cooperării între serviciile și sistemele poștale pot avea un impact important asupra dezvoltării comerțului electronic transfrontalier;
- N. întrucât există obstacole de natură reglementară care afectează transferul eficace al drepturilor de autor și care conduc la un nivel ridicat de fragmentare pe piața produselor audiovizuale, ceea ce dăunează mediului de afaceri din UE; întrucât atât mediul de afaceri, cât și consumatorii ar avea de câștigat din crearea unei veritabile piețe unice a produselor și serviciilor audiovizuale, care să respecte drepturile fundamentale ale utilizatorilor de internet;
- O. întrucât contrafacerile și pirateria reduc încrederea întreprinderilor în comerțul electronic și alimentează fragmentarea legislației de protejare a drepturilor de autor, ceea ce descurajează inovarea pe piața internă;
- P. întrucât diferențele dintre legislațiile fiscale pot conduce la obstacole importante în calea tranzacțiilor transfrontaliere; întrucât coordonarea politicilor fiscale naționale, așa cum a propus Mario Monti în raportul său, ar aduce o valoare adăugată importantă întreprinderilor și cetățenilor;

Miercuri, 6 aprilie 2011

- Q. întrucât achizițiile publice joacă un rol important în stimularea creșterii economice, reprezentând aproximativ 17 % din PIB-ul UE; întrucât achizițiile transfrontaliere reprezintă doar o cotă redusă din totalul pieței achizițiilor publice, deși sunt o șansă pentru întreprinderile europene; întrucât accesul IMM-urilor la piețele achizițiilor publice este în continuare redus;
- R. întrucât serviciile reprezintă un sector esențial pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă, însă piața unică a serviciilor este încă prea puțin dezvoltată, în special date fiind lacunele și dificultățile întâmpinate de statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei privind serviciile;

Introducere

1. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Către un Act privind piața unică”; consideră că cele trei capitole ale comunicării sunt la fel de importante și interconectate și ar trebui să fie tratate printr-o abordare coerentă, fără a izola diferitele chestiuni în joc unele de celelalte;
2. subliniază, în special, angajamentul Comisiei asumat în această comunicare de a promova noi abordări în ceea ce privește dezvoltarea durabilă;
3. îndeamnă Comisia să efectueze un audit financiar al priorităților bugetului UE pentru următorul cadru financiar și să acorde prioritate proiectelor cu valoare adăugată europeană susceptibile să consolideze competitivitatea UE și integrarea în domeniul cercetării, al cunoașterii și inovării;
4. subliniază, în special având în vedere criza economică și financiară, importanța pieței unice pentru competitivitatea întreprinderilor din UE și pentru creșterea și stabilitatea economiilor europene; invită Comisia și statele membre să asigure resurse suficiente pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a normelor privind piața unică și salută abordarea cuprinzătoare adoptată în comunicare; subliniază caracterul complementar al diferitelor măsuri cuprinse în raportul Monti, a cărui coerență nu este reflectată în totalitate în Actul privind piața unică;
5. invită, prin urmare, Comisia, să prezinte un pachet ambițios de măsuri susținute de o strategie clară și coerentă pentru a promova competitivitatea pieței interne; solicită Comisiei să revină la ideea centrală a raportului Mario Monti, care susține promovarea liberalizării și a concurenței, precum și îmbunătățirea convergenței fiscale și sociale;
6. subliniază importanța îmbunătățirii guvernancei economice a Uniunii Europene, astfel încât să se creeze condițiile economice necesare pentru ca întreprinderile să beneficieze de oportunitățile oferite de piața unică pentru a se dezvolta și a deveni mai competitive; solicită ca această corelație să fie menționată în mod explicit în Actul privind piața unică; solicită Comisiei să acorde o atenție deosebită impactului pe care îl au discrepanțele economice tot mai mari dintre statele membre ale UE asupra coeziunii interne a pieței unice;
7. subliniază necesitatea de a adopta o politică industrială europeană ambițioasă cu obiectivul de a consolida economia reală și de a realiza tranziția către o economie mai inteligentă și mai durabilă;
8. subliniază faptul că dimensiunea externă a strategiei europene, care include și comerțul internațional, dobândește o importanță tot mai mare datorită integrării piețelor și, prin urmare, consideră că o strategie externă adecvată poate fi cu adevărat utilă în ceea ce privește creșterea durabilă, ocuparea forței de muncă și o piață unică mai solidă pentru întreprinderi, în conformitate cu obiectivele Strategiei Europa 2020; subliniază nevoia de a transforma politica comercială a UE într-un adevărat instrument de dezvoltare durabilă și de creare a mai multor locuri de muncă, de mai bună calitate; solicită Comisiei să formuleze o politică comercială compatibilă cu o politică industrială solidă, care generează locuri de muncă;

Miercuri, 6 aprilie 2011

9. observă faptul că politicile Uniunii Europene privind piața unică și dezvoltarea regională sunt în foarte mare măsură complementare; subliniază că progresul pieței interne și dezvoltarea continuă a regiunilor Uniunii sunt interdependente și conduc, împreună, către o Europă a coeziunii și a competitivității; salută propunerile Comisiei care vizează aprofundarea pieței unice; subliniază faptul că accesibilitatea reală și efectivă a pieței unice pentru toate regiunile UE este o condiție prealabilă pentru libera circulație a persoanelor, bunurilor, capitalurilor și serviciilor și, astfel, pentru o piață unică puternică și dinamică; subliniază, în acest context, rolul esențial pe care îl are politica regională a Uniunii în ceea ce privește dezvoltarea infrastructurilor și dezvoltarea coerentă și echilibrată din punct de vedere economic și social a regiunilor;

Evaluare generală

O piață unică inovatoare

10. invită Comisia să adopte, în cooperare cu părțile interesate relevante, o strategie coerentă și echilibrată pentru a stimula inovarea și a susține întreprinderile inovatoare ca cea mai bună modalitate de recompensare a creației, precum și pentru a proteja drepturile fundamentale, cum ar fi dreptul la viață privată și protecția datelor cu caracter personal;

11. sprijină ferm crearea unui brevet la nivelul UE favorabil IMM-urilor și a unui sistem unitar de soluționare a litigiilor privind brevetele pentru a face astfel din piața unică un lider al inovării, precum și pentru a stimula competitivitatea europeană; subliniază faptul că traducerea brevetelor în mai multe limbi reprezintă un cost suplimentar prea ridicat, care ar frâna inovarea pe piața unică; consideră că ar trebui să se ajungă cât mai curând posibil la un compromis asupra aspectelor lingvistice;

12. sprijină crearea unor obligațiuni pentru finanțarea de proiecte europene care să susțină inovarea pe termen lung și crearea de locuri de muncă pe piața unică și care să finanțeze implementarea proiectelor majore de infrastructură transfrontalieră, în special în domeniul energiei, al transporturilor și al telecomunicațiilor, cu scopul de a sprijini conversia ecologică a economiilor noastre; subliniază necesitatea unor structuri adecvate de gestiune a riscurilor, precum și nevoia de a asigura o prezentare completă a tuturor riscurilor potențiale;

13. subliniază că o piață internă a energiei pe deplin operațională este un element foarte important pentru obținerea unei autonomii crescute în ceea ce privește aprovizionarea cu energie; consideră că acest obiectiv ar putea fi realizat printr-o abordare bazată pe grupări regionale, precum și prin diversificarea rutelor și a surselor de energie; subliniază că infrastructura est-europeană ar trebui îmbunătățită și adusă la același nivel cu infrastructura statelor membre din Europa Occidentală; subliniază faptul că piața internă a energiei ar trebui să contribuie la menținerea prețurilor energiei la un nivel accesibil atât consumatorilor, cât și întreprinderilor; consideră că, pentru atingerea obiectivelor UE în domeniul climei și energiei, este necesară o nouă abordare vizând aplicarea unor niveluri minime adecvate de acciză pe emisiile de CO₂ și pe conținutul de energie; insistă asupra faptului că sunt necesare noi planuri și măsuri în materie de eficiență energetică în vederea unei creșteri semnificative a economiilor de energie; subliniază că trebuie promovate rețelele energetice inteligente, precum și energiile regenerabile, iar autoritățile locale și regionale trebuie încurajate să utilizeze tehnologiile informației și comunicațiilor în planurile lor privind eficiența energetică; solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a directivelor privind etichetarea energetică, proiectarea ecologică, transportul, construcțiile și infrastructura pentru a asigura și aplica o abordare bazată pe un cadru european comun;

14. salută inițiativa privind amprenta produselor asupra mediului și îndeamnă Comisia să propună fără întârziere un adevărat sistem comun de evaluare și etichetare;

15. solicită Comisiei să promoveze investițiile transfrontaliere și să instituie un cadru care să încurajeze investirea efectivă de capitaluri de risc pe piața unică, să protejeze investitorii și să stimuleze investirea acestor fonduri în proiecte durabile în vederea realizării obiectivelor ambițioase ale Strategiei Europa 2020; invită Comisia să analizeze posibilitățile de creare a unui fond european de capital de risc în măsură să investească în faza incipientă de „demonstrație de concept” și în dezvoltarea întreprinderilor înainte de investițiile comerciale propriu-zise; solicită Comisiei să desfășoare evaluări anuale cu privire la necesarul de investiții publice și private și la modul în care acesta este sau ar trebui să fie acoperit în propunerile sale;

Miercuri, 6 aprilie 2011

16. recunoaște importanța achizițiilor publice, mai ales a achizițiilor înainte de comercializare, și rolul pe care acestea îl joacă în stimularea inovării pe piața unică; încurajează statele membre să apeleze la achizițiile publice înainte de comercializare pentru a oferi un impuls inițial decisiv noilor piețe pentru tehnologii inovatoare și ecologice, îmbunătățind în același timp calitatea și eficacitatea serviciilor publice; invită Comisia și statele membre să informeze mai bine autoritățile publice cu privire la posibilitățile existente în domeniul achizițiilor publice înainte de comercializare; invită Comisia să analizeze modalități de facilitare a achizițiilor comune transfrontaliere;

17. îndeamnă statele membre să își intensifice eforturile de partajare a resurselor în domeniul inovării, prin crearea de centre de inovare și prin măsuri de încurajare a participării IMM-urilor la programele de cercetare ale UE; subliniază necesitatea de a disemina și de a exploata la nivel transfrontalier rezultatele cercetării științifice și ale inovării;

O piață digitală unică

18. salută revizuirea propusă de Comisie cu privire la Directiva privind semnăturile electronice în vederea creării unui cadru juridic pentru recunoașterea și interoperabilitatea la nivel transfrontalier a sistemelor sigure de e-autentificare; subliniază necesitatea recunoașterii reciproce a identificării și autentificării electronice în UE și solicită Comisiei să abordeze, în acest sens, în special problemele legate de discriminare împotriva beneficiarilor de servicii din cauza naționalității acestora sau a locului lor de reședință;

19. consideră că, în ceea ce privește Cartea albă privind politica în domeniul transporturilor, aceasta ar trebui să se concentreze asupra propunerilor vizând consolidarea modurilor de transport durabile, inclusiv a intermodalității; subliniază importanța pachetului de e-mobilitate propus care vizează utilizarea noilor tehnologii pentru sprijinirea unui sistem de transporturi eficient și durabil, în special prin utilizarea de sisteme integrate de eliberare a biletelor; invită statele membre să pună în aplicare rapid Directiva privind sistemele inteligente de transport;

20. invită Comisia și statele membre să ia măsurile necesare pentru a consolida încrederea mediului de afaceri și a cetățenilor în comerțul electronic, îndeosebi prin garantarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor în acest domeniu; consideră că acest obiectiv poate fi atins după o evaluare riguroasă a Directivei privind drepturile consumatorilor și după o evaluare de impact aprofundată a tuturor opțiunilor de politică din Cartea verde privind dreptul european al contractelor; subliniază că simplificarea înregistrării domeniilor în afara frontierelor pentru întreprinderile online, precum și îmbunătățirea sistemelor sigure de plată online și facilitarea recuperării transfrontaliere a datoriilor ar putea fi, de asemenea, măsuri utile de promovare a comerțului electronic în UE;

21. subliniază necesitatea stringentă de a adapta politica de standardizare în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor din UE la evoluțiile pieței și ale politicilor în vederea realizării obiectivelor politicii europene care presupun interoperabilitate;

22. subliniază necesitatea de a depăși barierele existente în calea comerțului electronic transfrontalier în UE; subliniază necesitatea unei politici active care să permită publicului și întreprinderilor să beneficieze pe deplin de acest instrument pe care îl au la dispoziție și care le poate oferi produse și servicii de calitate la prețuri competitive; consideră că acest lucru este esențial în actualul climat de criză economică și că ar contribui în mod considerabil la finalizarea pieței unice, ca un mijloc de combatere a inegalității în creștere și de protejare a consumatorilor vulnerabili, care trăiesc în regiuni îndepărtate sau au o mobilitate redusă, precum și a grupurilor cu venituri mici și a IMM-urilor, pentru care integrarea în mediul comerțului electronic este deosebit de importantă;

23. subliniază potențialul regiunilor UE de a juca un rol considerabil ajutând Comisia în eforturile sale de creare a unei piețe digitale unice; subliniază, în această privință, importanța care ar trebui acordată utilizării fondurilor disponibile pentru regiunile UE în vederea depășirii lipsei de dezvoltare în domeniile comerțului electronic și serviciilor electronice, care ar putea servi drept sursă fructuoasă de creștere economică viitoare în regiuni;

Miercuri, 6 aprilie 2011

24. consideră că IMM-urilor ar trebui să li se ofere mijloace pentru a utiliza pe scară largă comerțul electronic în Europa; regretă faptul că Comisia nu va prezenta o propunere de sistem european de soluționare a litigiilor online în legătură cu tranzacțiile digitale înainte de 2012, la doisprezece ani după ce Parlamentul a solicitat o astfel de inițiativă în septembrie 2000 ⁽¹⁾;

25. îndeamnă statele membre să pună pe deplin în aplicare cea de-a treia Directivă privind serviciile poștale (2008/6/CE); subliniază necesitatea de a garanta accesul universal la servicii poștale de înaltă calitate, de a evita dumpingul social și de a promova interoperabilitatea și cooperarea între sistemele și serviciile poștale cu scopul de a asigura eficacitatea distribuirii și urmăririi achizițiilor online în vederea creșterii încrederii consumatorilor în ceea ce privește achizițiile transfrontaliere;

26. subliniază necesitatea creării unei piețe unice pentru bunurile audiovizuale online prin promovarea standardelor deschise în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor, precum și necesitatea de a sprijini inovarea și creativitatea printr-o administrare eficientă a drepturilor de autor, inclusiv prin crearea unui sistem paneuropean de acordare a licențelor, cu scopul de a garanta un acces mai extins și mai echitabil la bunurile și serviciile culturale pentru cetățeni, garantându-se în același timp faptul că deținătorii drepturilor sunt remunerați în mod adecvat pentru operele lor și că drepturile fundamentale ale utilizatorilor de internet sunt respectate; subliniază că este necesară alinierea legislației online privind drepturile de proprietate intelectuală cu legislația offline existentă în acest domeniu, în special cu privire la mărcile comerciale, astfel încât consumatorii și întreprinderile să aibă mai multă încredere în comerțul electronic;

27. subliniază că trebuie intensificată lupta împotriva pirateriei online pentru a proteja drepturile creatorilor, respectându-se în același timp drepturile fundamentale ale consumatorilor; arată că organizațiile și cetățenii trebuie să fie informați corespunzător cu privire la consecințele contrafacerii și ale pirateriei; salută inițiativa anunțată de Comisie care vizează combaterea pirateriei mărcilor comerciale și a produselor și, în special, propunerile legislative care trebuie depuse în 2011 și care au în vedere ajustarea cadrului juridic la noile provocări ale internetului și consolidarea măsurilor luate de către autoritățile vamale în acest domeniu; constată că, în această privință, ar putea fi realizate sinergii și cu viitorul plan de acțiune vizând consolidarea supravegherii pieței europene;

28. subliniază, de asemenea, faptul că protecția și respectarea drepturilor de proprietate intelectuală ar trebui dezvoltate în cadrul unei abordări mai ample ce ia în considerare drepturile și nevoile consumatorilor și ale cetățenilor din UE, dar care nu intră în conflict cu alte politici interne și externe ale UE, precum promovarea societății informaționale, sprijinirea educației, a îngrijirilor medicale și a dezvoltării în țările terțe, precum și promovarea diversității culturale și biologice la nivel internațional;

O piață unică propice mediului de afaceri

29. subliniază nevoia finalizării și punerii în aplicare efective a pachetului privind supravegherea financiară pentru a îndeplini obiectivul unei piețe interne sustenabile; solicită Comisiei să realizeze o evaluare pentru a asigura această punere în aplicare pe întreg teritoriul UE, precum și publicarea anuală a unui tabel de corespondență; în acest scop, consideră că cele mai bune practici ar trebui promovate în rândul autorităților de supraveghere naționale și de la nivelul UE;

30. invită Comisia să îmbunătățească accesul IMM-urilor la piețele de capital prin integrarea informațiilor disponibile cu privire la diverse posibilități de finanțare propuse de UE, cum ar fi cele oferite de Programul pentru competitivitate și inovare, de Banca Europeană de Investiții sau de Fondul European de Investiții, și prin simplificarea și accelerarea procedurilor de finanțare, precum și prin reducerea birocrăției aferente acestor proceduri; în acest scop, recomandă o abordare mult mai holistică în ceea ce privește acordarea finanțărilor, în special în vederea sprijinirii tranziției către o economie mai durabilă;

31. consideră că structura pluralistă a pieței bancare europene răspunde cel mai bine varietății nevoilor de finanțare ale IMM-urilor și că diversitatea modelelor juridice și a obiectivelor comerciale îmbunătățește accesul la finanțare;

⁽¹⁾ JO C 146, 17.5.2001, p. 101.

Miercuri, 6 aprilie 2011

32. subliniază importanța economică a IMM-urilor și a microîntreprinderilor în economia europeană; insistă, prin urmare, asupra necesității de a se garanta că principiul „gândiți mai întâi la scară mică” promovat de „Small Business Act” (Actul privind întreprinderile mici) este bine pus în aplicare și sprijină măsurile Comisiei care vizează eliminarea sarcinilor administrative necesare impuse IMM-urilor; sugerează că IMM-urile cu un anumit potențial de creștere, salarii ridicate și condiții de lucru bune ar trebui sprijinite și solicită introducerea unei diferențieri în inițiativa „Small Business Act” pentru armonizarea acestora cu Strategia Europa 2020;
33. atrage atenția asupra importanței comerțului de proximitate pentru legăturile sociale, ocuparea forței de muncă și dinamism în zonele dezavantajate, în special în cartierele urbane care se confruntă cu dificultăți sau în zonele slab populate; solicită să li se acorde acestora un sprijin adecvat în cadrul politicii regionale a Uniunii;
34. subliniază necesitatea consolidării capacităților IMM-urilor în contextul conceperii de proiecte și a redactării propunerilor, inclusiv asistență tehnică și programe de formare adecvate;
35. solicită adoptarea statutului întreprinderilor europene private pentru a facilita înființarea și funcționarea la nivel transfrontalier a întreprinderilor mici și mijlocii pe piața unică;
36. consideră că investitorii de capital vor fi mai încurajați să finanțeze întreprinderile mici și micro aflate abia înființate dacă sunt oferite mai multe rute eficiente de dezangajare prin intermediul piețelor naționale sau paneuropene de capital de creștere, care, în prezent, nu funcționează corespunzător;
37. îndeamnă toate statele membre să pună pe deplin în aplicare pachetul privind bunurile;
38. subliniază importanța interconectării registrelor comerțului și invită Comisia să dezvolte un cadru legislativ clar care să garanteze că informațiile cuprinse în aceste registre sunt complete și corecte;
39. recunoaște contribuția importantă a sectorului comerțului cu amănuntul la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă; invită Comisia Europeană să includă în Actul privind piața unică o propunere pentru un plan european de acțiune în domeniul comerțului cu amănuntul, care să identifice și să abordeze numeroasele provocări cu care se confruntă detailiștii și furnizorii în cadrul pieței unice; consideră că planul de acțiune ar trebui să se bazeze pe concluziile activităților în curs de desfășurare din Parlamentul European cu privire la „o piață cu amănuntul mai eficientă și mai echitabilă”;
40. subliniază importanța eliminării barierelor fiscale, administrative și juridice necesare din calea activităților transfrontaliere; consideră că este necesar un cadru mai clar în ceea ce privește TVA-ul și obligațiile de declarare pentru întreprinderi pentru a încuraja modele durabile de producție și de consum, pentru a limita costurile de adaptare, pentru a combate fraudă în materie de TVA și pentru a crește competitivitatea întreprinderilor din UE;
41. salută intenția Comisiei de a publica o Carte verde privind guvernanta corporativă și de a lansa o consultare publică cu privire la informații privind aspectele umane, sociale și de mediu ale investițiilor efectuate de către întreprinderi; îndeamnă Comisia să prezinte propuneri concrete privind investițiile private cu scopul de a crea stimulente eficiente pentru investiții pe termen lung, durabile și etice, de a asigura o mai bună coordonare a politicilor fiscale ale întreprinderilor și de a încuraja responsabilitatea socială a acestora;
42. salută revizuirea Directivei privind impozitarea energiei, care permite o reflecție mai aprofundată asupra obiectivelor legate de schimbările climatice, cu condiția ca sarcinile fiscale nu să revină în mod nejustificat consumatorilor vulnerabili;
43. salută călduros inițiativa Comisiei vizând o directivă care să introducă o bază fiscală consolidată comună a societăților și subliniază că aceasta ar putea reduce fraudă și evaziunea fiscală și ar îmbunătăți nivelul de transparență și comparabilitate al impozitelor aplicate la nivelul întreprinderilor, reducând astfel obstacolele pentru activitățile transfrontaliere;

Miercuri, 6 aprilie 2011

44. invită Comisia să mărească eficacitatea procedurilor de achiziții publice și să reducă birocrația aferentă acestora pentru a încuraja întreprinderile din UE să participe la achizițiile publice transfrontaliere; subliniază că este necesară simplificarea în continuare a procedurilor în special pentru autoritățile locale și regionale, astfel încât IMM-urile să dispună de un acces mai facil la achizițiile publice; îndeamnă Comisia să pună la dispoziție date privind nivelul de deschidere al procedurilor de achiziții publice și să asigure reciprocitatea cu alte țări industrializate și cu marile economii emergente; invită Comisia să examineze noi modalități de îmbunătățire a accesului întreprinderilor europene la piețele externe de achiziții publice pentru a asigura condiții de concurență echitabile atât pentru întreprinderile europene, cât și pentru cele străine care concurează la atribuirea contractelor de achiziții publice;

45. propune, la nivel mai general, ca acordurile comerciale viitoare negociate de Uniune să conțină un capitol privind dezvoltarea durabilă, plecând de la principiile privind răspunderea socială a întreprinderilor definite în versiunea actualizată din 2010 a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale;

46. invită Comisia să realizeze o coordonare mai amplă între măsurile naționale și cele de la internațional privind IMM-urile, să identifice și să promoveze IMM-urile care au potențial comercial; consideră că statele membre ar trebui să își intensifice eforturile de încurajare a IMM-urilor să utilizeze inițiativele și instrumentele existente, cum ar fi baza de date privind accesul pe piață și centrul de asistență pentru exportatori;

47. consideră că ar trebui intensificate eforturile Comisiei de facilitare a serviciilor bancare transfrontaliere, prin înlăturarea tuturor obstacolelor existente în calea utilizării sistemelor concurente de compensare și de regularizare și prin aplicarea de norme comune pentru tranzacționare;

48. consideră că Comisia ar trebui să sponsorizeze un schimb de competențe europene, prin care întreprinderile mici și mijlocii să poată beneficia de competențele disponibile în întreprinderi mai mari, promovând astfel sinergiile și mentoratul;

49. solicită propuneri din partea Comisiei privind revizuirea directivelor referitoare la contabilitate pentru a evita o reglementare excesivă costisitoare și ineficientă, în special în cazul IMM-urilor, astfel încât competitivitatea și potențialul lor de creștere să poată fi exploatate cu mai multă eficacitate;

O piață unică a serviciilor

50. subliniază că Directiva privind serviciile trebuie pusă în aplicare în integralitate și în mod corespunzător, inclusiv în ceea ce privește înființarea unor ghișee unice pe deplin operaționale, care să permită efectuarea procedurilor și a formalităților necesare online, reducându-se astfel în mod considerabil costurile operaționale pentru întreprinderi și stimulându-se piața unică a serviciilor; invită Comisia și statele membre să colaboreze și să ia măsuri suplimentare pentru dezvoltarea pieței unice a serviciilor, pe baza procesului de evaluare reciprocă; îndeamnă Comisia să acorde o atenție deosebită dezvoltării pieței unice a serviciilor online;

51. invită Comisia să încurajeze dezvoltarea sectorului serviciilor pentru întreprinderi și să ia măsurile necesare de reglementare pentru a proteja întreprinderile, în special IMM-urile, de practicile comerciale neloiale utilizate de întreprinderile mai mari din lanțul de aprovizionare; invită Comisia să definească, în consultare cu părțile interesate, „practicile comerciale în mod manifest neloiale” din lanțul de aprovizionare și să propună măsuri suplimentare de prevenire a practicilor comerciale neloiale în ceea ce privește concurența și libertatea contractuală; reamintește Rezoluția sa din 16 decembrie 2008 referitoare la anuarele profesionale înșelătoare⁽¹⁾ și îndeamnă din nou Comisia să prezinte o propunere pentru a preveni practicile frauduloase ale anuarelor profesionale înșelătoare;

52. consideră că orice propunere legislativă privind acordarea de concesiuni de servicii ar trebui să includă un cadru juridic care să asigure transparență și protecție judiciară efectivă atât pentru operatorii economici, cât și pentru autoritățile contractante pe întreg teritoriul UE; solicită Comisiei ca, înainte de a prezenta o propunere legislativă, să demonstreze că principiile generale prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (interzicerea discriminării, principiul tratamentului egal și al transparenței) nu sunt aplicate în mod satisfăcător în practică în cazul concesiunilor de servicii;

⁽¹⁾ JO C 45E, 23.2.2010, p. 17.

Miercuri, 6 aprilie 2011

53. salută intenția Comisiei de a propune o reformă legislativă a cadrului de standardizare, care să acopere și serviciile; subliniază faptul că standardizarea serviciilor ar trebui să contribuie la realizarea pieței unice, atunci când această măsură se dovedește a fi utilă, și, în special, trebuie să țină cont pe deplin de nevoile IMM-urilor; recunoaște rolul jucat de standardele pentru produse în funcționarea pieței interne europene și consideră că standardele sunt un instrument esențial pentru promovarea unor bunuri și servicii durabile și de calitate pentru consumatori și întreprinderi; solicită măsuri de promovare a transparenței și de reducere a costurilor, precum și implicarea într-o mai mare măsură a părților interesate;

54. subliniază importanța „specializării inteligente” a regiunilor pentru a stimula competitivitatea regională; consideră că piața unică a UE se poate dezvolta ca întreg numai cu condiția implicării tuturor actorilor și a regiunilor, inclusiv a IMM-urilor din toate sectoarele, inclusiv a sectorului public, a economiei sociale și a cetățenilor înșiși; consideră că nu trebuie implicate numai câteva regiuni specializate în înalta tehnologie, ci toate regiunile Europei și toate statele membre, fiecare axându-se pe propriile puncte forte („specializare inteligentă”) în Europa;

55. subliniază importanța dimensiunii externe a pieței interne și mai ales a cooperării în materie de reglementare cu principalii parteneri comerciali, la nivel bilateral sau multilateral, cu scopul de a promova convergența reglementărilor, echivalența regimurilor aplicate terților și adoptarea pe scară mai largă a standardelor internaționale; încurajează Comisia să examineze acordurile existente cu părțile terțe, care extind elementele pieței interne dincolo de granițele sale, și să determine măsura în care aceste acorduri reușesc să asigure certitudinea juridică necesară pentru beneficiarii potențiali;

Priorități-cheie

Crearea unui sistem european de brevetare și a unui sistem unitar de soluționare a litigiilor privind brevetele

56. subliniază faptul că instituirea unui sistem european de brevetare și a unui sistem unitar de soluționare a litigiilor privind brevetele, precum și crearea unui sistem îmbunătățit de gestionare a drepturilor de autor sunt indispensabile pentru încurajarea inovării și a creativității în cadrul pieței unice (propunerile 1 și 2 din Actul privind piața unică);

Finanțarea inovării

57. invită Comisia și statele membre să țină seama în mod corespunzător de importanța inovării pentru o a asigura o creștere solidă și mai durabilă și crearea de locuri de muncă, garantând finanțarea adecvată a inovării, în special prin crearea unor obligațiuni pentru finanțarea proiectelor UE, îndeosebi a celor din domeniul energiei, al transportului și al telecomunicațiilor, care sprijină conversia ecologică a economiilor noastre, și prin elaborarea unui cadru legislativ care să încurajeze investiții efective de capitaluri de risc pe întreg teritoriul UE; subliniază că ar trebui oferite stimulente pentru investițiile pe termen lung în sectoarele inovatoare și în cele care creează locuri de muncă (propunerile 15 și 16 din Actul privind piața unică);

Stimularea comerțului electronic

58. îndeamnă Comisia să ia toate măsurile necesare pentru a consolida încrederea întreprinderilor și a consumatorilor în comerțul electronic și pentru a stimula dezvoltarea sa în cadrul pieței unice; subliniază că Planul de acțiune al UE împotriva contrafacerii și pirateriei și Directiva-cadru privind gestionarea drepturilor de autor sunt elemente cruciale pentru atingerea acestui obiectiv (propunerile 2, 3 și 5 din Actul privind piața unică);

Îmbunătățirea participării IMM-urilor la piața unică

59. subliniază că sunt necesare eforturi suplimentare pentru ca piața unică să devină un mediu mai propice IMM-urilor; consideră că astfel de eforturi ar trebui să includă îmbunătățirea accesului IMM-urilor la piețele de capital, eliminarea barierelor administrative și financiare din calea activităților lor transfrontaliere prin adoptarea unui regim de TVA mai clar și a unei baze fiscale consolidate comune a societăților, precum și revizuirea cadrului privind achizițiile publice, astfel încât acestea să devină mai flexibile și mai puțin birocratice (propunerile 12, 17, 19 și 20 din Actul privind piața unică);

Miercuri, 6 aprilie 2011

Raționalizarea procedurilor de achiziții publice

60. solicită Comisiei să reexamineze legislația privind achizițiile publice și parteneriatele public-privat, obiectivul fiind acela de a promova o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii în cadrul pieței unice și de a stimula achizițiile publice transfrontaliere; subliniază necesitatea elaborării unui cadru mai clar, de natură să asigure certitudinea juridică necesară atât pentru operatorii economici, cât și pentru autoritățile contractante; încurajează cu tărie statele membre să recurgă la achizițiile publice înainte de comercializare pentru a stimula piața tehnologiilor inovatoare și ecologice; insistă asupra faptului că trebuie asigurată reciprocitatea cu țările industrializate și cu marile economii emergente în domeniul achizițiilor publice (propunerile 17 și 24 din Actul privind piața unică);

*

* *

61. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Joi, 7 aprilie 2011

Situația din Siria, Bahrain și Yemen

P7_TA(2011)0148

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la situația din Siria, Bahrain și Yemen

(2012/C 296 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Siria și Yemen,
- având în vedere rezoluția sa din 24 martie 2011 referitoare la relațiile Uniunii Europene cu Consiliul de Cooperare al Golfului ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa care conține recomandarea Parlamentului European adresată Consiliului privind încheierea unui acord de asociere euro-mediteranean între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Arabă Siriană, pe de altă parte, adoptată la 26 octombrie 2006 ⁽²⁾,
- având în vedere declarația Președintelui Parlamentului European, Jerzy Buzek, privind atacul criminal împotriva protestatarilor din Siria de la 23 martie 2011,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) din 1966, la care Bahrainul, Siria și Yemenul sunt părți,
- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și a altor tratamente și pedepse crude, inumane și degradante din 1975, la care Bahrainul, Siria și Yemenul sunt părți,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 24 și 25 martie 2011,
- având în vedere concluziile Consiliului referitoare la Bahrain și la Yemen din 21 martie 2011,
- având în vedere declarațiile Înalțului Reprezentant/Vicepreședintelui Comisiei referitoare la Bahrain din 10, 15 și 17 martie 2011, pe cele referitoare la Siria din 18 martie, 22 martie, 24 martie și 26 martie 2011 și pe cele referitoare la Yemen din 10, 12 și 18 martie 2011 și din 5 aprilie 2011,
- având în vedere Comunicarea comună din 8 martie 2011 a Înalțului Reprezentant și a Comisiei privind „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene”,
- având în vedere orientările UE privind apărătorii drepturilor omului din 2004, astfel cum au fost actualizate în 2008,
- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0109.⁽²⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 436.

Joi, 7 aprilie 2011

- A. întrucât, în urma unor evenimente similare în alte țări arabe, demonstrații din Bahrain, Siria și Yemen au exprimat aspirații democratice legitime și o puternică cerere populară cu privire la realizarea unor reforme politice, economice și sociale care să aibă drept scop realizarea unei democrații veritabile, combaterea corupției și a nepotismului, asigurarea respectării statului de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și reducerea inegalităților sociale și crearea unor condiții economice și sociale mai bune;
- B. întrucât guvernele respective au reacționat cu o intensificare a represiunilor violente, declarând starea de urgență și aplicând legi de combatere a terorismului pentru a justifica infracțiuni grave, inclusiv execuții extrajudiciare, răpiri și dispariții, arestări arbitrate, tortură și procese inechitabile;
- C. întrucât folosirea excesivă a forței împotriva protestatarilor de către forțele de securitate din Bahrain, Siria și Yemen a dus la multe pierderi de vieți, la rănirea și la încarcerarea unor persoane și încalcă Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), la care aceste țări sunt părți;
- D. întrucât demonstrațiile din Siria au început în orașul Daraa, aflat în sudul țării, iar apoi s-au extins în toată țara; întrucât autoritățile siriene au reprimat demonstrațiile folosind gloanțe adevărate pentru a dispersa adunările pașnice, au arestat sute de civili și au mobilizat demonstrați care să susțină regimul în Damasc și în alte orașe; întrucât guvernul sirian a demisionat la 29 martie 2011, iar Adel Safar a fost numit să formeze un nou guvern; întrucât discursul Președintelui Bashar al-Assad în fața parlamentului sirian din 30 martie 2011 nu a satisfăcut așteptările și speranțele cu privire la realizarea unor reforme semnificative;
- E. întrucât în Siria se aplică legea privind starea de urgență din 1963; întrucât legea privind starea de urgență limitează efectiv exercitarea de către cetățeni a drepturilor lor civile și politice și oferă, totodată, autorităților siriene un control continuu asupra sistemului judiciar;
- F. întrucât guvernul Siriei a făcut o serie de declarații publice și s-a angajat că respecte libertatea de exprimare și participarea politică (abolirea legii privind starea de urgență, abrogarea articolului 8 din Constituția Siriei, care afirmă că partidul Ba'ath conduce statul și societatea, soluția la problemele cauzate de recensământul din 1962 din provincia al-Hasaka, care a dus la confiscarea pașapoartelor a sute de mii de kurzi și la înregistrarea acestora ca străini), dar nu a realizat progrese concrete cu privire la aceste aspecte; întrucât cunoscutul activist sirian pentru drepturile omului și critic al guvernului, Haitham al-Maleh, a fost eliberat din închisoare în martie 2011 și a solicitat comunității internaționale să exercite presiuni asupra regimului sirian pentru ca acesta să își respecte obligațiile internaționale cu privire la drepturile omului;
- G. întrucât acordul de asociere între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Arabă Siriană, pe de altă parte, nu a fost încă semnat; întrucât semnarea acestui acord a fost amânată la cererea Siriei din octombrie 2009; întrucât respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie o parte esențială a acestui acord;
- H. întrucât demonstrațiile din Bahrain au început la 14 februarie 2011, demonstrații cerând reforme politice, cum ar fi o monarhie constituțională și un guvern ales, precum și eliminarea corupției și încetarea marginalizării šiitilor, care reprezintă peste 60 % din populație; întrucât situația din Bahrain este în continuare tensionată, între 50 și 100 de persoane fiind date dispărute în ultima săptămână; întrucât, conform unor relatări, în Bahrain au fost reținuți membri ai personalului medical, apărători ai drepturilor omului și activiști politici, iar unele secții din spitale au fost preluate de forțele de securitate;
- I. întrucât, în Bahrain, au fost trimise, la solicitarea guvernului de aici, forțe de securitate aparținând Consiliului de Cooperare al Golfului și provenind din Arabia Saudită, Emiratele Arabe Unite și Kuwait;

Joi, 7 aprilie 2011

- J. întrucât, începând cu ianuarie 2011, milioane de cetățeni au demonstrat în general în mod pașnic în Yemen și se pare că aproape 100 de persoane au fost ucise, în principal de forțele de securitate care au folosit muniție adevărată pentru a trage asupra mulțimilor, în timp ce sute de persoane au fost rănite; întrucât, în Yemen, forțele de securitate au creat dificultăți ambulanțelor care duceau la spital persoane rănite care protestaseră împotriva guvernului;
- K. întrucât președintele Ali Abdullah Saleh, care conduce țara de 32 de ani, a promis că se va retrage de la conducerea Yemenului; întrucât, cu toate acestea, președintele nu a realizat până în prezent niciun demers concret pentru a-și îndeplini promisiunile privind o tranziție democratică pașnică;
- L. întrucât membrii Consiliului de Cooperare al Golfului au decis să invite reprezentanți ai guvernului și ai opoziției din Yemen la discuții ce vor avea loc în Riyadh pentru a soluționa impasul cu privire la anumite chestiuni specifice;
- M. întrucât Yemenul este cea mai săracă țară din Orientul Mijlociu, cu o malnutriție foarte răspândită, cu rezerve de petrol din ce în ce mai reduse, cu o populație în creștere, cu un guvern central slab, cu o lipsă din ce în ce mai mare de apă și cu investiții reduse în economia țării; întrucât există temeri serioase cu privire la dezintegrarea statelor yemenite, date fiind armistițiul fragil cu rebelii șiiți din nord, în vigoare din februarie, o mișcare secesionistă în sud, dar și existența multor luptători a care se pare că folosesc Yemenul ca bază;
- N. întrucât în Bahrain și în Yemen a fost declarată de curând stare de urgență; întrucât declararea stării de urgență în orice țară nu exonerează guvernul național al națiunii respective de la îndeplinirea obligației sale esențiale cu privire la respectarea legii și a angajamentelor sale internaționale în domeniul drepturilor omului,
1. condamnă ferm reprimarea violentă de către forțele de securitate a demonstranților pașnici din Bahrain, Siria și Yemen și transmite condoleanțe familiilor victimelor; își exprimă solidaritatea cu popoarele acestor țări, salută curajul și hotărârea acestora și sprijină cu tărie aspirațiile democratice legitime ale acestora;
 2. îndeamnă autoritățile din Bahrain, Siria și Yemen să se abțină de la a folosi violența împotriva protestatarilor și să le respecte libertatea de întrunire și de exprimare; condamnă faptul că autoritățile din Bahrain și din Yemen s-au amestecat în acordarea îngrijirilor medicale și faptul că accesul la serviciile medicale a fost refuzat și restricționat; subliniază că cei care se fac responsabili de pierderea de vieți și de rănirea unor persoane ar trebui trași la răspundere și aduși în fața justiției; îndeamnă autoritățile să elibereze imediat toți deținuții politici, toți apărătorii drepturilor omului și toți jurnaliștii, precum și pe toți cei reținuți pe baza activităților lor pașnice din cadrul protestelor;
 3. afirmă că folosirea violenței de către un stat împotriva propriei sale populații trebuie să aibă repercusiuni directe asupra relațiilor sale bilaterale cu Uniunea Europeană; amintește Înalțului Reprezentant al UE/Vicepreședintelui Comisiei că UE poate folosi numeroase instrumente pentru a descuraja astfel de măsuri, precum înghețarea activelor, interzicerea călătoriilor etc.; amintește însă că populația în general nu ar trebui să fie niciodată afectată de o astfel de revizuire a relațiilor bilaterale;
 4. invită Uniunea Europeană și statele sale membre să ia pe deplin în considerare evenimentele recente și în curs de desfășurare, precum și evoluțiile viitoare din Bahrain, Siria și Yemen în cadrul relațiilor bilaterale cu aceste țări, inclusiv suspendarea altor negocieri privind semnarea acordului de asociere între UE și Siria care nu a fost încă semnat; consideră că încheierea unui astfel de acord ar trebui să depindă de capacitatea autorităților siriene de a realiza în mod concret reformele democratice așteptate;

Joi, 7 aprilie 2011

5. invită Uniunea Europeană și statele sale membre să susțină solicitările privind efectuarea unor anchete independente cu privire la atacurile împotriva protestatarilor din aceste țări, în special cu privire la efectuarea de către Organizația Națiunilor Unite (ONU) sau de către Curtea Penală Internațională a unei anchete independente privind atacul împotriva protestatarilor din 18 martie 2011 din Sana'a, Yemen, în timpul căruia 54 de persoane au fost ucise și peste 300 au fost rănite; invită UE să preia imediat conducerea cu privire la convocarea unei sesiuni speciale a Consiliului pentru drepturile omului pentru a sancționa abuzurile comise în Bahrain, Siria și Yemen în timpul acțiunilor de înăbușire a demonstrațiilor și de reprimare a dizidenților;

6. invită guvernele din Bahrain, Siria și Yemen să demareze, fără întârziere și fără condiții preliminare, un proces politic și un dialog politic deschise și edificatoare, la care să participe toate forțele politice democratice și societatea civilă, care să aibă drept scop deschiderea drumului spre democrația autentică, încetarea stării de urgență, precum și realizarea unor reforme politice, economice și sociale reale, ambițioase și semnificative, care sunt esențiale pentru stabilitatea și dezvoltarea pe termen lung;

7. invită autoritățile din Bahrain, Siria și Yemen să își respecte angajamentele internaționale în materie de respectare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale; invită autoritățile din aceste țări să pună imediat capăt stării de urgență, să elibereze imediat toți deținuții politici, toți apărătorii drepturilor omului, toți jurnaliștii și toți demonștranzii pașnici, să consacre libertatea de exprimare și de asociere în legislație și în practică, să intensifice măsurile de combatere a corupției, să garanteze minorităților drepturi egale, să asigure accesul la mijloacele de comunicare, precum internetul și telefonia mobilă, și să asigure accesul la mass-media independente;

8. ia act de demisia guvernului sirian din 29 martie 2011, dar consideră că acest act nu va fi suficient pentru a combate frustrările din ce în ce mai mari ale poporului sirian; îl invită pe Președintele Bashar al-Assad să pună capăt politicii de represiune a opoziției politice și a apărătorilor drepturilor omului, să pună cu adevărat capăt stării de urgență în care se află țara încă din 1963, să promoveze procesul de tranziție democratică în Siria și să stabilească o agendă concretă privind realizarea de reforme politice, economice și sociale;

9. invită guvernul din Bahrain și alte părți să demareze, fără întârziere și fără condiții preliminare, un dialog edificator și constructiv în vederea realizării unor reforme; salută anunțul făcut de Secretarul General al ONU potrivit căruia ONU este gata să ofere ajutor pentru eforturile realizate la nivel național, dacă i se solicită acest lucru;

10. își exprimă îngrijorarea cu privire la prezența în Bahrain a unor trupe străine aflate sub egida CCG; invită CCG să își folosească resursele în calitate de actor colectiv regional pentru a acționa în mod constructiv și pentru a media în interesul reformelor pașnice din Bahrain;

11. îl invită pe Președintele Saleh, președintele Yemenului, să ia măsuri concrete în vederea punerii în aplicare a promisiunii sale de a transfera puterea în mod pașnic prin intermediul instituțiilor constituționale; invită toate părțile, inclusiv opoziția, să aibă un comportament responsabil, să poarte fără întârziere un dialog deschis și constructiv în vederea realizării unei tranziții politice adecvate și să includă în acest dialog toate părțile și mișcările care reprezintă populația din Yemen;

12. își exprimă profunda preocupare cu privire la nivelul sărăciei și al șomajului și la instabilitatea politică și economică din ce în ce mai accentuată din Yemen; insistă ca livrarea în mod practic a donațiilor rezultate la conferința donatorilor din 2006 să fie accelerată; invită, de asemenea, UE și Consiliul de Cooperare al Golfului să depună eforturi deosebite pentru a acorda sprijin financiar și tehnic imediat ce Președintele Saleh este gata să lase loc unui guvern format în mod democratic;

Joi, 7 aprilie 2011

13. invită Uniunea Europeană și statele sale membre să sprijine aspirațiile democratice pașnice ale popoarelor din Bahrain, Siria și Yemen, să-și revizuiască politicile în legătură cu aceste țări, să respecte Codul de conduită al UE privind exporturile de arme și să fie gata să ajute, în cazul în care autoritățile naționale își iau un angajament ferm, la implementarea unor agende concrete privind realizarea de reforme politice, economice și sociale în aceste țări;

14. invită Comisia să utilizeze pe deplin și în mod eficient ajutorul actual oferit prin I EVP, IEDDO și IdS și să elaboreze urgent propuneri concrete privind modul în care prin ajutorul financiar acordat în viitor de UE se pot sprijini mai bine țările și societățile civile din Orientul Mijlociu și din Golf în ceea ce privește tranziția acestora înspre democrație și respectarea drepturilor omului;

15. subliniază angajamentele luate de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și de Comisie în cadrul Comunicării comune intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene”, care are ca scop sprijinirea în continuare a transformării democratice și a societății civile ca reacție la evenimentele istorice actuale din această regiune; solicită ca UE să susțină procesele democratice din regiunea mediteraneană și din Golf pentru a asigura participarea deplină a tuturor cetățenilor la viața politică, în special a femeilor, care au avut un rol esențial în solicitarea schimbărilor democratice;

16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintelui Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și parlamentului Regatului Bahrain, guvernului și parlamentului Republicii Arabe Siriene, precum și guvernului și parlamentului Republicii Yemen.

A patra conferință a Organizației Națiunilor Unite privind țările cel mai puțin dezvoltate

P7_TA(2011)0149

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la cea de a patra Conferință a Organizației Națiunilor Unite privind țările cele mai puțin dezvoltate

(2012/C 296 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere că, în 1971, ONU a recunoscut țările cele mai puțin dezvoltate ca fiind „segmentul cel mai sărac și mai vulnerabil” al comunității internaționale,
- având în vedere criteriile stabilite de Comisia ONU pentru politica de dezvoltare (CPD) pentru a identifica țările cele mai puțin dezvoltate,
- având în vedere Declarația de la Paris privind țările cele mai puțin dezvoltate din septembrie 1990,
- având în vedere Raportul Secretarului General al ONU referitor la „aplicarea Programului de acțiune pentru țările cele mai puțin dezvoltate pentru deceniul 2001-2010” (A/65/80),
- având în vedere rezultatele reuniunii la nivel înalt a ONU dedicate obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, care a avut loc în septembrie 2010,
- având în vedere Programul de acțiune Bruxelles pentru țările cele mai puțin dezvoltate, adoptat cu ocazia celei de a treia Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate (LDC-III), care a avut loc la Bruxelles, în mai 2001,
- având în vedere decizia adoptată de Adunarea Generală a ONU în 2008 de a convoca cea de a patra Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate (LDC-IV),

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere că cea de a patra Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate va evalua rezultatele Programului de acțiune Bruxelles, aflat la final, și va propune noi măsuri (2011-2020) menite să încurajeze partajarea celor mai bune practici și a învățămintelor trase și identificarea politicilor și problemelor cu care se vor confrunta țările cele mai puțin dezvoltate în următorul deceniu, precum și acțiunile necesare,
 - având în vedere Declarația ONU privind dreptul la dezvoltare din 1986,
 - având în vedere obiectivul de dezvoltare al mileniului de reducere a sărăciei la jumătate până în 2015,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât 48 de țări sunt în prezent clasificate ca aparținând categoriei țărilor celor mai puțin dezvoltate, dintre care 33 se află în Africa, 14 în Asia și una în America Latină; întrucât 16 din aceste țări nu au ieșire la mare, iar 12 sunt insule mici;
- B. întrucât 75 % din cei 800 de milioane de locuitori ai țărilor celor mai puțin dezvoltate trăiesc cu sub 2 USD pe zi și întrucât de la crearea acestei categorii de către ONU în 1971 numărul țărilor celor mai puțin dezvoltate a crescut de la 25 la 48 și întrucât doar Botswana, în 1994, Capul Verde, în 2007 și Maldive, în ianuarie 2011, au depășit stadiul de țară cel mai puțin dezvoltată;
- C. întrucât indicele mediu al dezvoltării umane în țările cele mai puțin dezvoltate a crescut doar de la 0,34 la 0,39 între 2000 și 2010, întrucât, în medie, țările cele mai puțin dezvoltate se încadrează în grafic doar în ceea ce privește doi dintre cei șapte indicatori ODM;
- D. întrucât, după cea de a treia Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate și de la adoptarea Programului de acțiune Bruxelles, s-au înregistrat anumite progrese, cum ar fi inițiativa „Totul, cu excepția armelor”, creșterea asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD), care s-a dublat între 2000 și 2008, și a investițiilor străine directe, care au crescut de la 6 la 33 de miliarde de USD, permițând unui număr de 19 țări să beneficieze de o rată de creștere economică de 3 %;
- E. întrucât recomandarea celei de a patra Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate poate fi pusă în aplicare doar dacă problemele de importanță majoră legate de țările cele mai puțin dezvoltate, cum ar fi coerența politicilor în domeniile comerțului și dezvoltării, agricultura, pescuitul, investițiile și schimbările climatice sunt abordate în mod corespunzător și aspecte importante, cum ar fi guvernarea și combaterea corupției, îndeosebi conceptul de „contract de administrare a fondurilor” (respectiv introducerea în acesta a unui prag social) între țările beneficiare și țările donatoare, și formarea resurselor umane sunt incluse pe ordinea de zi;
- F. întrucât cea de a patra Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate va reitera angajamentul global pentru un parteneriat care să se ocupe de necesitățile țărilor cele mai puțin dezvoltate; întrucât procesul de pregătire a celei de a patra Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate include consultări la nivel național, întâlniri regionale și conferințe cu participarea unei spectru larg de actori interesați, cum ar fi deputați, societatea civilă și sectorul privat;
- G. întrucât sprijinirea dezvoltării durabile implică sprijin pentru sănătate, educație și formare, promovarea democrației și a statului de drept, respectarea drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, care reprezintă componente esențiale ale politicii de dezvoltare a UE;
- H. întrucât, pe lângă provocările de ordin structural existente, situația din țările cele mai puțin dezvoltate a fost agravată și mai mult de recenta criză mondială în domeniile financiar, alimentar, al schimbărilor climatice și al energiei;

Joi, 7 aprilie 2011

- I. întrucât securitatea alimentară este amenințată, în pofida faptului că agricultura stă la baza multora dintre economiile țărilor celor mai puțin dezvoltate și furnizează până la 90 % din locurile de muncă ale acestora;
 - J. întrucât nu se poate înregistra o dezvoltare semnificativă fără ca statele să joace un rol important ca urmare a îmbunătățirii capacității de a realiza progrese economice, de a crea bogăție și de a o redistribui în mod echitabil pe cea existentă, de a realiza parteneriate public-private și de a planifica investițiile străine în mod corespunzător, cu respectarea standardelor fundamentale de muncă ale OIM și a principiilor privind protecția mediului; întrucât statul trebuie să-și asume responsabilitatea pentru garantarea stabilității și a unui cadru legal;
 - K. întrucât fiecare țară din categoria țărilor celor mai puțin dezvoltate trebuie să identifice prioritățile și soluțiile care corespund contextului său național, pe baza participării democratice a populației la procesul decizional;
 - L. întrucât succesul conferinței de la Istanbul depinde de rezultate concrete (cum ar fi contractul de administrare a fondurilor, pragul social, ușurarea datoriilor, ajutorul pentru dezvoltare, finanțarea inovativă) și calitatea contribuției participanților,
1. consideră că cea de a patra Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate ar trebui să se orienteze spre producerea de rezultate, formulând indicatori clari și propunând drept obiectiv reducerea la jumătate a numărului țărilor celor mai puțin dezvoltate până în 2020, coroborată cu o monitorizare eficientă și transparentă și mecanisme de monitorizare a rezultatelor;
 2. subliniază că ajutorul UE acordat țărilor celor mai puțin dezvoltate ar trebui dedicat în primul rând creării bogăției și dezvoltării unei economii de piață, acestea fiind premise esențiale în vederea eradicării sărăciei;
 3. solicită să se acorde prioritate creșterii economice, un element cheie pentru dezvoltare și pentru reducerea sărăciei globale în țările cele mai puțin dezvoltate;
 4. consideră că cea de a patra Conferință a ONU ar trebui să se axeze pe coerența politicilor în favoarea dezvoltării, ca factor important al reorientării strategice la nivel național și internațional; solicită, prin urmare, elaborarea de politici în toate domeniile, cum ar fi comerțul, pescuitul, mediul, agricultura, schimbările climatice, energia, investițiile și finanțele, în vederea sprijinirii nevoilor în materie de dezvoltare ale țărilor celor mai puțin dezvoltate, pentru a combate sărăcia și pentru a garanta un venit și mijloace de trai decente;
 5. îndeamnă UE să-și respecte angajamentele în materie de acces la piață și ușurare a datoriilor; reafirmă importanța realizării obiectivului de creștere a AOD de la 0,15 la 0,20 % din VNB pentru țările cele mai puțin dezvoltate, mobilizând în acest sens resurse interne și, ca măsură complementară, mecanisme inovative de finanțare;
 6. reamintește obiectivul de depășire a condiției de țară cea mai puțin dezvoltată și subliniază cadrul instituit de Summitul ODM din septembrie 2010 pentru accelerarea eradicării sărăciei, pentru crearea unei creșteri economice sustenabile în vederea îmbunătățirii standardelor de viață ale popoarelor din țările cele mai puțin dezvoltate, precum și pentru instituirea bunei guvernante și promovarea dezvoltării capacităților;
 7. subliniază nevoia de noi măsuri pentru a integra țările cele mai puțin dezvoltate în economia mondială și pentru a le îmbunătăți accesul la piețele UE; invită Comisia să-și sporească asistența în domeniul comerțului pentru a ajuta țările cele mai sărace să facă față concurenței rezultate în urma liberalizării pieței;

Joi, 7 aprilie 2011

8. reamintește că pacea și securitatea sunt vitale pentru eficacitatea politicilor de dezvoltare și că UE ar trebui să aibă o abordare mai bine coordonată pentru a trata aspectele legate de stabilitate din țările cele mai puțin dezvoltate și a susține eforturile de dobândire a capacităților de clădire a unor state pașnice, democratice și favorabile incluziunii;
9. solicită acordarea imperativă de prioritate aspectelor referitoare la securitatea alimentară, agricultură, infrastructuri, dezvoltarea capacităților, creștere economică incluzivă, accesul la tehnologii și la dezvoltarea umană și socială pentru țările cele mai puțin dezvoltate;
10. solicită instituirea unor norme comerciale corecte și echitabile, precum și punerea în aplicare a politicilor integrate la nivelul unei arii largi de chestiuni economice, sociale și de mediu pentru a promova dezvoltarea durabilă;
11. reiterează necesitatea de a lua măsuri eficiente privind volatilitatea și transparența prețurilor și mai buna reglementare a piețelor financiare cu scopul de a proteja țările cele mai puțin dezvoltate și de a reduce gradul de vulnerabilitate a acestora;
12. insistă asupra necesității contribuțiilor la sistemele fiscale în curs de dezvoltare, precum și a bunei guvernante în chestiunile fiscale și solicită ONU să instituie mecanisme adecvate în acest sens;
13. îndeamnă UE și statele sale membre să abordeze, cu ocazia celei de a patra Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate, punerea în aplicare a unor mecanisme inovatoare de finanțare pentru dezvoltare, cum ar fi impozitarea tranzacțiilor financiare; subliniază că angajamentele privind AOD și mecanismele inovatoare de finanțare trebuie considerate esențiale și complementare în combaterea sărăciei;
14. îndeamnă ONU și UE să abordeze cu fermitate, cu ocazia celei de a patra Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate, impactul negativ al achizițiilor de terenuri, cum ar fi exproprierea micilor fermieri și utilizarea nesustenabilă a terenurilor și a apei;
15. reamintește faptul că obiectivul pe termen lung al cooperării pentru dezvoltare trebuie să fie acela de a crea condiții adecvate pentru o dezvoltare economică durabilă și pentru distribuirea echitabilă a bogăției; subliniază, prin urmare, necesitatea de identificare a nevoilor și strategiilor țărilor celor mai puțin dezvoltate, de diversificare a comerțului prin promovarea unor prețuri echitabile pentru produsele provenite din țările cele mai puțin dezvoltate și de abordare a constrângerilor legate de aprovizionare pentru a crește capacitatea de producție a țărilor celor mai puțin dezvoltate și capacitatea lor de a atrage investiții, cu respectarea standardelor fundamentale de muncă ale OIM și a principiilor privind protecția mediului;
16. este conștient de faptul că inițiativa „Totul, cu excepția armelor” nu și-a atins pe deplin obiectivele inițiale și, prin urmare, calitatea și volumul importurilor din țările cele mai puțin dezvoltate pe piața UE a rămas sub așteptări, în special din cauza lipsei infrastructurilor comerciale și portuare adecvate; sprijină dezvoltarea unor astfel de infrastructuri, care sunt în continuare esențiale pentru creșterea capacităților comerciale;
17. subliniază necesitatea de a îmbunătăți eficiența ajutorului pentru dezvoltare, în conformitate cu declarația de la Paris și cu Agenda de la Accra;
18. subliniază rolul Parlamentului European și importanța decisivă a acestuia în aprobarea bugetului pentru dezvoltare al UE; prin urmare, își exprimă convingerea că Parlamentul ar trebui să se implice mai îndeaproape în elaborarea strategiei de dezvoltare a UE; consideră că este esențial, de asemenea, să se instaureze un mecanism de raportare;

Joi, 7 aprilie 2011

19. consideră că adoptarea în SUA a noului act legislativ privind minereurile provenite din zonele de conflict reprezintă un uriaș pas înainte în combaterea exploatării și comercializării ilegale de minereuri din Africa, care alimentează conflictele și războaiele civile; consideră că ONU ar trebui să prezinte propuneri similare pentru a asigura trasabilitatea minereurilor importate pe piața mondială;
20. solicită o evaluare a riscurilor legate de schimbările climatice în toate aspectele care vizează politica de programare și procesul decizional, inclusiv comerțul, agricultura și securitatea alimentară și solicită ca rezultatul acestei evaluări să fie folosit pentru a formula orientări clare pentru politica de cooperare în domeniul dezvoltării;
21. își exprimă preocuparea cu privire la posibilitatea crescândă a unor dezastre de mediu care ar cauza fluxuri migratorii masive și ar crea necesitatea crucială de a acorda ajutor de urgență acestei noi categorii de persoane strămutate;
22. subliniază importanța cooperării și integrării regionale și solicită consolidarea cadrelor regionale care permit mai ales țărilor mici accesul la resurse, know-how și expertiză;
23. subliniază faptul că lipsa unor progrese în materie de administrare a finanțelor publice descalifică în continuare cele mai multe dintre aceste țări de la primirea de sprijin bugetar, un factor esențial pentru procesul de îmbunătățire a capacităților din toate țările;
24. subliniază importanța dezvoltării cooperării trilaterale pentru țările cele mai puțin dezvoltate, mai ales cu țările în curs de dezvoltare, pentru a stimula progresele în materie de cooperare în cât mai multe domenii, cu scopul de a obține avantaje pentru toate părțile și de a realiza o dezvoltare comună,
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

Raportul de țară pentru 2010 privind Islanda

P7_TA(2011)0150

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la raportul de țară pentru 2010 privind Islanda

(2012/C 296 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2010, prin care Islanda a fost adăugată pe lista țărilor eligibile pentru asistența UE de preaderare, destinată să ajute țările candidate să se alinieze la corpul legislației europene,
- având în vedere avizul Comisiei din 24 februarie 2010 referitor la cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană (SEC(2010)0153),
- având în vedere decizia Consiliului European din 17 iunie 2010 de a deschide negocierile de aderare cu Islanda,
- având în vedere poziția generală a UE și poziția generală a guvernului Islandei, adoptată la reuniunea ministerială care a avut loc în deschiderea Conferinței interguvernamentale privind aderarea Islandei la Uniunea Europeană, la 27 iulie 2010,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări în perioada 2010-2011” (COM(2010)0660) și raportul de țară pentru 2010 privind Islanda, adoptat la 9 noiembrie 2010,

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la documentul de strategie privind extinderea, prezentat de Comisie în 2009, cu privire la țările din regiunea Balcanilor de Vest, Islanda și Turcia ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2010 referitoare la cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană ⁽²⁾,
 - având în vedere recomandările formulate cu ocazia primei reuniuni a Comisiei parlamentare mixte UE-Islanda, adoptate în octombrie 2010,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Islanda îndeplinește criteriile de la Copenhaga, iar negocierile de aderare cu Islanda au fost deschise la 27 iulie 2010, în urma aprobării de către Consiliu;
- B. întrucât procesul de examinare analitică a început la 15 noiembrie 2010, fiind prevăzut să dureze până la 17 iunie 2011;
- C. întrucât, conform consensului reînnoit cu privire la extindere, înaintarea fiecărei țări pe drumul aderării la Uniunea Europeană se bazează pe merite;
- D. întrucât Islanda cooperează deja îndeaproape cu UE, în calitate de membru al Spațiului Economic European (SEE), al Acordurilor de la Schengen și al Regulamentului de la Dublin și, în consecință, a adoptat deja o parte semnificativă a acquis-ului;
- E. întrucât Islanda contribuie la coeziunea și solidaritatea europeană prin intermediul mecanismului financiar din cadrul SEE și cooperează cu UE în cadrul operațiunilor de menținere a păcii și de gestionare a crizelor,
1. salută începerea negocierilor de aderare cu Islanda în iulie 2010; consideră că este esențial să fie create condițiile pentru a finaliza procesul de aderare a Islandei și pentru ca aderarea acesteia să fie încununată de succes,

Criteriile politice

2. salută perspectiva de a primi, ca nou membru al UE, o țară cu o puternică tradiție democratică și cultură civică; subliniază că aderarea Islandei la UE va consolida și mai mult rolul Uniunii de promotor și apărător la scară mondială al drepturilor omului și libertăților fundamentale;
3. felicită Islanda pentru bunele sale rezultate în protejarea drepturilor omului și asigurarea unui înalt nivel de cooperare cu mecanismele internaționale de protecție a drepturilor omului;
4. sprijină eforturile actuale vizând consolidarea cadrului legislativ referitor la libertatea de exprimare și accesul la informație; salută, în acest sens, Inițiativa islandeză privind mijloacele moderne de informare în masă, care permite atât Islandei, cât și UE, să ocupe o poziție puternică în ce privește protecția juridică a libertăților de exprimare și de informare;
5. salută înființarea Comisiei parlamentare mixte UE-Islanda în octombrie 2010 și este convins că acest forum va contribui la îmbunătățirea cooperării dintre parlamentul Islandei (Althingi) și Parlamentul European în timpul procesului de aderare;
6. încurajează în mod ferm autoritățile islandeze să armonizeze drepturile cetățenilor UE referitoare la dreptul acestora de a vota la alegerile locale din Islanda;

⁽¹⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 47.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0278.

Joi, 7 aprilie 2011

7. constată progresele înregistrate în întărirea independenței puterii judecătorești și salută măsurile adoptate în mai 2010 de autoritățile islandeze în vederea abordării poziției dominante a ministrului justiției în materie de numire a magistraților, precum și modificările Legii magistraturii, prin care se consolidează independența acestora, subliniind, în același timp, necesitatea implementării riguroase a acestor măsuri;

8. salută activitatea desfășurată de Biroul procurorului special, precum și raportul Comisiei speciale de anchetă înființate în decembrie 2008 de parlamentul islandez în vederea anchetării și analizării proceselor care au dus la prăbușirea sistemului bancar și progresul înregistrat în abordarea consecințelor de natură politică, instituțională și administrativă a prăbușirii sistemului bancar islandez, subliniind, în același timp, că implementarea recomandărilor acestuia este încă în curs și trebuie continuată prin eforturi susținute;

Criteriile economice

9. salută faptul că Islanda a obținut, în general, rezultate satisfăcătoare în ceea ce privește implementarea obligațiilor SEE și capacitatea sa de a face față presiunii concurențiale și forțelor pieței din interiorul UE;

10. subliniază, cu toate acestea, faptul că ultimul raport al AELS privind tabloul de indicatori arăta că deficitul de transpunere al Islandei a crescut ușor și că, la valoarea de 1,3 %, a rămas deasupra țintei provizorii de 1 %, dar că întârzierea de transpunere s-a redus;

11. salută acordul la care au ajuns reprezentanții guvernelor Islandei, Țărilor de Jos și Regatului Unit în privința chestiunii Icesave, în special cu privire la garantarea rambursării costurilor aferente plății garanțiilor minime depunătorilor de la filialele Landsbanki Islands hf. din Regatul Unit și din Țările de Jos; salută aprobarea acordului cu o majoritate de trei pătrimi de către Parlamentul Islandei la 17 februarie 2011; ia act de decizia Președintelui Islandei de a supune proiectul de lege unui referendum și speră să se încheie procedura în constatarea încălcării obligațiilor, inițiată la 26 mai 2010 de către Autoritatea de supraveghere a AELS împotriva guvernului Islandei;

12. salută faptul că deficiențele de natură instituțională din sectorul financiar au fost soluționate și că s-au înregistrat progrese în consolidarea practicilor de reglementare și supraveghere bancară, în special în ce privește competențele Autorității de supraveghere financiară;

13. salută prezentarea, de către Islanda, Comisiei Europene, a primului său program economic de preaderare ca un pas important în etapa de preaderare și speră că dialogul economic bilateral anual care a fost anunțat va consolida cooperarea dintre cele două părți;

14. încurajează autoritățile islandeze să continue în direcția elaborării unei strategii vizând liberalizarea controalelor asupra capitalului, care constituie o cerință importantă pentru aderarea țării la UE;

15. salută rezultatul pozitiv, înregistrat recent, al celei de-a patra examinări a programului stand-by cu FMI, care prezintă evoluții semnificative în direcția consolidării fiscale și economice din Islanda, precum și faptul că, după șapte trimestre consecutive de descreștere, economia Islandei a ieșit din recesiune și că produsul intern brut real a înregistrat o creștere de 1,2 % în perioada iulie-septembrie 2010 față de trimestrul precedent;

16. salută politicile care urmăresc diversificarea în mai mare măsură a economiei islandeze ca un pas necesar pentru bunăstarea economică pe termen lung a țării; încurajează autoritățile islandeze să dezvolte în continuare turismul, considerat un sector cu perspective promițătoare de creștere pe termen lung și care, în general, a reprezentat o proporție crescândă în producție și ocuparea forței de muncă;

17. ia act de poziția Islandei privind aderarea la zona euro, ambiție care se poate realiza după ce devine membră a UE și atunci când toate condițiile necesare vor fi fost îndeplinite;

Joi, 7 aprilie 2011

18. își exprimă îngrijorarea față de nivelul ridicat al șomajului din Islanda și, în special, al șomajului din rândul tinerilor, precum și de scăderea investițiilor și a consumului intern înregistrată ca urmare a crizei economice și financiare, luând, totuși, act de semnele de ameliorare din unele din aceste domenii; observă că energia ecologică ieftină și tehnologia energetică ecologică pe care le produce Islanda ar putea constitui un factor mai important în relansarea economiei;

19. felicită Islanda pentru nivelul său ridicat de investiții în domeniile educației, cercetării și dezvoltării și pentru sprijinul acordat Strategiei de la Lisabona și participarea la aceasta, inclusiv prin adoptarea unei strategii Islanda 2020, care subliniază importanța acestor domenii și schițează obiective măsurabile;

Capacitatea de asumare a obligațiilor care decurg din calitatea de stat membru

20. ia act de faptul că, în calitate de membră a SEE, Islanda se află într-un stadiu avansat de îndeplinire a condițiilor impuse în 10 capitole de negociere și îndeplinește parțial condițiile stipulate în 11 capitole de negociere; subliniază că îndeplinirea de către Islanda a obligațiilor care îi incumbă în conformitate cu Acordul privind SEE constituie cerințe importante în cadrul negocierilor de aderare;

21. invită Islanda să-și intensifice pregătirile în direcția alinierii la acquis-ul UE, în special în domeniile care nu sunt incluse în SEE și să asigure implementarea și respectarea acestuia până la data aderării;

22. invită Islanda să se pregătească pentru participarea la politica agricolă și de dezvoltare rurală a UE și, în special, să-și intensifice eforturile în direcția înființării, până la data aderării, a structurilor administrative necesare pentru implementarea acestor politici; subliniază totuși particularitatea ecosistemului Islandei și încurajează Comisia și autoritățile islandeze să ajungă la un acord satisfăcător pentru ambele părți, ținând seama de caracteristicile unice ale mediului Islandei;

23. ținând seama de faptul că politica comună în domeniul pescuitului este, în prezent, în curs de revizuire și că acquis-ul ar putea fi modificat înainte de aderarea Islandei, invită Islanda și UE să abordeze acest capitol de negociere în mod constructiv, în scopul găsirii unei soluții reciproc satisfăcătoare pentru gestionarea și exploatarea sustenabilă a resurselor halieutice;

24. ia act de rezultatele bune obținute de Islanda în gestionarea sustenabilă, bazată pe evaluări științifice, a resurselor sale halieutice;

25. invită autoritățile islandeze să își adapteze legislația în conformitate cu acquis-ul din domeniul pieței interne referitor la dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii, precum și la libera circulație a capitalului în sectoarele de producție și transformare din domeniul pescuitului;

26. invită Islanda să continue negocieri constructive cu UE și cu Norvegia în vederea soluționării litigiului referitor la stocurile de macrou, pe baza unor propuneri realiste care să permită prezervarea pe viitor a stocului, protejarea și menținerea locurilor de muncă din sectorul pescuitului pelagic și asigurarea unui pescuit viabil și durabil;

27. ia act de faptul că Islanda poate aduce o contribuție valoroasă la politicile UE, având în vedere experiența sa din domeniul energiilor regenerabile, în special în ce privește utilizarea energiei geotermale, protecția mediului și măsurile de combatere a schimbărilor climatice;

28. ia act, cu toate acestea, de faptul că există, în continuare, serioase divergențe între UE și Islanda în chestiuni legate de gestionarea vieții marine, în special cu privire la vânarea balenelor; subliniază că interzicerea vânării balenelor face parte din acquis-ul UE și solicită organizarea unor dezbateri mai largi pe tema interzicerii vânării balenelor și a comerțului cu produse derivate din acestea;

Joi, 7 aprilie 2011

29. ia act de faptul că Islanda este o țară lipsită de tradiții militare și nu produce armament; salută sprijinul constant acordat de Islanda operațiunilor civile din cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) și ralierea sa la majoritatea declarațiilor și deciziilor din domeniul politicii externe și de securitate comune (PESC);

30. salută tradiția Islandei în materie de politică externă, întemeiată pe dreptul internațional, drepturile omului, egalitatea de gen, cooperarea pentru dezvoltare și un concept de politică de securitate bazat pe valori civile;

Cooperarea regională

31. consideră că aderarea Islandei la UE ar intensifica perspectivele Uniunii de a juca un rol mai activ și mai constructiv în Europa de Nord și în zona arctică, contribuind la guvernarea multilaterală și la găsirea de soluții sustenabile în materie de politici în regiune; apreciază în mod pozitiv participarea Islandei la Consiliul Nordic, precum și la politica UE privind Dimensiunea Nordică, în Consiliul euro-arctic al Mării Barents și în Consiliul Arctic, care constituie principalul forum multilateral de cooperare în zona arctică; consideră că aderarea Islandei la UE ar consolida și mai mult prezența europeană în Consiliul Arctic;

32. subliniază necesitatea unei politici arctice mai eficiente și mai coordonate a Uniunii Europene și consideră că aderarea Islandei la UE ar urma să consolideze dimensiunea nord-atlantică a politicilor externe ale Uniunii;

Opinia publică și sprijinul pentru extindere

33. încurajează autoritățile islandeze să extindă dezbaterile publice cu privire la aderarea la UE, luând în considerare necesitatea unui angajament ferm în scopul desfășurării unor negocieri încununate de succes; felicită Islanda pentru crearea site-ului public eu.mfa.is și salută dezbaterile din ce în ce mai ample și mai echilibrate din mass-media islandeză cu privire la avantajele și dezavantajele aderării la UE;

34. solicită Comisiei să acorde autorităților islandeze sprijin material și tehnic, în cazul în care acestea adresează solicitări în acest sens, pentru a le ajuta să sporească transparența și responsabilitatea în cadrul procesului de aderare și să contribuie la organizarea unei largi și cuprinzătoare campanii naționale bazate pe informații clare, precise și reale cu privire la implicațiile aderării la UE, astfel încât cetățenii țării să se poată pronunța în cunoștință de cauză la viitorul referendum privind aderarea;

35. speră că, dincolo de diferitele puncte de vedere politice, o opinie publică în cunoștință de cauză poate, de asemenea, influența pozitiv angajamentul autorităților islandeze în direcția aderării la UE;

36. consideră că este esențial ca cetățenii UE să dispună de informații clare, cuprinzătoare și bazate pe fapte cu privire la implicațiile aderării Islandei; solicită Comisiei și statelor membre să depună eforturi în acest sens și consideră că este la fel de important ca preocupările și întrebările cetățenilor să fie luate în considerare și să primească un răspuns și să se răspundă opiniilor și intereselor acestora;

*

* *

37. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vice-președintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, președintelui Althingi precum și guvernului Islandei.

Joi, 7 aprilie 2011

Raportul de țară pentru 2010 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei

P7_TA(2011)0151

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la Raportul privind progresele înregistrate pentru anul 2010 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei

(2012/C 296 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere decizia Consiliului European din 16 decembrie 2005 de a acorda Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei statutul de țară candidată la aderarea la UE și concluziile Președinției Consiliilor Europene din 15 și 16 iunie 2006 și din 14 și 15 decembrie 2006,
 - având în vedere Rezoluțiile CSONU nr. 845 (1993) și 817 (1993) și acordul interimar din 1995 între Republica Elenă și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei,
 - având în vedere Raportul privind progresele înregistrate pentru anul 2010 al Comisiei privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (SEC(2010)1332) și Comunicarea Comisiei din 9 noiembrie 2010 intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări în perioada 2010-2011” (COM(2010)0660),
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la raportul privind progresele înregistrate pentru anul 2009 de Fosta Republică Iugoslavă Macedonia ⁽¹⁾,
 - având în vedere recomandările Comisiei parlamentare mixte UE - Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei din 30 noiembrie 2010,
 - având în vedere Decizia Consiliului nr. 2008/212/CE din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în Parteneriatul pentru aderarea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei ⁽²⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului Afaceri generale și relații externe din 13-14 decembrie 2010,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât procesul de extindere a UE este un factor important de pace, stabilitate și reconciliere în regiune;
- B. întrucât, în 2005, Consiliul European a acordat fostei Republici Iugoslave a Macedoniei statutul de țară candidată, însă nu a reușit de atunci să stabilească o dată pentru deschiderea negocierilor, în ciuda progreselor substanțiale realizate de această țară în direcția integrării în UE; întrucât problemele bilaterale nu ar trebui să reprezinte sau să fie utilizate ca obstacol în calea procesului de aderare, însă ar trebui soluționate înainte de acordarea statutului de membru; întrucât continuarea procesului de aderare ar contribui la stabilitatea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și ar consolida dialogul interetnic;
- C. întrucât intensificarea dialogului economic și a cooperării cu țările candidate la aderare permite țărilor UE să se concentreze împreună asupra depășirii crizei economice și contribuie la competitivitatea Uniunii pe plan mondial;

⁽¹⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 54.

⁽²⁾ JO L 80, 19.3.2008, p. 32.

Joi, 7 aprilie 2011

- D. întrucât strategia pentru extindere din 2010 evidențiază ca priorități reforma administrației publice și a sistemului judiciar, combaterea corupției și a crimei organizate, precum și dialogul între actorii politici;
- E. întrucât UE aplică proceduri extinse de aprobare pentru a se asigura că noii membri sunt admiși doar în momentul în care au îndeplinit toate condițiile și doar cu aprobarea activă a instituțiilor UE și a statelor membre UE;
- F. întrucât libertatea de exprimare și independența mass-mediei rămân o preocupare în majoritatea țărilor candidate la aderare,

Evoluții politice

1. împărtășește opinia exprimată de Comisie în cadrul Raportului privind progresele înregistrate pe 2010 de Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și regretă faptul că Consiliul nu a adoptat o decizie privind deschiderea negocierilor de aderare, după cum recomandă Comisia de doi ani la rând și în conformitate cu rezoluțiile Parlamentului; reamintește recomandarea anterioară a PE către Consiliu de a începe imediat negocierile de aderare;
2. ia act de recente evoluții politice care au condus la alegeri anticipate; solicită tuturor partidelor politice să își asume un rol activ și constructiv în procesul de pregătire a alegerilor; subliniază că desfășurarea unor alegeri libere și corecte, pe deplin transparente și în conformitate cu standardele internaționale, constituie un element important al unei democrații consolidate; solicită tuturor partidelor politice să participe în mod activ la alegeri; este preocupat de actuala situație politică și face un apel la toți liderii politici în vederea ajungerii la un consens pe baza instituțiilor democratice;
3. subliniază faptul că părțile implicate ar trebui să rezolve problemele bilaterale într-un spirit de bună vecinătate și ținând seama de interesele generale ale UE; face apel la toți actorii importanți și la părțile implicate să-și sporească eforturile și să dea dovadă de responsabilitate și de hotărâre pentru a rezolva toate chestiunile rămase pe rol care, pe lângă faptul că împiedică procesul de aderare al țării candidate și politica UE în regiune, au repercusiuni asupra relațiilor interetnice, a stabilității regionale și a dezvoltării economice;
4. felicită Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei cu ocazia celei de-a 10-a aniversări a Acordului-cadru de la Ohrid, care rămâne piatra de temelie a relațiilor interetnice din această țară, și solicită guvernului și tuturor instituțiilor statului să profite de această aniversare de referință pentru a promova cooperarea și încrederea interetnice; cu toate acestea, își exprimă îngrijorarea cu privire la tensiunile interetnice în creștere legate de realizarea de construcții în interiorul cetății Kale din Skopje; face apel la toți liderii politici și religioși, precum și la canalele media să acționeze responsabil și să se abțină de la orice acțiune care ar putea agrava tensiunile interetnice; constată cu îngrijorare riscul apariției unei mentalități tot mai izolaționiste, care ar putea să se transforme într-o politică de substituție în lipsa unei perspective europene tangibile;
5. solicită guvernului să promoveze un dialog cuprinzător între comunitățile etnice, care să țină seama de sensibilitățile tuturor comunităților și minorităților înaintea luării deciziilor, de exemplu, în cazul planului urbanistic „Skopje 2014” și să evite actele și inițiativele care urmăresc consolidarea identității naționale în detrimentul altor comunități; atrage atenția asupra necesității de a asigura funcționarea efectivă a comisiei parlamentare pentru relațiile interetnice în procesul de integrare a minorităților în activitatea legislativă și subliniază că sunt necesare eforturi suplimentare pentru ca decentralizarea să avanseze în conformitate cu Acordul-cadru de la Ohrid;
6. regretă că eforturile de mediere ale ONU în vederea soluționării diferendului legat de numele țării nu a produs rezultate concrete;

Joi, 7 aprilie 2011

Democrația, statul de drept și drepturile omului

7. reamintește că o politică culturală sănătoasă reprezintă fundamentul democrației; solicită partidelor de opoziție să pună capăt boicotării parlamentului național și să reia dialogul politic în cadrul instituțiilor; consideră că este de responsabilitatea guvernului și a opoziției să asigure un dialog imediat și deschis cu privire la toate problemele cu care se confruntă țara; subliniază că instabilitatea politică poate afecta procesul de integrare europeană, care ar trebui să constituie o prioritate comună a tuturor componentelor societății; salută adoptarea amendamentelor aduse regulamentului de procedură al parlamentului, care permit o implicare mai intensă a opoziției în lucrările acestuia; cu toate acestea, este îngrijorat de dialogul insuficient dintre guvern și partidele de opoziție și de atmosfera generală de neîncredere și confruntare; solicită ambelor părți să întrețină un climat de încredere și să-și demonstreze angajamentul ferm de a utiliza noul regulament de procedură al parlamentului pentru a consolida dialogul politic și cooperarea constructivă în cadrul procesului legislativ și al controlului parlamentar al activităților guvernului;

8. salută voința politică de a face în fine publice numele agenților afiliați la fostele servicii secrete iugoslave, acesta fiind un pas important către desprinderea de fosta epocă comunistă; cu toate acestea, constată că progresele sunt insuficiente în ceea ce privește aplicarea legilor referitoare la această chestiune; solicită guvernului să finalizeze fără întârziere procesul de lustrare, evitând utilizarea selectivă a acestuia în scopuri politice, de exemplu pentru autolegitimarea politică sau pentru defăimarea oponenților politici;

9. salută munca excelentă depusă de Reprezentatul Special al UE/Șeful Delegației UE, aflat la sfârșit de mandat; condamnă atacurile necuvenite din partea politicianilor din partidul de guvernământ la adresa reprezentanților UE și regretă că guvernul nu s-a disociat în mod neechivoc și public de astfel de insulte; consideră că aceste incidente fac foarte mult rău imaginii țării;

10. atrage atenția asupra necesității de a ameliora legislația electorală, aliniind-o la recomandările OSCE/ODIHR și ale Comisiei de la Veneția, prezentate în raportul privind alegerile prezidențiale și locale din 2009;

11. reiterează ideea că o presă liberă și independentă este o condiție prealabilă necesară pentru dezvoltarea unei democrații stabile; remarcă existența unei largi diversități și combinații de canale media publice și private în țară; își exprimă, cu toate acestea, îngrijorarea cu privire la politizarea presei și la interferențele politice în activitatea acesteia; este preocupat de dependența economică și de concentrarea puterii politice din mass-media, care duce adesea la o lipsă a independenței editoriale și determină o scădere a standardelor jurnalistice; este îngrijorat de deteriorarea considerabilă a libertății presei în țară, fapt ilustrat de căderea semnificativă (de pe locul 34 pe locul 68) în clasamentul libertății presei pentru anul 2010 întocmit de Reporteri fără frontiere; ia act de faptul că Ministerul de Interne a afișat pe pagina de întâmpinare a site-ului său un apel către cetățeni în vederea denunțării relatărilor de presă „lipsite de obiectivitate” și le solicită jurnaliștilor să respecte în activitatea lor standarde înalte de profesionalism, să se distanțeze de influențele politice și să creeze asociații ale jurnaliștilor profesioniști, solicitând totodată autorităților responsabile să consolideze independența și libertatea mijloacelor de informare în masă, aplicând standarde egale tuturor și crescând transparența cu privire la proprietarii acestora;

12. salută numeroasele legi adoptate referitoare la reforma sistemului judiciar și solicită intensificarea în continuare a eforturilor pentru a asigura profesionalismul, eficiența și independența acestuia față de presiunile politice; în acest scop, subliniază necesitatea punerii rapide și eficiente în aplicare a cadrului juridic existent; este îngrijorat de rolul continuu jucat de Ministerul Justiției în Consiliul Judiciar și de criticile la adresa Curții Constituționale lansate de guvern și de parlamentari, ceea ce generează riscul de a supune puterea judecătorească interferențelor politice; cu toate acestea, constată cu satisfacție că, în ciuda acestor dezacorduri, toate hotărârile judecătorești au fost executate; salută eforturile de a crește eficiența și transparența sistemului judecătoresc, în principal scăderea numărului de cazuri nerezolvate în cele mai multe instanțe; de asemenea, salută intrarea în vigoare a legii privind asistența juridică;

Joi, 7 aprilie 2011

13. salută eforturile continue depuse în lupta împotriva corupției, manifestate printre altele prin punerea în aplicare a celei de-a doua runde a recomandărilor GRECO și prin intrarea în vigoare a amendamentelor la Codul Penal; încurajează autoritățile să continue aplicarea legislației pentru a combate corupția și să crească independența, eficiența și resursele sistemului judiciar; cu toate acestea, reamintește că peisajul politic rămâne dominat de corupție și solicită să se depună în continuare eforturi susținute pentru a o eradica; subliniază necesitatea urgentă a aplicării efective și imparțiale a legislației anticorupție, în special în domeniul finanțării partidelor politice și al conflictelor de interese; atrage atenția asupra importanței garantării faptului că instanțele judiciare sunt libere de interferențe politice; salută eforturile vizând creșterea eficienței și transparenței sistemului judecătoresc; subliniază necesitatea de a întocmi o situație a urmăririlor penale și a condamnărilor în raport cu care să se poată măsura progresele înregistrate; solicită unificarea jurisprudenței pentru a se asigura caracterul previzibil al sistemului judiciar și încrederea opiniei publice;

14. solicită Comisiei să includă în următorul său raport de țară o evaluare a impactului și a rezultatelor obținute în urma alocării de fonduri europene pentru reforma sistemului judiciar și combaterea corupției; solicită Comisiei să prezinte Consiliului și Parlamentului o evaluare mai detaliată a eficienței măsurilor anticorupție luate de Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei în privința licitațiilor publice și a fraudelor, și să prezinte această evaluare în următorul raport privind progresele înregistrate;

15. recunoaște eforturile depuse în cadrul reformei administrației publice, dar solicită ca ele să continue în acest domeniu, care continuă să fie politizat și lipsit de mijloace adecvate și profesionalism; salută adoptarea de către guvern a Strategiei naționale pentru reforma administrației publice și crearea Subcomisiei pentru reforma administrației publice, în cadrul Acordului de stabilizare și asociere; este preocupat de procesul netransparent și ad-hoc de transformare a posturilor temporare în posturi permanente, ceea ce duce la o și mai mare politizare a administrației; solicită elaborarea unei strategii clare în domeniul resurselor umane, cu definirea necesităților administrației în materie de capacități și competențe și aplicarea acestora printr-o recrutare și o dezvoltare a carierei bazate pe merite; salută recrutarea unui număr tot mai mare de membri ai comunităților minoritare, dar subliniază faptul că acest lucru ar trebui să aibă loc pe baza evaluării nevoilor din administrație, pentru a asigura că competențele noilor angajați se potrivesc cerințelor postului;

16. salută progresele continue în materie de descentralizare, dar observă totuși, că transferul de responsabilități către autoritățile de la niveluri ierarhice inferioare ar trebui însoțit de bugete adecvate;

17. salută progresele realizate în reforma sistemului penitenciar; cu toate acestea, rămâne îngrijorat de degradarea condițiilor din unele centre de detenție, în special de supraaglomerare și de sistemul de sănătate inadecvat; subliniază necesitatea respectării principiului conform căruia persoanele aflate în detenție trebuie să beneficieze de un tratament adecvat, conform principiilor ONU;

18. salută adoptarea legii privind recensământul din 2011 al populației și al gospodăriilor și subliniază necesitatea unei pregătiri și a unei organizări operaționale adecvate în vederea realizării unui recensământ corect; solicită guvernului să aloce fonduri corespunzătoare pentru organizarea acestuia și subliniază importanța depolitizării procesului, pentru ca recensământul să fie nepărtinitor și să beneficieze de o participare cât mai largă;

19. subliniază necesitatea imperioasă de a garanta că sistemul educativ sprijină integrarea etnică; în acest scop, salută strategia educației integrate și solicită punerea rapidă în practică a acesteia, printre altele prin eliminarea segregării pe criterii etnice și prin învățarea tuturor limbilor oficiale din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei; solicită guvernului să îmbunătățească procesul de consultare a diferitelor comunități și să coopereze strâns cu acestea la punerea în aplicare a strategiei;

Joi, 7 aprilie 2011

20. remarcă o lipsă a progresului în ceea ce privește sărbătorirea împreună a evenimentelor istorice comune cu statele membre UE vecine, care să contribuie la o mai bună înțelegere a istoriei și a bunelor relații de vecinătate, după cum s-a subliniat în raportul anterior; susține introducerea unor manuale școlare care să nu dea istoriei o interpretare ideologică;

21. este serios preocupat de situația comunității rome, care continuă să se confrunte cu condiții de viață mizere și cu discriminare în privința accesului la piața muncii, la asistența medicală și la serviciile sociale; subliniază în mod deosebit situația dificilă a fetelor și femeilor de etnie romă, care suferă în continuare de o dublă discriminare, bazată atât pe etnie, cât și pe gen; solicită guvernului să se implice mai puternic în punerea în aplicare a strategiei pentru romi și a planului de acțiune pentru Deceniul romilor; în acest sens, salută activitățile guvernamentale care urmăresc integrarea politică a romilor, inclusiv numirea unui ministru de etnie romă care să se ocupe de problemele comunității rome; felicită guvernul pentru organizarea unei reuniuni pe tema integrării romilor în perioada deținerii Președinției Consiliului Europei;

22. salută adoptarea legii împotriva discriminării ca un pas esențial în combaterea practicilor discriminatorii, care sunt încă foarte răspândite, și solicită aplicarea efectivă și rapidă a acesteia; în același timp, regretă că, contrar legislației europene, orientarea sexuală a fost omisă ca motiv de discriminare în lege; solicită alinierea rapidă a dispozițiilor naționale în acest domeniu cu *acquis-ul* și consolidarea mecanismelor de monitorizare și subliniază că aceasta constituie o condiție preliminară în vederea aderării; își exprimă preocuparea cu privire la procedurile de selecție a membrilor Comisiei pentru protecția împotriva discriminării; regretă că nu a fost numit în Comisie niciun reprezentant al societății civile; solicită depunerea unor eforturi suplimentare în privința drepturilor femeilor, pentru a crește participarea acestora pe piața muncii și la procesul decizional din politică și economie, precum și pentru a proteja femeile și copiii împotriva violenței domestice;

23. solicită depunerea unor eforturi mai mari în domeniul egalității de gen și al drepturilor femeilor; încurajează autoritățile să aplice integral Legea privind egalitatea de șanse între bărbați și femei și să se asigure că planul național de acțiune privind egalitatea de gen este întocmit coerent; salută adoptarea strategiei pentru combaterea violenței domestice; solicită crearea unui sistem de sprijinire a victimelor acesteia și îndeamnă guvernul și sectorul neguvernamental să promoveze mai mult conștientizarea acestor probleme;

24. condamnă recente intimidări și atacuri directe la adresa organizațiilor civice și defăimarea personală a principalilor activiști ai acestora; salută mecanismele de consultare a organizațiilor din societatea civilă introduse de către guvern, dar este preocupat de faptul că nu există niciun mecanism sistematic și transparent de consultare a societății civile în privința politicilor de dezvoltare națională, a legislației, a programelor sau a altor documente strategice; subliniază necesitatea implicării organizațiilor societății civile în procesul de elaborare a politicilor într-un mod neselectiv, pentru a stimula o veritabilă dezbateră publică și a include părțile interesate în procesul de aderare a țării; subliniază rolul esențial al societății civile în consolidarea cooperării regionale în domeniul social și în cel politic; salută adoptarea legii privind asociațiile cetățenești și îndeamnă autoritățile să pună în practică dispozițiile privind organizațiile de interes public prin asigurarea mecanismelor de finanțare cât mai curând posibil;

25. constată cu satisfacție că asistența oferită prin IPA funcționează bine în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei; încurajează atât guvernul acestei țări, cât și Comisia, să simplifice procedura administrativă pentru finanțările IPA, pentru a le face mai accesibile organizațiilor mai mici și necentralizate, sindicatelor și altor beneficiari;

Joi, 7 aprilie 2011

26. subliniază că Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a ratificat cele opt convenții de bază privind drepturile lucrătorilor ale OIM; este preocupat că, în domeniul drepturilor lucrătorilor și sindicatelor, s-au înregistrat progrese modeste; invită autoritățile să consolideze în continuare drepturile lucrătorilor și ale sindicatelor și încurajează, în acest sens, guvernul să asigure capacități administrative suficiente pentru aplicarea adecvată a legislației muncii; evidențiază rolul important al dialogului social și încurajează guvernul să fie mai ambițios în constituirea unui dialog social care să includă toți partenerii relevanți

27. subliniază importanța conservării și menținerii patrimoniului cultural, care reprezintă unul din elementele fundamentale ale valorilor și principiilor europene; constată cu regret că numeroase cimitire, inscripții din fresce și artefacte care aparțin patrimoniului cultural bulgar au fost total abandonate sau ruinate;

28. salută progresul înregistrat de această țară în tranziția către o economie funcțională de piață, precum și consensul larg în privința trăsăturilor fundamentale ale politicii economice a țării; felicită guvernul pentru menținerea stabilității macroeconomice, în pofida impactului negativ al crizei financiare globale; constată, de asemenea, perspectivele bune de creștere economică în viitorii ani;

Evoluții socioeconomice

29. este preocupat de șomajul cronic și foarte ridicat, în special în rândul tinerilor, fenomen comun mai multor țări din regiune; solicită guvernului să aplice de urgență măsuri mai eficiente de îmbunătățire a investițiilor publice destinate politicilor de angajare și plasării forței de muncă în locuri de muncă de bună calitate, stabile și decente; solicită Comisiei să acorde asistență autorităților utilizând mai mult IPA;

30. constată îmbunătățirea climatului de afaceri ca urmare a reformelor economice realizate în ultimii ani și subliniază necesitatea unei reforme structurale continue în țară; în același timp, observă că investițiile străine, aflate deja la un nivel scăzut, s-au diminuat și mai mult și că situația s-a înrăutățit în urma crizei financiare mondiale; solicită agențiilor de stat responsabile de atragerea investițiilor străine să-și amplifice eforturile vizând atragerea de potențiali investitori străini;

31. felicită guvernul pentru punerea în aplicare efectivă și fără probleme a Acordului de stabilizare și asociere cu UE; în acest sens, salută decizia recentă a guvernului de a elimina taxele vamale la peste o sută de produse, ca etapă a procesului de liberalizare completă a schimburilor comerciale cu UE și își exprimă speranța că aceste schimbări vor conduce la creșterea competitivității producătorilor interni, ceea ce va stimula creșterea economică generală; consideră că această evoluție reprezintă un element important care demonstrează eforturile țării de a face față concurenței crescute din momentul când va deveni membră UE;

32. subliniază necesitatea de a aplica principiile de bună guvernare în domeniul cheltuielilor bugetare prin îmbunătățirea accesului liber la informațiile publice, consultarea părților interesate în cadrul procedurii bugetare, instituirea unui mecanism de raportare și asumarea, în acest mod, a răspunderii pentru banii cheltuiți; reamintește că cheltuielile bugetare netransparente duc la excludere socială și conflicte, punând sub semnul întrebării legitimitatea anumitor campanii naționale;

33. salută adoptarea recentă a legii energiei, care are drept scop liberalizarea pieței de electricitate din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, în conformitate cu directivele europene relevante;

34. subliniază importanța dezvoltării unui sistem de transport public eficient și fiabil, atât în interiorul țării, cât și la nivel regional (inclusiv legătura feroviară Sofia-Skopje-Tirana); în acest sens, reiterează apelul adresat autorităților de a investi în întreținerea și modernizarea rețelei de căi ferate, care constituie o

Joi, 7 aprilie 2011

alternativă viabilă la sistemul rutier; regretă decizia guvernului de a scădea investițiile din cadrul programului anual pentru infrastructura feroviară și invită Comisia să furnizeze asistență tehnică și financiară necesară, în cadrul IPA;

35. invită autoritățile din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și cele din Bulgaria să redeschidă linia transfrontalieră pentru pasageri și bicicliști dintre Staro Konjarevo și Gabrene, pentru a îmbunătăți porțiunea dintre Strumica și Petric a traseului „Cortina de fier”;

36. salută adoptarea strategiei naționale de dezvoltare durabilă, dar solicită mai multe eforturi pentru punerea în aplicare a legislației în domeniul mediului și pentru alocarea de fonduri corespunzătoare în acest scop; în special, atrage atenția asupra problemelor din domeniul calității apei, gestionării deșeurilor și protejării naturii; solicită o cooperare mai strânsă în chestiunile transfrontaliere de mediu, pe baza standardelor UE; în acest sens, își reiterează apelul pentru o monitorizare a calității și nivelului apei în lacurile de frontieră Ohrid, Prespa și Dojran, precum și în râul Vardar; salută inițiativa trilateralei euro-regiunii Lacului Prespa, la care participă Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Grecia și Albania; invită guvernul să extindă experiența reușită a sistemului de colectare a apelor menajere de la Ohrid și la alte lacuri din regiune; în plus, salută realizările înregistrate în construcția unei stații de tratare a apelor uzate în Gevgelia;

37. își exprimă îngrijorarea profundă în legătură cu poluarea solului din orașul Veles, care a fost declarat de Organizația Mondială a Sănătății un loc periculos pentru locuitori; solicită guvernului să se ocupe de această chestiune și să ia măsuri corespunzătoare pentru a proteja sănătatea publică în această zonă; invită Comisia să reflecteze asupra posibilității de a mobiliza fonduri IPA în acest caz particular;

Aspecte regionale

38. felicită Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei pentru rolul său de factor de stabilitate în regiune; subliniază participarea acesteia la misiunile civile și militare ale UE, însă reamintește totuși guvernului obligația sa de a adera la pozițiile comune din cadrul PESC, în special acelea care se referă la măsuri restrictive, mai ales în ceea ce privește cazul particular reprezentat de Zimbabwe;

39. salută decizia recentă a autorităților din Serbia și din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei de a elimina necesitatea pașaportului pentru cetățenii care călătoresc între cele două state, decizie luată în scopul de a institui un control comun asupra frontierei lor comune;

40. regretă profund faptul că disputa cu Grecia pe marginea numelui țării continuă să blocheze drumul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei către UE și reamintește recomandarea PE către Consiliu de a începe imediat negocierile de aderare; subliniază importanța unor bune relații de vecinătate, precum și a înțelegerii sensibilității celor două state vecine din perspectiva acestui proces și solicită guvernului să evite gesturile, acțiunile controversate și declarațiile care ar putea avea un impact negativ asupra acestor relații; ia la act de dialogul intensificat dintre cei doi primi-miniștri și face apel la aceștia să dea dovadă de înțelepciune politică și de disponibilitate de a găsi rapid un compromis și o formulă satisfăcătoare pentru ambele părți;

41. reamintește că, în conformitate cu concluziile Consiliului Afaceri Generale din 14 decembrie 2010, menținerea bunelor relații de vecinătate, inclusiv o soluție negociată și reciproc acceptabilă privind chestiunea numelui, sub auspiciile ONU, constituie un aspect esențial;

42. invită Comisia și Consiliul să demareze elaborarea unui mecanism de arbitraj general aplicabil, menit să rezolve chestiunile bilaterale dintre țările în curs de aderare, dintre statele membre, precum și dintre statele membre și țările în curs de aderare;

Joi, 7 aprilie 2011

43. ia act cu îngrijorare de argumentele istorice invocate în dezbaterile actuală, inclusiv de fenomenul așa-numitei „antichizări”, care riscă să provoace creșterea tensiunilor cu țările vecine și să creeze noi diviziuni interne;

44. invită Înalțul Reprezentant și comisarul responsabil de extindere și politica europeană de vecinătate să faciliteze un acord privind chestiunea numelui și să ofere îndrumare politică, cu respectarea negocierilor în curs și a prevederilor Cartei ONU; consideră că găsirea unei soluții reciproc acceptabile cât mai curând posibil reprezintă un test pentru politica externă comună de după Tratatul de la Lisabona, precum și pentru capacitatea Uniunii de a rezolva litigii de la frontierele sale rămase de mult timp nerezolvate;

45. invită Consiliul și Comisia să își respecte angajamentele față de țările terțe și să răsplătească progresele și eforturile în vederea reformelor ale țărilor care îndeplinesc cerințele Uniunii; remarcă faptul că, în caz contrar, disponibilitatea față de reforme poate scădea;

46. este de părere că o nouă prelungire a situației actuale a chestiunii numelui și a altor chestiuni nerezolvate cu țările vecine ar putea submina stabilitatea țării și a regiunii, precum și credibilitatea politicii de extindere și, prin urmare, solicită tuturor părților implicate să dea dovadă de bunăvoință, de solidaritate și de responsabilitate în rezolvarea chestiunilor nesoluționate; în acest sens, solicită autorităților din țară să propună o inițiativă privind înființarea unei comisii comune de experți în istorie și învățământ cu Bulgaria și Grecia;

*

* *

47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Guvernului și Parlamentului Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei.

Situația din Côte d'Ivoire

P7_TA(2011)0152

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la situația din Côte d'Ivoire

(2012/C 296 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Côte d'Ivoire, în special rezoluția din 16 decembrie 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația de la Bamako din 3 noiembrie 2000 privind democrația, drepturile omului și libertățile în spațiul francofon,
- având în vedere rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU referitoare la Côte d'Ivoire, în special Rezoluțiile 1946 și 1951 (2010), precum și Rezoluțiile 1967, 1968 și 1975 (2011),
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant, Baroneasa Catherine Ashton, referitoare la situația din Côte d'Ivoire, în special cele din 3, 10, 12 și 19 martie și din 1 aprilie 2011,
- având în vedere concluziile privind Côte d'Ivoire adoptate de Consiliul Afaceri Externe în cadrul celei de-a 3065-a reuniuni desfășurate la 31 ianuarie 2011,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0492.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere Decizia 2011/18/PESC a Consiliului și Regulamentul (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 prin care s-a dispus înghețarea de bunuri și au fost desemnate persoane și entități suplimentare din Côte d'Ivoire care vor face obiectul anumitor măsuri restrictive,
- având în vedere decizia Consiliului pentru Pace și Securitate al Uniunii Africane (UA), adoptată la 10 martie 2011, la Addis Abeba,
- având în vedere declarațiile Consiliului de Securitate al ONU referitoare la Côte d'Ivoire, din 3 și din 11 martie 2011,
- având în vedere declarația comună din 18 martie 2011 a copreședinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, prin care condamnă violența și încălcările drepturilor omului din Côte d'Ivoire,
- având în vedere declarația din 18 martie 2011 a Președintelui Jerzy Buzek, prin care cerea încetarea violențelor împotriva civililor în Côte d'Ivoire,
- având în vedere Rezoluția privind situația din Côte d'Ivoire, adoptată la 25 martie 2011, la Abuja, de către șefii de stat și de guvern din Comunitatea Economică a Statelor Vest-Africane,
- având în vedere Rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite din 25 martie 2011 de instituire a unei comisii internaționale de investigare a încălcării drepturilor omului în Côte d'Ivoire după alegerile prezidențiale,
- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în ultimele patru luni, Côte d'Ivoire a intrat într-o criză politică profundă, cauzată de refuzul președintelui în exercițiu, Laurent Gbagbo, de a ceda puterea președintelui legitim, Alassane Ouattara, în pofida faptului că acesta din urmă a câștigat scrutinul prezidențial din noiembrie 2010 și a fost recunoscut ca învingător de către comunitatea internațională, în urma validării rezultatelor alegerilor de către Organizația Națiunilor Unite;
- B. întrucât toate eforturile diplomatice de a găsi o soluție pașnică la impasul politic post-electoral, inclusiv cele ale UA, CEDEAO și ale președintelui Africii de Sud, au eșuat;
- C. întrucât, începând de la jumătatea lunii februarie, s-au intensificat luptele atât în capitală, cât și în vestul țării, iar rapoarte alarmante au indicat o creștere a utilizării artileriei grele împotriva civililor;
- D. întrucât, în ultimele zile, Forțele Republicane ale președintelui Ouattara au lansat o vastă ofensivă menită să-i restabilească autoritatea, au preluat controlul asupra mai multor zone importante, inclusiv asupra capitalei politice, Yamoussoukro, și asupra orașului San Pedro, un port-cheie pentru exporturile de cacao; întrucât forțele pro-Ouattara au pătruns acum în Abidjan, fapt care a condus la lupte intense cu forțele loiale fostului președinte;
- E. întrucât, potrivit unor surse ONU, sute de vieți au fost curmate în Côte d'Ivoire din decembrie 2010; întrucât cifra reală a victimelor este probabil mult mai mare, ținând seama de faptul că violențele din interiorul țării nu sunt întotdeauna relatate în presă;
- F. întrucât atacurile îndreptate în mod voit împotriva instituțiilor și a forțelor ONU de menținere a păcii constituie crime de război; întrucât misiunea ONU în Côte d'Ivoire (ONUCI) a făcut, în mod constant, obiectul amenințărilor și al atacurilor din partea forțelor de securitate pro-Gbagbo și fostul președinte a adoptat o retorică incendiară, incitând oamenii la violență împotriva forțelor ONU și a străinilor prezenți în Côte d'Ivoire; întrucât mai mulți membri ai forțelor ONU de menținere a păcii au fost răniți grav sau chiar uciși;

Joi, 7 aprilie 2011

- G. întrucât în Côte d'Ivoire au fost comise atrocități, inclusiv cazuri de violență sexuală, dispariții forțate, execuții extra-judiciare și folosirea excesivă și nediscriminatorie a forței împotriva civililor, fapte care constituie crime împotriva umanității;
- H. întrucât în declarația prezentată de către guvernul său la 18 aprilie 2003 în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) din Statutul de la Roma, Côte d'Ivoire a acceptat jurisdicția Curții Penale Internaționale (CPI) pentru crimele comise pe teritoriul său după 19 septembrie 2002; întrucât Côte d'Ivoire este supusă în continuare unor investigații preliminare de către Biroul Procurorului CPI;
- I. întrucât respectul manifestat față de statul de drept a continuat să se deterioreze în Côte d'Ivoire, fiind impuse tot mai multe restricții asupra libertății de exprimare și a mass-media;
- J. întrucât situația economică din Côte d'Ivoire a cunoscut o deteriorare gravă în ultimele patru luni ca urmare a efectuării de către Laurent Gbagbo a unor naționalizări ilegale în sectorul bancar și cel al producției de cacao, a unor exproprieri arbitrare de bani și de proprietăți private; întrucât FMI a avertizat recent cu privire la consecințele economice negative grave ale situației actuale din Côte d'Ivoire pentru întreaga regiune a Africii de Vest;
- K. întrucât, din cauza climatului de teroare care predomină în țară, circa 1 milion de persoane au fost strămutate, atât intern, cât și în țările vecine, cum ar fi Liberia, Ghana, Togo, Mali și Guineea;
- L. întrucât, la 17 martie 2011, Comisia a crescut de cinci ori ajutorul umanitar al UE către Côte d'Ivoire;
- M. întrucât Rezoluția CSONU 1975 (2011), adoptată unanim, îi cere dlui Gbagbo să părăsească imediat funcția și insistă asupra încetării imediate a violențelor împotriva civililor, impunând, în același timp, sancțiuni financiare și restricții de călătorie dlui Gbagbo, soției sale și celor trei asociați;
1. condamnă încercările fostului președinte, dl Gbagbo, și ale susținătorilor acestuia de a uzurpa în mod violent voința poporului ivorian și își reiterează cererea ca dl Gbagbo să părăsească imediat funcția și să îi predea puterea lui Alassane Ouattara; salută, în acest context, adoptarea Rezoluției 1975 (2011), prin care Consiliul de Securitate al ONU s-a exprimat în termenii cei mai categorici de la începutul crizei post-electorale din Côte d'Ivoire, cerându-i dlui Gbagbo să părăsească imediat funcția;
 2. deplânge faptul că nu s-a ajuns la o soluție diplomatică, inclusiv cea susținută de UA, și că criza postelectorală a fost caracterizată de violențe și conflicte armate;
 3. laudă apelul lansat de femeile din Africa de Vest pentru o soluționare pe cale pașnică a conflictului politic din Côte d'Ivoire și pentru aducerea în fața justiției a persoanelor care comit acte de violență împotriva oamenilor de rând din țară; deplânge faptul că organizațiile de femei și liderii religioși și ai comunităților nu au depus eforturi suficiente pentru a exercita presiuni pe plan intern și pentru a promova medierea în cadrul procesului de gă sire a unei soluții pașnice la impasul politic din țară;
 4. reamintește că singura sursă de legitimitate democratică este sufragiul universal și că alegerea lui Alassane Ouattara reflectă voința suverană a poporului ivorian; îndeamnă, prin urmare, toate instituțiile ivoriene, inclusiv forțele de apărare și securitate ale Côte d'Ivoire (FDSCI), să cedeze fără întârziere autoritatea președintelui ales în mod democratic Ouattara și guvernului său;

Joi, 7 aprilie 2011

5. condamnă în termenii cei mai fermi escaladarea violenței din Côte d'Ivoire, în special utilizarea artileriei grele împotriva civililor, și pierderea a numeroase vieți omenești care a urmat; își exprimă puternica solidaritate cu toate victimele nevinovate ale nedreptății și violenței din Côte d'Ivoire, precum și cu familiile acestora; subliniază că violența împotriva civililor, inclusiv a femeilor, copiilor și a persoanelor strămutate internațional, nu pot fi tolerate și trebuie să înceteze imediat;

6. condamnă ferm încălcările drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar comise, după cum s-a raportat, împotriva civililor, inclusiv execuțiile extrajudiciare și actele de violență sexuală; ia act de faptul că, în conformitate cu opinia CSONU, aceste acte ar putea fi considerate crime împotriva umanității; își exprimă opoziția fermă față de orice utilizare a mijloacelor de comunicare în masă pentru a incita la ură; solicită ridicarea imediată a tuturor restricțiilor impuse în ceea ce privește exercitarea dreptului la libertatea de exprimare; condamnă răpirea a patru persoane, printre care doi cetățeni ai UE, dintr-un hotel din Abidjan situat într-o zonă controlată de forțe pro-Gbagbo și solicită eliberarea imediată a acestora;

7. insistă că aceste fapte nu pot rămâne nepedepsite și că nu trebuie precupețit niciun efort pentru identificarea și aducerea în fața justiției, inclusiv la nivel internațional, a celor responsabili de crime împotriva populației civile; salută, în acest context, înființarea unei comisii de anchetă de către Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU; ia act de faptul că CSONU a indicat că CPI poate decide cu privire la competența sa în ceea ce privește situația din Côte d'Ivoire; invită toți factorii implicați din Côte d'Ivoire să colaboreze cu aceste organisme, ca să se poată face dreptate; invită UE să ofere tot sprijinul necesar pentru aceste investigații;

8. condamnă cu fermitate actele de intimidare și de obstrucție îndreptate împotriva ONUCI și a UE;

9. salută sancțiunile suplimentare specifice, printre care interdicția de acordare a vizelor și înghețarea bunurilor, adoptate de CSONU, UA și Consiliul Uniunii Europene împotriva tuturor persoanelor și entităților care se opun autorității președintelui legitim, precum și deciziile luate de Banca Mondială și de Fondul Monetar Internațional, care au refuzat să colaboreze cu guvernul nelegitim; subliniază că aceste sancțiuni vor rămâne în vigoare până la revenirea la putere a autorităților legitime;

10. salută faptul că Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU 1975 (2011) a reamintit autorizația acordată ONUCI pentru ca să utilizeze toate mijloacele necesare pentru a-și duce la bun sfârșit mandatul de a proteja civilii, inclusiv pentru prevenirea utilizării în continuare a armamentului greu și a exprimat întregul sprijin al CSONU pentru o astfel de acțiune; solicită, în acest context, întărirea rapidă și semnificativă a capacității ONUCI de a asigura protejarea eficace a civililor în Côte d'Ivoire;

11. constată că, în conformitate cu mandatul său, ONUCI a luat deja măsuri în Abidjan pentru a pune capăt utilizării armamentului greu și pentru a proteja civilii și personalul ONU, cu sprijinul forței franceze „Licorne”, la solicitarea Secretarului General al ONU;

12. laudă și își afirmă sprijinul pentru eforturile de mediere întreprinse sub auspiciile Uniunii Africane și ECOWAS în vederea prevenirii unei confruntări și își reiterează apelurile către toate forțele politice din Côte d'Ivoire să dea dovadă de angajament față de o tranziție politică pașnică și democratică și să evite astfel noi vărsări de sânge; își manifestă sprijinul față de planul Uniunii Africane pentru o soluție pașnică cuprinzătoare la această criză și subliniază faptul că toate țările africane trebuie să dea dovadă de unitate și să acționeze în mod concertat, pentru a reinstaura pacea în Côte d'Ivoire;

13. invită președintele Ouattara să faciliteze procesul de pace și reconcilierea națională, reamintind în același timp că nu există un termen de prescripție în cazul crimelor de război și al crimelor împotriva umanității;

14. este profund îngrijorat de înrăutățirea situației umanitare din Côte d'Ivoire și din țările vecine, în special din Liberia; face apel la toți factorii de decizie din Côte d'Ivoire să asigure accesul nestânjenit și în condiții de siguranță al organizațiilor umanitare de pe teren în toate zonele țării; salută angajamentul asumat de UE, astfel cum a fost exprimat de comisarul Georgieva, de a contribui la soluționarea crizei umanitare;

Joi, 7 aprilie 2011

15. subliniază necesitatea unor acțiuni politice internaționale rapide pentru abordarea situației umanitare din Côte d'Ivoire și prevenirea unei noi crize a migrațiilor în regiune; invită Comisia și statele membre să-și coordoneze eforturile ce ceilalți donatori internaționali; invită comunitatea internațională să își onoreze promisiunile de a acorda ajutor umanitar pentru a răspunde la nevoile urgente ale populației din Côte d'Ivoire și din țările vecine;

16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, Vice-președintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului de Securitate al ONU și Secretarului General al ONU, ONUCI, instituțiilor Uniunii Africane, ECOWAS, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, guvernelor statelor membre și președintelui ales din Côte d'Ivoire, dl Alassane Ouattara.

Revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea estică

P7_TA(2011)0153

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea estică

(2012/C 296 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Reuniunii miniștrilor de externe ai Parteneriatului Estic din 13 decembrie 2010,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare: Rezoluția din 19 ianuarie 2006 privind politica europeană de vecinătate (PEV) ⁽¹⁾, Rezoluția din 15 noiembrie 2007 privind consolidarea PEV ⁽²⁾, Rezoluția din 6 iulie 2006 privind Instrumentul european de vecinătate și parteneriat (IEVP) ⁽³⁾, Rezoluția din 5 iunie 2008 referitoare la raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale PESC ⁽⁴⁾ și Rezoluția din 19 februarie 2009 referitoare la revizuirea IEVP ⁽⁵⁾, Rezoluția din 17 ianuarie 2008 privind o nouă abordare a politicii regionale pentru zona Mării Negre ⁽⁶⁾ și Rezoluția din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie UE pentru Marea Neagră ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la necesitatea unei strategii UE pentru Caucazul de Sud ⁽⁸⁾,
- având în vedere evoluția politicii europene de vecinătate (PEV) începând din 2004 și, în special, rapoartele intermediare ale Comisiei privind punerea sa în aplicare,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Armenia, Azerbaidjanul, Republica Belarus, Georgia, Republica Moldova și Ucraina, precum și recomandările comisiilor parlamentare de cooperare cu aceste țări, cu excepția Republicii Belarus,
- având în vedere punctul 41 din Rezoluția Parlamentului European din 15 noiembrie 2007, care solicită înființarea unei Adunări Parlamentare UE-Vecinătatea de est (EURONEST),
- având în vedere planurile de acțiune adoptate în comun cu Armenia, Azerbaidjanul, Georgia și Moldova și programul de asociere cu Ucraina,

⁽¹⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 312.

⁽²⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 443.

⁽³⁾ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 760.

⁽⁴⁾ JO C 285 E, 26.11.2009, p. 11.

⁽⁵⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 83.

⁽⁶⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 64.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0025.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0193.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere Concluziile din 26 iulie 2010 ale Consiliului Afaceri Externe referitoare la PEV,
 - având în vedere declarația comună a Summit-ului Parteneriatului estic, organizat la Praga la 7 mai 2009,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 mai 2010 intitulată „Bilanțul politicii europene de vecinătate” COM(2010)0207,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 decembrie 2008 privind Parteneriatul estic COM(2008)0823,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 decembrie 2007 intitulată „Consolidarea politicii europene de vecinătate” COM(2007)0774, cea din 4 decembrie 2006 privind consolidarea PEV COM(2006)0726, cea din 12 mai 2004 referitoare la Documentul de strategie privind politica europeană de vecinătate (PEV) COM(2004)0373, cea din 11 martie 2003 intitulată „Europa extinsă – vecinătatea: un nou cadru pentru relațiile cu vecinii noștri din Est și din Sud” COM(2003)0104,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui Instrument european de vecinătate și de parteneriat ⁽¹⁾,
 - având în vedere Raportul special nr. 13/2010 al Curții de Conturi Europene intitulat „Noul Instrument european de vecinătate și parteneriat a fost lansat cu succes în Caucazul de Sud (Armenia, Azerbaidjan și Georgia) și reușește să obțină rezultate în această regiune?”,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât Tratatul de la Lisabona a creat condițiile necesare pentru îmbunătățirea eficienței și coerenței relațiilor UE cu toți actorii și partenerii, în special cu vecinii săi;
- B. întrucât, în temeiul articolului 8 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea trebuie să dezvolte relații privilegiate cu țările învecinate în vederea stabilirii unui spațiu de prosperitate și de bună vecinătate, întemeiat pe valorile Uniunii și caracterizat prin relații strânse și pașnice, bazate pe cooperare;
- C. întrucât, de la lansarea sa, PEV a dus la consolidarea relațiilor cu țările partenere și a creat beneficii reale; întrucât există în continuare provocări și accentul ar trebui pus acum pe punerea în aplicare, prin definirea unor priorități clare de acțiune, o evaluare comparativă clară și o diferențiere bazată pe performanță;
- D. întrucât Parteneriatului estic (PEs) este un cadru politic semnificativ pentru aprofundarea relațiilor cu și între țările partenere, bazat pe principiile asumării și responsabilității comune, precum și pe condiționalitate; întrucât consolidarea relațiilor necesită un angajament comun consolidat și un progres real către buna guvernare și standardele democratice;
- E. întrucât PEs se axează pe patru platforme tematice de cooperare, și anume: democrația, buna guvernare și stabilitatea; integrarea economică și convergența cu politicile UE; mediul, schimbările climatice și securitatea energetică; contactele interumane;
- F. întrucât cooperarea în cadrul Adunării parlamentare EURONEST vizează obținerea de efecte pozitive prin faptul că servește drept platformă pentru schimbul de opinii, pentru ajungerea la poziții comune privind provocările globale ale epocii prezente, din punctul de vedere al democrației, politicii, economiei, securității energetice și al afacerilor sociale, precum și pentru consolidarea legăturilor dintre țările din regiune și UE, precum și între țările Parteneriatului estic;

⁽¹⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

Joi, 7 aprilie 2011

- G. întrucât UE ar trebui să promoveze și să consolideze în mod semnificativ o abordare ascendentă, mărinđ sprijinul economic pe care-l acordă societăților civile și promovând libertatea presei și libertatea de întrunire pentru a susține procesele de democratizare, o condiție prealabilă pentru stabilitatea pe termen lung;
- H. întrucât conflictele regionale nesoluționate din vecinătatea UE subminează dezvoltarea economică, socială și politică sustenabilă a țărilor în cauză și prezintă un obstacol solid în calea cooperării, stabilității și securității regionale; întrucât acestea reprezintă, de asemenea, un impediment serios în calea dezvoltării depline a priorităților și potențialului PEV; întrucât aceste conflicte subminează dezvoltarea unei reale dimensiuni multilaterale eficiente a PEV; întrucât rolul pe care societatea civilă l-ar putea juca în țările vizate este în continuare subestimat;
- I. întrucât recentele demonstrații ale populațiilor din Belarus, Tunisia și Egipt împotriva regimurilor represive au exprimat în mod clar aspirațiile legitime ale acestora la democrație;
- J. întrucât politica UE și a statelor membre de susținere și cooperare cu regimurile nedemocratice din Tunisia și Egipt a eșuat și ar trebui să se dovedească a fi o lecție învățată pentru relațiile UE cu Belarus, iar întreaga politică UE-PEV ar trebui să se bazeze pe valoare;
- K. întrucât IEPV a contribuit la simplificarea finanțării PEV; întrucât procesul de elaborare a instrumentului care va înlocui IEPV ar trebui să reflecte concluziile revizuirii strategice a PEV și ar trebui să includă consultări extinse,

Revizuirea PEV – Considerații generale

1. salută progresul înregistrat în relațiile dintre UE și țările învecinate în cadrul PEV și reafirmă valorile, principiile și angajamentele care stau la baza PEV, printre care se numără democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, economia de piață, dezvoltarea durabilă și buna guvernare; consideră că PEV continuă să reprezinte un cadru de importanță strategică pentru aprofundarea și consolidarea relațiilor cu partenerii noștri cei mai apropiați în vederea susținerii reformelor politice, sociale și economice ale acestora și subliniază importanța menținerii principiului asumării comune în ceea ce privește conceperea și aplicarea programelor și acțiunilor;
2. salută revizuirea în curs a PEV și subliniază faptul că acest proces ar trebui să conducă la o îmbunătățire suplimentară a legăturilor UE cu țările din vecinătate și că, deși pot urmări aspirații și obiective diferite, toate aceste țări au potențialul de a fi aliați cei mai apropiați ai UE;
3. constată că cele două dimensiuni (sud și est) ale PEV ar trebui percepute drept părți integrante ale aceleiași politici prioritare; subliniază necesitatea flexibilității și nevoia de a diferenția într-o măsură mai mare abordarea noastră față de fiecare partener și de a gestiona într-un mod mai eficient cheltuielile bugetare;
4. subliniază că revizuirea strategică a PEV ar trebui să reflecte un angajament politic mai puternic din partea tuturor partenerilor și să consolideze diferențierea în funcție de performanță, pe baza unor criterii de evaluare comparativă clar definite;
5. consideră deosebit de utilă evaluarea continuă nu numai a rezultatelor care au fost obținute până în prezent, prin programele puse în aplicare, ci și a gradului de adecvare a resurselor folosite în cadrul parteneriatului; consideră că această procedură va oferi o ocazie de a corecta, pe viitor, toate deficiențele și opțiunile neinspirate;

Joi, 7 aprilie 2011

6. subliniază necesitatea recunoașterii schimbărilor aduse de Tratatul de la Lisabona, în special rolul consolidat al Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/vicepreședinte al Comisiei (ÎR/VP), crearea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), numirea unui comisar pentru extindere și politica de vecinătate și acordarea de noi competențe Parlamentului European, pentru a îmbunătăți coerența politicii externe a UE și a spori eficiența și legitimitatea acțiunii și dimensiunii sale externe; se așteaptă ca statele membre să nu întreprindă inițiative bilaterale cu țările PEV de natură să submineze eficacitatea acțiunii UE;

7. solicită SEAE și delegațiilor UE din întreaga lume să-și aducă o contribuție substanțială la asigurarea unei integrări mai solide a drepturilor omului și principiilor politice în analiza situației politice din țările terțe și la includerea acestora în posibilele politici „de transformare” prin intermediul proiectelor de ajutorare;

PEV - Est

8. salută lansarea Parteneriatului estic drept cadru politic pentru progresul dimensiunii estice a PEV, care vizează aprofundarea și consolidarea relațiilor dintre UE și vecinii săi de la est, continuând parteneriatul politic, integrarea economică și armonizarea legislativă și sprijinind în același timp reformele socioeconomice în țările partenere; invită Consiliul, Comisia și SEAE să elaboreze criterii de evaluare comparativă clare pentru monitorizarea acestor reforme, subliniind că criteriile de evaluare comparativă ar trebui să țină seama de particularitățile fiecărui partener, inclusiv obiectivele și potențialul acestora; solicită Consiliului, Comisiei și SEAE să implice Parlamentul în elaborarea acestor repere; subliniază faptul că reformele economice trebuie să se alăture reformelor politice și că buna guvernare nu poate fi obținută decât printr-un proces decizional deschis și transparent, bazat pe instituții democratice

9. subliniază importanța promovării în continuare a consolidării stabilității și încrederii multilaterale în cadrul PE, astfel cum s-a convenit în Declarația comună a Summitului de la Praga privind PE;

10. subliniază că o perspectivă europeană, inclusiv articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană, constituie un motor al reformelor din aceste țări și contribuie la o mai mare consolidare a angajamentului acestor țări față de valori și principii comune, precum democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și buna guvernare;

11. reamintește că valorile fundamentale comune - inclusiv democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, independența justiției, combaterea corupției, respectarea libertăților mass-mediei și promovarea ONG-urilor - care constituie criteriile de bază pe care s-au clădit PEV și PE, ar trebui să rămână principalele puncte de referință în funcție de care se evaluează performanțele țărilor noastre partenere; în acest scop, solicită tuturor partenerilor PEV să adopte măsuri concrete în această direcție; încurajează, astfel, Comisia și SEAE să adopte o abordare mai ambițioasă față de aplicarea programelor de acțiune anuale în acest domeniu;

12. constată faptul că, de la lansarea PEV în 2004, s-au înregistrat rezultate diferite, cu evoluții pozitive referitoare la drepturile omului și democratizare în unele țări partenere și unele evoluții negative în altele, în special în Belarus;

13. constată că Belarus rămâne singura țară parteneră din Est care nu participă decât în anumite limite la PEV și la componenta bilaterală a PE, iar participarea în continuare a acestei țări la programele respective va depinde doar de voința sa de a adera la valorile și principiile fundamentale comune; consideră că evoluțiile recente din Belarus reprezintă un afront la adresa viziunii UE asupra respectării drepturilor omului, democrației și statului de drept; salută concluziile din 31 ianuarie 2011 ale Consiliului Afacerii Externe privind Belarusul; solicită UE să ia toate măsurile necesare pentru a aplica de deplin aceste concluzii, inclusiv prin

Joi, 7 aprilie 2011

încercarea de a determina cetățeni obișnuiți din Belarus să se angajeze în favoarea ideii reformelor prin reducerea birocrăției și a costurilor legate de obținerea de vize Schengen și prin facilitarea contactelor interumane; solicită, în acest sens, statelor membre să recurgă la toată flexibilitatea de care dispun în cadrul codului UE al vizelor atunci când eliberează vize Schengen; îndeamnă Comisia Europeană și alți donatori să susțină dezvoltarea partidelor politice din Belarus orientate spre democrație și înființarea de ONG-uri și organizații ale societății civile mai vaste, precum și să susțină inițiativele civice și ale comunității din regiunile din Belarus;

14. subliniază faptul că, într-o serie de țări, cadrul legislativ electoral și derularea alegerilor nu au fost conforme cu standardele internaționale; insistă asupra importanței alegerilor libere și echitabile, în conformitate cu standardele și angajamentele internaționale;

15. subliniază faptul că lupta împotriva corupției, în special în justiție și poliție, ar trebuie să fie una dintre prioritățile principale pentru UE în ceea ce privește dezvoltarea relațiilor sale cu partenerii din est, iar acest aspect ar trebui să se reflecte în cadrul global de consolidare a instituțiilor; subliniază, de asemenea, importanța intensificării luptei împotriva rețelelor internaționale de criminalitate organizată și solicită o cooperare polițienească și judiciară sporită cu agențiile UE;

16. subliniază importanța completării relațiilor bilaterale ale UE cu țările PEs prin adăugarea unei dimensiuni multilaterale, mărind numărul de activități și inițiative incluse în platformele tematice, acordând o atenție deosebită consolidării proiectelor transfrontaliere, intensificând programele interumane, dezvoltând stimulente pentru cooperarea regională și intensificând în continuare dialogul activ cu societatea civilă, în vederea promovării necesității de a crea instituții neguvernamentale deschise și a consolidării coeziunii sociale; subliniază totuși faptul că dimensiunea bilaterală rămâne proeminentă și solicită o diferențiere și o condiționalitate mai clare și mai riguroase, în cadrul cărora obiectivele ambițioase și angajamentele să fie urmate de punerea lor în aplicare, iar progresele reale de pași concreți către o perspectivă europeană; este ferm convins că intensificarea legăturilor cu partenerii care înregistrează cele mai bune performanțe va avea un efect pozitiv asupra celorlalți parteneri și ar putea îmbunătăți cooperarea multilaterală;

17. îndeamnă Consiliul European și Comisia să se asigure că, în ceea ce privește calendarul și conținutul, oferta de liberalizare a regimului de acordare a vizelor adresată țărilor din cadrul Parteneriatului Estic este cel puțin la fel de generoasă ca și propunerile adresate altor țări limitrofe mai îndepărtate, astfel încât să nu se încurajeze emiterea de pașapoarte pentru cetățeni ai țărilor din cadrul Parteneriatului estic, ceea ce - ca și în cazul Georgiei, Ucrainei și Moldovei - ar putea avea efecte destabilizatoare pentru țările în cauză, putând prejudicia, astfel, securitatea și interesele UE;

18. subliniază importanța unei încurajări mai accentuate a cooperării regionale în zona Mării Negre și a consolidării politicilor UE adresate regiunii Mării Negre, în special prin lansarea unei strategii complete a UE pentru Marea Neagră și prin asigurarea resurselor financiare și umane adecvate pentru punerea eficientă în aplicare a acestora; subliniază complementaritatea dintre politicile UE adresate Mării Negre și PEs și solicită Comisiei și SEAE să utilizeze în mod pozitiv diferențele abordări ale celor două inițiative, precum și să clarifice, la toate nivelurile, modalitatea în care trebuie exploatat acest grad substanțial de complementaritate;

19. încurajează țările din regiune să coopereze mai mult între ele și să se angajeze într-un dialog consolidat și prelungit la toate nivelurile relevante, privind domenii precum libertatea, securitatea și justiția, și, în special, gestionarea frontierelor, migrația și azilul, combaterea criminalității organizate, traficului de persoane, imigrației ilegale, terorismului, spălării banilor și a traficului cu droguri, precum și cooperarea la nivel polițienesc și judiciar; reamintește că bunele relații de vecinătate constituie una dintre cele mai importante condiții prealabile care trebuie îndeplinite de țările PEV pentru a înregistra progrese în vederea aderării la UE;

20. subliniază faptul că, în numeroase țări, persistă probleme grave în ceea ce privește libertatea de exprimare, în special în media, și libertatea de asociere și de întrunire, iar spațiul disponibil pentru actorii societății civile și pentru apărătorii drepturilor omului este, în continuare, restricționat, în mod inexplicabil;

Joi, 7 aprilie 2011

21. salută rolul activ al organizațiilor societății civile în promovarea valorilor pe care se întemeiază PEV, în special drepturile omului, libertatea presei și democratizarea; subliniază faptul că acest rol, alături de implicarea în implementarea și în monitorizarea proiectelor din cadrul IEPV și al planurilor de acțiune ale PEV, trebuie susținute în continuare prin alocarea de ajutor financiar și instituțional în favoarea acestora; salută implicarea activă a organizațiilor societății civile, în special a celor din țările partenere, în cadrul Forumului Societății Civile; încurajează Forumul Societății Civile să urmărească implicarea în reuniunile oficiale ale platformei și în grupurile de lucru tematice ale PEs;

22. consideră că este necesar să se evalueze în profunzime credibilitatea tuturor organizațiilor societății civile implicate în acest proces, în vederea asigurării legitimității și eficienței acțiunilor noastre;

23. subliniază importanța autorităților locale în dezvoltarea democratică a țărilor noastre partenere și îndeamnă Comisia să le susțină în mod activ pentru a consolida democrația și guvernanta locale; încurajează extinderea programelor de înfrățire între autoritățile locale din UE și din țările partenere, precum și înființarea Adunării Autorităților Locale și Regionale din Europa de Est și Caucazul de Sud;

24. subliniază importanța sindicatelor și a dialogului social ca elemente componente ale dezvoltării democratice a partenerilor estici; subliniază faptul că drepturile sindicatelor sunt limitate și solicită partenerilor estici să consolideze în continuare drepturile lucrătorilor și ale sindicatelor; recomandă intensificarea dialogului social și a consultării partenerilor sociali;

25. subliniază importanța libertății de exprimare și a existenței unei mass-medii libere și independente, inclusiv pe internet, pentru dezvoltarea democrațiilor și ca mijloc de promovare a schimburilor și a comunicării dintre societățile din regiune și între acestea și UE; încurajează UE să continue să acorde finanțare pentru Belsat, Radyo Racyja și Radioul european pentru Belarus, precum și să sprijine crearea și consolidarea altor organe de presă, inclusiv prin contribuții financiare, *inter alia*, ca o formă de promovare a canalelor directe de comunicare între societăți; subliniază nevoia de a retrage asistența acordată mass-mediei aflate sub controlul și în proprietatea statului, precum cea din Belarus;

26. își reiterează opinia potrivit căreia acordurile de asociere sunt un instrument important pentru stimularea reformei și ar trebui să includă condiții concrete, calendare și criterii de evaluare comparativă a performanței și să fie însoțite de un proces de monitorizare periodică pentru aprofundarea eficientă a relațiilor bilaterale cu UE în mod global și pentru îmbunătățirea coerenței între toate componentele acestor acorduri, adică cele politice, economice, sociale și culturale și obligațiile legate de drepturile omului; subliniază necesitatea unei lansări cât mai rapide a programelor cuprinzătoare de dezvoltare instituțională; subliniază faptul că, având în vedere caracterul ambițios al acordurilor de asociere și importanța lor crucială pentru viitorul PEs, UE ar trebui să sprijine aceste țări, prin asistență tehnică și financiară, pentru a le ajuta să capete capacitatea de a-și îndeplini angajamentele privind punerea lor în aplicare; reamintește Comisiei responsabilitatea sa de a asigura informarea corespunzătoare a Parlamentului și a raportorilor responsabili cu privire la mandatele de negociere a acordurilor de asociere și la negocierile în sine;

27. salută activitatea Grupului de consultanță la nivel înalt al UE în Armenia și lansarea unui grup similar în Moldova; invită ÎR/VP și Comisia să discute posibilitatea de a oferi astfel de asistență și altor parteneri estici;

28. consideră că o integrare economică mai strânsă poate fi un puternic agent de schimbări sociale și politice; subliniază faptul că zonele de liber schimb consolidate și globale (ZLSCG) cu UE trebuie să fie instituite numai după îndeplinirea condițiilor necesare; subliniază că acestea rămân unul dintre factorii esențiali de atracție ai PEs pentru țările partenere și un stimulent puternic pentru reforme, cu condiția ca impactul social și de mediu al acestor acorduri să fie pe deplin evaluat în timp util; recunoaște că, în schimb, conceptul de ZLSCG ar trebui adaptat la circumstanțele în schimbare ale fiecărei țări estice partenere;

29. subliniază importanța cooperării economice sporite la nivel bilateral și multilateral în rândul țărilor partenere din cadrul PEV, deoarece aceasta ar produce avantaje reale pentru cetățeni, ar îmbunătăți climatul politic în regiune și ar contribui la dezvoltarea economică a țărilor partenere; încurajează, prin urmare, instituirea de zone de liber schimb între țările partenere;

Joi, 7 aprilie 2011

30. constată prezența economică în creștere a Chinei în țările vizate de Parteneriatul estic;
31. subliniază importanța sprijinirii mobilității cetățenilor, a menținerii contactelor interpersonale și a gestionării fluxurilor migrației, în special prin acorduri de facilitare a regimului vizelor și de readmisie, în vederea unei evoluții treptate spre liberalizarea totală a vizelor, cu condiția îndeplinirii condițiilor relevante; invită UE să continue în mod activ și rapid negocieri în acest sens, asigurând, în același timp, o mai bună punere în aplicare a acordurilor de facilitare a eliberării vizelor; recomandă ca acordurile bilaterale să includă dispoziții legate de actualizarea legislațiilor naționale privind migrația în țările PEV; subliniază că punerea în aplicare a acestor acorduri și politici, în special acordarea azilului, trebuie să se facă în deplină conformitate cu obligațiile și angajamentele internaționale și cu standardele UE, în special cu cele din domeniul drepturilor omului;
32. subliniază, în plus, faptul că liberalizarea vizelor poate fi folosită drept un stimulent puternic pentru promovarea democratizării și pentru realizarea de reforme în materie de drepturile omului în țările partenere, precum și ca un mijloc de recunoaștere a măsurilor concrete de asociere politică și integrare economică cu UE în cadrul PEV;
33. propune publicarea, de către Comisie, a unui raport anual de evaluare privind acordurile europene de readmisie;
34. consideră că este necesară o cooperare sporită între țările PEV și FRONTEX
35. îndeamnă Comisia să acorde o atenție deosebită mobilității studenților, cadrelor universitare, cercetătorilor și oamenilor de afaceri, asigurându-se că se pun la dispoziție resurse suficiente, consolidând și extinzând programele existente de burse; subliniază, în această privință, importanța dezvoltării, în cadrul PEs, de noi proiecte care să se axeze pe o cooperare mai structurată în domeniul învățământului superior și al cercetării, promovând schimburile între universități și parteneriatele public-privat în domeniul cercetării; salută stabilirea de parteneriate de mobilitate cu Moldova și Georgia și încurajează încheierea de astfel de parteneriate cu alți parteneri estici în cadrul abordării globale a UE privind migrația; consideră, în această privință, că instrumentele de flexibilitate existente în cadrul Codului vizelor pentru spațiul Schengen ar trebui folosite și aplicate mai bine, în vederea facilitării mobilității acestor grupuri;
36. își reafirmă sprijinul ferm acordat proiectului finanțat de UE care constă în acordarea de burse pentru Colegiul Europei absolvenților de studii superioare din țările PEV și UE; consideră că acest lucru va permite pregătirea de viitori parteneri de discuții în Europa și în țările vecine - altfel spus, de personal care să ocupe posturile legate de UE și PEV - familiarizați, pe deplin și în mod profesionist, cu substanța și spiritul politicilor, dreptului și instituțiilor UE;
37. subliniază importanța cooperării sectoriale, având în vedere creșterea nivelului de interdependență, în special în domenii cum ar fi securitatea energetică, mediul și schimbările climatice, educația, tehnologia informației, cercetarea, transportul, dezvoltarea și incluziunea socială, politicile pentru crearea de locuri de muncă și cooperarea în domeniul sănătății; subliniază faptul că o cooperare sectorială consolidată ar putea promova sinergii între politicile interne ale UE și PEV; în acest context, consideră că ar trebuie încurajate mai multe țări partenere să încheie protocoale cu UE privind participarea la programe și agenții comunitare; salută, în acest sens, aderarea Republicii Moldova și a Ucrainei la Comunitatea Energiei;
38. consideră că este necesar să se intensifice cooperarea în domeniul energiei, al eficienței energetice și în materie de promovare a energiei regenerabile, care vor constitui obiective-cheie ale acordurilor de cooperare cu partenerii din cadrul PEV; accentuează importanța strategică a proiectului Nabucco și a implementării rapide a acestuia, precum și a transportului de gaze naturale lichefiate (GNL) în conformitate cu proiectul AGRI;

Joi, 7 aprilie 2011

39. subliniază necesitatea asigurării unui nivel adecvat de finanțare din partea UE pentru cooperarea cu țările vecine și reiterează valoarea IEPV ca instrument de finanțare al PEV, instrument care trebuie să evolueze într-un mod care să răspundă cu mai multă flexibilitate diferitelor nevoi ale regiunilor și țărilor din vecinătate, să garanteze asocierea directă dintre obiectivele PEV și programarea IEPV și să reflecte caracterul bazat pe performanțe al viitoarei PEV; subliniază totuși necesitatea de a asigura o mai mare flexibilitate și o mai bună capacitate de reacție la crize, precum și o asistență mai bine orientată, vizând în special nivelurile societății civile și al autorităților locale, garantând o abordare ascendentă și asigurând faptul că asistența financiară nu face obiectul unei interferențe nejustificate din partea statului; subliniază importanța monitorizării proceselor de gestionare și punere în aplicare a diferitelor programe din cadrul IEPV și subliniază că un criteriu fundamental pentru finanțarea proiectelor trebuie să fie valoarea adăugată la dezvoltarea economiilor locale, luând în considerare costul real și contribuția autentică ale fiecărui proiect; invită Comisia și SEAE să poarte din timp consultări cu Parlamentul și reprezentanții societății civile pe durata elaborării, în viitorul apropiat, a instrumentului care va înlocui IEPV;

40. solicită creșterea și utilizarea mai eficientă a finanțării acordate în baza Instrumentului pentru democrație și drepturile omului în vederea consolidării capacității societății civile de a promova drepturile omului și reforma democratică, precum și în baza Instrumentului privind actorii nestatali, susținând punerea în aplicare a activităților de dezvoltare locală, la scară redusă, de către organizațiile societății civile;

41. subliniază importanța menținerii unor niveluri adecvate de finanțare și este încurajat de îmbunătățirea coordonării activității instituțiilor financiare internaționale și a altor donatori în vederea îmbunătățirii eficienței și a creării de sinergie; subliniază că UE ar trebui să contribuie, de asemenea, la o mai bună utilizare a resurselor existente de către țările partenere, axându-se într-o măsură mai mare pe cooperarea practică, astfel încât să permită instituțiilor țărilor respective să devină capabile să pună în aplicare reformele și angajamentele care decurg din diferitele acorduri încheiate cu UE; atrage atenția asupra necesității de a consolida legătura directă dintre performanță și asistența financiară (de exemplu, Facilitatea pentru guvernanta în cadrul IEPV), mai ales în domeniul democrației, al drepturilor omului și al statului de drept;

42. consideră că sprijinul bugetar ar putea fi luat în discuție cu titlu de opțiune utilă, care ar putea oferi stimulente reale în viitor; consideră totuși că acesta ar trebui să se bazeze pe principiul diferențierii și să fie acordat în anumite condiții, printre care aderarea țărilor beneficiare la principiile și valorile comune, introducerea de proceduri eficiente de gestionare bugetară și de control bugetar, scăderea nivelurilor corupției și capacitatea de a utiliza acest sprijin într-un mod transparent, eficient și responsabil;

43. subliniază că pragul specificat la rubrica 4 din bugetul general ar trebui majorat considerabil, în special pentru IEPV, dat fiind faptul că, în ultimii ani, în pofida înregistrării unui progres în promovarea consolidării cooperării și a integrării economice treptate între Uniunea Europeană și țările partenere, trebuie intensificate acțiunile din cauza apariției de noi provocări și domenii de cooperare;

44. solicită Comisiei Europene să crească, dar nu în detrimentul finanțării Uniunii pentru Mediterana, susținerea financiară pentru componenta estică a PEV, în vederea îndeplinirii obiectivelor și a asigurării punerii eficiente în aplicare a PEs;

45. subliniază că, deși ajutoarele pot acționa ca o pârgă pentru țările PEV, acestea nu sunt suficiente pentru a garanta o dezvoltare sustenabilă și de durată; solicită, prin urmare, țărilor PEV să își consolideze și să își mobilizeze resursele interne, să angreneze în mod activ sectorul privat, administrația locală și societatea civilă în calendarul PEV, precum și asigure un grad sporit de responsabilizare cu privire la proiectele PEV;

46. ia act de faptul că consolidarea dimensiunii „tineret” din cadrul Parteneriatului estic reprezintă o investiție importantă în viitorul relațiilor dintre UE și vecinătatea estică, prezentând un potențial important în anii următori, precum și în democratizarea partenerilor respectivi și în armonizarea legislațiilor acestora cu standardele europene; reiterează faptul că încă 1 000 000 EUR alocat IEPV pentru anul 2011 în cadrul bugetului UE pentru 2011 ar trebui cheltuit de Comisia Europeană pentru consolidarea dimensiunii „tineret” din cadrul Parteneriatului estic, furnizând:

Joi, 7 aprilie 2011

(a) subvenții de mică valoare care vor fi acordate prin cereri de propuneri lansate de Comisie sau de delegația UE, adresate organizațiilor de tineret din UE și din țările din cadrul PEs, pentru proiecte comune;

(b) burse de studii pentru studenții din țările estice vizate de PEV;

47. salută rezultatul conferinței donatorilor organizate la 2 februarie 2011 pentru Belarus, în urma căreia s-au obținut aproximativ 87 de milioane de euro care să fie cheltuiți pentru susținerea purtătorilor de cuvânt din domeniul drepturilor omului, consolidarea sindicatelor, a centrelor de cercetare și a organizațiilor studențești;

48. ia act de angajamentul mai ferm asumat de către UE în privința securității în vecinătatea estică prin stabilirea EUBAM în Moldova și a EUMM în Georgia; invită ÎR/VP și SEAE să-și intensifice implicarea în soluționarea conflictelor prelungite din Transnistria și Caucazul de Sud, pe baza principiilor dreptului internațional - în special evitarea folosirii forței, autodeterminarea și integritatea teritorială - prin orientări politice mai active, printr-o participare mai activă și un rol mai pregnant în cadrul structurilor permanente și ad-hoc de soluționare a conflictelor, inclusiv la formele de negociere deja existente, în special cele ale OSCE;

49. invită ÎR/VP și SEAE să elaboreze mai multe programe și măsuri de consolidare a încrederii, care să includă lansarea de noi misiuni, strategii de comunicare publică și examinarea unor inițiative pragmatice și a unor abordări novatoare, cum ar fi contactele și consultările informale cu societățile teritoriilor separatiste, menținând, în același timp, politica UE de a nu acorda recunoaștere teritoriilor în cauză, în vederea susținerii culturii civice și a dialogului la nivelul comunității; subliniază importanța consolidării principiului bunelor relații de vecinătate, precum și a dezvoltării cooperării regionale prin PEV, PEs și negocierile privind acordurilor de asociere; consideră că reprezentanții speciali ai UE (RSUE) continuă să aibă un rol important, în special în cazurile în care mandatul lor are o dimensiune regională, precum în Caucazul de Sud; consideră că ar trebui puse în aplicare măsuri mai numeroase și de o mai bună calitate în vederea soluționării conflictelor prelungite din regiune, care afectează dimensiunea multilaterală;

50. atrage atenția, în această privință, asupra faptului că lipsa oricărui progres în încheierea conflictelor neresoluate din Caucazul de Sud a împiedicat dezvoltarea tuturor tipurilor de cooperare în regiune, cu excepția Centrului Regional pentru Mediu, și, prin urmare, a slăbit PEV; consideră că este deosebit de important să se identifice domeniile de cooperare în care să fie angrenate cele trei țări, punându-se accentul pe dialogul dintre societățile civile, organizațiile de tineret și mass-media independentă, precum și pe interacțiunea economică, și solicită SEAE să depună toate eforturile pentru ca Federația Rusă și Turcia să participe, la rândul lor, la această inițiativă;

51. consideră că, pentru a reduce volumul de lucru al delegațiilor UE din aceste țări și pentru a consolida implicarea UE în soluțiile negociate la nivel internațional cu privire la conflictele prelungite, numirea unor RSUE poate fi un instrument util, în special în cazul Transnistriei și al Caucazului de Sud; subliniază faptul că activitatea RSUE ar trebui să fie coordonată de ÎR/VP;

52. se declară deosebit de îngrijorat de faptul că persoanelor strămutate cu forța (atât refugiații, cât și persoanele strămutate intern - PSI) li se neagă drepturile, inclusiv dreptul la reîntoarcere, drepturile la proprietate și dreptul la securitatea personală, ca urmare a conflictelor armate din teritoriile țărilor partenere; invită toate părțile să recunoască fără echivoc și necondiționat aceste drepturi și necesitatea de a le respecta cu promptitudine și de a soluționa neîntârziat aceste probleme, cu respectarea principiilor de drept internațional; solicită, în acest sens, Comisiei și statelor membre ale UE să continue și să intensifice asistența și sprijinul financiar acordate de UE respectivelor țări din PEs care se confruntă cu această situație, în special contribuind la renovarea și construirea clădirilor și străzilor necesare, a infrastructurii pentru alimentarea cu apă și electricitate, a spitalelor și a școlilor;

Joi, 7 aprilie 2011

Rolul Parlamentului European

53. subliniază importanța esențială a Parlamentului European în promovarea dezbaterilor politice și în consolidarea libertății și a democrației în țările vecine partenere, inclusiv prin misiuni de observare a alegerilor parlamentare; subliniază angajamentul său privind creșterea coerenței activității sale prin diferitele organe parlamentare, consolidarea relațiilor sale cu societatea civilă și a eficienței activității organelor sale, inclusiv printr-o mai bună folosire a delegațiilor sale la organele interparlamentare;

54. reafirmă puternica sa susținere acordată Adunării Parlamentare EURONEST, evidențiind rolul său în dezvoltarea în profunzime a democrației și a instituțiilor democratice și de dimensiune parlamentară a Parteneriatului Estic; consideră că o astfel de Adunare va contribui în mod util la punerea în aplicare a unei PEV consolidate și va conferi valoare adăugată tuturor părților interesate de consolidarea cooperării, a solidarității și a încrederii reciproce; susține faptul că parlamentarii din Belarus sunt bineveniți în Adunarea Parlamentară EURONEST, dar numai în cazul în care Parlamentul din Belarus este ales în mod democratic și recunoscut ca atare de Uniunea Europeană;

55. subliniază rolul Parlamentului European în toate fazele și domeniile de dezvoltare a PEV, atât în privința definirii opțiunilor strategice, cât și în privința controlului aplicării PEV și își reafirmă angajamentul de a continua exercitarea dreptului de control parlamentar asupra aplicării PEV, inclusiv prin organizarea de dezbateri periodice cu Comisia privind aplicarea IEPV; își exprimă totuși regretul cu privire la caracterul limitat al accesului la documente și al consultărilor purtate cu ocazia elaborării documentelor de programare relevante; solicită ca Parlamentul să aibă acces la mandatele de negociere pentru toate acordurile internaționale în curs de negociere cu țările partenere PEV, în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că Parlamentul „este informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii”;

56. salută decizia Consiliului de a convoca un al doilea summit privind Parteneriatul estic, în a doua jumătate a anului 2011; solicită, în această privință, statelor membre ale UE să profite de această ocazie pentru a face un bilanț al progreselor înregistrate și a revizui în continuare o orientare strategică pentru PEs, astfel încât să poată obține în continuare rezultate substanțiale în viitor;

*

* *

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședinte al Comisiei (ÎR/VP), Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), Comitetului Regiunilor, guvernelor și parlamentelor naționale ale țărilor PEV, OSCE și Consiliului Europei.

Revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea sudică

P7_TA(2011)0154

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea sudică

(2012/C 296 E/17)

Parlamentul European,

— având în vedere evoluția politicii europene de vecinătate (PEV) începând din 2004 și, în special, rapoartele intermediare ale Comisiei privind punerea sa în aplicare,

— având în vedere planurile de acțiune adoptate în comun cu Egiptul, Israelul, Iordania, Libanul, Marocul, Autoritatea Palestiniană și Tunisia,

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 martie 2003 privind „Europa extinsă – vecinătatea: un nou cadru pentru relațiile cu vecinii noștri din est și din sud” COM(2003)0104, cea din 12 mai 2004 referitoare la Documentul de strategie privind politica europeană de vecinătate (PEV) COM(2004)0373, cea din 4 decembrie 2006 privind consolidarea PEV COM(2010)0207, cea din 5 decembrie 2007 privind consolidarea politicii europene de vecinătate COM(2006)0726 și cea din 12 mai 2010 privind bilanțul politicii europene de vecinătate (PEV) COM(2007)0774,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene din 8 martie 2011 COM(2011)0200,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe referitoare la PEV din 26 iulie 2010,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare din 19 ianuarie 2006, referitoare la Politica europeană de vecinătate (PEV) ⁽¹⁾, din 6 iulie 2006, referitoare la Instrumentul european de vecinătate și parteneriat (IEVP) ⁽²⁾, din 15 noiembrie 2007, referitoare la consolidarea Politicii europene de vecinătate ⁽³⁾, din 19 februarie 2009, referitoare la Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana ⁽⁴⁾, din 19 februarie 2009, referitoare la revizuirea Instrumentului de politică europeană de vecinătate ⁽⁵⁾, din 20 mai 2010, referitoare la Uniunea pentru Mediterana ⁽⁶⁾ și din 9 septembrie 2010, referitoare la situația râului Iordan, în special a zonei Iordanului inferior ⁽⁷⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 3 februarie 2011, referitoare la situația din Tunisia ⁽⁸⁾, din 17 februarie 2011, referitoare la situația din Egipt ⁽⁹⁾, și din 10 martie 2011, referitoare la vecinătatea sudică și, în special, la Libia, inclusiv aspectele umanitare ⁽¹⁰⁾;
- având în vedere concluziile Consiliului de asociere UE - Maroc din 13 octombrie 2008, care au acordat Marocului un statut avansat,
- având în vedere concluziile Consiliului de asociere UE - Iordania din 26 octombrie 2010, care au acordat Iordaniei un statut avansat,
- având în vedere aprobarea, de către Consiliul European de la Bruxelles din 13 și 14 martie 2008, a „Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 mai 2008 privind „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana (UpM)” COM(2008)0319,
- având în vedere declarația finală făcută în cadrul reuniunii miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii pentru Mediterana, care a avut loc la Marsilia, care a avut loc între 3 și 4 noiembrie 2008,
- având în vedere declarația reuniunii la nivel înalt de la Paris privind Mediterana, desfășurată la Paris, la 13 iulie 2008,
- având în vedere Declarația de la Barcelona de stabilire a unui parteneriat euro-mediteranean, adoptată în cadrul Conferinței euro-mediteraneene a miniștrilor afacerilor externe, care a avut loc între 27-28 noiembrie 1995,

⁽¹⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 312.

⁽²⁾ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 760.

⁽³⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 443.

⁽⁴⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 76.

⁽⁵⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 83.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0192.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0314.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0038.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0095.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere declarațiile biroului Adunării parlamentare a Uniunii pentru Mediterana (APUpM) realizate cu ocazia reuniunilor de la Paris (12 iulie 2008), de la Cairo (20 noiembrie 2009), de la Rabat (22 ianuarie 2010), de la Palermo (18 iunie 2010) și de la Roma (12 noiembrie 2010),
 - având în vedere recomandarea APEM adoptată la Amman, la 13 octombrie 2008, și înaintată primei reuniuni a miniștrilor afacerilor externe din cadrul Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana,
 - având în vedere recomandările comisiilor APUpM, adoptate în cadrul celei de-a șasea sesiuni plenare, desfășurate la Amman în perioada 13 - 14 martie 2010,
 - având în vedere concluziile reuniunii inaugurale ale Adunării Regionale și Locale Euro-mediteraneene (ARLEM) care a avut loc la Barcelona la 21 ianuarie 2010,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui Instrument european de vecinătate și de parteneriat (IEVP) ⁽¹⁾,
 - având în vedere recomandarea sa adresată Consiliului din 13 decembrie 2010, referitoare la negocierile privind Acordul-cadru UE-Libia,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât respectarea și promovarea democrației și a drepturilor omului și, în mod specific, a drepturilor femeii, statul de drept, consolidarea securității, stabilitatea democratică, prosperitatea, distribuția echitabilă a venitului, bogăției și a șanselor în societate și, în consecință, lupta împotriva corupției și promovarea bunei guvernări reprezintă obiective și principii fundamentale ale Uniunii Europene și trebuie să constituie valori comune, împărtășite de țările partenere PEV și să devină obiective esențiale ale PEV;
- B. întrucât la revizuirea PEV ar trebui să se țină seama de demonstrațiile pentru libertate, democrație și reforme din mai multe țări din vecinătatea sudică a UE, deoarece acestea au relevat o intensă dorință populară pentru o democrație reală și condiții de viață mai bune în regiune;
- C. întrucât, motivate în mare măsură de repartizarea inegală a bunăstării și a creșterii economice, precum și de lipsa libertăților, tulburările civile, izvorâte din nemulțumirea generală a populației față de regimurile aflate la putere, s-au amplificat în întreaga regiune;
- D. întrucât efectele crizei economice și financiare s-au adăugat problemelor politice, economice și sociale din țările partenere, în special în ceea ce privește șomajul și creșterea prețurilor, care au provocat proteste în regiune;
- E. întrucât evenimentele din Tunisia, Egipt, Libia, Siria, Algeria, Maroc, Iordania și alte țări în care se solicită reforme democratice, impun UE să modifice PEV în mod corespunzător, pentru a sprijini în mod eficace procesul de reforme politice, economice și sociale, condamnând totodată fără echivoc utilizarea forței pentru a reprimă demonstrațiile pașnice;
- F. întrucât, de la lansarea sa, în 2004, PEV s-a dovedit ineficace în ceea ce privește atingerea obiectivelor sale legate de drepturile omului și democrație și incapabilă să conducă la reformele politice, sociale și instituționale necesare; întrucât, în cadrul relațiilor sale cu regiunea, UE a neglijat dialogul cu societățile civile și forțele democratice de pe malul sudic al Mediteranei; întrucât neajunsurile și provocările persistă, iar atenția ar trebui să se concentreze acum asupra implementării, depunându-se eforturi pentru a acționa împreună cu parteneri care sunt cu adevărat reprezentativi ai societății civile și cu instituții critice, esențiale pentru edificarea democrației, cu priorități de ordin practic bine definite, cu repere clare și cu diferențieri bazate pe performanțe și realizări;

⁽¹⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

Joi, 7 aprilie 2011

- G. întrucât există asimetrii economice, sociale și demografice semnificative între statele europene și statele din PEV - sud, care trebuie soluționate în interesul comun al tuturor părților;
- H. întrucât UE trebuie să-și definească mai exact obiectivele strategice și prioritățile în cadrul parteneriatului său cu vecinii de la est și sud și ar trebui să acorde o importanță adecvată aspectelor conexe, atât în agenda sa politică, cât și în planificarea sa bugetară;
- I. întrucât PEV ar trebui să includă instrumente mai ambițioase și mai eficiente pentru a încuraja și a sprijini reformele politice, economice și sociale în vecinătatea UE;
- J. întrucât Tratatul de la Lisabona a creat condițiile ca UE să îmbunătățească eficiența și coerența politicilor sale, precum și propriul său mod de funcționare, în special în domeniul relațiilor externe, prin crearea funcției de Întărită Reprezentantă/Vicepreședintă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (ÎR/VC) și a Serviciului european pentru acțiune externă (SEAE) și întrucât Întărită Reprezentantă/Vicepreședinta Comisiei ar trebui să fie garanția faptului că glasul UE se face auzit pe scena internațională;
- K. întrucât articolele 3 și 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană dezvoltă în mai mare măsură obiectivele politicii externe a Uniunii și așează promovarea drepturilor omului și, mai exact, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în centrul acțiunii externe a Uniunii;
- L. întrucât, în conformitate cu articolul 8 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea trebuie să dezvolte relații privilegiate cu țările învecinate, în vederea instituirii unui spațiu de prosperitate și de bună vecinătate, întemeiat pe valorile Uniunii și caracterizat prin relații strânse și pașnice, bazate pe cooperare;
- M. întrucât conflictele nesoluționate și încălcările dreptului internațional în materia drepturilor omului reprezintă un obstacol în calea aplicării PEV, afectând dezvoltarea economică, socială și politică, precum și cooperarea, stabilitatea și securitatea regională;
- N. întrucât, în cadrul relațiilor din ultimii ani ale UE cu țările vecine din sud, căutarea stabilității pe termen scurt a prevalat, de multe ori, în raport cu valorile democrației, ale dreptății sociale și ale drepturilor omului;
- O. întrucât UE ar trebui să urmeze o abordare de jos în sus, mărindu-și sprijinul pentru edificarea instituțiilor, societatea civilă și voința acestora de a iniția procese de democratizare, în special participarea femeilor, și evoluțiile socio-economice, care sunt condiții prealabile pentru stabilitatea pe termen lung;
- P. întrucât respectarea drepturilor omului și, în particular, a drepturilor femeii, democrația și statul de drept, inclusiv combaterea torturii, a tratamentelor crude, inumane sau degradante, precum și opoziția în ceea ce privește pedeapsa cu moartea sunt principii fundamentale ale UE;
- Q. întrucât UpM se află, în prezent, în impas, în special în urma amânării *sine die* a celui de al doilea summit al șefilor de stat și de guvern și a reuniunilor ministeriale, precum și a demisiei Secretarului General; întrucât contextul regional în care UpM prinde contur este marcat de conflicte teritoriale, crize politice și de o creștere a tensiunilor sociale și poartă amprenta revoltelor populare din Tunisia, Egipt și alte țări mediteraneene și din Orientul Mijlociu, toate acestea stânjenind funcționarea instituțiilor UpM, precum și lansarea proiectelor majore de integrare regională, identificate de șefii de stat și de guvern din cadrul UpM la Summitul de la Paris din iulie 2008, precum și de miniștrii de externe din Uniunea pentru Mediterana la întrunirea lor de la Marsilia, din 3 și 4 noiembrie 2008; întrucât UpM, care ar fi trebuit să consolideze politica UE în regiune, s-a dovedit lipsită de eficacitate în ceea ce privește diminuarea neîncrederii crescânde și satisfacerea nevoilor de bază ale popoarelor în cauză;

Joi, 7 aprilie 2011

- R. având în vedere oportunitatea oferită de înființarea UpM de a consolida complementaritatea dintre politicile bilaterale, pe de o parte, și politicile regionale, pe de altă parte, în vederea unei realizări mai eficiente a obiectivelor cooperării euro-mediteraneene;
- S. întrucât alți actori la nivel mondial, și țările BRIC în special, au continuat să-și consolideze prezența economică și influența politică în vecinătatea sudică a UE;
- T. întrucât efectele crizei politice, economice, sociale și financiare s-au alăturat provocărilor politice, economice și sociale deja existente cu care se confruntă țările PEV din sud; întrucât costul reformelor legate de convergența cu acquis-ul și adaptarea în concordanță cu relațiile economice și sociale mereu mai strânse constituie încă o provocare pentru vecinii din sud ai UE; întrucât, în unele țări, acești factori au contribuit, în mare măsură, la tulburările din rândul populației civile și la cererile urmărind democratizarea și reformele;
- U. întrucât problema gestionării apei și, în special, distribuirea echitabilă a apei conform nevoilor tuturor persoanelor care trăiesc în regiune, este de cea mai mare importanță pentru a asigura pacea și stabilitatea durabilă în Orientul Mijlociu;
- V. întrucât tendințele demografice arată că, în următorii douăzeci de ani, populația statelor membre ale UE va fi stabilă, dar cu o populație din ce în ce mai îmbătrânită, iar țările PEV din sud vor înregistra o creștere a populațiilor lor, în special în rândul populației lor active; întrucât este posibil ca creșterea economică și crearea locurilor de muncă în aceste țări să nu poată ține pasul cu prognozele de creștere a populației, în special având în vedere că unele țări se confruntă deja cu rate foarte ridicate ale șomajului și niveluri încă și mai ridicate de șomaj în rândul tinerilor;
- W. întrucât corupția în țările PEV din sud continuă să reprezinte o problemă gravă, care implică segmente largi ale societății, precum și instituții de stat;
- X. întrucât IEPV a contribuit la simplificarea finanțării PEV; întrucât procesul de elaborare a instrumentului care îi va succeda ar trebui să reflecte evoluțiile recente din regiune și, în special, aspirațiile democratice legitime ale populației și concluziile revizuirii strategice a PEV și ar trebui realizat pe baza unor consultări cu toate părțile interesate și, în special, cu actorii locali,

Revizuirea PEV – Considerații generale

1. reafirmă valorile, principiile și angajamentele care stau la baza PEV, printre care se numără democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și respectarea drepturilor femeilor, buna guvernare, economia de piață și dezvoltarea durabilă și reiterează faptul că PEV trebuie să devină un cadru valabil pentru adâncirea și consolidarea relațiilor cu cei mai apropiați parteneri ai noștri în vederea încurajării și susținerii reformelor lor politice, sociale și economice, urmărind instituirea și consolidarea democrației, a progresului și a oportunităților sociale și economice pentru toți; subliniază importanța menținerii principiilor responsabilității împărtășite și asumării comune în conceperea și aplicarea programelor PEV; consideră că, de la lansarea sa în 2004, ca un cadru politic unic, PEV a adus beneficii tangibile atât partenerilor vizați, cât și Uniunii, prin diferențiere în funcție de performanțe și asistență personalizată;
2. reamintește, în lumina actualelor evenimente din sudul Mediteranei, în special din Tunisia, Egipt, Libia, Siria, Algeria, Maroc, Iordania și alte țări în care se solicită reforme democratice, eșecul PEV în ceea ce privește promovarea și asigurarea drepturilor omului în țările terțe; îndeamnă UE să tragă învățăminte din aceste evenimente și să-și revizuiască politica de sprijinire a democrației și a drepturilor omului, astfel încât să creeze un mecanism de punere în aplicare a clauzei referitoare la drepturile omului inclusă în toate acordurile încheiate cu țări terțe; insistă asupra faptului că PEV trebuie să acorde importanță diferențiată criteriilor legate de independența puterii judecătorești, respectarea libertăților fundamentale, a pluralismului și a libertății presei, precum și de lupta împotriva corupției; solicită o mai bună coordonare cu celelalte politici ale Uniunii referitoare la aceste țări;

Joi, 7 aprilie 2011

3. invită UE să sprijine ferm procesul reformelor politice și economice în regiune, prin utilizarea tuturor instrumentelor existente în cadrul PEV și, ori de câte ori este necesar, prin adoptarea unor noi, cu scopul de a contribui, în cel mai eficient mod, la procesul de tranziție democratică, cu accent pe respectarea libertăților fundamentale, pe buna guvernare, pe independența sistemului judiciar și pe lupta împotriva corupției, răspunzând astfel nevoilor și așteptărilor populației vecinilor noștri de la sud;
4. subliniază necesitatea majorării fondurilor alocate PEV în cadrul financiar multianual (CFM) de după 2013, acordând prioritate, în lumina evenimentelor recente, dimensiunii sudice a PEV; consideră că noul CFM ar trebui să țină cont de specificitatea și nevoile fiecărei țări;
5. subliniază că țărilor din vecinătatea sudică a UE trebuie să le fie făcută o ofertă concretă de integrare economică și parteneriat politic mai strâns, pe baza principiilor deschiderii, responsabilității comune și condiționalității; cere ca respectiva ofertă să fie concepută diferențiat, în funcție de necesitățile fiecărei țări și regiuni în parte, astfel încât partenerilor mai avansați să li se deschidă o cale mai rapidă de conformare cu valorile și normele UE;
6. solicită ca cooperării cu organizațiile societății civile să-i fie acordată mai multă atenție, întrucât acestea au fost principalele forțe motrice care s-au aflat la originea revoltelor populare din întreaga regiune;
7. subliniază necesitatea unei finanțări la nivel adecvat a cooperării cu țările vecine și reiterează valoarea IEPV ca instrument financiar principal al PEV, instrument care ar trebui să se dezvolte, astfel încât să răspundă cu mai multă flexibilitate diferitelor nevoi ale regiunilor și țărilor din vecinătate, să garanteze asocierea directă dintre obiectivele PEV și programarea IEPV și să reflecte caracterul bazat pe performanțe al viitoarei PEV; relevă însă nevoia de a acorda o asistență mai bine orientată, ținând în special societatea civilă și comunitățile locale, în concordanță cu abordarea de jos în sus; subliniază valoarea monitorizării și implementării diferitelor programe din cadrul IEPV;
8. subliniază că au fost luate toate măsurile necesare, inclusiv în ceea ce privește asigurarea resurselor adecvate de natură financiară, umană și tehnică, pentru a garanta o reacție adecvată a UE în cazul oricăror fluxuri de migrație de masă, în conformitate cu articolul 80 din TFUE;
9. subliniază că revizuirea strategică a PEV ar trebui să abordeze în mod corespunzător deficiențele politicii și să constituie o pledoarie pentru un angajament politic mai ferm din partea tuturor partenerilor și să consolideze, totodată, diferențierea în funcție de performanțe, bazată pe criterii de evaluare clar definite; cere ca la revizuire să se acorde o atenție deosebită și nevoii urgente de a dezvolta dimensiunea multilaterală, în cadrul unui efort de instituire a unui dialog politic intens, continuu și consistent cu țările partenere;
10. consideră că evaluarea continuă, nu numai a rezultatelor care obținute până în prezent prin programele implementate, ci și a măsurii în care resursele folosite în cadrul parteneriatului sunt adecvate; este deosebit de importantă; opinează că această procedură va oferi ocazia de a corecta, în viitor, toate neajunsurile și opțiunile greșite;
11. solicită Consiliului și Comisiei să revizuiască PEV față de vecinii din sud cu scopul de a furniza resursele și asistența necesare pentru o tranziție democratică veritabilă și pentru a așeza temelia necesară unor reforme politice, sociale și instituționale substanțiale; insistă asupra faptului că politica de vecinătate trebuie să acorde prioritate criteriilor legate de independența puterii judiciare, respectarea libertăților fundamentale, inclusiv a libertății mijloacelor de informare în masă, precum și de lupta împotriva corupției;
12. recunoaște și subliniază diferența dintre „vecinii europeni” – țări care pot intra oficial în UE după îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga și „vecinii Europei” – statele care nu pot adera la UE, ca urmare a poziției lor geografice;

Joi, 7 aprilie 2011

13. opinează că este, prin urmare, de maximă importanță și urgență să se procedeze la o reconsiderare și revizuire a întregii strategii UE în privința Mediteranei și că această nouă strategie ar trebui să intensifice dialogul politic și să sprijine toate forțele democratice și sociale, inclusiv actorii din cadrul societății civile; cere, în acest sens, Consiliului să definească un set de criterii politice pe care țările din cadrul PEV trebuie să le îndeplinească pentru a li se acorda „statutul avansat”;

14. subliniază necesitatea recunoașterii și a fructificării schimbărilor aduse de Tratatul de la Lisabona, în special rolul consolidat al ÎR/VP, crearea SEAE și noile competențe ale Parlamentului European, pentru a îmbunătăți coerența politicii externe a UE și pentru spori eficiența și legitimitatea acțiunii și dimensiunii sale externe; consideră că UE va fi în măsură să dezvolte o politică credibilă și efectivă în relațiile cu partenerii săi mediteraneeni numai în cazul în care Consiliul și Comisia vor fi capabile să tragă învățăminte din evenimentele care s-au petrecut și din cele actuale, procedând la o analiză completă a neajunsurilor PEV actuale;

15. subliniază importanța unui parteneriat între UE și țările vecine din sud și evidențiază că această cooperare strânsă este în interesul ambelor părți;

16. consideră că UE ar trebui să tragă învățăminte din evenimentele recente din vecinătatea sudică și că PEV ar trebui revizuită din această perspectivă, urmărindu-se instituirea unui parteneriat cu societățile, și nu doar cu statele;

Dimensiunea sudică

17. reamintește importanța înființării unui grup operativ, care să implice Parlamentul, ca răspuns la cererile de monitorizare a proceselor de tranziție democratică formulate de actorii care acționează în favoarea schimbărilor democratice, în special în privința unor alegeri libere și democratice și edificarea instituțională, inclusiv a unui sistem judiciar independent;

18. sprijină ferm, în lumina recentelor evoluții din regiune, aspirațiile democratice legitime exprimate de popoarele din mai multe țări din vecinătatea sudică a UE și cere autorităților din acele țări să instituie, cât mai curând posibil, o tranziție pașnică către adevărata democrație; relevă faptul că revizuirea strategică a PEV trebuie să ia pe deplin în considerație și să reflecte aceste evoluții;

19. cere, în acest context, ca UE să sprijine în mod semnificativ transformările democratice din țările vecine din sud, în parteneriat cu societatea din aceste țări, prin mobilizarea, revizuirea și adaptarea instrumentelor existente în scopul facilitării reformelor politice, economice și sociale; solicită, în această privință Consiliului și Comisiei să creeze mecanisme tranzitorii de sprijin financiar pe termen scurt, inclusiv împrumuturi, destinate țărilor care le solicită pentru că le-au devenit necesare ca urmare a unor schimbări democratice rapide și a unei scăderi bruște a lichidităților; solicită, de asemenea, Comisiei să revizuiască, cât mai repede posibil, programele indicative naționale ale Tunisiei și Egiptului pe perioada 2011 - 2013, luând în considerație noile nevoi urgente ale acestor parteneri în termeni de edificare a democrației;

20. subliniază importanța intensificării dialogului politic cu țările din vecinătatea sudică a UE; evidențiază din nou că consolidarea democrației, statul de drept, buna guvernare, lupta împotriva corupției și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sunt elemente esențiale ale acestui dialog; subliniază, în această privință, importanța respectării libertății de conștiință, religie și gândire, a drepturilor femeii și a egalității de gen, a protecției minorităților și a luptei împotriva discriminării din motive de orientare sexuală;

21. remarcă faptul că statutul avansat a fost deja acordat sau este în curs de negociere cu unele dintre țările partenere; subliniază importanța adoptării unei abordări mai transparente și mai coerente în privința acestei diferențieri, pentru a institui un proces solid, care să producă rezultate concrete, și a unor repere precise de evaluare, astfel încât să se evite aplicarea unor standarde duble în privința criteriilor de îndeplinit pentru acordarea statutului avansat;

Joi, 7 aprilie 2011

22. evidențiază necesitatea adaptării criteriilor de la Copenhaga la cerințele impuse pentru acordarea statutului avansat; cere Comisiei să ia măsurile necesare pentru ca țărilor terțe să li acorde statutul avansat atunci când îndeplinesc aceste criterii;
23. subliniază faptul că lupta împotriva corupției, în special în cadrul sistemului judiciar și al poliției, ar trebui să reprezinte o prioritate de prim ordin pentru UE în dezvoltarea relațiilor sale cu partenerii sudici;
24. insistă să fie consultat în toate etapele procesului de acordare a statutului avansat țărilor partenere și de elaborare a planurilor de acțiune din cadrul PEV, în concordanță cu noul său rol, conferit prin Tratatul de la Lisabona; cheamă Consiliul și SEAE să implice Parlamentul în procesul decizional privind statutul avansat, prin dezvoltarea unui mecanism de consultare neechivoc, de utilizat în toate etapele negocierilor, inclusiv în ceea ce privește criteriile de îndeplinit și stabilirea priorităților și orientărilor incluse în planurile de acțiune;
25. accentuează faptul că un parteneriat efectiv între UE și vecinii săi sudici poate fi bazat numai pe sinergia dintre dimensiunile bilaterale și multilaterale interconectate ale acestui proces de cooperare și, prin urmare, regretă faptul că PEV nu ia suficient în considerare necesitatea de a consolida dimensiunea multilaterală;
26. omagiază curajul cetățenilor din Tunisia, Egipt și Libia, care s-au ridicat și au cerut democrație și libertate și cheamă toate instituțiile UE să ofere sprijin deplin procesului de tranziție democratică din aceste țări;
27. regretă pierderile de vieți omenești în timpul revoltelor pașnice din Tunisia și Egipt și solicită autorităților să investigheze în mod corespunzător incidentele în cauză și să îi aducă pe cei responsabili în fața justiției;
28. consideră că conflictul israeliano-palestinian se află la originea tensiunilor politice din Orientul Mijlociu și din întreaga regiune mediteraneană;
29. solicită VP/ÎR să se implice activ în soluționarea conflictului și în procesul de edificare a încrederii din regiune, astfel ca UE să aibă un rol de protagonist activ, și nu doar unul de finanțator, în special în cadrul procesului de pace din Orientul Mijlociu și, de asemenea, în cazul conflictului din Sahara Occidentală; consideră că soluționarea conflictului este de importanță capitală pentru evoluțiile politice, economice și sociale din regiune și pentru dezvoltarea dimensiunii regionale a PEV și a formelor ei multilaterale de cooperare, cum este UpM; remarcă faptul că găsirea unei soluții globale, în conformitate cu dreptul internațional, pentru toate conflictele din vecinătatea sudică a UE și pentru conflictul arabo-israelian în special, este esențială pentru ca succesul PEV să fie deplin;
30. consideră că dialogul intercultural din regiunea mediteraneană este crucial pentru consolidarea înțelegerii reciproce, a solidarității, toleranței și bunăstării popoarelor din zonă; se așteaptă ca la revizuire să fie luată în considerație dezvoltarea unor instrumente în acest scop;
31. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la amânarea *sine die* a celui de-al doilea Summit al șefilor de stat și de guvern ai UpM și a reuniunilor ministeriale UpM, amânare care transmite un mesaj negativ popoarelor și instituțiilor din regiune; consideră că demisia Secretarului General evidențiază necesitatea clarificării naturii procedurilor și instituțiilor UpM; relevă faptul că tensiunile politice și conflictele regionale din regiunea mediteraneană nu ar trebui să afecteze progresele concrete în direcția stabilirii unor relații de cooperare sectorială și multilaterală și că doar prin realizarea de mari proiecte de integrare și prin dezvoltarea unui dialog politic deschis UpM va putea contribui la dezvoltarea unui climat de încredere propice atingerii obiectivelor de dreptate și securitate comună într-un spirit de solidaritate și pace;
32. deplânge finanțarea necorespunzătoare alocată UpM și nivelul foarte redus de angajare al statelor membre de pe ambele maluri ale Mediteranei; deplânge abordarea echivocă a politicii mediteraneene și cere UE să elaboreze o viziune strategică pe termen lung de dezvoltare și stabilizare a regiunii; insistă asupra necesității de a transforma procesul de integrare euro-mediteraneană într-o prioritate politică a agendei europene;

Joi, 7 aprilie 2011

33. este convins că UpM ar trebui relansată, astfel încât să se țină seama de noile evoluții din regiune; opinează că această nouă UpM ar trebui să promoveze o dezvoltare economică, socială și democratică solidă și să așeze o puternică bază comună pentru relații strânse între UE și vecinii săi din sud; consideră că această nouă comunitate ar deschide și noi perspective pentru o pace durabilă în Orientul Mijlociu, o pace înrădăcinată în diferitele societăți existente în regiune și nu numai una contingentă, depinzând de voința politică fragilă a liderilor autoritari din zonă;

34. observă că revizuirea ar trebui să analizeze de ce UpM nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor și să evalueze provocările viitoare și, de asemenea, să studieze modalitățile de consolidare a instrumentelor bilaterale din cadrul PEV; consideră, în această privință, că ar trebui alocate mai multe resurse domeniilor în care ar putea fi obținute rezultate concrete;

35. este preocupat de lipsa progreselor în ceea ce privește instituirea zonei euro-mediteraneene de liber schimb; solicită ca, odată ce cerințele referitoare la zonele de liber schimb aprofundat și cuprinzător, destinate să constituie baza unei zone euro-mediteraneene de liber schimb, au fost îndeplinite, să fie desfășurate negocieri concertate, luându-se în considerație realitățile socio-economice din fiecare țară parteneră, cu condiția ca impactul social și ambiental al acestor înțelegeri să fie evaluat în mod corespunzător și la timp; deplânge faptul că diverșii actori nu au înregistrat niciun progres real în ceea ce privește crearea condițiilor necesare; încurajează, de asemenea, dezvoltarea unei cooperări economice bilaterale și multilaterale sud-sud, care ar aduce beneficii concrete pentru cetățenii țărilor implicate și ar îmbunătăți climatul politic din regiune;

36. subliniază necesitatea abordării punctuale a celor mai importante probleme specifice din fiecare dintre țările în cauză, însă reiterează faptul că situația socio-economică, în special a generațiilor mai tinere, trebuie să constituie o preocupare specială în cadrul politicii de vecinătate;

37. consideră că cooperarea subregională consolidată între statele membre și țările PEV cu interese, valori și preocupări comune specifice ar putea crea o dinamică pozitivă pentru întreaga zonă mediteraneană; încurajează statele membre să exploreze potențialul geometriei variabile ca model de cooperare și subliniază că viitorul PEV ar trebui să faciliteze și să promoveze această abordare, în special prin bugetul său de finanțare regională;

38. consideră că problema imigrației ilegale trebuie soluționată în contextul politicii din relațiile cu țările vecine din sud; cere Consiliului și Comisiei să monitorizeze implementarea acordurilor cu toate țările din vecinătatea sudică și a acordurilor bilaterale existente între statele membre ale UE și actorii regionali în materie de imigrație și, în special, de readmisie;

39. deplânge abordarea asimetrică în materie de mobilitate și politică a vizelor adoptată de UE în privința vecinilor din est și din sud; în ceea ce privește mobilitatea, pledează pentru facilitarea procedurilor de acordare a vizelor pentru țările PEV din sud, în special pentru studenți, cercetători și oameni de afaceri, și pentru adoptarea unui parteneriat euro-mediteranean pentru mobilitate; subliniază importanța rolului pe care unele dintre țările PEV l-ar putea juca în gestionarea fluxurilor migratoare; evidențiază faptul că cooperarea în materie de gestionare a fluxurilor migratoare trebuie să fie în strictă concordanță cu valorile UE și cu obligațiile juridice internaționale; insistă asupra faptului că acordurile de readmisie cu țările partenere ar trebui avute în vedere numai pentru imigranții fără forme legale, cu excluderea acelor care se declară ei înșiși drept solicitanți de azil, refugiați sau persoane care au nevoie de protecție, și reiterează faptul că principiul nereturnării se aplică oricărei persoane care este amenințată de pedeapsa cu moartea, tratamente inumane sau tortură; solicită o colaborare mai strânsă, pentru stoparea traficului cu ființe umane și pentru ameliorarea condițiilor în care trăiesc migranții, atât în UE, cât și în țările PEV sudice;

40. solicită VP/ÎR, SEAE și Comisiei să plaseze în capul agendei lor pentru convorbiri cu țările PEV din sud prioritățile politice ale UE, și anume abolirea pedepsei cu moartea, respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor femeii și respectarea libertăților fundamentale, inclusiv a libertății de conștiință și de

Joi, 7 aprilie 2011

religie, libertatea de asociere și libertatea mijloacelor de informare în masă, respectarea statului de drept, a independenței puterii judecătorești, lupta împotriva torturii și a tratamentelor crude și inumane, lupta împotriva impunității și ratificarea unei serii de instrumente juridice internaționale, printre care Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale și Convenția din 1951 privind statutul refugiaților;

41. cere ca, în contextul revizuirii acordurilor cu țările PEV din sud, să se reînnoiască atenția acordată deplinei respectări a libertății religiei, în special în cazul tuturor minorităților religioase, din țările implicate; subliniază că libertatea religiei include libertatea de manifestare a propriei religii sau credințe în mod individual sau colectiv, în public sau în mediu privat, prin cult, învățământ, practici și respectarea riturilor, și că această libertate trebuie să includă și dreptul la schimbarea religiei;

42. subliniază că relațiile contractuale ale UE cu toate țările PEV includ acorduri privind unele forumuri obișnuite de dezbateri a chestiunilor legate de drepturile omului, sub forma unor subcomisii pentru drepturile omului; solicită SEAE să facă uz pe deplin de aceste înțelegeri și să implice subcomisiile existente în toate negocierile, să insiste ca acestea să devină mai eficace și mai pragmatice și să garanteze implicarea organizațiilor societății civile și a apărătorilor drepturilor omului; recomandă ridicarea statutului Grupului neoficial de lucru UE-Israel pentru drepturile omului la statutul de subcomisie obișnuită; cheamă, de asemenea, SAEA să participe la structurile de cooperare dintre COHOM-uri și Subcomisia pentru drepturile omului din cadrul Parlamentului;

43. invită VP/ÎR, SEAE și Comisia să urmărească în mod activ promovarea și protejarea libertății de comunicare și accesul la informații, inclusiv pe internet;

44. invită VP/ÎR, SEAE și Comisia să consolideze rolul organizațiilor societății civile, în special rolul organizațiilor pentru drepturile omului și al celor pentru drepturile femeii, în ceea ce privește monitorizarea politicii și programarea și implementarea asistenței prin intermediul unui instrument specific de edificare a capacităților; în această privință, evidențiază necesitatea abilitării femeilor și invită SEAE și Comisia să analizeze în mod sistematic impactul genului asupra proiectelor și a programelor sale și să militeze pentru ca la reformarea constituțiilor, a codurilor penale, a dreptului familiei și a altor norme de drept civil, precum și în cadrul dialogurilor privind drepturile omului desfășurate cu țările partenere PEV să se țină seama de drepturile femeilor și de egalitatea de gen; insistă asupra faptului că VP/ÎR, SEAE și Comisia nu ar trebui să strângă relațiile dintre țările terțe și UE dacă țările în cauză nu implică suficient organizațiile societății civile în politicile lor; remarcă faptul că organizațiile societății civile sunt aliații cei mai de încredere și mai puternici ai UE în promovarea valorilor democratice, a bunei guvernante și a drepturilor omului în țările partenere; solicită o mai mare implicare a autorităților locale și regionale și a organizațiilor profesionale, precum și a partenerilor sociali, în cooperarea UE cu vecinii săi din sud; cheamă Consiliul și Comisia ca, în acest sens, să utilizeze cu mai multă fermitate și eficacitate Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului;

45. evidențiază necesitatea de a pune în aplicare integrarea dimensiunii de gen și de a sprijini acțiuni specifice, astfel încât să se obțină o abordare eficace și sistematică a egalității între femei și bărbați în țările PEV; îndeamnă guvernele și societatea civilă să mărească gradul de integrare socială a femeilor, să combată analfabetismul în rândul femeilor și să promoveze ocuparea forței de muncă feminine, pentru a asigura o prezență semnificativă a femeilor la toate nivelurile;

46. subliniază importanța unei cooperări structurate în domeniul învățământului superior și al cercetării, pentru a încuraja recunoașterea reciprocă a diplomelor și a sistemelor de învățământ, în special în vederea creșterii mobilității studenților, a cercetătorilor și a profesorilor, susținută de măsuri vizând combaterea „exodului creierelor”; salută, în acest sens, asistența oferită prin programul Tempus pentru învățământul superior și prin schimburile organizate în cadrul ERASMUS Mundus Acțiunea 2, precum și crearea Universității Euro-Mediteraneene (EMUNI), care **reprezintă** o rețea euro-mediteraneană de universități pe ambele maluri;

Joi, 7 aprilie 2011

47. subliniază importanța rolului jucat de autoritățile locale în dezvoltarea democratică a țărilor noastre partenere și încurajează extinderea programelor de înfrățire între autoritățile locale ale UE și țările partenere;

48. subliniază importanța sindicatelor și a dialogului social ca elemente componente ale dezvoltării democratice a partenerilor sudici; încurajează aceste țări să consolideze drepturile lucrătorilor și ale sindicatelor; evidențiază rolul important pe care dialogul social îl poate juca în soluționarea provocărilor de ordin socio-economic în regiune;

49. insistă asupra importanței realizării unei apropieri între investiții, formare, cercetare și inovare, acordând o atenție specială formării adaptate nevoilor pieței muncii pentru a face față provocărilor socio-economice din regiune; solicită ca femeilor și grupurilor dezavantajate, cum sunt tinerii, să li se acorde o atenție deosebită; subliniază, totodată, importanța crucială a sprijinirii în continuare a proiectelor de dezvoltare locală, astfel ca acestea să contribuie la revitalizarea regiunilor și orașelor celor mai vulnerabile;

50. subliniază faptul că un sistem de transport multimodal care funcționează bine și este eficient și sigur constituie o condiție prealabilă pentru creșterea și dezvoltarea economică, facilitând comerțul și integrarea între Uniunea Europeană și partenerii săi sud-mediteraneeni; invită Comisia să realizeze o evaluare intermediară a planului de acțiune pentru transportul regional (2007-2013) pentru Mediterana și să ia în considerare rezultatul în cazul oricărui viitor plan de acțiune în domeniul transporturilor;

51. consideră că dezvoltarea durabilă ar trebui să fie un principiu transversal de revizuire a PEV, punând accentul pe îmbunătățirea protecției mediului, dezvoltarea importantului potențial energetic regenerabil din regiune și promovarea politicilor și proiectelor care facilitează o mai bună utilizare a resurselor scăzute de apă;

52. reiterează apelul adresat Consiliului, Comisiei și statelor membre ale UE de a încuraja și sprijini un plan cuprinzător de corectare a efectelor devastatoare suferite de râul Iordan și pentru a oferi în continuare sprijin financiar și tehnic pentru reabilitarea râului și, în special, a cursului său inferior, de asemenea, în cadrul UpM;

53. subliniază potențialul ridicat de cooperare în domeniul energiei și al surselor regenerabile de energie, cum ar fi vântul, soarele și valurile; sprijină implementarea coordonată a Planului mediteranean de energie solară și a inițiativelor industriale, care ar trebui să urmărească satisfacerea necesităților primare ale țărilor partenere, precum și adoptarea unei strategii euro-mediteraneene în materie de eficiență energetică; sprijină importanța promovării interconexiunilor trans-euro-mediteraneene din sectoarele energiei electrice, gazelor și petrolului, pentru a îmbunătăți securitatea aprovizionării cu energie prin înființarea unei rețele inteligente care să interconecteze întreaga regiune euro-mediteraneană;

54. reamintește importanța agriculturii, care aduce avantaje pentru fermierii locali, pentru dezvoltarea rurală, pentru siguranța și suveranitatea alimentară, pentru adaptarea la schimbările climatice, pentru accesul la apă și pentru utilizarea sa rațională, precum și pentru energie; recomandă transformarea cooperării în domeniul agriculturii într-o prioritate a PEV, în sprijinul foii de parcurs euro-mediteraneene pentru agricultură și ca mijloc de stabilizarea a prețului alimentelor la nivel național, regional și mondial;

55. reiterează apelul său pentru crearea unei forțe euro-mediteraneene de protecție civilă, având în vedere faptul că amploarea crescândă și numărul din ce în ce mai mare al catastrofelor naturale impun alocarea unor resurse pe măsură și că o astfel de inițiativă ar consolida solidaritatea între popoarele euro-mediteraneene;

Joi, 7 aprilie 2011

56. subliniază importanța unei cooperări mai puternice cu organizațiile regionale multilaterale din Sud, în special cu Liga Arabă și cu Uniunea Africană, pentru a putea face față cu succes provocărilor din domeniile menționate mai sus; solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea unui nou dialog structurat cu aceste foruri în perioada revizuirii PEV;

57. reafirmă valoarea IEPV ca instrument de finanțare a PEV; relevă însă nevoia de mai multă flexibilitate și de a acorda o asistență mai bine orientată, ținând în special societatea civilă și comunitățile locale, în concordanță cu abordarea de jos în sus; solicită, de asemenea, o analiză cuprinzătoare a eficienței IEPV, cu scopul unei mai bune fructificări a fondurilor și instrumentelor financiare disponibile, în contextul relațiilor UE cu vecinii săi din sud și pentru a garanta corecta folosire a asistenței și a ajutoarelor pentru dezvoltare în țările beneficiare; consideră că transparența finanțării și includerea unor mecanisme de combatere a corupției în cadrul instrumentelor financiare prezintă o importanță vitală; subliniază valoarea monitorizării și implementării diferitelor programe din cadrul IEPV; subliniază importanța consolidării proiectelor transfrontaliere, a amplificării programelor la nivel interpersonal și a stimulentei pentru dezvoltare în ceea ce privește cooperarea regională; invită Comisia și SEAE să se consulte cu Parlamentul și cu părțile interesate provenind din rândurile societății civile, încă din etapele inițiale de pregătire a instrumentului care urmează să înlocuiască IEPV;

58. invită Consiliul să adopte propunerea legislativă de modificare a articolului 23 al regulamentului IEPV, prezentată de Comisie în mai 2008 și adoptată de Parlamentul European la 8 iulie 2008, care ar permite reinvestirea fondurilor recuperate în urma operațiunilor anterioare și ar furniza astfel UE un instrument foarte necesar pentru a atenua consecințele actualei crize financiare asupra economiei reale și asupra escaladării prețurilor la alimente în regiunile vecine și, în special, în regiunile din sud;

59. subliniază că IEPV nu este singurul instrument disponibil pentru finanțarea programelor și a acțiunilor în cadrul PEV și, în consecință, insistă asupra necesității unei abordări coerente, bazate pe toate instrumentele financiare; cheamă, prin urmare, SEAE și Comisia să ofere o privire de ansamblu clară asupra banilor alocați per țară beneficiară, inclusiv un desfășurător per instrument;

60. subliniază necesitatea majorării fondurilor alocate dimensiunii sudice a PEV în cadrul noilor perspective financiare ale UE pentru perioada 2014-2020, pentru a garanta că finanțarea este pe măsura ambițiilor politice și pentru a pune în aplicare prevederile statutului avansat, fără a afecta celelalte priorități ale PEV; insistă asupra conformării necesare cu acordul la care s-a ajuns în urma declarației adresată de Comisie COREPER-ului, în 2006, care repartizează două treimi din finanțarea IEPV țărilor din sud și o treime țărilor din est, în conformitate cu ponderea demografică a acestora;

61. subliniază, totuși, faptul că orice majorare a fondurilor alocate ar trebui să se bazeze pe evaluarea exactă a nevoilor și să fie în concordanță cu mărirea eficacității programelor implementate, adaptate în mod corespunzător și prioritizate în conformitate cu cerințele din fiecare țară beneficiară;

62. salută activitatea desfășurată de BEI în cadrul Facilității euro-mediteraneene pentru investiții și parteneriat (FIPEM) și subliniază nevoia unei mai mari sinergii cu alte instituții financiare internaționale care sunt, de asemenea, active în regiune și propune din nou înființarea unei instituții financiare de dezvoltare euro-mediteraneană, la care BEI ar rămâne principalul acționar, sprijină majorarea plafonului de garantare BEI, pentru a-i permite acestuia să-și mențină, în următorii ani, operațiunile desfășurate în regiune la același nivel de intensitate; invită BERD să-și modifice statutul, pentru a lua parte la acest proces de asistență financiară;

Rolul Parlamentului European

63. subliniază rolul-cheie al Parlamentului European în garantarea unei strânse legături între stabilitatea și prosperitatea Europei și guvernanta democratică și progresele economice și sociale în cazul vecinilor săi PEV din sud și în promovarea dezbaterilor politice, a deplinei libertăți și a reformelor democratice în țările vecine partenere, în special prin delegațiile interparlamentare și AP-UpM;

Joi, 7 aprilie 2011

64. își reafirmă angajamentul de a-și exercita în continuare dreptul de control parlamentar asupra modului de implementare a PEV, inclusiv prin organizarea unor dezbateri periodice cu Comisia privind aplicarea IEPV; salută consultările extinse realizate de Comisie și SEAE cu privire la revizuirea PEV și speră că SEAE și Comisia vor garanta și consultarea sistematică și integrală a Parlamentului în ceea ce privește pregătirea documentelor relevante, cum ar fi planurile de acțiune în cadrul PEV; de asemenea, solicită ca Parlamentul să aibă acces la mandatele de negociere pentru toate acordurile internaționale în curs de a fi încheiate cu țările partenere PEV, în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE, care prevede că Parlamentul trebuie să fie informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii;

*

* *

65. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Serviciului European de Acțiune Externă, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor PEV și Secretarului General al Uniunii pentru Mediterana.

Utilizarea violenței sexuale în conflictele din Africa de Nord și Orientul Mijlociu

P7_TA(2011)0155

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la utilizarea violenței sexuale în conflictele din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu

(2012/C 296 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2008 privind situația din Republica Democrată Congo și violul - crimă de război ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la cea de-a zecea aniversare a Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la situația din Egipt ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2011 referitoare la vecinătatea sudică, în special Libia ⁽⁵⁾,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, în numele Uniunii Europene, referitoare la Ziua Internațională pentru Eliminarea Violenței împotriva Femeilor, 25 noiembrie 2010,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, în numele Uniunii Europene, referitoare la Ziua Internațională a Femeii, 8 martie 2011,

⁽¹⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 83.

⁽²⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 53.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0095.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948,
- având în vedere Rezoluțiile 1325 (2000) și 1820 (2008) ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea, precum și Rezoluția 1888 (2009) a Consiliului de Securitate al ONU privind violența sexuală împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat,
- având în vedere numirea în martie 2010 a unui Reprezentant Special al Secretarului General al ONU pentru combaterea violenței sexuale în conflicte, precum și noul organism al ONU dedicat problematicii de gen (UN Femei),
- având în vedere orientările UE privind violența și discriminarea împotriva femeilor și a fetelor, precum și orientările UE privind copiii și conflictul armat,
- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 10 decembrie 1984 și Declarația 3318 a Adunării Generale a ONU privind protejarea femeilor și copiilor în situații de urgență și în conflicte armate din 14 decembrie 1974, în special punctul 4, la care se solicită luarea de măsuri eficace împotriva persecuției, torturii, violenței și tratamentului degradant față de femei,
- având în vedere dispozițiile instrumentelor juridice ale Organizației Națiunilor Unite în domeniul drepturilor omului și în special cele referitoare la drepturile femeii, precum Carta ONU, Declarația universală a drepturilor omului, convențiile internaționale privind drepturile civile și politice, precum și cele privind drepturile economice, sociale și culturale, Convenția pentru combaterea traficului de ființe umane și a exploatarei prostituției, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) și protocolul său opțional, precum și Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante și Convenția din 1951 privind statutul refugiaților,
- având în vedere alte instrumente ale ONU referitoare la violența împotriva femeilor, precum Declarația și programul de acțiune de la Viena din 25 iunie 1993, adoptat de Conferința Mondială pentru Drepturile Omului (A/CONF. 157/23), și Declarația privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 20 decembrie 1993 (A/RES/48/104),
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 12 decembrie 1997 intitulată „Prevenirea criminalității și măsuri de justiție penală pentru a elimina violența împotriva femeilor” (A/RES/52/86), Rezoluția din 18 decembrie 2002 intitulată „Conclucrarea în vederea eliminării crimelor comise împotriva femeilor în numele onoarei” (A/RES/57/179) și Rezoluția din 22 decembrie 2003 intitulată „Eliminarea violenței domestice împotriva femeilor” (A/RES/58/147),
- având în vedere Declarația de la Beijing și Platforma de acțiune adoptată în cadrul celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile la 15 septembrie 1995, precum și rezoluțiile Parlamentului din 18 mai 2000 referitoare la urmările date Platformei de acțiune de la Beijing ⁽¹⁾, din 10 martie 2005 referitoare la urmările date celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile - Platforma de acțiune (Beijing + 10) ⁽²⁾ și din 25 februarie 2010 privind Beijing +15 - Platforma de acțiune a ONU pentru egalitatea de gen ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 19 decembrie 2006 intitulată „Intensificarea eforturilor de eliminare a tuturor formelor de violență împotriva femeilor” (A/RES/61/143), precum și Rezoluțiile 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea,

⁽¹⁾ JO C 59, 23.2.2001, p. 258.

⁽²⁾ JO C 320 E, 15.12.2005, p. 247.

⁽³⁾ JO C 348 E, 21.12.2010, p. 11.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale adoptat în 1998, în special articolele 7 și 8, în care violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcinile forțate și sterilizarea forțată sau orice formă de violență sexuală sunt definite drept crime împotriva umanității și crime de război și echivalente cu o formă de tortură și o crimă gravă de război, fie că aceste acte sunt sau nu comise în mod sistematic în timpul conflictelor internaționale sau interne,
- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât femeile au participat activ la mișcările pentru democratizare, drepturi și libertate din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu;
- B. întrucât regimurile aflate la putere în Libia și Egipt au recurs la agresiuni sexuale ca mijloc de luptă în aceste revoluții, persecutând femeile și vizând, în special, vulnerabilizarea acestora;
- C. întrucât violența sexuală pare a fi utilizată ca metodă de intimidare și de umilire a femeilor, inclusiv în taberele de refugiați, și întrucât vidul de putere creat poate duce la deteriorarea drepturilor femeilor și ale fetelor;
- D. întrucât Iman al-Obeidi, o femeie din Libia, care a declarat reporterilor într-un hotel din Tripoli că a fost victima unui viol în grup și a unor abuzuri din partea soldaților, a fost închisă la data de 26 martie 2011 într-un loc necunoscut și este acum dată în judecată pentru defăimare de către bărbații pe care îi acuză de viol;
- E. întrucât femeile care au participat la protestele din Egipt susțin că au fost supuse unor teste de virginitate de către soldați, fiind înconjurate în Piața Tahrir în data de 9 martie 2011 și supuse apoi torturii și violului, „testele de virginitate” fiind desfășurate și fotografiate în prezența unor soldați de sex masculin; întrucât unele femei vor fi aduse în fața tribunalelor militare pentru că testul de virginitate s-a dovedit a fi negativ, iar altele au fost amenințate cu acuzații de prostituție;
- F. întrucât, atunci când constituie o practică larg răspândită și sistematică, violul și sclavia sexuală sunt recunoscute, în temeiul Convenției de la Geneva, drept crime împotriva umanității și crime de război, care ar trebui judecate de Curtea Penală Internațională (CPI); întrucât și violul este acum recunoscut drept un element al crimei de genocid, atunci când este comis cu intenția de a distruge, parțial sau total, un grup anume vizat; întrucât UE ar trebui să sprijine eforturile ce vizează eliminarea impunității pentru autorii actelor de violență sexuală îndreptate împotriva femeilor și copiilor;
- G. întrucât s-a dovedit că există un impact disproporționat și singular al conflictelor armate asupra femeilor; întrucât rolul femeilor în consolidarea păcii și prevenirea conflictelor ar trebui să fie întărit, iar femeile și copiii din regiunile afectate de războaie și conflicte ar trebui să beneficieze de o protecție mai bună, prin intermediul participării, prevenirii și al protecției;
- H. întrucât implementarea angajamentelor cuprinse în Rezoluțiile 1820, 1888, 1889 și 1325 ale Consiliului de Securitate al ONU reprezintă o problemă comună și responsabilitatea tuturor statelor membre ale ONU, indiferent dacă acesta este vorba de state afectate de conflicte, de state donatoare sau dintr-o altă categorie; întrucât trebuie atrasă atenția, în acest context, asupra adoptării în decembrie 2008 a orientărilor UE privind violența împotriva femeilor și a fetelor și a orientărilor UE privind copiii și conflictul armat, precum și combaterea tuturor formelor de discriminare împotriva acestora, care constituie un semnal politic clar al faptului că aceste chestiuni sunt priorități ale Uniunii,

Joi, 7 aprilie 2011

1. solicită Comisiei și guvernelor statelor membre să se opună cu fermitate recurgerii la agresiuni sexuale, la intimidare și la persecutare împotriva femeilor din Libia și Egipt;
2. condamnă cu fermitate testele de virginitate impuse cu forța de armata egipteană unor participante la proteste, arestate în Piața Tahrir, și consideră că această practică este inacceptabilă, fiind echivalentă cu o formă de tortură; solicită Consiliului Militar Suprem din Egipt să ia măsuri imediate pentru a pune capăt acestui tratament degradant și să se asigure că toate forțele militare și de securitate sunt clar informate că tortura și alte rele tratamente, inclusiv testele de virginitate, nu vor fi tolerate și vor face obiectul unor anchete riguroase;
3. solicită autorităților din Egipt să ia măsuri urgente pentru a pune capăt actelor de tortură, să ancheteze toate cazurile de abuz împotriva demonstranților pașnici și să nu mai trimită civili în fața tribunalelor militare; este foarte preocupat de rapoarte ale organizațiilor de apărare a drepturilor omului în care se afirmă că minori au fost arestați și condamnați de tribunale militare;
4. recomandă demararea unei anchete independente pentru ca autorii acestor acte să răspundă pentru ele, în special în ceea ce privește crimele în sensul Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale comise de Muammar Gaddafi; consideră că cei găsiți vinovați de astfel de acte trebuie aduși în fața justiției, iar femeile care au denunțat astfel de abuzuri trebuie protejate de represalii;
5. subliniază că orice persoană ar trebui să aibă dreptul de a-și exprima opiniile cu privire la viitorul democratic al țării sale fără a fi închisă, torturată sau supusă unor tratamente degradante și discriminatorii din această cauză;
6. este convins că schimbările care au loc în Africa de Nord și în Orientul Mijlociu trebuie să contribuie la eliminarea discriminării împotriva femeilor și la participarea lor deplină în cadrul societății, de pe poziții egale cu bărbații, în sensul respectării Convenției ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW);
7. subliniază că drepturile femeilor în general trebuie garantate în noile structuri democratice și juridice ale acestor societăți;
8. subliniază că trebuie recunoscut rolul femeilor în cursul revoluțiilor și în procesele de democratizare, însă insistă asupra amenințărilor specifice cu care se confruntă acestea și subliniază necesitatea de a le sprijini și de a le apăra drepturile;
9. solicită statelor membre ale UE să promoveze de o manieră activă și pe termen lung, atât la nivel politic, cât și financiar, punerea deplină în aplicare a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU și crearea la nivel european a instituțiilor și a mecanismelor de control prevăzute de aceasta; de asemenea, solicită Națiunilor Unite să asigure punerea în aplicare a rezoluției la toate nivelurile internaționale;
10. subliniază că măsurile aferente politicii europene de vecinătate trebuie să acorde prioritate drepturilor omului, ca parte integrantă a procesului de democratizare, și subliniază necesitatea de a împărtăși experiența UE cu privire la politica în materie de egalitate și la combaterea violenței de gen;
11. evidențiază necesitatea de a implementa principiul egalității dintre femei și bărbați și de a sprijini acțiuni specifice, astfel încât să se asigure o abordare eficace și sistematică în materie de egalitate în țările PEV; îndeamnă guvernele și societatea civilă să mărească gradul de integrare socială a femeilor, inclusiv prin combaterea analfabetismului în rândul femeilor și prin promovarea ocupării forței de muncă feminine și a independenței financiare a femeilor, pentru a asigura o prezență semnificativă a acestora la toate nivelurile; subliniază faptul că egalitatea trebuie să devină parte integrantă a procesului de democratizare și că, pe lângă aceasta, educația pentru femei și fete, inclusiv sensibilizarea cu privire la drepturile lor, ar trebui să fie o prioritate

Joi, 7 aprilie 2011

12. solicită Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant, SEAE și Comisiei să abordeze ca subiecte de prim-plan în convorbirile cu țările PEV din sud prioritățile politice ale UE, și anume abolirea pedepsei cu moartea, respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor femeii, respectarea libertăților fundamentale și ratificarea unei serii de instrumente juridice internaționale, printre care Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale și Convenția din 1951 privind statutul refugiaților;

13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

Raportul anual al BEI pentru 2009

P7_TA(2011)0156

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la Raportul anual al Băncii Europene de Investiții pentru 2009 (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul anual al Grupului BEI pentru 2009 (Raportul privind activitatea și responsabilitatea corporativă, Raportul financiar și Raportul statistic),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2010 referitoare la Raportul anual al Băncii Europene de Investiții pentru 2008 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2009 referitoare la rapoartele anuale ale Băncii Europene de Investiții și Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru 2007 ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la UE 2020 ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru control bugetar (A7-0073/2011),

Noul statut al BEI

1. salută schimbările aduse de Tratatul de la Lisabona, care permit o mai mare flexibilitate a activităților de finanțare ale BEI, inclusiv participări la capital drept completare a activităților uzuale ale băncii, posibilitatea de a crea filiale și alte entități, de a reglementa așa-numitele activități speciale și de a furniza o gamă mai largă de servicii de asistență tehnică, precum și consolidarea Comitetului de audit;

2. reamintește modificările aduse de Tratatul de la Lisabona, clarificând obiectivele BEI privind finanțarea în țările terțe, care trebuie să sprijine principiile esențiale de interacțiune a UE cu lumea întreagă, menționate la articolul 3 alineatul (5) din TUE și care, beneficiind de garanție, trebuie să sprijine obiectivele acțiunilor externe ale UE menționate la articolul 21 din TUE;

⁽¹⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 135.

⁽²⁾ JO C 117E, 6.5.2010, p. 147.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0223.

Joi, 7 aprilie 2011

3. a luat act de solicitările unor state membre ca BEI să își asume riscuri mai mari în operațiunile sale de finanțare, dar atrage atenția că acest fapt nu ar trebui să periclitaze ratingul AAA al băncii, un factor-cheie care îi permite acesteia să acorde împrumuturi în cele mai bune condiții;
4. reamintește că obiectivul BEI constă în sprijinirea obiectivelor de politică ale UE și că banca răspunde în fața Curții de Conturi, a OLAF și a statelor membre ale UE și, în mod voluntar, în fața Parlamentului European;
5. recomandă, cu toate acestea, luarea în considerare a sugestiei de a introduce un control prudential de reglementare în ceea ce privește calitatea situației financiare a BEI, evaluarea exactă a rezultatelor sale financiare și respectarea normelor privind bunele practici profesionale;
6. propune ca acest control de reglementare să fie efectuat:
 - de către Banca Centrală Europeană în temeiul articolului 127 alineatul (6) din TFUE;
 - sau, în caz contrar și pe baza unui demers voluntar al BEI, de către Autoritatea Bancară Europeană, cu sau fără participarea uneia sau mai multora dintre autoritățile naționale de reglementare sau de către un auditor independent;
7. solicită Comisiei să transmită Parlamentului, până la 30 noiembrie 2011, o analiză juridică privind posibilele opțiuni în ceea ce privește o supraveghere prudentială a BEI;
8. propune ca Comisia, în cooperare cu BEI (având în vedere calitatea resurselor umane și a experienței acesteia din urmă în finanțarea marilor infrastructuri), să se implice într-un proces de reflecție strategică privind finanțarea investițiilor, fără a exclude niciun scenariu posibil: subvenții, eliberarea sumelor subscrise de statele membre la capitalul BEI, contribuții din partea UE la capitalul BEI, împrumuturi, instrumente inovatoare, strategii financiare adaptate unor proiecte pe termen lung care nu prezintă o rentabilitate imediată, dezvoltarea unor sisteme de garantare, crearea unei secțiuni dedicate investițiilor în cadrul bugetului UE, consorții financiare ale autorităților de la nivel european, național și local, precum și parteneriate public-private;
9. reamintește, cu toate acestea, preocuparea și avertismentele sale cu privire la faptul că gestionarea de către BEI a programelor și fondurilor europene a fost parțial exclusă de la aplicarea procedurii de descărcare de gestiune, ceea ce creează obligații specifice cu privire la coordonarea dintre Comisie și BEI și face dificilă o privire de ansamblu asupra rezultatelor obținute; își menține cererea adresată BEI de a prezenta informații detaliate cu privire la rezultate: obiectivele stabilite și îndeplinite, motivele eventualelor devieri și rezultatele evaluărilor efectuate; invită Comisia să ofere informații detaliate cu privire la procedurile de coordonare cu BEI și la eficacitatea acestora;
10. invită Comisia să obțină, din partea BEI, o declarație referitoare la activitățile cu efecte de multiplicare majore care beneficiază de o garanție de la bugetul european;
11. atrage atenția asupra faptului că garanțiile de la bugetul UE se ridicau, la sfârșitul anului 2009, la suma de 19,2 miliarde EUR pentru împrumuturile acordate de BEI; subliniază că această sumă nu este neglijabilă pentru bugetul UE și se așteaptă la o explicație detaliată cu privire la riscurile implicate; consideră că BEI ar trebui, de asemenea, să ofere explicații cu privire la utilizarea dobânzilor aferente împrumuturilor care sunt generate de acest nivel ridicat de garanții;
12. solicită explicații detaliate cu privire la taxele de administrare pe care BEI le-a încasat de la bugetul UE;

Joi, 7 aprilie 2011

13. își reia propunerea cu privire la posibilitatea ca Uniunea Europeană să devină membră a BEI;

Finanțarea acordată de BEI în UE

Criza financiară mondială și implicațiile ei pentru BEI

14. salută faptul că banca se concentrează pe cele trei domenii care au fost afectate în cea mai mare măsură de criză în Europa, și anume întreprinderile mici și mijlocii, regiunile de convergență și acțiunile privind clima;

15. recunoaște rolul esențial jucat de BEI în sprijinirea IMM-urilor, în special în perioade de criză financiară și recesiune economică, și invită BEI să faciliteze interacțiunea dintre sistemul său de împrumuturi globale și fondurile structurale;

16. subliniază importanța IMM-urilor pentru economia europeană și salută, în consecință, majorarea finanțării acordate IMM-urilor de către BEI între 2008 și 2010, totalizând 30,8 miliarde EUR, și recunoaște că această sumă depășește suma-țintă anuală de 7,5 miliarde EUR pentru perioada respectivă; salută crearea, în martie 2010, a Instrumentului european de microfinanțare Progress, care beneficiază de o finanțare de aproximativ 200 de milioane EUR din partea Comisiei și a băncii; subliniază totuși dificultățile cu care se confruntă IMM-urile atunci când încearcă să obțină credite și solicită BEI, în această privință, să sporească în continuare nivelul de transparență al împrumuturilor pe care le acordă prin intermediari financiari; în acest sens, solicită stabilirea unor condiții de finanțare clare și a unor criterii mai stricte de eficiență a împrumuturilor pentru intermediarii săi financiari; solicită ca BEI să aibă obligația de a prezenta rapoarte anuale privind împrumuturile acordate IMM-urilor, care să includă o evaluare a accesibilității și eficienței respectivelor împrumuturi, precum și a măsurilor vizând o rată de penetrare mai mare;

17. recomandă ca rolul BEI să fie mai bine direcționat, mai selectiv și eficace și orientat într-o mai mare măsură spre rezultate; consideră că, în ceea ce privește facilitățile acordate întreprinderilor mici și mijlocii, BEI ar trebui să se asocieze în special cu intermediarii financiari care dau dovadă de transparență și responsabilitate și care au legături strânse cu economia locală; consideră că, în ceea ce privește împrumuturile acordate IMM-urilor, BEI ar trebui să aplice o politică activă de informare prin intermediul site-ului său internet, mai ales cu privire la sumele plătite, la numărul de transferuri efectuate până la momentul respectiv și la regiunile și sectoarele industriale care au beneficiat de aceste fonduri; consideră că ar trebui să se ofere informații și cu privire la condițiile pe care ar trebui să le îndeplinească intermediarii financiari;

18. salută faptul că accesarea de către BEI a lichidităților BCE prin intermediul Băncii Centrale a Luxemburgului a fost aprobată cu scopul de a facilita programele de împrumut și gestionarea lichidităților de către BEI;

19. constată că obiectivul de convergență al politicii de coeziune a UE este un obiectiv-cheie pentru BEI; subliniază valoarea adăugată a acțiunilor BEI desfășurate în comun cu Comisia în domeniul asistenței tehnice (JASPERS), care oferă sprijin suplimentar și efect multiplicator intervenției prin intermediul fondurilor structurale;

20. încurajează BEI să ofere în continuare regiunilor care fac obiectul obiectivului de convergență asistența tehnică și cofinanțarea de care au nevoie pentru a fi în măsură să absoarbă o cotă mai mare din fondurile pe care le au la dispoziție, în special pentru proiectele din sectoarele prioritare, cum ar fi sectorul infrastructurii de transport, și pentru alte proiecte care favorizează creșterea economică și ocuparea forței de muncă, precum și pentru proiecte care fac parte din Strategia Europa 2020, în conformitate cu standarde înalte în domeniul social, al transparenței și al mediului;

21. invită BEI să armonizeze pe deplin operațiunile sale cu obiectivul UE de realizare a unei tranziții rapide spre o economie cu emisii scăzute de carbon și să adopte un plan vizând încetarea progresivă a finanțării de proiecte ce implică utilizarea de combustibili fosili, inclusiv a finanțării destinate centralelor electrice pe bază de cărbune, precum și depunerea de eforturi sporite în vederea intensificării transferului de tehnologii pentru utilizarea energiei regenerabile și utilizarea eficientă a energiei;

Joi, 7 aprilie 2011

22. își exprimă îngrijorarea privind lipsa persistentă de transparență în privința modului în care „împrumuturile globale” sunt alocate și monitorizate din punct de vedere al guvernării fiscale și consideră, de aceea, că este necesar să se asigure faptul că beneficiarii împrumuturilor nu fac uz de paradisuri fiscale sau alte practici de evaziune fiscală;

23. solicită asigurarea unei coerențe sporite între activitățile BEI și ale FEI, în special pentru a alinia orientarea FEI într-o mai mare măsură la obiectivele Strategiei Europa 2020 și, în acest sens, solicită optimizarea repartizării sarcinilor între entități și a utilizării bilanțurilor lor respective;

24. salută decizia Grupului BEI de a coopera mai îndeaproape cu Comisia în cadrul politicii de coeziune cu privire la cele trei inițiative comune: JESSICA, JEREMIE și JASMINE, care vizează îmbunătățirea eficienței și a eficacității politicii de coeziune, precum și consolidarea efectului multiplicator al fondurilor structurale; recunoaște că mai sus menționata cooperare s-a dovedit utilă și benefică, în special în contextul crizei economice;

Finanțarea oferită de BEI după 2013

25. consideră că a sosit momentul să se majoreze semnificativ investițiile strategice pe termen lung în Europa, acordând o atenție deosebită unor domenii-cheie, cum ar fi infrastructurile și coeziunea la nivel european; în acest sens, solicită:

- mai multă transparență față de Parlamentul European în ceea ce privește activitățile băncii;
- garantarea faptului că BEI are obligația clară de a răspunde în fața Parlamentului European;
- utilizarea instrumentelor financiare în scopuri precise;

26. încurajează BEI să își elaboreze strategia operațională pentru perioada de după 2013 în concordanță cu Strategia Europa 2020;

27. consideră că Strategia Europa 2020 propune o abordare interesantă și pozitivă a instrumentelor financiare; pentru a le consolida eficiența, solicită BEI și Comisiei să țină seama de obiectivele de a simplifica procedurile și de a maximiza factorii de multiplicare și efectul catalitic al Grupului BEI pentru a atrage investitori din sectorul public și privat;

28. invită BEI să continue să acorde inițiativelor desfășurate în comun cu Comisia un rol important în contextul colaborării sale cu Comisia, în special în privința politicii de coeziune; recunoaște rolul pe care aceste inițiative îl au în calitate de catalizatori pentru evoluțiile viitoare, printre altele în ceea ce privește pregătirea următoarelor perioade de programare post-2013;

29. încurajează BEI să instituie o clasificare a priorităților în cadrul proiectelor sale de investiții, utilizând metodologii precum analiza costuri-beneficii, pentru a obține cel mai ridicat efect multiplicator posibil asupra PIB;

30. sprijină actorii care realizează investiții de calitate, precum BEI, în special datorită experienței sale în utilizarea unor instrumente inovatoare, cum ar fi mecanismul de finanțare structurată, mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor (RSFF) și mecanismul european privind transportul nepoluant (ECTF);

31. încurajează utilizarea pe scară mai largă a combinației între fondurile UE și împrumuturile BEI drept mijloc de a crește efectul multiplicator al resurselor disponibile, cu condiția ca noile instrumente financiare să fie inteligente, integrate și flexibile;

32. consideră că experiența amplă în crearea și utilizarea de instrumente financiare în cadrul prezentei perioade de programare ar trebui să permită atât Comisiei, cât și BEI, să extindă sfera de aplicare și utilizarea actuală a acestor instrumente și să inoveze prin extinderea gamei de produse oferite;

Joi, 7 aprilie 2011

33. consideră că sunt necesare un cadru legal și obiective clare și separate pentru obligațiunile emise de BEI pentru propria finanțare, precum și pentru viitoarele „obligațiuni pentru proiecte”;

34. subliniază faptul că BEI își asigură propria finanțare prin emiterea cu succes de obligațiuni comune garantate de toate statele membre ale UE;

35. salută ideea „obligațiunilor pentru proiecte” care au ca scop creșterea ratingurilor de credit ale obligațiunilor emise de companii în cadrul Strategiei Europa 2020 și care sunt utilizate pentru a finanța infrastructurile europene în domeniul transportului, energiei și IT, precum și ecologizarea economiei; consideră că emisiunile de astfel de obligațiuni pentru proiecte ar avea un impact pozitiv asupra disponibilității capitalului pentru investiții durabile care să favorizeze creșterea economică și ocuparea forței de muncă, completând investițiile naționale și cele efectuate prin intermediul fondului de coeziune; consideră că acest instrument ar trebui să crească ratingul de credit al proiectelor selectate și să atragă finanțare privată pentru suplimentarea investițiilor naționale și a celor realizate prin intermediul fondului de coeziune;

36. solicită, așadar, Comisiei și BEI să prezinte propuneri concrete privind crearea unor „obligațiuni pentru proiecte”; subliniază că Parlamentul trebuie să fie implicat pe deplin în crearea unor astfel de instrumente și solicită să se analizeze posibilitatea utilizării bugetului UE în următorul cadru financiar multianual ca prim instrument de acoperire a riscurilor cu limitarea pierderilor, cu BEI ca finanțator subordonat;

37. consideră că este evidentă nevoia ca BEI să acorde sprijin suplimentar în următoarele domenii: IMM-uri, întreprinderi cu capitalizare medie și infrastructură, precum și alte proiecte importante care favorizează creșterea și ocuparea forței de muncă, ca parte a Strategiei Europa 2020;

38. îndeamnă BEI să facă investiții în transportul de mărfuri în cadrul sectorului feroviar european și în rețelele transeuropene de transport de mărfuri, cu accent pe porturile de la Marea Mediterană, Marea Neagră și Marea Baltică, pentru a realiza în mod definitiv legătura dintre acestea și piețele europene;

39. îndeamnă BEI să acorde un sprijin mai mare pentru realizarea rețelei TEN-T în vederea generării unui efect multiplicator pentru investiții mai numeroase, atât din partea sectorului public, cât și din partea sectorului privat; consideră că, și în acest caz, „obligațiunile pentru proiecte” pot acționa drept un instrument complementar de investiții, împreună cu bugetul fondului TEN-T; solicită ca investițiile viitoare să se concentreze pe secțiunile transfrontaliere ale rețelei TEN-T în vederea optimizării valorii adăugate europene generate;

40. îndeamnă BEI să investească în conducta de gaz Nabucco și în alte proiecte TEN-E importante care vor permite satisfacerea viitoarelor nevoi de energie ale UE, diversificând grupul de țări furnizoare pentru Europa, îmbunătățind gama de politici a UE și contribuind la respectarea angajamentelor UE în domeniul mediului;

Finanțarea acordată de BEI în afara UE

Rolul BEI în țările în curs de aderare

41. consideră că, în cadrul activităților sale din țările în curs de aderare, BEI ar trebui să acorde mai multă atenție măsurilor privind eficiența energetică, energiei regenerabile și infrastructurii de mediu, TEN și TEN-E, precum și parteneriatelor public-private, în acord cu standarde înalte în domeniul social, al transparenței și al mediului, și, în conformitate cu obiectivele UE privind clima, să acorde prioritate mijloacelor sustenabile de transport, în special transportului feroviar;

Joi, 7 aprilie 2011

42. consideră că BEI ar trebui să ofere asistență tehnică țărilor în curs de aderare, în conformitate cu dispozițiile noului articol 18 din Statutul băncii;

Rolul BEI în dezvoltare

43. salută modificările aduse prin Tratatul de la Lisabona articolului 209 TCE, coroborat cu articolul 208 TCE, care prevede că BEI contribuie, conform condițiilor prevăzute în statutul său, la punerea în aplicare a măsurilor necesare îndeplinirii obiectivelor politicii Comunității în materie de cooperare pentru dezvoltare;

44. reamintește că strategia și operațiunile de finanțare ale BEI ar trebui să contribuie la aplicarea principiilor generale care guvernează acțiunea externă a UE, astfel cum sunt prevăzute la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană, la îndeplinirea obiectivului de dezvoltare și consolidare a democrației și a statului de drept, a obiectivului de respectare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la respectarea acordurilor internaționale în domeniul mediului la care participă Uniunea Europeană sau statele membre ale acesteia; respectarea dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu trebuie asigurată de către BEI în diferitele etape relevante ale proiectelor;

45. salută concluziile Comitetului director al înțelepților (SCWP) conform cărora ar trebui analizată posibilitatea creării unei „Platforme a UE pentru cooperare externă și dezvoltare”; îndeamnă însă BEI și celelalte instituții europene să analizeze cu atenție fezabilitatea acestei abordări și implicațiile sale pe termen lung asupra eficacității întregii acțiuni externe a UE, în vederea evitării diminuării impactului politicilor și obiectivelor de dezvoltare în general prin instituirea unor instrumente fără evaluarea preliminară a obiectivelor și a priorităților pe care acestea le vor sprijini;

46. salută noua decizie propusă care ar consolida capacitatea BEI de a sprijini obiectivele de dezvoltare ale UE, de a înlocui obiectivele regionale cu obiective orizontale ambițioase și de a dezvolta orientări operaționale pentru fiecare regiune în cadrul mandatului extern; reamintește necesitatea de stabilire a unor priorități clare, printre care să se numere energia regenerabilă, infrastructura urbană, dezvoltarea municipalităților și instituțiile financiare locale;

47. recomandă adoptarea următoarelor măsuri pentru a consolida rolul BEI în dezvoltare:

- repartizarea unui număr mai mare de angajați dedicați și specializați, cu experiență în domeniul dezvoltării și al țărilor în curs de dezvoltare, precum și creșterea prezenței locale a personalului în țările terțe;
- creșterea cotei de participare a actorilor locali în cadrul proiectelor;
- alocarea de capital suplimentar proiectelor care vizează dezvoltarea;
- alocarea mai multor subvenții;
- analizarea posibilității de a grupa activitățile BEI din țările terțe în cadrul unei singure entități separate;

48. recomandă ca BEI să se axeze pe investiții în proiecte din domeniul energiilor regenerabile în țările din curs de dezvoltare, cu un accent deosebit pe Africa Subsahariană;

Cooperarea dintre BEI și instituțiile financiare internaționale, regionale și naționale

49. recunoaște că relațiile de cooperare dintre BEI și băncile multilaterale de dezvoltare, băncile regionale de dezvoltare, agențiile europene pentru dezvoltare bilaterală și instituțiile financiare publice și private din țările în curs de dezvoltare ar trebui îmbunătățite în sprijinul politicilor UE;

Joi, 7 aprilie 2011

50. consideră că este necesară o mai bună cooperare în aceleași condiții și pe bază de reciprocitate cu instituțiile financiare regionale și naționale, pentru a garanta o utilizare mai eficace a resurselor și vizarea necesităților locale specifice;

51. încurajează semnarea memorandumului de înțelegere în curs de negociere între BEI, BERD și Comisie vizând consolidarea cooperării în toate țările din afara UE în care sunt prezente toate aceste instituții, cu dublul obiectiv de a asigura coerența politicilor lor de împrumut între ele și cu obiectivele politicilor UE, cum ar fi coeziunea socială și protecția mediului;

Centrele financiare offshore

52. invită BEI să stabilească condiții de finanțare clare pentru intermediarii financiari și să raporteze cu privire la progresele înregistrate în materie de transparență și creșterea gradului de responsabilitate, în special în ceea ce privește acordarea de împrumuturi prin intermediari financiari; consideră că BEI ar trebui să actualizeze și să înăsprească politica sa cu privire la centrele financiare offshore, depășind actualul cadru stabilit de OCDE în ceea ce privește condițiile de concurență echitabile și ținând seama de toate jurisdicțiile care ar putea permite evaziuni sau fraude fiscale;

53. este de părere că nu este suficient să se ia în considerare doar lista OCDE a centrelor financiare offshore și că ar trebui să se utilizeze toate listele recunoscute la nivel internațional până când UE își va întocmi propria listă; consideră, cu toate acestea, că BEI ar trebui să realizeze propriile evaluări și monitorizări independente ale jurisdicțiilor necooperante relevante și să publice în mod periodic rezultatele sale, care ar completa analizele conținute de listele de referință internaționale și ale UE;

54. este de părere că BEI nu trebuie să participe la nicio operațiune desfășurată printr-o jurisdicție necooperantă, identificată ca atare de OCDE, de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și de alte organizații internaționale relevante, precum și de propria sa evaluare și monitorizare independentă;

55. consideră că BEI ar trebui să aplice foarte strict politica sa privind jurisdicțiile necooperante și centrele financiare offshore, astfel cum a fost actualizată și publicată, pentru a se asigura că operațiunile sale de finanțare nu contribuie în niciun fel la evaziunea fiscală și spălarea de bani;

56. solicită BEI să includă în raportul său anual către PE detalii referitoare la aplicarea politicii sale privind centrele financiare offshore, în special prin raportarea numărului de solicitări refuzate pe motive de nerespectare a cerințelor, precum și a numărului de relocări solicitate și puse în practică pentru a respecta cerințele;

57. invită BEI să îmbunătățească în continuare prezentarea proactivă și în timp util a informațiilor referitoare la proiecte, inclusiv a propriei evaluări a impactului unui proiect din punct de vedere ecologic, social și din perspectiva drepturilor omului și a dezvoltării, precum și a rapoartelor de monitorizare și a rapoartelor de evaluare ex-post;

*

* *

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Europene de Investiții, Grupului Băncii Mondiale, tuturor băncilor regionale de dezvoltare, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Joi, 7 aprilie 2011

Cazul lui Ai Weiwei în China

P7_TA(2011)0157

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la cazul lui Ai Weiwei

(2012/C 296 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare din actualul mandat parlamentar, referitoare la încălcarea drepturilor omului în China,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât valul de apeluri prin internet la o „revoluție de iasomie” în China (inspirată de situația politică din Tunisia, Egipt și Libia) a avut ca rezultat o serie de acțiuni și reprimarea pe scară largă a activiștilor pentru drepturile omului și a disidenților de către autoritățile chineze;
- B. întrucât artistul cu faimă internațională și critic al regimului, Ai Weiwei, nu a mai fost văzut de când a fost reținut pe când îndeplinea formalitățile de securitate în aeroportul din Beijing, duminică, 3 aprilie 2011;
- C. întrucât, pe lângă arestarea sa, surse au informat că atelierul său a fost percheziționat de poliție, care a confiscat mai multe obiecte;
- D. întrucât, recent, lui Ai Weiwei nu i s-a permis să călătorească la Oslo pentru a participa la ceremonia de acordare a Premiului Nobel pentru pace, a fost plasat în arest la domiciliu după inaugurarea expoziției sale cu seminte de floarea-soarelui, de la Londra, iar atelierul său din Shanghai a fost devastat;
- E. întrucât Ai Weiwei este bine-cunoscut în afara Chinei, dar nu are dreptul să-și expună lucrările în China, deși arta lui a devenit cunoscută ca urmare a participării sale la conceperea „cuibului de pasăre” de la Jocurile Olimpice;
- F. întrucât Ai Weiwei a dobândit o vizibilitate semnificativă pe plan intern și extern, după ce a publicat numele copiilor ce au căzut victimă cutremurului din Sichuan, fiind ulterior bătut de persoane necunoscute, și internat în Germania;
- G. întrucât Ai Weiwei este unul dintre semnatarii cei mai de seamă a Cartei 08, o petiție ce îndeamnă guvernul chinez să avanseze reforma politică și să protejeze drepturile omului,
1. condamnă arestarea nejustificată și inacceptabilă a disidentului și artistului recunoscut Ai Weiwei;
 2. solicită eliberarea imediată și necondiționată a lui Ai Weiwei și își exprimă solidaritatea cu acțiunile și inițiativele pașnice ale acestuia, puse în slujba reformelor democratice și a protecției drepturilor omului;
 3. subliniază faptul că poliția a refuzat să furnizeze soției lui Ai Weiwei informații cu privire la motivul reținerii sale;
 4. subliniază că reținerea artistului este ilustrativă pentru reprimarea pe scară largă din ultima vreme a activiștilor pentru drepturile omului și a disidenților din China, prin numeroase arestări, condamnări excesive la închisoare, supraveghere individuală sporită și restricții represive crescute la adresa reporterilor străini;

Joi, 7 aprilie 2011

5. invită Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/vicepreședinte al Comisiei, Catherine Ashton, să continue să ridice subiectul încălcării drepturilor omului la cel mai înalt nivel în contactele sale cu autoritățile chineze, menționând totodată condamnarea recentă a lui Liu Xianbin la 10 ani de închisoare și pe cea a lui Liu Xiaobo la 11 ani, precum și cazurile lui Liu Xia, Chen Guangcheng, Gao Zhisheng, Liu Xianbin, Hu Jia, Tang Jitian, Jiang Tianyong, Teng Biao, Liu Shihui, Tang Jingling, Li Tiantian, Ran Yunfei, Ding Mao și Chen Wei și ia act cu îngrijorare de condițiile represive la care sunt supuși partenerii și familiile acestora și îl roagă să prezinte Parlamentului European rezultatele în urma dialogului politic la nivel înalt dintre UE și China, la care VP/ÎR urmează să participe;
6. constată că situația drepturilor omului din China rămâne un subiect de preocupare serioasă; subliniază necesitatea unei evaluări cuprinzătoare a dialogului privind drepturile omului între UE și China, inclusiv a seminarului juridic UE-China privind drepturile omului, pentru a examina metodologia aplicată și rezultatele;
7. invită delegația sa pentru relațiile cu Republica Populară Chineză să ridice și să abordeze riguros problema încălcărilor drepturilor omului cu privire mai ales la cazurile menționate în prezenta rezoluție, cu ocazia viitoarei reuniuni interparlamentare;
8. invită ÎR/VP să reconceapă respectivul dialog pentru a-l face mai eficient și orientat către obținerea de rezultate, și să întreprindă toate măsurile pentru organizarea rapidă a următorului dialog privind drepturile omului, în cursul căruia să fie abordate respectivele cazuri de încălcare a drepturilor omului menționate în rezoluțiile Parlamentului European;
9. reamintește faptul că China cunoaște un regim politic de partid unic din 1949, și în contextul ultimelor evoluții politice și al situației agravante din China a drepturilor omului afirmă că partidele politice din UE ar trebui să aibă în vedere reconsiderarea relațiilor cu China;
10. consideră că dezvoltarea relațiilor UE-China trebuie combinată cu dezvoltarea unui dialog politic veritabil, fructuos și eficient și solicită ca respectarea drepturilor omului să constituie o parte integrală a noului acord-cadru care se negociază cu China în prezent;
11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru politica externă și de securitate, Președintelui în exercițiu al Consiliului Uniunii Europene, Comisiei și Președintelui, Prim-ministrului și Adunării Naționale a Poporului a Republicii Populare Chineze.

Interzicerea alegerilor pentru guvernul tibetan aflat în exil în Nepal

P7_TA(2011)0158

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la interzicerea desfășurării alegerilor pentru un guvern al Tibetului în exil în Nepal

(2012/C 296 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la Nepal ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 26 octombrie 2006 referitoare la Tibet ⁽²⁾,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) din 1966,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0245.

⁽²⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 463.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere declarația din 29 mai 2010 a Secretarului General al ONU, Ban Ki-moon, cu privire la situația politică din Nepal,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât ocuparea Tibetului de Republica Populară Chineză împiedică alegerea democratică de către poporul tibetan a reprezentanților săi pe teritoriul Tibetului;
- B. întrucât peste 82 000 de tibetani exilați în întreaga lume au fost invitați la urne la data de 20 martie 2011 pentru a-l alege pe noul Kalon Tripa (prim-ministru) al guvernului Tibetului aflat în exil;
- C. întrucât autoritățile nepaleze de la Kathmandu le-au interzis să voteze câtorva mii de tibetani din Nepal, ca urmare a presiunii din ce în ce mai mari exercitate de guvernul chinez;
- D. întrucât, încă din timpul unui scrutin anterior, desfășurat în Nepal la 3 octombrie 2010, poliția din Kathmandu a confiscat urnele de votare și a închis secțiile de votare ale comunității tibetane;
- E. întrucât, la 10 martie 2011, Dalai Lama a anunțat că va renunța în mod oficial la rolul său de lider politic în cadrul guvernului tibetan din exil, care are sediul la Dharamsala, în India, cu scopul de a consolida structura democratică a mișcării tibetane în ajunul exprimării opțiunilor electorale pentru alegerea unei noi generații de lideri politici tibetani;
- F. întrucât guvernul Nepalului susține că protestele tibetanilor încalcă politica sa privind „o singură Chină”, reiterându-și angajamentul de a nu permite desfășurarea pe teritoriul său a „activităților anti-Beijing” și impunând, astfel, o interdicție generală a activităților grupurilor de tibetani, în încercarea de a mulțumi autoritățile chineze;
- G. întrucât există numeroase relatări privind faptul că autoritățile nepaleze, în special poliția, încalcă drepturi fundamentale ale omului, cum ar fi libertatea de exprimare, de întrunire și de asociere a tibetanilor aflați în exil în Nepal; întrucât aceste drepturi sunt garantate pentru toate persoanele din Nepal de convențiile internaționale privind drepturile omului la care este parte Nepalul, inclusiv de Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;
- H. întrucât situația multor refugiați din Nepal, în special a tibetanilor, generează motive de preocupare;
- I. întrucât UE și-a reiterat angajamentul de a sprijini guvernarea democratică și participativă în cadrul relațiilor externe ale UE, prin adoptarea la 17 noiembrie 2009 a Concluziilor Consiliului privind sprijinirea democrației în relațiile externe ale UE,
- 1. subliniază dreptul de a lua parte la alegeri democratice ca drept fundamental al tuturor cetățenilor care trebuie susținut, protejat și garantat în orice stat democratic;
- 2. solicită guvernului Nepalului să sprijine drepturile democratice ale poporului tibetan, care desfășoară un proces electoral intern unic, ce există încă din 1960, organizând și luând parte la alegeri democratice;

Joi, 7 aprilie 2011

3. subliniază importanța alegerilor democratice pașnice pentru consolidarea și menținerea identității tibetane atât pe teritoriul Tibetului, cât și în afara granițelor sale;
4. îndeamnă autoritățile nepaleze să respecte drepturile tibetanilor aflați în Nepal la libertatea de exprimare, de întrunire și de asociere, astfel cum li se garantează tuturor persoanelor din Nepal de convențiile internaționale privind drepturile omului, la care Nepalul este parte;
5. invită autoritățile să nu efectueze arestări preventive și să nu impună restricții privind demonstrațiile și libertatea de exprimare, care ar reprezenta o încălcare a dreptului la exprimare și întrunire pașnică și legitimă, în timpul activităților întreprinse de comunitatea tibetană pe teritoriul său și îndeamnă guvernul Nepalului să includă aceste drepturi și să asigure libertatea religioasă în noua constituție a Nepalului, care urmează să intre în vigoare la 28 mai 2011;
6. invită autoritățile nepaleze să respecte obligațiile internaționale privind drepturile omului și propriile legi interne în relațiile sale cu comunitatea tibetană și îndeamnă guvernul să se împotrivească presiunii ferme exercitate de guvernul chinez pentru a reduce la tăcere comunitatea tibetană din Nepal, impunând restricții care nu sunt numai nejustificate, dar și ilegale, în conformitate cu dreptul intern și internațional;
7. consideră esențială continuarea aplicării depline a „convenției tacite” privind refugiații tibetani de către autoritățile nepaleze, în vederea menținerii contactului dintre UNHCR și comunitățile tibetane;
8. invită Serviciul European de Acțiune Externă, prin intermediul delegației sale la Kathmandu, să monitorizeze îndeaproape situația politică din Nepal, în special modul de tratare a refugiaților tibetani și gradul de respectare a drepturilor lor consacrate prin constituție și la nivel internațional și îndeamnă Înalțul Reprezentant al Uniunii să abordeze în discuțiile cu autoritățile nepaleze și chineze preocupările cu privire la măsurile luate de guvernul nepalez în vederea blocării alegerilor tibetane;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernului nepalez și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

Zimbabwe

P7_TA(2011)0159

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la Zimbabwe

(2012/C 296 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere numeroasele sale rezoluții anterioare referitoare la Zimbabwe, cea mai recentă fiind Rezoluția din 21 octombrie 2010 referitoare la evacuările forțate din Zimbabwe ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia 2011/101/PESC a Consiliului din 15 februarie 2011 ⁽²⁾, care reînnoiește până la 20 februarie 2012 măsurile restrictive împotriva Zimbabwe impuse prin Poziția comună 2004/161/PESC ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1226/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 ⁽⁴⁾ de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0388.

⁽²⁾ JO L 42, 16.2.2011, p. 6.

⁽³⁾ JO L 50, 20.2.2004, p. 66.

⁽⁴⁾ JO L 331, 10.12.2008, p. 11.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere declarația privind Zimbabwe făcută de Înalțul Reprezentant în numele Uniunii Europene la 15 februarie 2011,
 - având în vedere Comunicatul din 31 martie 2011 al summitului *de la Livingstone al Troicii pentru cooperare privind aspectele politice, de apărare și de securitate* din cadrul Comunității de Dezvoltare a Africii de Sud (SADC),
 - având în vedere Acordul politic global (APG) prin care s-a creat Guvernul de Unitate Națională (GUN) din Zimbabwe în februarie 2009,
 - având în vedere Carta africană a drepturilor omului și drepturilor popoarelor, pe care Zimbabwe a ratificat-o,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât, în ultimele luni, s-a înregistrat o creștere accentuată a numărului de acte de intimidare, de arestări arbitrare și de dispariții ale opoziților politici ai Zanu-PF, fiind vizați o serie de membri MDC, mai mulți deputați din MDC și membri importanți ai conducerii MDC, precum ministrul energiei, Elton Mangoma, coministrul pentru afaceri interne, Theresa Makone, și președintele demis al Parlamentului zimbabwean, Lovemore Moyo;
- B. întrucât însuși prim-ministrul zimbabwean, Morgan Tsvangirai, a confirmat că președintele Robert Mugabe și partidul Zanu-PF nu au respectat termenii APG din 2009 și intimidează prin violență membrii MDC-T și MDC-M ai GUN;
- C. întrucât, în ultimii doi ani, GUN s-a străduit să aducă stabilitate în țară, dar nu a reușit să deschidă drumul pentru o tranziție democratică prin alegeri credibile din cauza obstacolelor deliberate create de Zanu-PF; întrucât situația politică, economică și umanitară deja disperată din Zimbabwe s-a deteriorat în mod semnificativ din decembrie 2010 și până în prezent;
- D. întrucât serviciile de securitate zimbabwene au perchezitionat birourile mai multor ONG-uri (Forumul pentru drepturile omului, Coaliția pentru criza din Zimbabwe), precum și sediul MDC, au confiscat documente ale ONG-urilor și au reținut în mod arbitrar membrii ai personalului ONG-urilor sau al partidului MDC pentru interogări, ca apoi să îi elibereze fără a-i pune sub acuzare;
- E. întrucât Jenni Williams și Magodonga Mahlangu, doi lideri ai organizației societății civile *Women of Zimbabwe Arise* (WOZA), Abel Chikomo, director al Forumului pentru drepturile omului din Zimbabwe, precum și alți apărători ai drepturilor omului au fost victimele unor hărțuiri sistematice de către forțele de poliție;
- F. întrucât, la 19 februarie 2011, 46 de activiști ai societății civile au fost arestați de serviciile de securitate, fiind acuzați de trădare pentru organizarea vizionării publice a unei înregistrări video a recentelor revolte populare din Africa de Nord și Orientul Mijlociu; întrucât, pe perioada arestului, unii dintre aceștia au fost bătuiți, torturați și deținuți în izolare;
- G. întrucât dreptul MDC de a organiza manifestații politice a fost limitat de serviciile de securitate zimbabwene, în timp ce Zanu-PF se bucură în continuare de acest drept, ceea ce contravine direct Constituției Republicii Zimbabwe;
- H. întrucât Zanu-PF este implicat în prezent într-o campanie violentă de forțare a cetățenilor zimbabweni să semneze o petiție prin care să solicite anularea măsurilor restrictive internaționale îndreptate împotriva principalilor membri ai clanului Mugabe; întrucât constată că persoanele care au refuzat să semneze petiția au fost bătute cu brutalitate sau arestate;

Joi, 7 aprilie 2011

- I. întrucât măsurile restrictive impuse de UE sunt îndreptate în mod special împotriva a 163 de membri-cheie ai regimului exploatator al lui Robert Mugabe și a celor care au contribuit la menținerea sa și nu au nicio consecință asupra poporului zimbabwean, în sens mai larg, sau asupra economiei zimbabweene;
 - J. întrucât UE, SUA, Australia și Canada continuă să își exprime îngrijorarea în privința situației drepturilor omului în minele de diamante din Chiadzwa (Marange), în principal în ceea ce privește încălcările drepturilor omului de către serviciile de securitate zimbabweene, fiind, prin urmare, reticente în a acorda certificarea pentru Procesul de la Kimberley diamantelor provenite din minele din Chiadzwa;
 - K. întrucât Zimbabwe este în continuare o țară săracă după anii de proastă gestionare economică de către regimul Mugabe și continuă să primească importante ajutoare umanitare și de altă natură, atât din partea UE și a Regatului Unit, a Țărilor de Jos, a Germaniei, Franței și Danemarcei, precum și din partea Statelor Unite ale Americii, a Australiei și a Norvegiei, ajutoare care sunt destinate satisfacerii nevoilor de bază ale unei mari părți a populației zimbabweene;
 - L. întrucât prim-ministrul zimbabwean a îndemnat UE să nu accepte mandatul lui Margaret Muchada, ambasadoarea-desemnată a Zimbabwe la UE, pentru că numirea sa unilaterală de către președintele Mugabe încalcă Constituția zimbabweană și termenii APG,
1. solicită o încetare imediată a oricăror hărțuiri, arestări și violențe motivate politic din partea serviciilor de securitate și a milițiilor zimbabweene, care sunt fie controlate direct de Mubage și de partidul Zanu-PF, fie loiale acestora; subliniază faptul că persoanele responsabile pentru astfel de abuzuri și încălcări trebuie să fie trase la răspundere;
 2. insistă ca poporului zimbabwean să i se acorde dreptul la liberă exprimare și adunare, ca toate actele de intimidare a oamenilor politici și a activiștilor societății civile (în special apărătorii drepturilor omului) să înceteze și ca orice reprezentant ales, indiferent de convingerile sale politice, precum și ONG-urile, activiștii politici, presa și cetățenii obișnuiți să fie liberi să își exprime opiniile fără teama de a cădea victime ale persecuției violente, detenției arbitrară sau torturii;
 3. solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor celor care au fost arestați în mod arbitrar, în special a membrilor și partizanilor MDC; condamnă toate condițiile de arestare și de detenție care contravin convențiilor internaționale privind drepturile omului;
 4. îndeamnă Consiliul, Comisia și statele membre să depună eforturi, împreună cu UA și cu SADC, în special cu Africa de Sud, pentru a se asigura că nu vor avea loc acte de intimidare și violență în legătură cu viitoarele alegeri din Zimbabwe; cu toate acestea, consideră că alegerile anticipate nu vor rezolva problemele politice și de reformă economică actuale; consideră că orice alegeri trebuie să se bazeze pe normele internaționale, inclusiv respectarea drepturilor omului, libertatea de exprimare și de circulație, și că trebuie să se pună imediat capăt actelor de hărțuire și detenției motivate politic;
 5. salută Comunicatul Troicii SADC din 31 martie 2011 de la Livingstone și îndeamnă SADC să preia inițiativa în a se asigura că recomandările din comunicat sunt aplicate pe deplin de toate părțile din Zimbabwe în vederea organizării de alegeri libere și corecte în această țară;
 6. invită toate partidele politice din Zimbabwe să ajungă la un acord privind o foaie de parcurs pentru organizarea unor alegeri libere, corecte și monitorizate internațional în Zimbabwe;
 7. îndeamnă toate partidele politice din Zimbabwe să se implice din nou în procesul actual de reformă constituțională pentru a elabora, înainte de următoarele alegeri, o nouă constituție care să fie acceptată de poporul zimbabwean;

Joi, 7 aprilie 2011

8. salută reînnoirea recentă (în februarie 2011) a listei UE a persoanelor și entităților cu legături cu regimul Mugabe care fac obiectul unor interdicții; subliniază că aceste măsuri restrictive vizează doar cleptocrația zimbabweană și nu vor avea niciun impact asupra populației din această țară;
 9. îndeamnă UE să își mențină măsurile restrictive împotriva persoanelor și entităților care au legături cu regimul Mugabe până în momentul în care vor exista dovezi reale de schimbare în bine a situației din Zimbabwe; invită Consiliul, Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a explica această realitate din Zimbabwe și să fie mai activi pe plan internațional pentru a câștiga sprijinul necesar pentru o schimbare rapidă către o democrație reală și progrese economice în această țară;
 10. invită UE să refuze să accepte orice ambasador zimbabwean la UE care nu este numit în urma unui proces constituțional corect și în conformitate cu termenii APG;
 11. insistă ca autoritățile zimbabwene să respecte obligațiile Procesului de la Kimberley, să demilitarizeze complet minele de diamant de la Marange și să introducă transparența în procesele de producție a diamanțelor;
 12. felicită UE și acele state membre și țări care continuă să acorde fonduri pentru a sprijini direct poporul zimbabwean; subliniază necesitatea de a se garanta că acest sprijin va fi în continuare direcționat prin ONG-uri *bona fide*, că este bine direcționat și că se asigură o contabilizare adecvată a acestuia, evitându-se agențiile guvernamentale;
 13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vice-președintelui Comisiei/ Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernelor statelor membre ale G8, guvernelor și parlamentelor Republicii Zimbabwe și Republicii Africa de Sud, Secretarului General al Commonwealth-ului, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, președinților Comisiei și Consiliului Executiv al Uniunii Africane, Parlamentului Panafrican, Secretarului General al SADC, guvernelor statelor membre ale SADC și Forumului Parlamentar al SADC.
-

Marți, 5 aprilie 2011

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Polonia - Podkarpacie - fabricarea de mașini

P7_TA(2011)0120

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/013 PL/Podkarpacie – mașini, Polonia) (COM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))

(2012/C 296 E/23)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0062 – C7-0056/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0059/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare a FEG al fost extins temporar pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 5 aprilie 2011

- D. întrucât Polonia a solicitat asistență pentru 594 de cazuri de concedieri (din care 200 de persoane sunt vizate de măsurile de asistență) din 3 întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul diviziunii 28 a NACE Rev. 2 (producția de mașini și echipamente) în regiunea NUTS II Podkarpackie din Polonia;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie, ca urmare a cererii Parlamentului de a accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați; cu toate acestea, solicită evaluarea integrării pe termen lung a acestor lucrători pe piața muncii ca rezultat direct al măsurilor finanțate prin FEG;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politici;
 6. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 7. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.
-

Marți, 5 aprilie 2011

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/013 PL/Podkarpacie – producția de mașini)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/249/UE.)

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Republica Cehă - UNILEVER

P7_TA(2011)0124

Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/010 CZ/Unilever din Republica Cehă) (COM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))

(2012/C 296 E/24)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0061 – C7-0055/2011),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
- având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0060/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins temporar pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 5 aprilie 2011

- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Republica Cehă a solicitat asistență pentru 634 de cazuri de concedieri (toate fiind vizate de măsurile de asistență) din întreprinderea Unilever ČR, spol.sr.o care își desfășoară activitatea în sectorul comerțului cu amănuntul în regiunea NUTS II Střední Čechy;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie, ca urmare a cererii Parlamentului de a accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați; cu toate acestea, solicită evaluarea integrării pe termen lung a acestor lucrători pe piața muncii ca rezultat direct al măsurilor finanțate prin FEG;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. regretă faptul că, în forma sa actuală, Regulamentul FEG nu impune efectuarea unei anchete privind situația financiară și eventuale cazuri de evaziune fiscală sau de ajutor de stat la întreprinderile multi-naționale a căror restructurare justifică o intervenție din partea FEG; consideră că această chestiune ar trebui abordată în cadrul apropiatei revizuii a Regulamentului FEG, fără a periclita accesul lucrătorilor concediați la FEG;
 5. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 6. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politici;
 7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 5 aprilie 2011

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/010 CZ/Unilever din Republica Cehă)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/233/UE.)

Produse și tehnologii cu dublă utilizare ***I

P7_TA(2011)0125

Amendamentele Parlamentului European adoptate la 5 aprilie 2011 la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1334/2000 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2012/C 296 E/25)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată după cum urmează: ⁽¹⁾

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

Propunere de regulament – act de modificare Titlu

Regulament al Consiliului de modificare **a Regulamentului (CE) nr. 1334/2000** de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare

Regulament **al Parlamentului European și al Consiliului** de modificare **a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 al Consiliului** de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, **transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului** de produse și tehnologii cu dublă utilizare (**reformare**)

Amendamentul 2

Propunere de regulament – act de modificare Considerentul 1

(1) Regulamentul (CE) nr. 1334/2000 al Consiliului din 22 iunie 2000 **de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare** prevede ca produsele cu dublă utilizare (inclusiv programele informatice și tehnologiile) să fie supuse unui control eficace atunci când sunt exportate din **Comunitate**.

(1) Regulamentul (CE) nr. 1334/2000 al Consiliului din 22 iunie 2000, **astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare ⁽¹⁾**, prevede ca produsele cu dublă utilizare (inclusiv programele informatice și tehnologiile) să fie supuse unui control eficace atunci când sunt exportate din **Uniune, când tranzitează teritoriul Uniunii sau când sunt livrate într-o țară terță, ca rezultat al serviciilor de intermediere prestate de un intermediar rezident sau stabilit în Uniune.**

⁽¹⁾ JO L 134, 29.5.2009, p. 1.

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0028/2011).

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 3**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 2**

(2) Este de dorit să se realizeze o aplicare uniformă și coerentă a controalelor pe întreg teritoriul **Comunității**, pentru a evita concurența neloială între exportatorii **comunitari** și a asigura eficiența controalelor de securitate în **Comunitate**.

(2) Este de dorit să se realizeze o aplicare uniformă și coerentă a controalelor pe întreg teritoriul **Uniunii**, pentru a evita concurența neloială între exportatorii **din Uniune, pentru a armoniza domeniul de aplicare al autorizațiilor generale de export și condițiile de utilizare a acestora și pentru** a asigura eficiența controalelor de securitate în **Uniune**.

Amendamentul 4**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 3**

(3) În comunicarea sa din 18 decembrie 2006, Comisia a propus crearea unor noi autorizații generale **comunitare** de export, în vederea simplificării sistemului juridic actual, a consolidării competitivității industriei și a stabilirii unor condiții de concurență echitabile pentru toți exportatorii **comunitari**, atunci când aceștia exportă anumite produse către anumite **destinații**.

(3) În comunicarea sa din 18 decembrie 2006, Comisia a propus crearea unor noi autorizații generale de export **la nivelul Uniunii**, în vederea simplificării sistemului juridic actual, a consolidării competitivității industriei și a stabilirii unor condiții de concurență echitabile pentru toți exportatorii **din Uniune**, atunci când aceștia exportă anumite produse către anumite **țări de destinație**.

Amendamentul 5**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 3a (nou)**

(3a) *La 5 mai 2009, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 428/2009. Astfel, Regulamentul (CE) nr. 1334/2000 a fost abrogat din data de 27 august 2009. Dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE) nr. 1334/2000 se aplică în continuare numai cererilor de autorizație pentru export depuse înainte de 27 august 2009.*

Amendamentul 6**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 4**

(4) Pentru a crea noi autorizații generale **comunitare** de export pentru anumite produse cu dublă utilizare **nesensibile** destinate anumitor țări **nesensibile**, dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE) nr. **1334/2000** trebuie să fie modificate prin adăugarea de noi anexe.

(4) Pentru a crea noi autorizații generale de export **la nivelul Uniunii** pentru anumite produse cu dublă utilizare **specifice** destinate anumitor țări **specifice**, dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE) nr. **428/2009** trebuie să fie modificate prin adăugarea de noi anexe.

Amendamentul 7**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 5**

(5) Ar trebui să li se acorde autorităților competente ale statului membru în care exportatorul este stabilit posibilitatea de a nu permite utilizarea autorizațiilor generale **comunitare** de export prevăzute în prezentul regulament, în cazul în care exportatorul a fost sancționat pentru o infracțiune legată de exporturi pasibilă de retragerea dreptului de a utiliza aceste autorizații.

(5) Ar trebui să li se acorde autorităților competente ale statului membru în care exportatorul este stabilit posibilitatea de a nu permite utilizarea autorizațiilor generale de export **la nivelul Uniunii** prevăzute în prezentul regulament, în cazul în care exportatorul a fost sancționat pentru o infracțiune legată de exporturi pasibilă de retragerea dreptului de a utiliza aceste autorizații.

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 9**Propunere de regulament – act de modificare
Considerentul 6**

(6) Prin urmare, **Regulamentul (CE) nr. 1334/2000** ar trebui modificat în consecință.

(6) Prin urmare, **Regulamentul (CE) nr. 428/2009** ar trebui modificat în consecință.

Amendamentul 10**Propunere de regulament – act de modificare**

Articolul 1 – punctul 2a (nou)
Regulamentul (CE) nr. 428/2009
Articolul 13 – alineatul 6

2a. La articolul 13, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Toate notificările solicitate în temeiul prezentului articol sunt efectuate prin mijloace electronice securizate, inclusiv un sistem securizat [...] instituit în conformitate cu articolul 19 alineatul (4).”

Amendamentul 11**Propunere de regulament – act de modificare**

Articolul 1 – punctul 2b (nou)
Regulamentul (CE) nr. 428/2009
Articolul 19 – alineatul 4

2b. La articolul 19, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Un sistem securizat și criptat pentru schimbul de informații între statele membre și, după caz, cu Comisia este instituit de către Comisie, în consultare cu Grupul de coordonare pentru produse cu dublă utilizare instituit în temeiul articolului 23. Parlamentul European este informat cu privire la bugetul, dezvoltarea, instituirea provizorie și finală și funcționarea sistemului, precum și la costurile aferente rețelei.”

Amendamentul 12**Propunere de regulament – act de modificare**

Articolul 1 – punctul 2c (nou)
Regulamentul (CE) nr. 428/2009
Articolul 23 – alineatul (2a) (nou)

2c. La articolul 23 se adaugă un nou alineat după alineatul (2):

„(2a) Președintele Grupului de coordonare pentru produse cu dublă utilizare înaintează Parlamentului European un raport anual referitor la activitățile, chestiunile analizate și consultările sale, precum și o listă a exportatorilor, intermediarilor și actorilor interesați care au fost consultați.”

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 13**Propunere de regulament – act de modificare****Articolul 1 – punctul 2d (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Articolul 25

2d. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:**„Articolul 25****Evaluare și raportare**

(1) Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv măsurile menționate la articolul 24. Comisia înaintează informațiile celorlalte state membre.

(2) Din trei în trei ani, Comisia examinează punerea în aplicare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cuprinzător de punere în aplicare și de evaluare a impactului cu privire la aplicarea acestuia, care poate conține propuneri în vederea modificării acestuia. Statele membre pun la dispoziția Comisiei toate informațiile necesare pentru întocmirea raportului.

(3) Secțiuni speciale ale raportului abordează următoarele aspecte:

(a) Grupul de coordonare pentru produse cu dublă utilizare și acoperă activitățile, chestiunile analizate și consultările sale, precum și o listă a exportatorilor, intermediarilor și actorilor interesați care au fost consultați;

(b) punerea în aplicare a articolului 19 alineatul (4) și conține un raport cu privire la stadiul la care s-a ajuns în ceea ce privește instituirea sistemului securizat și criptat pentru schimbul de informații între statele membre și Comisie;

(c) punerea în aplicare a articolului 15 alineatul (1), care prevede actualizarea anexei I în conformitate cu obligațiile și angajamentele relevante și cu modificările acestora, pe care statele membre le-au acceptat în calitate de membre ale regimurilor internaționale de neproliferare și de control al exporturilor sau prin ratificarea tratatelor internaționale în materie, inclusiv Grupul Australia, Regimul de control al tehnologiei rachetelor (MTCR), Grupul furnizorilor nucleari (NSG), Acordul de la Wassenaar și Convenția privind armele chimice (CWC);

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

- (d) punerea în aplicare a articolului 15 alineatul (2), care prevede actualizarea anexei IV, care reia parțial anexa I, ținându-se cont de articolul 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, adică de interesele statelor membre în materie de ordine publică și de securitate publică.

O altă secțiune specială a raportului oferă dovezi cuprinzătoare cu privire la sancțiuni, inclusiv la sancțiuni penale, pentru încălcări grave ale dispozițiilor prezentului regulament, precum exporturi intenționate destinate utilizării în cadrul unui program de dezvoltare sau fabricare a armelor chimice, biologice sau nucleare sau a rachetelor, care pot fi livrate fără autorizația impusă de prezentul regulament sau falsificarea ori omiterea unor informații în vederea obținerii unei autorizații care altfel ar fi fost refuzată.

- (4) Parlamentul European sau Consiliul pot invita Comisia la o reuniune ad hoc a comisiei responsabile a Parlamentului sau a Consiliului, pentru a prezenta și a explica orice aspect referitor la punerea în aplicare a prezentului regulament.”

Amendamentul 14

Propunere de regulament – act de modificare

Articolul 1 – punctul 2e (nou)

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Articolul 25a (nou)

2e. Se introduce următorul articol:

„Articolul 25a

Cooperare internațională

Fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la acordurile sau protocoalele de asistență administrativă reciprocă în domeniul vamal încheiate între Uniunea Europeană și țări terțe, Comisia poate negocia cu țări terțe acorduri care să prevadă recunoașterea reciprocă a controalelor la export ale produselor cu dublă utilizare care fac obiectul prezentului regulament, în special pentru a elimina cerințele de autorizare pentru reexporturi pe teritoriul Uniunii Europene. Aceste negocieri au loc în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 207 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu dispozițiile corespunzătoare din Tratatul de înstituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, după caz.

Atunci când este cazul și când este vorba despre proiecte finanțate de Uniunea Europeană, Comisia poate formula propuneri, în conformitate cu cadrele legislative relevante ale Uniunii Europene sau în cadrul acordurilor cu

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

țări terțe, astfel încât să poată fi înființată o comisie ad-hoc cu participarea tuturor autorităților competente din statele membre, iar această comisie să aibă competența de a decide cu privire la acordarea autorizațiilor de export necesare pentru asigurarea bunei funcționări a proiectelor care implică produse sau tehnologii cu dublă utilizare.”

Amendamentul 15**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIb – Partea 3 – punctul 5

5. În sensul prezentei autorizații, o „expediere cu valoare redusă” înseamnă produsele care constituie **o comandă** de export **unică** și care sunt trimise de către un exportator unui destinatar desemnat, într-unul sau mai multe loturi a căror valoare cumulată nu depășește **5 000 EUR**. În acest context, „valoare” înseamnă prețul facturat destinatarului; dacă nu există un destinatar sau un preț determinabil, aceasta este valoarea statistică.

5. În sensul prezentei autorizații, o „expediere cu valoare redusă” înseamnă produsele care constituie **un contract de export unic** și care sunt trimise de către un exportator unui destinatar desemnat, într-unul sau mai multe loturi a căror valoare cumulată nu depășește **3 000 EUR**. ***Dacă o tranzacție sau operațiune se dovedește a fi parte dintr-o operațiune economică integrală, valoarea întregii operațiuni este luată în considerare la calcularea valorii prezentei autorizații.*** În acest context, „valoare” înseamnă prețul facturat destinatarului; dacă nu există un destinatar sau un preț determinabil, aceasta este valoarea statistică. ***Pentru calcularea valorii statistice se aplică articolele 28 - 36 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92. În cazul în care valoarea nu poate fi stabilită, nu se emite autorizația.***

Costurile suplimentare, precum costurile pentru ambalare și transport, pot fi excluse din calcularea valorii doar în cazul în care acestea:

- (a) sunt menționate separat pe factură; și***
- (b) nu conțin factori suplimentari care influențează valoarea bunului.***

Amendamentul 16**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIb – Partea 3 – punctul 5a (nou)

5a. Valoarea în euro stabilită la articolul 5 se revizuieste anual începând cu 31 octombrie 2012, în funcție de modificările indicelui armonizat al prețurilor de consum care include toate statele membre, publicat de Comisia Europeană (Eurostat). Valoarea se adaptează automat, crescând valoarea de bază în euro cu modificarea procentuală a indicelui în cauză pe o perioadă între 31 decembrie 2010 și data revizuirii.

Comisia informează anual Parlamentul European și Consiliul cu privire la revizuirea și valoarea adaptată menționată la alineatul (1).

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 17

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIc – Partea 1 – Produse

1-1) Este vorba despre o autorizație generală de export stabilită în conformitate cu **articolul 6 alineatul (1)**, care reglementează următoarele produse:

Toate produsele cu dublă utilizare menționate în rubricile anexei I, cu excepția celor enumerate la punctul 1-2 de mai jos:

(a) în cazul în care produsele au fost **importate** pe teritoriul **Comunității Europene** în scopul întreținerii **sau** al reparării și sunt exportate către țara de expediere fără nicio modificare a caracteristicilor lor inițiale sau,

(b) în cazul în care produsele sunt exportate către țara de expediere în schimbul unor produse de aceeași calitate și în același număr care au fost reimportate pe teritoriul **Comunității Europene** pentru o reparație sau o înlocuire **sub garanție**.

1-1) Este vorba despre o autorizație generală de export stabilită în conformitate cu **articolul 9 alineatul (1)**, care reglementează următoarele produse:

Toate produsele cu dublă utilizare menționate în rubricile anexei I, cu excepția celor enumerate la punctul 1-2 de mai jos:

(a) în cazul în care produsele au fost **reimportate** pe teritoriul **vamal al Uniunii** în scopul întreținerii, al reparării **sau al înlocuirii** și sunt exportate **sau reexportate** către țara de expediere fără nicio modificare a caracteristicilor lor inițiale **în termen de cinci ani de la data la care a fost acordată autorizația inițială de export** sau,

(b) în cazul în care produsele sunt exportate către țara de expediere în schimbul unor produse de aceeași calitate și în același număr care au fost reimportate pe teritoriul **vamal al Uniunii** pentru **întreținere**, reparație sau înlocuire **în termen de cinci ani de la data la care a fost acordată autorizația inițială de export**.

Amendamentul 18

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIc – Partea 2 – Țări de destinație

Algeria, Andorra, Antigua și Barbuda, Argentina, Aruba, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Botswana, Brazilia, Insulele Virgine Britanice, Brunei, Camerun, Capul Verde, Chile, China, Comore, Costa Rica, Djibouti, Dominica, Republica Dominicană, Ecuador, Egipt, El Salvador, Guineea Ecuatorială, Insulele Falkland, Insulele Feroe, Fiji, Guyana Franceză, teritoriile franceze de peste mări, Gabon, Gambia, Gibraltar, Groenlanda, Grenada, Guadelupa, Guam, Guatemala, Ghana, Guineea-Bissau, Guyana, Honduras, Regiunea Administrativă Specială Hong Kong, Islanda, India, Indonezia, Israel, Iordania, Kuweit, Lesotho, Liechtenstein, Macao, Madagascar, Malawi, Malaezia, Maldive, Mali, Martinica, Mauritius, Mexic, Monaco, Montserrat, Maroc, Namibia, Antilele Olandeze, Noua Caledonie, Nicaragua, Niger, Nigeria, Oman, Panama, Papua-Noua Guinee, Peru, Filipine, Puerto Rico, Qatar, Rusia, Samoa, San Marino, São Tomé și Príncipe, Arabia Saudită, Senegal, Seychelles, Singapore, Insulele Solomon, Africa de Sud, Coreea de Sud, Sri Lanka, Sfânta Elena, Saint Kitts și Nevis, Saint Vincent, Suriname, Swaziland, Taiwan, Thailanda, Togo, Trinidad-Tobago, Tunisia, Turcia, Insulele Turks și Caicos, Emiratele Arabe Unite, Uruguay, Insulele Virgine Americane, Vanuatu, Venezuela.

Africa de Sud, Albania, Argentina, Bosnia și Herțegovina, Brazilia, Chile, China (inclusiv Hong Kong și Macao), Coreea de Sud, Croația, Emiratele Arabe Unite, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, India, Islanda, Israel, Kazahstan, Maroc, Mexic, Muntenegru, Rusia, Serbia, Singapore, teritoriile franceze de peste mări, Tunisia, Turcia, Ucraina.

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 19**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIc – Partea 3 – punctul 1

1. Prezenta autorizație **generală** nu poate fi utilizată decât atunci când exportul inițial a avut loc în temeiul unei autorizații generale **comunitare** de export sau când a fost acordată o autorizație de export inițială de către autoritățile competente ale statului membru în care exportatorul inițial este stabilit, pentru exportul produselor care au fost ulterior reimportate pe teritoriul vamal al **Comunității** în scopul reparării sau al înlocuirii **sub garanție, astfel cum este indicat mai jos**.

1. Prezenta autorizație nu poate fi utilizată decât atunci când exportul inițial a avut loc în temeiul unei autorizații generale de export **la nivelul Uniunii** sau când a fost acordată o autorizație de export inițială de către autoritățile competente ale statului membru în care exportatorul inițial este stabilit, pentru exportul produselor care au fost ulterior reimportate pe teritoriul vamal al **Uniunii** în scopul **întreținerii, al** reparării sau al înlocuirii. **Prezenta autorizație generală de export este valabilă numai pentru exporturile către utilizatorul final.**

Amendamentul 20**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIc – Partea 3 – punctul 2 – subpunctul 4

4. **pentru o operațiune în mare parte similară, în cazul în care** autorizația inițială a fost revocată.

4. **atunci când** autorizația inițială a fost **anulată, suspendată, modificată sau** revocată.

Amendamentul 21**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIc – Partea 3 – punctul 2 – subpunctul 4a (nou)

4a. atunci când utilizarea finală a produselor în chestiune este diferită de cea specificată în autorizația de export inițială.

Amendamentul 22**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIc – Partea 3 – punctul 3 – subpunctul 2

2. să furnizeze funcționarilor vamali, la cererea acestora, documentele justificative privind data de import a bunurilor în **Comunitatea Europeană**, orice reparație a bunurilor efectuată în **Comunitatea Europeană** și faptul că produsele sunt returnate **persoanei** care le-a trimis și către țara din care au fost importate în **Comunitatea Europeană**.

2. să furnizeze funcționarilor vamali, la cererea acestora, documentele justificative privind data de import a bunurilor în **Uniune**, orice reparație a bunurilor efectuată în **Uniune** și faptul că produsele sunt returnate **utilizatorului final** care le-a trimis și către țara din care au fost importate în **Uniune**.

Amendamentul 48**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIc – Partea 3 – punctul 4

(4) Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a **autorizației** în cel mult 30 de zile de la data primului export.

(4) Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a **acestei autorizații** în cel mult 30 de zile de la data primului export **sau**,

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

în mod alternativ și în conformitate cu o cerință a autorității statului membru în care exportatorul își are sediul, anterior primei utilizări a acestei autorizații generale de export. Statele membre informează Comisia cu privire la mecanismul de notificare ales pentru această autorizație generală de export. Comisia publică informațiile primite în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.

Cerințele de raportare aferente utilizării acestei autorizații, precum și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le poate solicita despre produsele exportate în temeiul acestei autorizații, sunt definite de statele membre.

Un stat membru poate solicita exportatorului stabilit în respectivul stat membru să se înregistreze înainte de prima utilizare a acestei autorizații. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de înregistrare.

Dacă este cazul, cerințele stabilite la doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care prevăd astfel de autorizații.

Amendamentul 24

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 2 – Țări de destinație

Argentina, **Bahrain**, **Bolivia**, Brazilia, **Brunei**, Chile, China, **Ecuador**, **Egipt**, **Regiunea Administrativă Specială Hong Kong**, Islanda, **Iordania**, **Kuweit**, **Malaezia**, **Mauritius**, Mexic, Maroc, **Oman**, **Filipine**, **Qatar**, Rusia, **Arabia Saudită**, Singapore, **Africa de Sud**, **Coreea de Sud**, Tunisia, Turcia, Ucraina

Africa de Sud, **Albania**, Argentina, **Bosnia și Herțegovina**, Brazilia, Chile, China (**inclusiv Hong Kong și Macao**), **Coreea de Sud**, **Croația**, **Emiratele Arabe Unite**, **Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei**, **India**, Islanda, **Israel**, **Kazahstan**, Maroc, Mexic, **Muntenegru**, Rusia, **Serbia**, Singapore, **teritoriile franceze de peste mări**, Tunisia, Turcia, Ucraina,

Amendamentul 26

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 4a (nou)

4a. în cazul în care returnarea acestora în starea inițială, fără înlăturarea, copierea sau difuzarea niciunei părți componente sau program informatic, nu poate fi garantată de exportator, sau în cazul în care un transfer de tehnologie este legat de o prezentare;

Amendamentul 27

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 4b (nou)

4b. în cazul în care produsele în cauză urmează a fi exportate în scopul unei prezentări sau demonstrații private (de exemplu, un salon de prezentare intern);

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 28**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 4c (nou)

4c. în cazul în care produsele în cauză urmează să fie integrate într-un proces de producție;

Amendamentul 29**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 4d (nou)

4d. în cazul în care produsele în cauză urmează a fi utilizate în scopul prevăzut, cu excepția cazului în care utilizarea lor se reduce la minimumul necesar pentru efectuarea unei demonstrații eficace și în cazul în care rezultatele testelor specifice nu sunt puse la dispoziția unor părți terțe;

Amendamentul 30**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 4e (nou)

4e. în cazul în care exportul constituie rezultatul unei tranzacții comerciale referitoare, în special, la vânzarea, închirierea sau leasingul produselor în cauză;

Amendamentul 31**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 4f (nou)

4f. în cazul în care produsele în cauză urmează să fie depozitate în cadrul unei expoziții sau târg numai în scopul vânzării, închirierii sau leasingului, fără a face obiectul unei prezentări sau demonstrații;

Amendamentul 32**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 4g (nou)

4g. în cazul în care exportatorul recurge la orice aranjament care l-ar împiedica să mențină controlul asupra produselor în cauză pe durata întregii perioade a exportului temporar.

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 25**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 1a (nou)

1a. Prezenta autorizație generală autorizează exportul produselor enumerate în partea I, cu condiția ca exportul să aibă un caracter temporar și să fie destinat expozițiilor sau târgurilor și ca produsele să fie reimportate în decursul unei perioade de 120 de zile după exportul inițial, în mod integral și fără modificări, pe teritoriul vamal al Uniunii.

Amendamentul 49**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 3

(3) Orice exportator care utilizează prezenta autorizație generală trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a prezentei autorizații în cel mult 30 de zile de la data primului export.

(3) Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a **acestei autorizații** în cel mult 30 de zile de la data primului export **sau, în mod alternativ și în conformitate cu o cerință a autorității statului membru în care exportatorul își are sediul, anterior primei utilizări a acestei autorizații generale de export. Statele membre informează Comisia cu privire la mecanismul de notificare ales pentru această autorizație generală de export. Comisia publică informațiile primite în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.**

Cerințele de raportare aferente utilizării acestei autorizații, precum și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le poate solicita despre produsele exportate în temeiul acestei autorizații, sunt definite de statele membre.

Un stat membru poate solicita exportatorului stabilit în respectivul stat membru să se înregistreze înainte de prima utilizare a acestei autorizații. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de înregistrare.

Dacă este cazul, cerințele stabilite la doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care prevăd astfel de autorizații.

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 34**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IId – Partea 3 – punctul 4

4. În sensul prezentei autorizații, „expoziție” înseamnă **orice expoziții, târguri sau manifestări publice similare, cu caracter comercial sau industrial, altele decât cele organizate în interes privat în magazine sau localuri comerciale care au ca obiect vânzarea produselor străine, pe durata cărora produsele rămân sub control vamal.**

4. În sensul prezentei autorizații, „expoziție **sau târg**” înseamnă **evenimente comerciale cu o anumită durată în cadrul cărora mai mulți expozanți își prezintă mărfurile vizitatorilor comerciali sau publicului larg.**

Amendamentul 35**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIe

ANEXA IIe**eliminat****AUTORIZAȚIE GENERALĂ COMUNITARĂ DE EXPORT
NR. EU005****Calculatoare și echipamente aferente****Autoritatea emitentă: Comunitatea Europeană****Partea 1**

Prezenta autorizație de export este stabilită în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și reglementează următoarele produse din anexa I:

1. Calculatoarele digitale menționate la rubrica 4A003.a. sau 4A003.b, în cazul în care aceste calculatoare au o „performanță de vârf ajustabilă” (APP = Adjusted Peak Performance) care nu depășește 0,8 TeraFLOPS ponderate (WT) (FLOPS = Floating Point Operations Per Second – operații cu virgulă mobilă pe secundă).
2. Ansamblurile electronice menționate la rubrica 4A003.c, special concepute sau modificate pentru a fi capabile să sporească performanțele prin agregarea procesoarelor, astfel încât „performanța de vârf ajustabilă” (APP) a agregării să nu depășească 0,8 TeraFLOPS ponderate (WT).
3. Piese de schimb, inclusiv microprocesoarele pentru echipamentele sus-menționate, atunci când acestea sunt menționate exclusiv la rubricile 4A003.a, 4A003.b. sau 4A003.c. și nu sporesc performanțele echipamentelor dincolo de o „performanță de vârf ajustabilă” (APP) mai mare de 0,8 TeraFLOPS ponderate (WT).
4. Produsele descrise la rubricile 3A001.a.5, 4A003.e și 4A003.g.

Partea 2 – Țări de destinație

Prezenta autorizație de export este valabilă pe întreg teritoriul Comunității pentru exporturile către următoarele destinații:

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Algeria, Andorra, Antigua și Barbuda, Argentina, Aruba, Bahamas, Bahrain, Barbados, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Botswana, Brazilia, Insulele Virgine Britanice, Brunei, Camerun, Capul Verde, Chile, Comore, Costa Rica, Croația, Djibouti, Dominica, Republica Dominicană, Ecuador, Egipt, El Salvador, Guineea Ecuatorială, Insulele Falkland, Insulele Feroe, Fiji, Guyana Franceză, teritoriile franceze de peste mări, Gabon, Gambia, Gibraltar, Groenlanda, Grenada, Guadelupa, Guam, Guatemala, Ghana, Guineea-Bissau, Guyana, Honduras, Regiunea Administrativă Specială Hong Kong, Islanda, India, Iordania, Kuweit, Lesotho, Liechtenstein, Madagascar, Malawi, Malaezia, Maldive, Mali, Martinica, Mauritius, Mexic, Moldova, Monaco, Mongolia, Montserrat, Maroc, Namibia, Antilele Olandeze, Noua Caledonie, Nicaragua, Niger, Oman, Panama, Papua-Noua Guinee, Peru, Filipine, Puerto Rico, Qatar, Rusia, Samoa, San Marino, São Tomé și Príncipe, Arabia Saudită, Senegal, Seychelles, Singapore, Insulele Solomon, Africa de Sud, Coreea de Sud, Sfânta Elena, Saint Kitts și Nevis, Saint Vincent, Suriname, Swaziland, Togo, Trinidad-Tobago, Tunisia, Turcia, Insulele Turks și Caicos, Emiratele Arabe Unite, Ucraina, Uruguay, Insulele Virgine Americane, Vanuatu.

Partea 3 – Condiții și cerințe pentru utilizarea prezentei autorizării

1. Prezenta autorizare nu permite exportul de produse:

- (1) în cazul în care exportatorul a fost informat de autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit că produsele în cauză sunt sau pot fi destinate, integral sau parțial,
 - (a) unei utilizări legate de dezvoltarea, producerea, manipularea, funcționarea, întreținerea, depozitarea, detectarea, identificarea sau diseminarea armelor chimice, biologice sau nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive ori de dezvoltarea, producerea, întreținerea sau depozitarea rachetelor care pot fi purtătoare de astfel de arme,
 - (b) unei utilizări finale militare, în cazul în care țara cumpărătoare sau țara de destinație este supusă unui embargo asupra armelor, impus printr-o poziție sau o acțiune comună adoptată de Consiliul Uniunii Europene, printr-o decizie a OSCE sau printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau
 - (c) unei utilizări ca părți sau componente ale produselor militare prevăzute în lista militară națională și care au fost exportate de pe teritoriul statului membru în cauză fără autorizarea prevăzută de legislația internă a acestui stat membru sau cu încălcarea acestei autorizări;
- (2) în cazul în care exportatorul are cunoștință de faptul că produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2);

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

(3) în cazul în care produsele în cauză sunt exportate către o zonă scutită de taxe vamale sau un antrepozit scutit de taxe vamale situat(ă) într-o zonă reglementată de prezenta autorizație.

2. Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie:

- (1) să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export;
- (2) să informeze cumpărătorul străin, înainte de export, că produsele pe care intenționează să le exporte în temeiul prezentei autorizații nu pot fi reexportate către o destinație finală situată într-o țară care nu este un stat membru al Comunității Europene sau o colectivitate franceză de peste mări și care nu este menționată în partea 2 a prezentei autorizații.

Amendamentul 36

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa III – partea 1 – punctele 3 și 4

3. Produsele, inclusiv componentele și accesoriile acestora special concepute sau dezvoltate, menționate în categoria 5, partea 2 (Securitatea informațiilor), punctele A-D, după cum urmează:

eliminat

(a) produse menționate în rubricile următoare, cu excepția cazului în care funcțiile lor criptografice au fost concepute sau modificate pentru utilizatorii finali guvernamentali din cadrul Comunității Europene;

— 5A002a1;

— produse software de la rubrica 5D002.c.1. care au caracteristicile sau execută ori simulează funcțiile echipamentelor menționate la rubrica 5A002.a.1.;

(b) echipamente specificate la rubrica 5B002 pentru produsele menționate la litera (a);

(c) produse software integrate în echipamentele ale căror caracteristici sau funcții sunt precizate la litera (b).

4. Tehnologia pentru utilizarea bunurilor menționate la punctul 3 literele (a)-(c).

Amendamentul 37

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa III – Partea 2 – Țări de destinație

Argentina, Croația, Rusia, Africa de Sud, **Coreea de Sud**, Turcia, Ucraina

Africa de Sud, Argentina, **China (inclusiv Hong Kong și Macao), Coreea de Sud**, Croația, **India, Islanda, Israel**, Rusia, Turcia, Ucraina

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 39**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa II – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 1 – litera cb (nouă)

(cb) *utilizării în cazul unei încălcări a drepturilor omului, a principiilor democrației sau a libertății de exprimare, astfel cum sunt definite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, la care face trimitere articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, prin utilizarea tehnologiilor de interceptare și a dispozitivelor pentru transferul datelor digitale pentru monitorizarea telefoanelor mobile și a mesajelor telefonice scrise și supravegherea specifică a utilizării internetului (de exemplu prin centrele de monitorizare și centrele de interceptare legală);*

Amendamentul 40**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa II – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 2

(2) în cazul în care exportatorul are cunoștință de faptul că produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la **articolul 4 alineatele (1) și (2)**.

(2) în cazul în care exportatorul are cunoștință de faptul că produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la **punctul 1**.

Amendamentul 41**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa II – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 2a (nou)

2a. în cazul în care exportatorul are cunoștință de faptul că produsele vor fi reexportate către orice destinație, alta decât cele enumerate în partea 2 a prezentei autorizații, în partea 2 a autorizației EU001 CGEA sau către statele membre.

Amendamentul 50**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa II – Partea 3 – punctul 3 – subpunctul 1

1. să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export;

1. să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export **sau, în mod alternativ, și în conformitate cu o cerință a autorității statului membru în care își are exportatorul sediul, anterior primei utilizări a prezentei autorizații generale de export. Statele membre informează Comisia cu privire la mecanismul de notificare ales pentru această autorizație generală de export. Comisia publică informațiile primite în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.**

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Cerințele de raportare aferente utilizării acestei autorizații, precum și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le poate solicita despre produsele exportate în temeiul acestei autorizații, sunt definite de statele membre.

Un stat membru poate solicita exportatorului stabilit în respectivul stat membru să se înregistreze înainte de prima utilizare a acestei autorizații. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de înregistrare.

Dacă este cazul, cerințele stabilite la doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care prevăd astfel de autorizații.

Amendamentul 43

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIg – partea 2 – Țări de destinație

Argentina, Bangladesh, Belize, Benin, Bolivia, Brazilia, Camerun, Chile, Insulele Cook, Costa Rica, Dominica, Ecuador, El Salvador, Fiji, Georgia, Guatemala, Guyana, India, Lesotho, Maldive, Mauritius, Mexic, Namibia, Nicaragua, Oman, Panama, Paraguay, Rusia, Saint Lucia, Seychelles, Peru, Sri Lanka, Africa de Sud, Swaziland, Turcia, Uruguay, Ucraina, Republica Coreea.

Argentina
Croația
Islanda
Coreea de Sud
Turcia
Ucraina.

Amendamentul 44

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIg – partea 3 – alineatul 1 – punctul 2

(2) în cazul în care **exportatorul are cunoștință de faptul că** produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2).

(2) în cazul în care produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2).

Amendamentul 45

Propunere de regulament – act de modificare

Anexă

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIg – Partea 3 – punctul 1 – subpunctul 2a (nou)

2a. în cazul în care exportatorul are cunoștință de faptul că produsele vor fi reexportate către orice destinație, alta decât cele enumerate în partea 2 a prezentei autorizații, în partea 2 a autorizației EU001 CGEA sau către statele membre.

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 51**Propunere de regulament – act de modificare****Anexă**

Regulamentul (CE) nr. 428/2009

Anexa IIg – Partea 3 – punctul 4 – subpunctul 1

1. să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export;

1. să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit [astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (6)] despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export **sau, în mod alternativ, și în conformitate cu o cerință a autorității statului membru în care își are exportatorul sediul, anterior primei utilizări a prezentei autorizații generale de export. Statele membre informează Comisia cu privire la mecanismul de notificare ales pentru această autorizație generală de export. Comisia publică informațiile primite în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.**

Cerințele de raportare aferente utilizării acestei autorizații, precum și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le poate solicita despre produsele exportate în temeiul acestei autorizații, sunt definite de statele membre.

Un stat membru poate solicita exportatorului stabilit în respectivul stat membru să se înregistreze înainte de prima utilizare a acestei autorizații. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de înregistrare.

Dacă este cazul, cerințele stabilite la doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care prevăd astfel de autorizații.

Marți, 5 aprilie 2011

Creditele la export care beneficiază de sprijin public *I**

P7_TA(2011)0126

Amendamentele Parlamentului European adoptate la 5 aprilie 2011 la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de sprijin public (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2012/C 296 E/26)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Propunerea a fost modificată după cum urmează ⁽¹⁾:

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1**Propunere de regulament
Considerentul 2a (nou)**

(2a) Acordul a contribuit la reducerea impactului actualei crize economice și financiare, prin crearea de locuri de muncă în urma sprijinirii comerțului și a investițiilor companiilor care, altfel, nu ar avea acces la credit în sectorul privat.

Amendamentul 2**Propunere de regulament
Considerentul 2b (nou)**

(2b) Agențiile de credit la export ar trebui să țină seama de obiectivele și politicile Uniunii și să le respecte. Atunci când sprijină societăți din Uniune, aceste agenții ar trebui să respecte și să promoveze principiile și standardele Uniunii în domenii cum ar fi consolidarea democrației, respectarea drepturilor omului și coerența politicilor în favoarea dezvoltării.

Amendamentul 3**Propunere de regulament
Considerentul 2c (nou)**

(2c) Cu toate acestea, agențiile de credit la export din statele membre ar trebui să examineze cu atenție cererile primite, ținând cont de faptul că sprijinul public furnizat drept credit la export ar putea eventual contribui pe termen mediu și lung la deficitul public al statelor membre respective, în special având în vedere riscul crescut de nerambursare de după criza financiară.

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0364/2010).

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 4**Propunere de regulament
Considerentul 2d (nou)**

(2d) Agențiile de credit la export ar trebui să examineze cu atenție cererile primite pentru a maximiza avantajele sprijinului public furnizat, luând în considerare faptul că creditele la export bine orientate vor contribui la crearea de noi oportunități de acces pe piață pentru societățile din Uniune, în special întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), promovând în același timp relații comerciale deschise și echitabile și o creștere reciproc avantajoasă în perioada de după criză.

Amendamentul 5**Propunere de regulament
Considerentul 2e (nou)**

(2e) OCDE solicită publicarea informațiilor privind creditele la export provenite din statele sale membre pentru a împiedica comportamentele protecționiste sau care denaturează piața. În cadrul Uniunii, ar trebui să se garanteze transparența pentru a asigura condiții echitabile de concurență pentru statele membre.

Amendamentul 6**Propunere de regulament
Considerentul 2f (nou)**

(2f) Agențiile de credit la export au devenit principala sursă de finanțare publică pentru țările în curs de dezvoltare. De aceea, datoria legată de creditul la export reprezintă cea mai mare parte a datoriei publice a țărilor în curs de dezvoltare. O proporție semnificativă din finanțarea proiectelor de credit la export în țările în curs de dezvoltare este concentrată în sectoare cum ar fi transportul, petrolul, gazul și mineritul și infrastructura la scară largă, cum ar fi barajele de mari dimensiuni.

Amendamentul 7**Propunere de regulament
Considerentul 2 g (nou)**

(2 g) Participanții la acord sunt implicați într-un proces continuu menit să reducă la minimum denaturarea pieței și să stabilească condiții concurențiale echitabile în care primele percepute de agențiile de credit la export care beneficiază de sprijin public din țările membre ale OCDE sunt bazate pe riscuri și le acoperă cheltuielile de funcționare și pierderile pe termen lung. Pentru a progresa în realizarea acestui obiectiv, este necesar să se impună agențiilor de credit la export care beneficiază de sprijin public obligații de transparență și raportare.

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 8**Propunere de regulament**
Considerentul 2h (nou)

(2h) În sprijinul procesului continuu din cadrul OCDE vizând niveluri mai ridicate de transparență și raportare pentru agențiile de credit la export care beneficiază de sprijin public din țările membre ale OCDE și nu numai, Uniunea ar trebui să aplice măsuri suplimentare privind transparența și raportarea pentru agențiile de credit la export care beneficiază de sprijin public cu sediul în Uniune, așa cum se prevede în anexa 1a la prezentul regulament.

Amendamentul 9**Propunere de regulament**
Considerentul 2i (nou)

(2i) Dezvoltarea și consolidarea democrației și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevăzute la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și menționate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a principiilor de mediu și a principiilor generale privind responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI), completate cu alte exemple de bune practici internaționale, ar trebui să ghideze toate proiectele finanțate de agențiile de credit la export care beneficiază de sprijin public și care au sediul în Uniune și să includă o evaluare a impactului social și de mediu, înglobând drepturile omului și standardele integrate în corpul legislativ al UE din domeniul social și al mediului relevante pentru sectoarele și proiectele finanțate de agențiile de credit la export. În forma lor actuală, „abordările comune” ale OCDE conțin deja o opțiune explicită pentru utilizarea standardelor Comunității Europene privind mita, creditarea durabilă și mediul ca referință pentru evaluarea proiectelor. Utilizarea acestei opțiuni ar trebui în continuare încurajată, având în vedere că sponsorii proiectelor, exportatorii, instituțiile financiare și agențiile de credit la export au roluri, responsabilități și influență diferite în ceea ce privește proiectele care beneficiază de sprijin oficial.

Amendamentul 10**Propunere de regulament**
Considerentul 2j (nou)

(2j) Obiectivele Uniunii Europene și ale statelor sale membre în materie de schimbări climatice asumate în cadrul angajamentelor lor internaționale și la nivelul Uniunii ar trebui să ghideze toate proiectele finanțate de agențiile de credit la export care beneficiază de sprijin public și care au sediul în Uniune. Acestea cuprind: declarația finală a șefilor de stat și de guvern cu ocazia summitului G20 de la Pittsburgh din 24-25 septembrie 2009 pentru eliminarea progresivă a subvențiilor pentru combustibilii fosili; obiectivele Uniunii de a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 30 % față de nivelurile din 1990, de a crește eficiența energetică cu 20 % și de a genera 20 % din consumul său de energie din surse regenerabile până în 2020; și obiectivul Uniunii de a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 80-95 % până în 2050. Eliminarea

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

subvențiilor pentru combustibili fosili ar trebui să fie însoțită de măsuri prin care să se asigure că standardul de trai al lucrătorilor și al săracilor nu este afectat.

Amendamentul 11**Propunere de regulament****Considerentul 2k (nou)**

(2k) Reamintește că principiile care definesc RSI și care sunt unanim recunoscute la nivel internațional, atât în cadrul OCDE, al Organizației Internaționale a Muncii (OIM), cât și al Organizației Națiunilor Unite, vizează comportamentul responsabil așteptat din partea întreprinderilor și presupune, în primul rând, respectarea legislației în vigoare, în special în materie de ocupare a forței de muncă, relații sociale, drepturile omului, mediu, protecția consumatorilor și transparența în ceea ce-i privește, lupta împotriva corupției și fiscalitate. În plus, trebuie să fie luate în considerare situația și capacitățile specifice ale IMM-urilor.

Amendamentul 12**Propunere de regulament****Considerentul 2l (nou)**

(2l) Având în vedere situația tot mai competitivă de pe piețele mondiale și pentru a evita dezavantajele competitive pentru societățile din Uniune, Comisia și statele membre ar trebui să își intensifice eforturile în cadrul OCDE pentru a se adresa statelor neparticipante la acord și să facă apel la negocieri bilaterale și multilaterale pentru a adopta standarde mondiale pentru creditele la export care beneficiază de sprijin public. Standardele mondiale în acest domeniu reprezintă o cerință prealabilă pentru crearea unor condiții de concurență echitabile în comerțul mondial.

Amendamentul 13**Propunere de regulament****Considerentul 2 m (nou)**

(2 m) Deși statele membre ale OCDE sunt ghidate de acord, țările care nu sunt membre ale OCDE, în special țările emergente, nu participă la acord, ceea ce ar putea conduce la un avantaj injust pentru exportatorii din aceste țări. Prin urmare, aceste țări ar trebui încurajate să se alăture OCDE și să participe la acord.

Amendamentul 14**Propunere de regulament****Considerentul 2n (nou)**

(2n) Având în vedere politica UE de a asigura o mai bună legiferare, care are drept scop simplificarea și îmbunătățirea reglementărilor existente, la următoarele revizuiți ale acordului, Comisia și statele membre ar trebui să se concentreze pe reducerea sarcinilor administrative impuse companiilor și administrațiilor naționale, inclusiv agențiilor de credit la export.

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 15**Propunere de regulament
Considerentul 2o (nou)**

(2o) Îmbunătățirile aduse acordului ar trebui să asigure coerența deplină cu articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) pentru a putea contribui la realizarea obiectivului general de dezvoltare și consolidare a democrației și a statului de drept, precum și de respectare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, ar trebui să se aplice măsuri suplimentare în Uniune atunci când acordul se va transpune în dreptul Uniunii, pentru a garanta compatibilitatea dintre acord și dreptul Uniunii.

Amendamentul 16**Propunere de regulament
Considerentul 2p (nou)**

(2p) Metodologia de evaluare a impactului social și de mediu care asigură respectarea cerințelor privind creditele la export ar trebui să fie pe deplin compatibilă cu principiile strategiei UE privind dezvoltarea durabilă, cu Acordul de la Cotonou, cu Consensusul european privind dezvoltarea și ar trebui să reflecte angajamentul și obligațiile Uniunii care reies din Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), Convenția ONU privind diversitatea biologică (CDB), precum și realizarea obiectivelor ONU de dezvoltare ale mileniului (ODM) și standardele sociale, ale muncii și de mediu proclamate în acordurile internaționale.

Amendamentul 17**Propunere de regulament
Considerentul 4**

(4) Prin urmare, Decizia 2001/76/CE ar trebui abrogată și înlocuită cu prezentul regulament cu textul consolidat și revizuit al acordului atașat ca **anexă**, iar Decizia 2001/77/CE ar trebui abrogată,

(4) Prin urmare, Decizia 2001/76/CE ar trebui abrogată și înlocuită cu prezentul regulament cu textul consolidat și revizuit al acordului atașat ca **anexa 1**, iar Decizia 2001/77/CE ar trebui abrogată,

Amendamentul 18**Propunere de regulament
Articolul 1 – paragraful 1**

Orientările cuprinse în Acordul privind orientările pentru creditele la export care beneficiază de sprijin public se aplică în cadrul **Comunității**.

Orientările cuprinse în Acordul privind orientările pentru creditele la export care beneficiază de sprijin public se aplică în cadrul **Uniunii**.

Amendamentul 19**Propunere de regulament
Articolul 1a (nou)****Articolul 1a**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o nouă propunere de regulament pentru a abroga și a înlocui cât mai curând posibil prezentul regulament, de îndată ce membrii OCDE vor ajunge la un acord cu privire la o nouă versiune a acordului, în termen de maximum două luni de la intrarea sa în vigoare.

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 20**Propunere de regulament
Articolul 1b (nou)****Articolul 1b**

Măsurile suplimentare privind transparența și raportarea, care urmează să fie aplicate în Uniune, sunt descrise în anexa 1a la prezentul regulament.

Amendamentul 21**Propunere de regulament
Articolul 1c (nou)****Articolul 1c**

Consiliul raportează anual Parlamentului European și Comisiei cu privire la aplicarea de către fiecare stat membru a Acordului privind orientările pentru creditele la export care beneficiază de sprijin public.

Amendamentul 22**Propunere de regulament
Articolul 1d (nou)****Articolul 1d**

Bilanțul agenției de credit la export a oricărui stat membru prezintă o sinteză completă a activelor și pasivelor agenției. Utilizarea instrumentelor în afara bilanțului de către agențiile de credit la export este pe deplin transparentă.

Societățile, altele decât IMM-urile, care beneficiază de credite la export publică situații financiare anuale pentru fiecare țară.

Amendamentul 23**Propunere de regulament
Anexa 1a (nouă)****Anexa 1a**

1) *Fără a aduce atingere prerogativelor instituțiilor din statele membre care supraveghează programele naționale de credit la export, fiecare stat membru prezintă Parlamentului European și Comisiei un raport anual de activitate.*

Raportul anual de activitate conține următoarele informații:

- un audit al tuturor instrumentelor și programelor naționale cărora li se aplică acordul și al conformității acestora cu acordul, în special privind cerința ca primele să se stabilească în funcție de riscuri și să acopere costuri de funcționare pe termen lung;*
- o trecere în revistă a principalelor evoluții operaționale intervenite în perioada de raportare și a conformității acestora cu acordul (prezentarea noilor angajamente, expunerea, prime, indemnizații plătite și recuperări, precum și mecanisme de calcul al costurilor legate de mediu);*

Marți, 5 aprilie 2011

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

— o prezentare a politicilor statului membru prin care se asigură că obiectivele și politicile de dezvoltare ale Uniunii ghidează activitățile în domeniul creditelor la export legate de aspecte sociale și de mediu, de drepturile omului, creditare durabilă și combaterea mitei.

2) Comisia transmite Parlamentului European observațiile sale pe marginea raportului anual de activitate, evaluând respectarea de către statele membre a politicilor de dezvoltare ale Uniunii și comentând evoluțiile generale din acest domeniu de politici.

3) Comisia transmite Parlamentului European un raport anual privind eforturile depuse în cadrul a diverse forumuri de cooperare internațională, inclusiv ECDE și G-20 și în cadrul reuniunilor bilaterale cu țările terțe, inclusiv summit-uri și negocieri pentru acorduri de parteneriat și cooperare și acorduri de liber schimb, pentru a prezenta țărilor terțe, în special economiilor emergente, orientări privind transparența agențiilor lor de credit la export la un nivel care să se conformeze cel puțin abordărilor comune ale OCDE.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 - Secțiunea III - Comisia

P7_TA(2011)0128

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))

(2012/C 296 E/27)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 314, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolele 37 și 38,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, adoptat definitiv la 15 decembrie 2010 ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, prezentat de Comisie la 14 ianuarie 2011 (COM(2011)0009),
- având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 adoptată de Consiliu la 15 martie 2011 (07704/2011 – C7-0072/2011),
- având în vedere articolele 75b și 75e din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0115/2011),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 la bugetul general 2011 vizează mobilizarea din Fondul de solidaritate al UE a sumei de 182,4 milioane EUR în credite de angajament și credite de plată în vederea diminuării efectelor inundațiilor cauzate de ploi torențiale în Polonia, Slovacia, Republica Cehă, Ungaria, Croația și România;
- B. întrucât scopul proiectului de buget rectificativ nr. 1/2011 este de a înscrie oficial această ajustare în bugetul 2011;
- C. întrucât declarația comună privind creditele de plată anexată la bugetul pentru exercițiul financiar 2011 prevedea introducerea unui buget rectificativ „dacă creditele înscrise în bugetul 2011 sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile”;
- D. întrucât Consiliul a decis să stabilească o „rezervă negativă”, astfel cum se prevede la articolul 44 din Regulamentul financiar;
- E. întrucât această decizie a Consiliului are un caracter pur pragmatic, nu propune o soluție durabilă și rațională din punct de vedere financiar pentru posibile nevoi neprevăzute ce pot apărea în viitor și, prin urmare, nu poate fi mai mult decât o soluție de moment;
- F. întrucât Consiliul a invitat Comisia să prezinte „cât mai curând posibil” o propunere de stabilire a rezervei negative;

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 68, 15.3.2011.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 6 aprilie 2011

G. întrucât viitorul proiect de buget rectificativ referitor la înscrierea în buget a excedentului aferent exercițiului financiar 2010 va oferi o ocazie adecvată și oportună de constituire a rezervei negative,

1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011;
2. consideră că Fondul de solidaritate al UE ar trebui mobilizat cât mai rapid cu putință după o catastrofă naturală și că cererile de asistență financiară, evaluarea și redactarea propunerilor, precum și adoptarea actelor legislative și bugetare relevante ar trebui tratate într-un mod eficace și rapid;
3. solicită Comisiei, fără a aduce atingere dreptului de inițiativă al acesteia, să recurgă la proiectul de buget rectificativ referitor la înscrierea în buget a excedentului aferent exercițiului financiar 2010, așa cum se prevede la articolul 15 din Regulamentul financiar, pentru a stabili rezerva negativă;
4. aprobă, fără modificări, poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 și încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 1/2011 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE - Inundațiile din 2010 din Polonia, Slovacia, Ungaria, Republica Cehă, Croația și România

P7_TA(2011)0129

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))

(2012/C 296 E/28)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0010 – C7-0023/2011),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (All din 17 mai 2006), în special punctul 26,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată în cursul reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008 privind Fondul de solidaritate,
- având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0114/2011),

1. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

Miercuri, 6 aprilie 2011

2. reamintește că la punctul 26 din AII din 17 mai 2006 se prevede că, atunci când există posibilitatea de a se efectua realocări ale creditelor din capitolul care necesită cheltuieli suplimentare, Comisia le ia în considerare la elaborarea propunerii necesare;
3. constată că, prin solicitarea de angajamente și credite suplimentare pentru acoperirea necesităților FSUE în această fază inițială a exercițiului, Comisia nu a găsit nicio posibilitate de redistribuire sau realocare în cadrul capitolelor în cauză sau între acestea;
4. este pregătit să analizeze situația generală a plăților în contextul execuției bugetului 2010;
5. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/286/UE.)

Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului între CE și Uniunea Comorelor ***

P7_TA(2011)0130

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului între Comunitatea Europeană și Uniunea Comorelor (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))

(2012/C 296 E/29)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (15572/2010),
- având în vedere proiectul de protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului între Comunitatea Europeană și Uniunea Comorelor (15571/2010),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0020/2011),
- având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru bugete, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare (A7-0056/2011),

Miercuri, 6 aprilie 2011

1. aprobă încheierea protocolului;
2. solicită Comisiei să transmită Parlamentului concluziile reuniunilor și lucrărilor comisiei mixte prevăzute la articolul 9 din Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului între Comunitatea Europeană și Uniunea Comorelor ⁽¹⁾, precum și programul sectorial multianual menționat în protocol la articolul 7 alineatul (2) și rezultatele evaluărilor anuale; solicită să se acorde unor reprezentanți ai Parlamentului European posibilitatea de a participa în calitate de observatori la reuniunile și lucrările comisiei mixte prevăzute la articolul 9 din acord; solicită Comisiei să prezinte Parlamentului și Consiliului, în perioada ultimului an de aplicare a protocolului și înainte de deschiderea negocierilor în vederea înnoirii acordului, un raport privind aplicarea acestuia;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Uniunii Comorelor.

⁽¹⁾ Aprobat prin Regulamentul (CE) nr. 1563/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 (JO L 290, 20.10.2006, p. 6).

Mecanismul de soluționare a litigiilor din cadrul Acordului euro-mediteranean de asociere între CE și Iordania ***

P7_TA(2011)0131

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de încheiere a unui Acord sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Hașemit al Iordaniei de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))

(2012/C 296 E/30)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (13758/2010),
 - având în vedere proiectul de acord sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Hașemit al Iordaniei de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte (13974/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0057/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0067/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Regatului Hașemit al Iordaniei.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Acordul UE - Maroc privind instituirea unui mecanism de soluționare a litigiilor

P7_TA(2011)0132

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de încheiere a unui Acord între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))

(2012/C 296 E/31)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (13754/2010),
 - având în vedere proiectul de acord între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor (13973/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0431/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0066/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Regatului Maroc.

Mecanismul de soluționare a litigiilor din cadrul Acordului euro-mediteranean de asociere între CE și Egipt***

P7_TA(2011)0133

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de încheiere a unui Acord sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Republica Arabă Egipt de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))

(2012/C 296 E/32)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (13762/2010),
- având în vedere proiectul de acord sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Republica Arabă Egipt de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte (13975/2010),

Miercuri, 6 aprilie 2011

- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0372/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0068/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Arabe Egipt.

Participarea Ucrainei la programele Uniunii ***

P7_TA(2011)0134

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea protocolului la Acordul de parteneriat și cooperare de instituire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, referitor la un acord-cadru între Uniunea Europeană și Ucraina privind principiile generale de participare a Ucrainei la programele Uniunii (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))

(2012/C 296 E/33)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (13604/2010),
 - având în vedere proiectul de protocol la Acordul de parteneriat și cooperare de instituire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, încheiat la 14 iunie 1994 ⁽¹⁾, referitor la un acord-cadru între Uniunea Europeană și Ucraina privind principiile generale de participare a Ucrainei la programele Uniunii (13962/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolele 114, 168, 169, 172, cu articolul 173 alineatul (3), cu articolele 188 și 192 și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0401/2010),
 - având în vedere articolul 81, articolul 90 alineatul (8) și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A7-0063/2011),
1. aprobă încheierea protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Ucrainei.

⁽¹⁾ JO L 49, 19.2.1998, p. 3.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Importurile provenite din Groenlanda de produse pescărești *I**

P7_TA(2011)0135

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de stabilire a normelor privind importurile în Uniunea Europeană provenite din Groenlanda de produse pescărești, moluște bivalve vii, echinoderme, tunicate, gasteropode marine și subproduse ale acestora (COM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))

(2012/C 296 E/34)

(Procedura legislativă ordinară - prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0176),
 - având în vedere articolul 203 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0136/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 43 alineatul (2) și articolul 204 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul unic al Protocolului (nr. 34) privind regimul special care se aplică Groenlandei, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere avizul motivat prezentat, în cadrul Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, de către senatul italian, care susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0057/2011),
1. adoptă în primă lectură poziția prezentată mai jos;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Miercuri, 6 aprilie 2011

P7_TC1-COD(2010)0097

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor privind importurile în Uniunea Europeană provenite din Groenlanda de produse pescărești, moluște bivalve vii, echinoderme, tunicate, gasteropode marine și subproduse ale acestora [Am 1]

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special **articolul 43 alineatul (2) și articolul 204**, [Am 2]

având în vedere articolul unic al Protocolului (nr. 34) privind regimul special care se aplică Groenlandei, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, [Am 3]

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu **procedura legislativă ordinară** ⁽²⁾, [Am 2]

întrucât:

- (1) Groenlanda este inclusă pe lista țărilor și teritoriilor de peste mări prevăzută în anexa II la Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În conformitate cu articolul 198 din TFUE, scopul asocierii este promovarea dezvoltării economice și sociale a țărilor și teritoriilor de peste mări și stabilirea unor relații economice strânse între acestea și Uniune în ansamblu.
- (2) Danemarca și Groenlanda au solicitat ca schimburile comerciale dintre Uniune și Groenlanda, constând în produse pescărești, moluște bivalve, echinoderme, tunicate, gasteropode marine și subproduse derivate din respectivele surse, originare din Groenlanda în conformitate cu prevederile anexei III la Decizia 2001/822/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2001 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitatea Europeană ⁽³⁾, să fie permise în conformitate cu normele privind schimburile comerciale din cadrul Uniunii.
- (3) Astfel de schimburi comerciale ar trebui să fie realizate în conformitate cu normele Uniunii din domeniul sănătății animale și siguranței alimentare stipulate în actele juridice ale Uniunii, precum și cu normele privind organizarea comună a pieței produselor pescărești.
- (4) Prin urmare, Danemarca și Groenlanda ar trebui să se asigure că transporturile de produse expediate din Groenlanda către Uniunea Europeană respectă normele aplicabile ale Uniunii privind sănătatea animală, siguranța alimentară și organizarea comună a pieței produselor pescărești. Operatorii eligibili din sectorul alimentelor și furajelor ar trebui să fie înregistrați și incluși într-o listă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ JO ...

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 6 aprilie 2011.

⁽³⁾ JO L 314, 30.11.2001, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (5) Autoritatea competentă din Groenlanda a oferit asigurări oficiale Comisiei privind respectarea normelor Uniunii și a cerințelor privind sănătatea animală pentru produsele în cauză. Aceste asigurări vizează, în special, dispozițiile în vigoare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman ⁽¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽²⁾ și Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură ⁽³⁾ și includ un angajament de menținere a conformității cu normele privind schimburile comerciale din cadrul Uniunii.
- (6) Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și a reziduurilor acestora la animalele vii și produsele de origine animală ⁽⁴⁾ prevede obligația stabilirii unor planuri naționale de monitorizare în ceea ce privește animalele de acvacultură. În consecință, aceste dispoziții ar trebui să se aplice și Groenlandei.
- (7) Pentru a permite importul produselor din Groenlanda pe teritoriul Uniunii Europene în conformitate cu normele stabilite în actele juridice ale Uniunii privind schimburile comerciale din cadrul Uniunii, Danemarca și Groenlanda ar trebui să își asume angajamentul de a transpune și de a aplica dispozițiile relevante în Groenlanda înainte de data adoptării **prezentului regulament [Am 1]**. Danemarca și Groenlanda ar trebui să își asume angajamentul de a se asigura că importurile de produse în cauză în Groenlanda provenind din țări terțe respectă normele Uniunii privind sănătatea animală și siguranța alimentară. Controalele veterinare în punctele de control la frontieră din Groenlanda ar trebui efectuate în conformitate cu Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate ⁽⁵⁾. Controalele veterinare în punctele de control la frontieră sunt efectuate în strânsă cooperare cu funcționarii vamali. Pentru a simplifica această sarcină este necesară furnizarea către autoritățile competente a trimerelor relevante la Nomenclatura Combinată (NC) prevăzute în anexa I la Decizia 2007/275/CE a Comisiei din 17 aprilie 2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la punctele de control la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului ⁽⁶⁾.
- (8) Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽⁷⁾ prevede introducerea unui sistem informatizat care să asigure legătura între autoritățile veterinare, având ca scop, în special, facilitarea schimbului rapid de informații cu privire la sănătatea și bunăstarea animalelor între autoritățile competente (Traces). Decizia 2004/292/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind punerea în aplicare a sistemului Traces ⁽⁸⁾ prevede ca statele membre să utilizeze Traces de la 1 aprilie 2004. Traces este esențial pentru monitorizarea eficientă a comerțului cu animale și produse de origine animală și, prin urmare, ar trebui utilizat pentru transmiterea datelor privind circulația și comercializarea produselor în Groenlanda.
- (9) Focarele de boli animale menționate în Directiva 82/894/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1982 privind notificarea maladiilor la animale în cadrul Comunității ⁽⁹⁾ urmează să fie raportate Comisiei prin intermediul Sistemului de notificare a bolilor animalelor (Animal Disease Notification System - ADNS), în conformitate cu Decizia 2005/176/CE a Comisiei din 1 martie 2005 de stabilire a formei codificate și a codurilor privind notificarea bolilor animalelor în aplicarea Directivei 82/894/CEE a Consiliului ⁽¹⁰⁾. În ceea ce privește produsele în cauză, respectivele dispoziții ar trebui să se aplice și Groenlandei.

⁽¹⁾ JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

⁽³⁾ JO L 328, 24.11.2006, p. 14.

⁽⁴⁾ JO L 125, 23.5.1996, p. 10.

⁽⁵⁾ JO L 24, 30.1.1998, p. 9.

⁽⁶⁾ JO L 116, 4.5.2007, p. 9.

⁽⁷⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.

⁽⁸⁾ JO L 94, 31.3.2004, p. 63.

⁽⁹⁾ JO L 378, 31.12.1982, p. 58.

⁽¹⁰⁾ JO L 59, 5.3.2005, p. 40.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (10) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾ instituie un sistem rapid de alertă pentru notificarea unui risc direct sau indirect pentru sănătatea umană care derivă din alimente sau din furaje. În ceea ce privește produsele în cauză, aceste dispoziții ar trebui să se aplice și Groenlandei.
- (11) Înainte ca Groenlanda să poată efectua controale veterinare ale produselor care sunt introduse în Groenlanda din țările terțe, ar trebui să se efectueze o inspecție din partea Uniunii Europene în Groenlanda pentru a verifica dacă punctele de control la frontieră din Groenlanda respectă cerințele stabilite de Directiva 97/78/CE, Regulamentul (CE) nr. 136/2004 al Comisiei din 22 ianuarie 2004 de stabilire a procedurilor controalelor sanitar-veterinare la punctele de control la frontieră ale Comunității la importul produselor provenind din țări terțe ⁽²⁾ și Decizia 2001/812/CE a Comisiei din 21 noiembrie 2001 de stabilire a cerințelor pentru aprobarea punctelor de control la frontieră responsabile cu controlul sanitar-veterinar al produselor introduse în Comunitate din țări terțe ⁽³⁾.
- (12) În urma concluziilor pozitive ale inspecției menționate, punctele de control la frontieră din Groenlanda ar trebui incluse în lista din Decizia 2009/821/CE a Comisiei din 28 septembrie 2009 de stabilire a unei liste de puncte de control la frontieră, de fixare a anumitor reguli privind controalele efectuate de către experții veterinari ai Comisiei și de determinare a unităților veterinare în cadrul sistemului TRACES ⁽⁴⁾. Pentru a se asigura un control eficace al produselor pescărești introduse în Groenlanda și în Uniunea Europeană, este necesar ca **prezentul regulament [Am 1]** să se aplice din momentul în care punctele de control la frontieră din Groenlanda sunt incluse în lista din Decizia 2009/821/CE.
- (13) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a **prezentului regulament [Am 1]** ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽⁵⁾,

ADOPTĂ **PREZENTUL REGULAMENT [Am 1]**:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament [Am 1] se aplică produselor pescărești, moluștelor bivalve, echinodermelor, tunicatelor și gasteropodelor marine, precum și subproduselor derivate din respectivele surse („produsele”), originare din Groenlanda sau introduse în Groenlanda și apoi introduse în Uniunea Europeană.

Articolul 2

Definiții

În sensul **prezentului regulament [Am 1]** se aplică următoarele definiții:

- (a) „moluște bivalve” înseamnă moluște, astfel cum sunt definite la punctul 2.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004;
- (b) „produse pescărești” înseamnă produse, astfel cum sunt definite la punctul 3.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004;
- (c) „subproduse” înseamnă subproduse de origine animală astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 derivate din produse pescărești, moluște bivalve, echinoderme, tunicate sau gasteropode marine;
- (d) „produse originare din Groenlanda” înseamnă produse, astfel cum sunt definite în conformitate cu dispozițiile din anexa III la Decizia 2001/822/CE.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 21, 28.1.2004, p. 11.

⁽³⁾ JO L 306, 23.11.2001, p. 28.

⁽⁴⁾ JO L 296, 12.11.2009, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Articolul 3

Normele generale privind schimburile comerciale între Uniunea Europeană și Groenlanda de produse pescărești, moluște bivalve vii, echinoderme, tunicate, gasteropode marine și subproduse ale acestora

- (1) Statele membre autorizează importurile pe teritoriul Uniunii Europene de produse provenind din Groenlanda în conformitate cu actele juridice ale Uniunii privind schimburile comerciale din cadrul Uniunii.
- (2) Importarea de produse în Uniune face obiectul următoarelor condiții:
 - (a) transpunerea și aplicarea efectivă în Groenlanda a normelor aplicabile prevăzute de actele juridice ale Uniunii din domeniul sănătății animale, siguranței alimentare și organizării comune a pieței produselor pescărești, în ceea ce privește produsele;
 - (b) întocmirea și actualizarea, în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 de către autoritatea competentă din Danemarca și Groenlanda a unei liste conținând operatorii înregistrați din sectorul furajelor și alimentelor;
 - (c) conformitatea transporturilor de produse expediate către Uniunea Europeană din Groenlanda cu normele aplicabile prevăzute în actele juridice ale Uniunii privind sănătatea animalelor, siguranța alimentelor și organizarea comună a pieței produselor pescărești;
 - (d) aplicarea corectă a normelor stipulate în actele juridice ale Uniunii privind sănătatea animalelor, siguranța alimentelor și organizarea comună a pieței produselor pescărești în cazul introducerii produselor în Groenlanda.

Articolul 4

Planurile de monitorizare pentru animalele de acvacultură

Danemarca și Groenlanda prezintă spre aprobare de către Comisie planuri de monitorizare privind detectarea prezenței reziduurilor și substanțelor în animalele de acvacultură din Groenlanda, în conformitate cu Directiva 96/23/CE.

Articolul 5

Controalele produselor importate în Groenlanda din țări terțe

- (1) Transporturile de produse din țări terțe introduse în Groenlanda fac obiectul controalelor veterinare în conformitate cu normele prevăzute în Directiva 97/78/CE.

Pentru facilitarea acestor controale veterinare, Comisia va pune la dispoziția autorităților competente din Danemarca și Groenlanda trimiteri ale produselor la codurile Nomenclaturii Combinate prevăzute în anexa I la Decizia 2007/275/CE a Comisiei.

- (2) Propunerile de puncte de control la frontieră în Groenlanda se transmit Comisiei în vederea aprobării în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 97/78/CE.

Lista cu punctele de control la frontieră autorizate pentru Groenlanda se include în lista cu punctele de control la frontieră din statele membre, autorizate în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE.

Articolul 6

Sistemul de informații

- (1) Datele privind circulația și comercializarea produselor în Groenlanda sunt transmise în limba daneză prin Traces în conformitate cu Decizia 2004/292/CE.
- (2) Notificarea bolilor acvatice care afectează produsele din Groenlanda se va realiza prin intermediul ADNS în conformitate cu Directiva 82/894/CEE și Decizia 2005/176/CE.

Miercuri, 6 aprilie 2011

(3) Notificarea riscurilor directe sau indirecte pentru sănătatea umană care derivă din produsele provenite din Groenlanda se realizează prin intermediul Sistemului de alertă rapidă pentru alimente și furaje instituit prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

Articolul 7

Marca de identificare

Transporturile de produse expediate către Uniunea Europeană din Groenlanda sunt marcate cu marca de identificare pentru Groenlanda, „GL”, în conformitate cu normele stipulate în secțiunea I(B) din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

Articolul 8

Confirmarea respectării condițiilor prevăzute în *prezentul regulament [Am 1]*

Danemarca și Groenlanda trimit, înainte de data aplicării *prezentului regulament [Am 1]* menționate la articolul 11, o confirmare scrisă privind adoptarea măsurilor necesare pentru aplicarea *prezentului regulament [Am 1]*.

Articolul 9

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare punerii în aplicare a *prezentului regulament [Am 1]* se adoptă în conformitate cu procedura la care se face referire la articolul 10.

Articolul 10

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de către Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală instituit prin articolul 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) În cazurile în care se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 11

Intrare în vigoare și aplicabilitate

Prezentul regulament [Am 1] intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre. *[Am 1]*

Se aplică de la data includerii în Decizia 2009/821/CE a primului punct de control la frontieră din Groenlanda.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președinte

Miercuri, 6 aprilie 2011

Acordarea și retragerea protecției internaționale ***I

P7_TA(2011)0136

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Procedura legislativă ordinară – reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0554),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 63 primul paragraf punctul (1) litera (d) și punctul (2) litera (a) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0248/2009),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 78 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 28 aprilie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2009 referitoare la viitorul sistemului european comun de azil ⁽³⁾,
 - având în vedere scrisoarea din 2 februarie 2010 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0085/2011),
 - A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea respectivă nu cuprinde nicio modificare substanțială în plus față de cele identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor rămase nemodificate din documentele anterioare cu modificările respective, propunerea conține o codificare simplă a textelor existente, fără nicio modificare de fond,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, ținând seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;

⁽¹⁾ JO C 18, 19.1.2011, p. 85.

⁽²⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 10.

Miercuri, 6 aprilie 2011

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2009)0165

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat ⁽³⁾ trebuie să facă obiectul mai multor modificări substanțiale. Din motive de claritate, ar trebui să se procedeze la reformarea directivei menționate.
- (2) O politică comună în domeniul azilului, inclusiv un sistem european comun de azil, este un element constitutiv al obiectivului Uniunii Europene de a institui în mod progresiv un spațiu de libertate, securitate și justiție deschis celor care, forțați de împrejurări, solicită în mod legitim protecție în Uniune.
- (3) Consiliul European, la întrunirea sa specială de la Tampere din 15- 16 octombrie 1999, a convenit să acționeze pentru instituirea unui sistem european comun de azil, bazat pe aplicarea deplină și globală a Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (Convenția de la Geneva), afirmând astfel principiul nereturnării, asigurându-se că nicio persoană nu este trimisă acolo unde există riscul de a fi persecutată din nou.
- (4) Concluziile de la Tampere prevăd că sistemul european comun de azil ar trebui să includă, pe termen scurt, standarde comune pentru o procedură de azil echitabilă și eficace și, pe termen lung, norme comunitare care să conducă la o procedură de azil comună în Comunitatea Europeană.
- (5) Directiva 2005/85/CE a reprezentat o primă măsură referitoare la procedurile de azil.
- (6) Prima fază a creării sistemului european comun de azil este acum realizată. Consiliul European din 4 noiembrie 2004 a adoptat Programul de la Haga, care stabilește obiectivele care trebuie puse în aplicare în domeniul libertății, securității și justiției în perioada 2005-2010. În acest sens, Programul de la Haga a invitat Comisia Europeană să finalizeze evaluarea instrumentelor juridice aferente primei faze și să transmită Consiliului și Parlamentului European instrumentele și măsurile corespunzătoare celei de-a doua faze, în vederea adoptării acestora înainte de 2010. În conformitate cu Programul de la Haga, obiectivul care trebuie urmărit pentru crearea sistemului european comun de azil este instituirea unei proceduri comune de azil și a unui statut uniform, valabil în întreaga Uniune.

⁽¹⁾ JO C 18, 19.1.2011, p. 85.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 6 aprilie 2011.

⁽³⁾ JO L 326, 13.12.2005, p. 13.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (7) În Pactul european privind imigrația și azilul, adoptat la 16 octombrie 2008, Consiliul European a arătat că persistă disparități între un stat membru și altul în ceea ce privește acordarea protecției și a solicitat noi inițiative, inclusiv o propunere de instituire a unei proceduri unice de azi, care să includă garanții comune pentru a finaliza instituirea unui sistem european comun de azil, prevăzut de Programul de la Haga.
- (8) ***Este necesar ca*** resursele Fondului european pentru refugiați și ale Biroului European de Sprijin pentru Azil ***să fie*** mobilizate, ***printre altele***, în vederea sprijinirii în mod adecvat a eforturilor depuse de statele membre pentru punerea în aplicare a standardelor stabilite în a doua fază a sistemului european comun de azil, în special statele membre ale căror sisteme de azil fac obiectul unor presiuni specifice și disproporționate, în principal din cauza poziției lor geografice sau a situației demografice. ***Este necesar ca, în statele membre care acceptă un număr disproporționat de mare de cereri de azil în comparație cu mărimea populației lor, să se mobilizeze imediat sprijin financiar, precum și sprijin administrativ/tehnic în cadrul Fondului european pentru refugiați și al Biroului European de Sprijin pentru Azil, pentru a le permite să respecte prezenta directivă.*** [Am 1]
- (9) Pentru a asigura o evaluare exhaustivă și eficientă a necesităților de protecție internațională ale solicitanților, în sensul Directivei [...]/.../UE [privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statul de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (Directiva privind standardele minime)], cadrul Uniunii privind procedurile de acordare a protecției internaționale ar trebui să se bazeze pe conceptul procedurii unice de azil.
- (10) Obiectivul principal al prezentei directive este de a dezvolta în continuare standarde minime pentru procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale, în vederea instituirii unei proceduri comune de azil la nivelul Uniunii.
- (11) Apropierea normelor privind procedurile de acordare și retragere a protecției internaționale ar trebui să contribuie la limitarea circulației secundare a solicitanților de protecție internațională între statele membre, în cazul în care această circulație se datorează diferențelor de cadru juridic și să creeze condiții similare pentru aplicarea Directivei [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime] în statele membre.
- (12) Prin însăși natura standardelor minime, statele membre ar trebui să aibă competența de a prevedea sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru resortisanții țărilor terțe sau pentru apatrizii care solicită unui stat membru protecție internațională, atunci când se consideră că o astfel de cerere se bazează pe faptul că respectiva persoană are nevoie de protecție internațională în sensul Directivei [...]/.../UE [privind standardele minime].
- (13) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezenta directivă încearcă să promoveze aplicarea articolelor 1, 4, 18, 19, 21, 24 și 47 din cartă și trebuie aplicată corespunzător. [Am 2]
- (14) Cu privire la tratamentul persoanelor care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei directive, statele membre sunt ținute de obligațiile care decurg din instrumentele de drept internațional la care sunt parte.
- (15) ***Statele membre sunt obligate să respecte pe deplin principiul nereturnării și dreptul la azil, care include accesul la procedura de azil pentru orice persoană care dorește să solicite azil și care se află sub jurisdicția acestora, inclusiv cele care se află sub controlul efectiv al unui organism al Uniunii sau al unui stat membru.*** [Am 3]
- (16) Este esențial ca hotărârile privind toate cererile de protecție internațională să fie luate pe baza faptelor și, în primul rând, de autorități al căror personal are cunoștințe corespunzătoare și beneficiază de formarea necesară în materie de azil și refugiați. [Am 4]

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (17) Este atât în interesul statelor membre, cât și al solicitanților de protecție internațională să se ia o hotărâre cât de repede posibil cu privire la cererile de protecție internațională, fără a aduce atingere unei examinări adecvate și complete.
- (18) Noțiunea de ordine publică poate, printre altele, acoperi o condamnare pentru comiterea unei infracțiuni grave.
- (19) În interesul unei corecte recunoașteri a acelor persoane care au nevoie de protecție ca refugiați în sensul articolului 1 din Convenția de la Geneva sau ca persoane care pot beneficia de protecție subsidiară, fiecare solicitant ar trebui să aibă acces efectiv la proceduri, posibilitatea de a coopera și de a comunica în mod adecvat cu autoritățile competente astfel încât să poată prezenta faptele relevante ale cazului său, precum și garanții procedurale **efective** pentru a-și putea susține cazul în toate etapele procedurii. În plus, pe parcursul procedurii în cadrul căreia este examinată o cerere de protecție internațională, în mod normal, solicitantul trebuie să aibă cel puțin dreptul de a rămâne pe teritoriu până când autoritatea decizională adoptă o hotărâre **definitivă, și, în cazul unei hotărâri negative, timpul necesar pentru a face apel în instanță, precum și, dacă instanța sau tribunalul competent autorizează acest lucru**, accesul la serviciile unui interpret pentru a-și prezenta argumentele în cazul în care este interviuat de autorități, posibilitatea de a comunica cu un reprezentant al Înalțului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICONUR) și cu organizațiile care oferă asistență sau consiliere solicitanților de protecție internațională, dreptul la notificarea corectă a unei hotărâri, o motivare a hotărârii respective în drept și în fapt, posibilitatea de a consulta un consilier juridic sau un alt consilier, precum și dreptul de a fi informat despre situația sa juridică în momente decise din cursul procedurii, într-o limbă pe care **o înțelege sau pe care se poate presupune** în mod rezonabil că o înțelege, și, în cazul unei decizii negative, dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești. [Am 5]
- (20) În vederea asigurării unui acces eficace la procedura de examinare, funcționarii care vin în primul rând în contact cu persoane care solicită protecție internațională, în special acei funcționari care desfășoară activități de supraveghere a frontierei terestre sau maritime sau efectuează controale la frontieră, ar trebui să primească instrucțiunile și formarea necesară privind modul de recunoaștere, **de înregistrare și de transmitere către autoritatea decizională competentă** a cererilor de protecție internațională. Aceștia ar trebui să poată furniza resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor care sunt prezenți pe teritoriul acestor state membre, inclusiv la frontieră, în apele teritoriale sau în zonele de tranzit și care doresc să solicite protecție internațională, toate informațiile referitoare la locul și modalitățile de prezentare a cererilor de protecție internațională. Atunci când respectivele persoane se află în apele teritoriale ale unui stat membru, acestea ar trebui debarcate, iar cererile lor ar trebui examinate în conformitate cu prezenta directivă. [Am 6]
- (21) În plus, ar trebui stabilite garanții procedurale speciale pentru solicitanții vulnerabili precum minorii, minorii neînsoțiți, **femeile însărcinate**, persoanele care au fost supuse torturii, violului sau altor acte de violență gravă, **cum ar fi violențele bazate pe gen sau pe practicile tradiționale vătămătoare**, sau pentru persoanele cu handicap, pentru a le crea condițiile necesare pentru ca acestea să aibă un acces efectiv la proceduri și pentru a prezenta elementele necesare în sprijinul cererii de protecție internațională. [Am 7]
- (22) Măsurile naționale referitoare la identificarea și analizarea simptomelor și semnelor de tortură sau a altor acte grave de violență fizică sau psihică, inclusiv acte de violență sexuală din procedurile reglementate de prezenta directivă ar trebui să fie bazate, între altele pe Manualul privind mijloacele eficiente de anchetare și de colectare a probelor privind tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante (Protocolul de la Istanbul).
- (23) În vederea asigurării unei egalități reale între cererile depuse de femei și cele depuse de bărbați, procedurile de examinare ar trebui să țină cont de specificitatea fiecărui sex. Ar trebui organizate în special interviuri personale, de o manieră care să le permită atât solicitanților femei, cât și bărbați, să vorbească despre experiențele lor anterioare, în cazuri care implică persecuții în funcție de gen, **cu un intervievator de același sex, dacă solicită acest lucru, care să aibă formare specifică pentru realizarea de interviuri referitoare la persecuțiile de gen**. Complexitatea plângerilor fondate pe diferențele dintre sexe ar trebui luată în considerare în mod corespunzător în cadrul procedurilor bazate pe conceptul de țară terță sigură, pe conceptul de țară de origine sigură sau pe noțiunea de cereri ulterioare. [Am 8]

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (24) „Interesul superior al copilului” ar trebui să fie considerația primordială a statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei directive, în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului din 1989.
- (25) Procedurile de examinare a nevoilor de protecție internațională ar trebui organizate de o manieră care să facă posibilă pentru autoritățile **decizionale** realizarea unei analize riguroase a cererilor de protecție internațională. [Am 9]
- (26) În cazul în care solicitantul depune o cerere ulterioară fără a aduce noi probe sau argumente, ar fi disproporționat ca statele membre să fie obligate să desfășoare o nouă procedură completă de examinare. În aceste cazuri, statele membre ar trebui să poată respinge o aplicație ca fiind inadmisibilă, în conformitate cu principiul res judicata.
- (27) Multe cereri de protecție internațională se fac la frontieră sau într-o zonă de tranzit a unui stat membru înainte de adoptarea unei hotărâri cu privire la intrarea solicitantului. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea proceduri de examinare a admisibilității și/sau de fond care să facă posibilă o decizie în privința cererilor depuse la frontieră sau în zonele de tranzit din locațiile respective. Procedurile la frontieră ar trebui să se aplice în special solicitanților care nu îndeplinesc condițiile de intrare pe teritoriul statelor membre.
- (28) Un element esențial pentru aprecierea temeiniciei cererii de protecție internațională este siguranța solicitantului în țara sa de origine. În cazul în care o țară terță poate fi considerată drept o țară de origine sigură, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a o desemna ca atare și de a presupune că aceasta este sigură pentru un anumit solicitant, cu excepția cazului în care solicitantul prezintă elemente în sens contrar.
- (29) Dat fiind nivelul de armonizare atins privind obținerea statutului de refugiat de către resortisanții țărilor terțe sau de apatrizi, ar trebui stabilite criterii comune pentru desemnarea țărilor terțe ca țări de origine sigure.
- (30) Desemnarea unei țări terțe ca țară de origine sigură în sensul prezentei directive nu poate constitui o garanție absolută de siguranță pentru resortisanții țării respective. Prin natura sa, evaluarea pe care se bazează desemnarea poate lua în considerare numai situația civilă, juridică și politică generală din țara respectivă, precum și dacă cei care comit acte de persecuție, de tortură sau aplică tratamente ori pedepse inumane sau degradante fac efectiv obiectul sancțiunilor atunci când se stabilește că sunt responsabili de aceste fapte în țara respectivă. Din acest motiv, este important ca, atunci când un solicitant arată că există motive valide pentru ca țara să nu fie sigură în cazul său particular, desemnarea respectivei țări ca țară sigură să nu mai poată fi considerată pertinentă în ceea ce îl privește.
- (31) Statele membre ar trebui să examineze pe fond toate cererile, și anume să evalueze dacă solicitantul respectiv îndeplinește condițiile necesare pentru a obține protecție internațională în conformitate cu Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime] cu excepția cazului în care prezenta directivă cuprinde dispoziții contrare, în special atunci când se poate **asigura faptul** că o altă țară ar efectua examinarea sau ar asigura protecție **efectivă**. Statele membre ar trebui, în special, să nu aibă obligația de a evalua pe fond o cerere de protecție internațională atunci când o primă țară de azil a acordat solicitantului statutul de refugiat sau o protecție **accesibilă și efectivă** în alt mod și solicitantul va fi readmis în acea țară. **Statele membre ar trebui să acționeze în acest mod numai atunci când solicitantul în cauză ar fi în siguranță în respectiva țară terță.** [Am 10]
- (32) De asemenea, statele membre ar trebui să nu aibă obligația de a evalua pe fond o cerere de protecție internațională în cazul în care se poate presupune în mod rezonabil că solicitantul, datorită unei legături suficiente cu o țară terță astfel cum este definită de legislația internă, va cere protecție în respectiva țară terță și în cazul în care există motive să se considere că solicitantul va fi admis sau readmis în țara respectivă. Statele membre ar trebui să acționeze în acest mod numai atunci când solicitantul în cauză ar fi în siguranță în respectiva țară terță. Pentru a se evita circulația secundară a solicitanților, ar trebui stabilite principii comune pentru luarea în considerare sau desemnarea de către statele membre a țărilor terțe ca sigure.

■ [Am 11]

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (33) În ceea ce privește retragerea statutului de refugiat sau a protecției subsidiare, statele membre ar trebui să se asigure că persoanele care beneficiază de protecție internațională sunt informate în mod corespunzător despre o posibilă reexaminare a statutului lor și au posibilitatea să își prezinte punctul de vedere înainte ca autoritățile să adopte o hotărâre motivată de a le retrage statutul de refugiat.
- (34) În conformitate cu un principiu fundamental al dreptului Uniunii, hotărârile adoptate cu privire la o cerere de protecție internațională și la retragerea statutului de refugiat sau a protecției subsidiare sunt supuse unei căi de atac efective în fața unei instanțe judecătorești.
- (35) În conformitate cu articolul 72 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prezenta directivă nu afectează exercitarea responsabilităților care le revin statelor membre cu privire la menținerea ordinii publice și la apărarea securității interne.
- (36) Prezenta directivă nu se aplică procedurilor dintre statele membre reglementate de Regulamentul (UE) nr. [...] de stabilire a criteriilor și a mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid (Regulamentul Dublin).
- (37) Solicitanții care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. [...] [Regulamentul Dublin] ar trebui să beneficieze de principiile și garanțiile de bază prevăzute de prezenta directivă și de garanțiile speciale prevăzute de regulamentul respectiv.
- (38) Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie evaluată la intervale regulate.
- (39) Înțelegând că obiectivul prezentei directive, anume acela de a stabili standarde minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, datorită amplitudinii și efectelor acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv.
- (40) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (41) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu Directiva 2005/85/CE. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din Directiva 2005/85/CE.
- (42) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa II, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Scop

Scopul prezentei directive este de a stabili standarde minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale în temeiul Directivei .../.../UE [Directiva privind standardele minime].

Miercuri, 6 aprilie 2011

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „Convenția de la Geneva” înseamnă Convenția din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967;
- (b) „cerere” sau „cerere de protecție internațională” înseamnă cererea depusă de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid în scopul obținerii protecției din partea unui stat membru, care poate fi înțeleasă ca solicitarea de statut de refugiat sau de protecție subsidiară, și prin care nu se solicită în mod expres alt tip de protecție care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime] și care poate fi introdusă separat;
- (c) „solicitant” sau „solicitant de protecție internațională” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a depus o cerere de protecție internațională cu privire la care nu a fost adoptată încă o hotărâre definitivă;
- (d) „solicitant cu nevoi speciale” înseamnă un solicitant care din cauza vârstei, a genului, **a orientării sexuale, a identității sale de gen**, a unei dizabilități, a unor **boli fizice sau psihice** sau urmare a torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală au nevoie de garanții speciale pentru a beneficia de drepturi și a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu prezenta directivă; [Am 13]
- (e) „hotărâre definitivă” înseamnă o hotărâre de acordare sau nu a statutului de refugiat sau de protecție internațională resortisantului unei țări terțe sau apatridului în temeiul Directivei [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime] și care nu mai este susceptibilă de a fi supusă niciunei căi de atac în cadrul capitolului V din prezenta directivă, indiferent dacă respectiva cale de atac are sau nu ca efect de a permite solicitanților să rămână pe teritoriul statelor membre în cauză până la soluționarea acestuia;
- (f) „autoritatea decizională” înseamnă orice organism cvasi-judiciar sau administrativ dintr-un stat membru responsabil de soluționarea cererilor de protecție internațională și având competența de a hotări în primă instanță în astfel de cazuri, sub rezerva anexei I;
- (g) „refugiat” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care îndeplinește cerințele menționate la articolul 2 litera (d) din Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime];
- (h) „persoană eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care îndeplinește cerințele menționate la articolul 2 litera (f) din Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime];
- (i) „protecție internațională” înseamnă recunoașterea ca refugiat sau ca persoană eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid;
- (j) „statut de refugiat” înseamnă recunoașterea ca refugiat, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid;
- (k) „statut de protecție subsidiară” înseamnă recunoașterea ca refugiat sau ca persoană eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid;
- (l) „minor” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid care nu a împlinit vârsta de 18 ani;
- (m) „minor neînsoțit” înseamnă un minor astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) din Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime];
- (n) „reprezentant” înseamnă o persoană numită de autoritățile competente să acționeze în calitate de tutore legal pentru a asista și a reprezenta un minor neînsoțit în scopul de a asigura interesul superior al minorului și de a exercita, dacă este cazul, capacitatea juridică a acestuia;

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (o) „retragerea protecției internaționale” înseamnă hotărârea prin care o autoritate competentă revocă, încetează sau refuză să reînnoiască statutul de refugiat sau protecție subsidiară al unei persoane în conformitate cu Directiva [...] / [...] / UE] [Directiva privind standardele minime];
- (p) „a rămâne în statul membru” înseamnă a rămâne pe teritoriul statului membru în care a fost depusă sau este examinată cererea de protecție internațională, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit ale statelor membre,
- (q) **„noi fapte și circumstanțe” înseamnă fapte care susțin fondul cererii, care ar putea contribui la o revizuire a unei decizii anterioare. [Am 15]**

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică tuturor cererilor de protecție internațională depuse pe teritoriul statelor membre, inclusiv la frontieră, în apele teritoriale sau în zonele de tranzit ale statelor membre, precum și retragerii protecției internaționale.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul cererilor privind azilul diplomatic sau teritorial depuse la reprezentanțele statelor membre.
- (3) Statele membre pot hotărî să aplice prezenta directivă procedurilor prin care se examinează orice formă de protecție internațională care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei [...] / [...] / UE] [Directiva privind standardele minime].

Articolul 4

Autorități responsabile

- (1) Statele membre desemnează pentru toate procedurile o autoritate decizională care răspunde de examinarea corespunzătoare a cererilor în conformitate cu prezenta directivă. Statele membre se asigură că această autoritate are la dispoziție un număr suficient de angajați competenți și specializați pentru a-și îndeplini sarcinile în termenele prevăzute. În acest sens, statele membre oferă programe de formare inițială și continuă personalului care examinează cererile și ia deciziile în materie de protecție internațională.
- (2) Formarea prevăzută la alineatul (1) include, în special:
 - (a) norme materiale și de procedură privind protecția internațională și drepturile omului prevăzute de instrumentele internaționale și ale Uniunii relevante, inclusiv principiile nereturnării și nediscriminării;
 - (b) solicitanți cu nevoi speciale, astfel cum sunt definiți la articolul 2 litera (d); [Am 16]
 - (c) campanii de sensibilizare privind *genul, orientarea sexuală*, traumele sau vârsta, *acordându-se o atenție deosebită minorilor neînsoțiți*; [Am 17]
 - (d) folosirea informațiilor privind țara de origine;
 - (e) tehnici de interviu, inclusiv comunicare interculturală;
 - (f) identificarea și documentarea semnelor și simptomelor de tortură;
 - (g) evaluarea probelor, inclusiv principiul conform căruia îndoiala profită solicitantului;
 - (h) aspecte legate de jurisprudență care au relevanță în examinarea cererilor de protecție internațională.

Miercuri, 6 aprilie 2011

(3) Cu toate acestea, statele membre pot prevedea că o altă autoritate este responsabilă pentru prelucrarea cazurilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. .../... [Regulamentul Dublin].

(4) În cazul în care o autoritate este desemnată în conformitate cu alineatul (3), statele membre se asigură că personalul autorității respective are cunoștințele corespunzătoare și beneficiază de formarea necesară pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în aplicarea prezentei directive. [Am 18]

(5) Cererile de protecție internațională depuse într-un stat membru și adresate autorităților altui stat membru care exercită controlul frontierelor sau controlul cu privire la imigrare se soluționează de statul membru pe teritoriul căruia este depusă cererea.

Articolul 5

Dispoziții mai favorabile

Statele membre pot institui sau menține standarde mai favorabile privind procedurile de acordare și retragere a protecției internaționale în măsura în care standardele în cauză sunt compatibile cu prezenta directivă.

CAPITOLUL II

PRINCIPII FUNDAMENTALE ȘI GARANȚII

Articolul 6

Accesul la procedură

(1) Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile de primirea și înregistrarea cererilor de protecție internațională. Fără a aduce atingere alineatelor (5), (6), (7) și (8), statele membre pot solicita ca cererile de protecție internațională să fie depuse personal și/sau într-un loc desemnat.

(2) Statele membre se asigură că persoana care dorește să depună o cerere de protecție internațională are posibilitatea efectivă de a introduce cererea la autoritatea competentă în cel mai scurt timp. **În cazul în care solicitantii nu pot depune cererea în persoană, statele membre se asigură că cererea poate fi depusă în numele lor de către un reprezentat legal.** [Am 19]

(3) Statele membre iau măsuri pentru ca fiecare persoană majoră având capacitate juridică are dreptul de a depune o cerere de protecție internațională în nume propriu.

(4) Statele membre pot prevedea că o cerere se poate depune de un solicitant în numele persoanelor aflate în întreținerea sa. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că persoanele majore aflate în întreținerea solicitantului își dau consimțământul ca cererea să fie depusă în numele lor, în caz contrar, aceste persoane având posibilitatea de a depune o cerere în nume propriu.

Consimțământul trebuie să fie dat la momentul depunerii cererii sau cel târziu la momentul interviului persoanei majore aflate în întreținerea solicitantului. Înainte de solicitarea consimțământului, fiecare persoană majoră este informată în mod individual în legătură cu consecințele procedurale relevante și cu dreptul acesteia de a introduce o cerere separată de protecție internațională.

(5) Statele membre se asigură că orice minor are dreptul să introducă o cerere de protecție internațională fie în nume propriu, **în cazul în care acesta are dreptul, conform legislației naționale, să declanșeze procedura**, fie prin intermediul **reprezentanților săi legali sau al împuterniciților acestora. În restul situațiilor, se aplică dispozițiile alineatului (6).** [Am 20]

Miercuri, 6 aprilie 2011

(6) Statele membre se asigură că organismele adecvate menționate la articolul 10 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽¹⁾ au dreptul să introducă o cerere de protecție internațională în numele unui minor neînsoțit dacă, pe baza unei evaluări individuale a situației personale a acestuia, aceste organisme sunt de părere că minorul ar putea avea nevoie de protecție în temeiul Directivei [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime].

(7) Statele membre pot stabili în cadrul legislației interne:

- (a) cazurile în care un minor poate depune o cerere în nume propriu;
- (b) cazurile în care cererea unui minor neînsoțit trebuie depusă de un reprezentant desemnat în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (a);

■ [Am 21]

(8) Statele membre se asigură că poliștii de frontieră, autoritățile de poliție și cele competente în materie de imigrație, precum și personalul din locurile de reținere primesc instrucțiuni și formarea necesară pentru a **recunoaște, înregistra și transmite** cereri de protecție internațională. Dacă aceste autorități sunt desemnate autorități competente în sensul alineatului (1), instrucțiunile includ obligația de a înregistra cererea. În alte cazuri, instrucțiunile impun trimiterea cererii și a tuturor informațiilor relevante către autoritatea competentă pentru înregistrare. [Am 22]

Statele membre se asigură că toate autoritățile cărora este posibil să li se adreseze o persoană care dorește să depună o cerere de protecție internațională sunt în măsură să consilieze persoana în cauză cu privire la locul și la modul în care trebuie să facă cererea și/sau poate cere acestor autorități să transmită cererea autorității competente.

(9) Autoritățile competente înregistrează cererea de protecție internațională în termen de 72 de ore de la momentul în care persoana și-a exprimat dorința de a cere protecție internațională în temeiul alineatului (8) primul paragraf.

Articolul 7

Informarea și consilierea în punctele de trecere a frontierelor și în locurile de reținere

(1) Statele membre se asigură că informațiile privind procedurile de urmat pentru introducerea unei cereri de protecție internațională sunt disponibile în:

- (a) punctele de trecere a frontierelor, inclusiv în zonele de tranzit și la frontierele externe; și
- (b) locurile de reținere.

(2) Statele membre pun la dispoziție mijloace de interpretare pentru a asigura comunicarea dintre persoanele care doresc să introducă o cerere de protecție internațională și poliștii de frontieră sau personalul din locurile de reținere.

(3) Statele membre se asigură că organizațiile care oferă **asistență și/sau** reprezentare **juridică** solicitanților de protecție internațională au acces **rapid** în punctele de trecere a frontierelor, inclusiv în zonele de tranzit, și în locurile de reținere ■. [Am 23]

Statele membre pot prevedea norme care să reglementeze prezența unor astfel de organizații în zonele menționate în prezentul articol, **în măsura în care acestea nu limitează accesul solicitanților la consultanță și consiliere**. [Am 24]

⁽¹⁾ JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Articolul 8

Dreptul de a rămâne în statul membru în timpul examinării cererii

(1) Solicitanților li se permite să rămână în statul membru, numai în scopul procedurii, până la adoptarea unei hotărâri **finale** de către autoritatea decizională, **inclusiv în cazurile în care solicitantul face apel și pe întreaga perioadă autorizată de către o instanță competentă**. Prezentul drept de a rămâne în statul membru nu constituie un drept de a primi permis de ședere.

(2) Statele membre pot prevedea excepții de la această normă numai în cazul în care o persoană introduce o cerere ulterioară după cum se prevede la articolul 34 alineatul (7) sau în cazul în care vor preda sau, după caz, extrăda o persoană fie către un alt stat membru, în temeiul obligațiilor care decurg din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre⁽¹⁾ sau din alte considerente, fie către o țară terță, cu excepția țării de origine a solicitantului vizat, fie către o instanță penală internațională.

(3) Un stat membru poate extrăda un solicitant către o țară terță în temeiul alineatului (2) numai în cazul în care ■ o decizie de extrădare nu reprezintă o returnare directă sau indirectă, încălcându-se obligațiile internaționale ale statului membru **și nu expune solicitantul unui tratament inuman sau degradant la sosirea în țara terță**. [Am 26]

Articolul 9

Cerințe privind examinarea cererilor

(1) Statele membre se asigură ca cererile de protecție internațională să nu fie respinse sau excluse de la examinare pe unicul motiv că nu au fost depuse în cel mai scurt termen.

(2) Cererile de protecție internațională sunt examinate mai întâi pentru a stabili dacă solicitanții îndeplinesc condițiile pentru a obține statutul de refugiat. În caz negativ, cererile se examinează pentru a stabili dacă solicitanții sunt eligibili pentru a beneficia de protecție subsidiară.

(3) Statele membre se asigură că autoritatea decizională hotărăște în legătură cu cererile de protecție internațională după o examinare corespunzătoare. În acest scop, statele membre se asigură că:

- (a) cererile sunt examinate și hotărârile sunt adoptate în mod individual, obiectiv și imparțial;
- (b) se obțin informații precise și actualizate din surse diferite, cum ar fi Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICONUR), Biroul European de Sprijin pentru Azil **și organizațiile internaționale pentru protejarea drepturilor omului**, cu privire la situația generală existentă în țările de origine ale solicitanților și, acolo unde este necesar, în țările pe care aceștia le-au tranzitat, iar aceste informații sunt puse la dispoziția personalului care examinează cererile și adoptă hotărârile și, atunci când autoritatea decizională le ia în considerare în luarea deciziilor, la dispoziția solicitantului și a consilierului său juridic; [Am 27]
- (c) personalul care examinează cererile și adoptă hotărârile cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul și refugiații, **precum și privind drepturile omului și au participat la programele de formare inițială și continuă menționate la articolul 4 alineatul (1)**; [Am. 28]
- (d) personalul care examinează cererile și adoptă deciziile este format și are posibilitatea, de fiecare dată când consideră necesar, de a consulta experți în legătură cu anumite aspecte, precum cele medicale, culturale, legate de minori, ■ de gen, **religie sau de orientare sexuală**; [Am 29]

⁽¹⁾ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

Miercuri, 6 aprilie 2011

(e) *solicitantul și consilierul său juridic au acces la informațiile oferite de experți menționate la litera (d).*
[Am 30]

(4) Autoritățile menționate la capitolul V au acces, prin autoritatea decizională, prin solicitant sau în alt mod, la informațiile generale menționate la alineatul (3) litera (b), care sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

(5) Statele membre adoptă norme privind traducerea documentelor relevante pentru examinarea cererilor.

Articolul 10

Cerințe cu privire la hotărârea autorității decizionale

(1) Statele membre se asigură că hotărârile privind cererile de protecție internațională se comunică în scris.

(2) De asemenea, statele membre se asigură că, în cazul respingerii *sau acordării* unei cereri în ceea ce privește acordarea statutului de refugiat și/sau de beneficiar de protecție subsidiară, hotărârea este motivată **clar** în fapt și în drept și se comunică în scris informații despre posibilitățile de a ataca o hotărâre negativă **în același timp cu emiterea hotărârii, predându-se destinatarului pe semnătură.** [Am 31]

■ [Am. 32]

(3) În sensul articolului 6 alineatul (4) și atunci când cererea se întemeiază pe aceleași motive, statele membre pot adopta o singură hotărâre privind toate persoanele aflate în întreținere.

(4) Alineatul (3) nu se aplică acelor cazuri în care divulgarea circumstanțelor speciale ale unei persoane către membrii familiei acesteia poate pune în pericol interesele persoanei în cauză, inclusiv cazurilor de persecuție pe motive legate de sex *sau de orientare sexuală, de identitate de gen* și/sau de vârstă. În astfel de cazuri se emite o decizie separată pentru persoana în cauză. [Am. 33]

Articolul 11

Garanțiile acordate solicitanților de protecție internațională

(1) Cu privire la procedurile prevăzute la capitolul III, statele membre se asigură că toți solicitanții de protecție internațională beneficiază de următoarele garanții:

(a) sunt informați, într-o limbă pe care *o înțeleg sau* se poate presupune în mod rezonabil că o înțeleg, despre procedura de urmat și despre drepturile și obligațiile lor în cursul procedurii, precum și despre posibilele consecințe ale nerespectării acestor obligații și ale lipsei de cooperare cu autoritățile. Sunt informați despre termene, precum și despre mijloacele pe care le au la dispoziție pentru a-și îndeplini obligația de a prezenta elementele menționate la articolul 4 din Directiva [...]/UE [Directiva privind standardele minime]. Respectivile informații li se comunică în timp util pentru a le permite să își exercite drepturile garantate de prezenta directivă și să se conformeze obligațiilor prezentate la articolul 12; [Am 34]

(b) beneficiază, atunci când este necesar, de serviciile unui interpret pentru a prezenta autorităților competente argumentele lor. Statele membre consideră că este necesar să se furnizeze serviciile unui interpret cel puțin atunci când autoritatea decizională îl cheamă pe solicitant la interviu, astfel cum se menționează la articolele 13, 14, 15, 16 și 31 și, în lipsa unor astfel de servicii, comunicarea nu poate fi asigurată. În acest caz și în alte cazuri în care autoritățile competente doresc să îl intervieveze pe solicitant, serviciile respective se plătesc din fonduri publice;

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (c) nu li se refuză posibilitatea de a comunica cu ICONUR sau cu orice altă organizație care oferă consultanță juridică sau consiliere solicitanților de azil în conformitate cu legislația statului membru respectiv;
 - (d) li se comunică într-un termen rezonabil hotărârea adoptată de autoritatea decizională cu privire la cererea de protecție internațională pe care au depus-o. În cazul în care un consilier juridic sau un alt consilier îl reprezintă în mod legal pe solicitant, statele membre îi pot comunica acestuia hotărârea, în locul solicitantului de protecție internațională;
 - (e) sunt informați despre rezultatul hotărârii adoptate de autoritatea decizională într-o limbă pe care **o înțeleg sau** se poate presupune în mod rezonabil că o înțeleg în cazul în care nu sunt asistați sau reprezentați de un consilier juridic sau alt consilier. Informațiile comunicate includ date despre modul cum pot contesta o hotărâre negativă în conformitate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (2). [Am 35]
- (2) Cu privire la procedurile prevăzute la capitolul V, statele membre se asigură că toți solicitanții beneficiază de garanții echivalente cu cele menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din prezentul articol.

Articolul 12

Obligațiile solicitanților de protecție internațională

- (1) Solicitanții de protecție internațională **au obligația de a coopera cu** autoritățile competente, **în măsura în care starea lor fizică și psihică le permite acest lucru, la clarificarea situației și la revelarea identității și naționalității lor, precum și a altor elemente menționate în articolul 4 alineatul (2) din Directiva [...]/UE** [Directiva privind standardele minime]. **În cazul în care nu dețin un pașaport de călătorie valabil sau un document care înlocuiește pașaportul, solicitanții sunt obligați să coopereze la întocmirea unui act de identitate. Pe perioada verificării cererii de protecție internațională, în care solicitanții pot rămâne în statul membru, aceștia nu sunt obligați să intre în contact cu autoritățile din statul de origine în situația în care există riscul unor acte de persecuție din partea statului respectiv.** Statele membre pot impune solicitanților alte obligații de a coopera cu autoritățile competente în măsura în care acestea sunt necesare pentru prelucrarea cererii. [Am 36]
- (2) În special, statele membre pot prevedea că:
- (a) solicitanții trebuie să informeze autoritățile competente despre prezența lor sau să se prezinte în fața acestora în persoană, fie imediat, fie la o dată precizată;
 - (b) solicitanții trebuie să predea documentele aflate în posesia lor care au relevanță pentru examinarea cererii, cum ar fi, de exemplu, pașaportul;
 - (c) solicitanții trebuie să informeze autoritățile competente despre reședința sau adresa lor actuală, precum și despre orice modificare a acestora, în cel mai scurt termen posibil. Statele membre pot adopta dispoziții conform cărora solicitantul trebuie să accepte primirea oricărei comunicări la cea mai recentă reședință sau adresă pe care a indicat-o în mod corespunzător;
 - (d) autoritățile competente pot efectua o percheziție a solicitantului și a obiectelor pe care le are asupra sa, cu condiția ca percheziția să fie efectuată de o persoană de același sex, **care acordă atenția cuvenită vârstei și culturii solicitantului și respectă pe deplin principiul demnității umane și integritatea fizică și mentală;** [Am 37]
 - (e) autoritățile competente pot fotografia solicitantul și
 - (f) autoritățile competente pot înregistra declarațiile orale ale solicitantului, cu condiția ca acesta să fi fost informat în prealabil.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Articolul 13

Interviul personal

(1) Înainte de adoptarea unei hotărâri de către autoritatea decizională, solicitantului i se dă posibilitatea de a avea un interviu personal cu privire la cererea sa de protecție internațională **într-o limbă pe care acesta o înțelege**, cu o persoană competentă, în temeiul legislației interne, să efectueze acest interviu. Interviuurile care privesc **admisibilitatea unei cereri de protecție internațională și cele care privesc** fondul cererii de protecție internațională sunt efectuate întotdeauna de către personalul autorității decizionale. [Am 38]

Atunci când o persoană a introdus o cerere de protecție internațională în numele persoanelor aflate în întreținerea sa, trebuie ca fiecărei persoane majore la care face referire solicitantul să i se dea posibilitatea să își exprime părerea în mod individual și să fie interviuată în legătură cu cererea sa.

Statele membre **determină** în legislația internă cazurile în care unui minor i se oferă posibilitatea unui interviu personal, **ținând seama în modul convenit de interesul superior al copilului și de nevoile speciale ale acestuia**. [Am 39]

(2) Interviul personal privind fondul cererii poate fi omis în cazul în care:

- (a) autoritatea decizională este în măsură să adopte o hotărâre pozitivă în ceea ce privește statutul de refugiat pe baza probelor disponibile sau sau
- (b) autoritatea **decizională** consideră că solicitantul nu poate sau nu este în măsură să fie interviu din cauza unor circumstanțe durabile independente de voința sa. Atunci când există îndoieli, autoritatea **decizională** consultă un expert în domeniul medical pentru a stabili dacă această stare este temporară sau permanentă. [Am 40]

În cazul în care **autoritatea decizională** nu oferă solicitantului sau, după caz, persoanei aflate în întreținere, posibilitatea unui interviu personal în temeiul punctului (b), **autoritatea decizională** permite solicitantului sau persoanei aflate în întreținere **să reprogrameze interviul personal și** să prezinte noi informații. [Am 41]

■ [Am 42]

(3) Lipsa unui interviu personal în temeiul alineatului (2) litera (b) nu trebuie să afecteze în mod negativ hotărârea autorității decizionale.

(4) Independent de articolul 25 alineatul (1), statele membre, atunci când hotărăsc cu privire la o cerere de protecție internațională, pot ține seama de faptul că solicitantul nu s-a prezentat la interviul personal, cu excepția cazului în care a avut motive întemeiate de a nu se prezenta.

Articolul 14

Cerințe cu privire la interviul personal

(1) Interviul personal are loc în mod normal fără prezența membrilor de familie, cu excepția cazului în care autoritatea decizională consideră necesară prezența altor membri de familie, în scopul unei examinări corespunzătoare.

(2) Interviul personal are loc în condiții care asigură o confidențialitate corespunzătoare.

(3) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a garanta că interviul personal are loc în condiții care îi permit solicitantului să prezinte toate motivele cererii sale. În acest scop, statele membre:

- (a) se asigură că persoana care conduce interviul este **calificată, instruită și** competentă pentru a ține seama de situația personală și generală în care se înscrie cererea, inclusiv de originea culturală, genul, **orientarea sexuală și gradul de vulnerabilitate a solicitantului**; [Am 43]

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (b) în măsura posibilului, organizează efectuarea interviului cu solicitantul de către o persoană de același sex, dacă solicitantul cere acest lucru;
 - (c) aleg un interpret competent, capabil să asigure o comunicare corespunzătoare între solicitant și persoana care conduce interviul, **și care are obligația de a respecta un cod de conduită care definește drepturile și obligațiile interpretului**. Comunicarea nu trebuie să aibă loc neapărat în limba pe care o preferă solicitantul atunci când există o altă limbă pe care o înțelege și în care poate comunica în mod clar. În măsura posibilului, statele membre pun la dispoziție un interpret de același sex, dacă solicitantul cere acest lucru; [Am 44]
 - (d) se asigură că persoana care conduce interviul privind fondul unei cereri de protecție internațională nu poartă uniformă;
 - (e) se asigură că interviurile cu minori se efectuează într-o formă adaptată acestora **și de către o persoană care are cunoștințele necesare cu privire la nevoile speciale și la drepturile minorilor**. [Am 45]
- (4) Statele membre pot adopta norme privind prezența unor părți terțe la interviul personal.

Articolul 15

Conținutul interviului personal

Atunci când efectuează interviul personal privind fondul unei cereri de protecție internațională, autoritatea decizională se asigură că solicitantul are în mod corespunzător posibilitatea de a prezenta elementele necesare pentru a-și susține cererea de protecție internațională în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime]. În acest scop, statele membre se asigură că:

- (a) întrebările adresate solicitantului sunt relevante pentru a evalua dacă acesta are nevoie de protecție internațională în conformitate cu Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime];
- (b) solicitantul are în mod corespunzător posibilitatea de a oferi o explicație privind elementele necesare pentru a-și susține cererea care pot lipsi și/sau în legătură cu incoerențele sau contradicțiile din declarațiile sale.

Articolul 16

Transcrierea interviului personal și întocmirea raportului privind interviul personal

- (1) Statele membre se asigură de efectuarea unei transcrieri a fiecărui interviu personal.
- (2) Statele membre cer solicitantului să aprobe conținutul transcrierii la sfârșitul interviului personal. În acest scop, statele membre se asigură că solicitantul are posibilitatea să formuleze observații și/sau să ofere lămuriri în legătură cu posibilele erori de traducere sau de interpretare care apar în transcriere.
- (3) În cazul în care solicitantul refuză să aprobe conținutul transcrierii, motivele refuzului se consemnează la dosarul solicitantului.

Refuzul solicitantului de a aproba conținutul transcrierii nu împiedică autoritatea decizională să adopte o hotărâre cu privire la cererea acestuia.

- (4) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre se pot asigura că se întocmește un raport scris al interviului personal, care să conțină cel puțin elementele esențiale privind cererea, astfel cum au fost prezentate de solicitant. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că transcrierea interviului personal este anexată la raport.

Miercuri, 6 aprilie 2011

(5) Statele membre se asigură că solicitanții au acces în timp util la transcriere și, dacă este cazul, la raportul privind interviul personal, înainte ca autoritatea decizională să ia o decizie.

Articolul 17

Rapoartele medico-legale

(1) Statele membre permit solicitanților, la cerere, să fie supuși unui examen medical efectuat în sprijinul declarațiilor date în legătură cu persecuția sau vătămarea gravă suferite în trecut. În acest scop, statele membre oferă solicitanților o perioadă rezonabilă de timp pentru depunerea certificatului medical la autoritatea decizională.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazurile în care există motive întemeiate să se creadă că solicitantul suferă de stres posttraumatic, autoritatea decizională, cu consimțământul solicitantului, se asigură de efectuarea examenului medical.

(3) Statele membre asigură condițiile adecvate pentru garanta că se pune la dispoziție o expertiză medicală imparțială și calificată în scopul examenului medical menționat la alineatul (2) **și că se alege cel mai puțin invaziv examen medical în cazul în care solicitantul este minor.** [Am 46]

(4) Statele membre prevăd norme și condiții suplimentare pentru identificarea și documentarea simptomelor legate de tortură și a altor forme de violență fizică, sexuală sau psihologică, relevante pentru punerea în aplicare a prezentului articol.

(5) Statele membre se asigură că persoanele care interviuează solicitanții în conformitate cu prezenta directivă beneficiază de formare în ceea ce privește identificarea simptomelor legate de tortură.

(6) Rezultatele examenelor medicale menționate în alineatele (1) și (2) sunt evaluate de autoritatea decizională, în coroborare cu alte elemente ale cererii. Acestea sunt luate în considerare, în special, când se stabilește dacă declarațiile solicitantului sunt credibile și suficiente.

Articolul 18

Dreptul **la consiliere pentru aspectele procedurale și juridice**, la asistență judiciară și la reprezentare [Am 47]

(1) Solicitanților de protecție internațională li se oferă posibilitatea de a consulta un consilier juridic sau alt consilier, recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop în conformitate cu legislația internă, în chestiuni referitoare la cererile lor de protecție internațională, în toate etapele procedurii, inclusiv după o decizie negativă.

(2) Statele membre se asigură că asistența judiciară gratuită se acordă la cerere, sub rezerva dispozițiilor alineatului (3). În acest sens, statele membre:

(a) acordă **consiliere** gratuită **în privința aspectelor procedurale și juridice** pe parcursul procedurii, în conformitate cu capitolul III. Aceasta include cel puțin oferirea de informații privind procedura de urmat de către solicitant în funcție de circumstanțele sale particulare, **pregătirea documentelor de procedură necesare, inclusiv în timpul interviului personal**, și furnizarea de explicații privind motivele de fapt și de drept în cazul unei decizii negative; **Consultanța poate fi acordată de un organism neguvernamental sau de personal calificat;** [Am 48]

(b) acordă asistență judiciară gratuită **și** reprezentare pe parcursul procedurii în conformitate cu capitolul V. Aceasta include cel puțin pregătirea documentelor procedurale necesare și participarea la ședința de judecată în fața unei instanțe de fond în numele solicitantului. [Am care nu privește toate limbile]

Miercuri, 6 aprilie 2011

(3) Statele membre pot să prevadă în legislația lor internă că asistența judiciară gratuită se acordă:

- (a) numai persoanelor care nu dispun de resurse suficiente; și/sau
- (b) numai **pentru serviciile oferite de consilieri** juridici sau **alți** consilieri special desemnați de legislația internă pentru a asista și/sau reprezenta solicitanții de protecție internațională. [Am 50]

În ceea ce privește procedurile prevăzute în capitolul V, statele membre pot alege ca solicitanții să beneficieze de asistență juridică gratuită și/sau de reprezentare în măsura în care o astfel de asistență este necesară pentru a le asigura accesul efectiv la justiție. Statele membre se asigură că asistența judiciară și/sau reprezentarea acordată în temeiul prezentului alineat nu este limitată în mod arbitrar. **Statele membre pot opta să acorde asistență judiciară și/sau reprezentare de acest tip numai dacă instanța de judecată evaluează pozitiv șansele de succes.** [Am 51]

(4) Statele membre pot prevedea norme privind modalitățile de depunere și soluționare a cererilor de asistență judiciară și/sau reprezentare.

(5) Statele membre **permit și facilitează** organizațiilor neguvernamentale **acordarea de** asistență judiciară gratuită și/sau reprezentare solicitanților de protecție internațională în cadrul procedurilor prevăzute în capitolul III și/sau capitolul V. [Am 52]

(6) De asemenea, statele membre pot:

- (a) să impună limite financiare și/sau termene pentru acordarea asistenței judiciare gratuite și/sau a reprezentării gratuite, cu condiția ca limitele respective să nu restrângă în mod arbitrar accesul la asistență judiciară și/sau reprezentare;
- (b) să prevadă, în ceea ce privește onorariile și alte costuri, ca solicitanții de azil să nu beneficieze de un tratament mai favorabil decât tratamentul acordat în general resortisanților proprii în chestiuni referitoare la asistență judiciară.

(7) Statele membre pot cere rambursarea integrală sau parțială a cheltuielilor efectuate în cazul și în momentul în care situația financiară a solicitantului se îmbunătățește considerabil sau în cazul în care hotărârea de acordare a acestor prestații a fost luată pe baza unor informații false furnizate de solicitant.

Articolul 19

Domeniul de aplicare a asistenței judiciare și a reprezentării

(1) Statele membre se asigură că un consilier juridic sau alt consilier recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop de legislația internă și care asistă sau reprezintă un solicitant de protecție internațională în temeiul legislației interne are acces la informațiile din dosarul solicitantului pe baza cărora este sau va fi luată o decizie.

Statele membre pot face o excepție în cazul în care divulgarea informațiilor sau a surselor ar periclita securitatea națională, securitatea organizațiilor sau a persoanei (persoanelor) care furnizează informațiile sau securitatea persoanei (persoanelor) la care se referă informațiile sau în cazul în care s-ar prejudicia ancheta aferentă examinării cererilor de protecție internațională de către autoritățile competente ale statelor membre sau relațiile internaționale ale statelor membre. În astfel de cazuri, statele membre:

- (a) permit accesul la informațiile sau sursele în cauză cel puțin consilierului juridic sau consilierului care a fost supus unui control de securitate, în măsura în care informațiile sunt relevante pentru examinarea cererii sau pentru luarea unei decizii de retragere a protecției internaționale;
- (b) permit accesul la informațiile sau sursele în cauză autorităților menționate la capitolul V.

Miercuri, 6 aprilie 2011

(2) Statele membre se asigură că un consilier juridic sau alt consilier care asistă sau reprezintă un solicitant de protecție internațională are acces la zone restricționate, precum locurile de reținere și zonele de tranzit, în scopul consultării cu solicitantul.

Statele membre nu pot limita posibilitatea de vizitare a solicitanților care se află în zonele restricționate decât în cazul în care, în temeiul legislației interne, limitarea este necesară în mod obiectiv pentru asigurarea securității, a ordinii publice sau a gestionării administrative a zonei sau pentru asigurarea unei examinări eficiente a cererii de azil, cu condiția ca aceasta să nu restrângă drastic sau să nu facă imposibil accesul consilierului juridic sau al altui consilier.

(3) Statele membre permit solicitantului să se prezinte la interviul personal însoțit de un consilier juridic sau alt consilier recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop de legislația internă, **ori de o persoană calificată**. [Am 53]

(4) Statele membre pot prevedea norme care să reglementeze prezența consilierilor juridici sau a altor consilieri la toate interviurile din cadrul procedurii, fără a aduce atingere prezentului articol sau articolului 21 alineatul (1) litera (b).

Statele membre pot cere ca solicitantul să fie prezent la interviul personal chiar și atunci când acesta este reprezentat în conformitate cu legislația internă de astfel de consilier juridic sau alt consilier și pot cere solicitantului să răspundă personal la întrebările adresate.

Absența consilierului juridic sau a altui consilier nu împiedică autoritatea decizională să realizeze interviul personal cu solicitantul, fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (1) litera (b).

Articolul 20

Solicitanți cu nevoi speciale

(1) **În conformitate cu articolul 21 din Directiva [...]/UE [de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil] (Directiva privind condițiile de primire, statele membre prevăd în legislația lor națională proceduri care permit să se verifice, încă de la depunerea unei cereri de protecție internațională, dacă solicitantul are nevoi speciale, precum și să se indice natura acestor nevoi.** [Am 54]

(2) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că solicitanții cu nevoi speciale au posibilitatea să prezinte elementele cererii pe cât de complet posibil și aducând toate elementele de probă disponibile. Dacă este cazul, acestora li se acordă prelungiri ale termenelor pentru a le permite să prezinte probe sau să efectueze toate celelalte etape necesare procedurii.

(3) În cazurile în care autoritatea decizională consideră că un solicitant a făcut obiectul torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală, astfel cum se prevede în articolul 21 din Directiva [...]/UE [Directiva privind condițiile de primire], solicitantul beneficiază de timp suficient și de sprijin corespunzător pentru pregătirea unui interviu personal privind fondul cererii sale. **Se acordă o atenție deosebită solicitanților care nu au menționat direct orientarea lor sexuală.** [Am 55]

(4) Articolul 28 alineatele (6) și (7) nu se aplică solicitanților la care se face referire în alineatul (3) din prezentul articol.

(5) **În conformitate cu condițiile stabilite la articolul 18, solicitanții cu nevoi speciale beneficiază de asistență judiciară gratuită în toate procedurile prevăzute în prezenta directivă.** [Am 56]

Articolul 21

Garanții pentru minorii neînsoțiți

(1) Cu privire la toate procedurile prevăzute de prezenta directivă și fără a aduce atingere articolelor 13, 14 și 15, statele membre:

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (a) iau **imediat** măsuri pentru a asigura reprezentarea și asistarea minorului neînsoțit de către un reprezentant cu privire la introducerea și examinarea cererii. Reprezentantul trebuie să fie imparțial și să aibă expertiza necesară în domeniul îngrijirii copilului. Reprezentantul respectiv poate fi și reprezentantul menționat în Directiva [...]/.../UE [Directiva privind condițiile de primire]; **[Am care nu privește toate limbile]**
- (b) se asigură că reprezentantului i se dă posibilitatea de a-l informa pe minorul neînsoțit despre semnificația și posibilele consecințe ale interviului personal și, după caz, despre modul în care trebuie să se pregătească pentru interviul personal. Statele membre se asigură că un reprezentant și/sau un consilier juridic sau un alt consilier autorizat în acest scop **ori de o persoană calificată** în conformitate cu legislația internă asistă la interviu și are posibilitatea să adreseze întrebări sau să formuleze observații, în cadrul stabilit de persoana care conduce interviul. **[Am 58]**

Statele membre pot cere ca minorul neînsoțit să fie prezent la interviul personal chiar dacă reprezentantul este prezent.

■ [Am 59]

- (2) Statele membre se asigură că:
- (a) în cazul în care un minor neînsoțit participă la un interviu personal referitor la cererea sa de protecție internațională în conformitate cu articolele 13, 14 și 15 interviul respectiv este condus de o persoană care are cunoștințele necesare privind nevoile speciale **și drepturile** minorilor; **[Am 60]**
- (b) un funcționar care are cunoștințele necesare privind nevoile speciale **și drepturile** minorilor redactează hotărârea autorității decizionale cu privire la cererea de azil a unui minor neînsoțit. **[Am 61]**
- (3) Sub rezerva condițiilor menționate la articolul 18, minorii neînsoțiți **și reprezentanții numiți ai acestora** beneficiază, **cu respectarea tuturor procedurilor prevăzute în prezenta directivă**, de **consiliere judiciară gratuită în privința aspectelor procedurale și juridice, precum și de reprezentare gratuită**. **[Am 62]**
- (4) Statele membre pot recurge la examene medicale pentru a determina vârsta minorilor neînsoțiți în cadrul examinării unei cereri de protecție internațională în cazul în care, ca urmare a declarațiilor lor generale sau a altor circumstanțe relevante, statele membre au încă îndoieli în legătură cu vârsta acestora. **Dacă rămân îndoieli după examenul medical, hotărârea se ia întotdeauna în beneficiul minorului neînsoțit.** **[Am 63]**

Orice consultație medicală se efectuează cu respectarea deplină a demnității individuale, alegându-se examenele cele **mai fiabile și** mai puțin invazive, **și este realizată de experți calificați și imparțiali din domeniul medical.** **[Am 65]**

În cazurile în care se recurge la examene medicale, statele membre se asigură că:

- (a) minorii neînsoțiți sunt informați, înainte de examinarea cererii lor de protecție internațională, într-o limbă pe care **se poate presupune în mod rezonabil că** o înțeleg, despre posibilitatea determinării vârstei lor printr-un examen medical. Aceasta trebuie să cuprindă informații despre metoda de examinare și posibilele consecințe ale rezultatului examenului medical pentru examinarea cererii de protecție internațională, precum și despre consecințele refuzului minorului neînsoțit de a se supune examenului medical; **[Am 66]**
- (b) minorii neînsoțiți și/sau reprezentanții lor sunt de acord cu efectuarea unui examen în vederea determinării vârstei minorilor în cauză și
- (c) hotărârea de respingere a cererii de protecție internațională a unui minor neînsoțit care a refuzat să se supună examenului medical nu se întemeiază ■ pe acest refuz. **[Am 67]**

Miercuri, 6 aprilie 2011

Faptul că un minor neînsoțit a refuzat să se supună unui astfel de examen medical nu împiedică autoritatea decizională să adopte o hotărâre cu privire la cererea de protecție internațională.

(5) Articolul 28 alineatele (6) și (7), articolul 30 alineatul (2) litera (c) și articolul 36 nu se aplică în cazul minorilor neînsoțiți.

(6) Statele membre țin seama în primul rând de interesul superior al copilului atunci când pun în aplicare prezentul articol.

Articolul 22

Reținerea

(1) Statele membre nu pot reține o persoană exclusiv pe motiv că aceasta solicită de protecție internațională. Motivele și condițiile reținerii, precum și garanțiile aflate la dispoziția solicitanților de protecție internațională aflați în detenție sunt conforme cu Directiva [...]/.../UE [Directiva privind condițiile de primire].

(2) În cazul în care un solicitant de protecție internațională este reținut, statele membre se asigură că există posibilitatea unui control judiciar rapid în conformitate cu Directiva [...]/.../UE [Directiva privind condițiile de primire].

Articolul 23

Reținerea minorilor

Reținerea minorilor este strict interzisă în orice circumstanță. [Am 68]

Articolul 24

Procedura în caz de retragere a cererii

(1) În măsura în care statele membre prevăd posibilitatea retragerii explicite a cererii în conformitate cu legislația internă, atunci când un solicitant își retrage în mod explicit cererea de protecție internațională, statele membre se asigură că autoritatea responsabilă cu determinarea adoptă o hotărâre ■ în sensul încetării examinării cererii, **și explică solicitantului consecințele retragerii cererii. [Am 69]**

(2) De asemenea, statele membre pot prevedea că autoritatea decizională poate decide încetarea examinării fără a adopta o hotărâre. În acest caz, statele membre trebuie să se asigure că autoritatea decizională consemnează această informație la dosarul solicitantului.

Articolul 25

Procedura în cazul retragerii implicite a cererii sau al renunțării implicite la aceasta

(1) În cazul în care există motive serioase să se considere că un solicitant de protecție internațională și-a retras implicit cererea de azil sau că a renunțat implicit la aceasta **fără un motiv întemeiat**, statele membre iau măsuri pentru ca autoritatea decizională să adopte o hotărâre **fie** în sensul încetării examinării, **fie al respingerii cererii în temeiul faptului că solicitantul nu și-a demonstrat dreptul la statutul de refugiat în conformitate cu Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime], dacă, pe lângă motivele menționate anterior, acesta:**

— ***a refuzat să coopereze; sau***

— ***a fugit; sau***

— ***în mod foarte probabil, nu are dreptul la protecție internațională; sau***

Miercuri, 6 aprilie 2011

— *este originar dintr-o țară terță sigură în conformitate cu articolul 37 sau a tranzitat printr-o astfel de țară.* [Am 103]

Statele membre pot prezuma că solicitantul și-a retras implicit cererea de protecție internațională sau a renunțat implicit la aceasta, în special atunci când se stabilește că:

- (a) solicitantul nu a dat curs cererilor de a furniza informații esențiale pentru cererea sa de azil în conformitate cu articolul 4 din Directiva [...] /UE] [Directiva privind standardele minime] sau nu s-a prezentat la interviul personal prevăzut la articolele 13, 14, 15 și 16, cu excepția cazului în care solicitantul demonstrează într-un termen rezonabil că aceste situații se datorează unor circumstanțe independente de voința sa;
- (b) solicitantul a fugit sau a părăsit fără permisiune locul în care locuia sau era reținut, fără a contacta autoritatea competentă într-un termen rezonabil, sau nu s-a conformat într-un termen rezonabil obligației de a se prezenta la autorități în mod regulat și altor obligații de comunicare.

În scopul punerii în aplicare a prezentelor dispoziții, statele membre pot stabili termene sau orientări.

(2) Statele membre se asigură că solicitantul care se prezintă din nou la autoritatea competentă după adoptarea hotărârii de încetare menționate la alineatul (1) are dreptul să solicite redeschiderea cazului său. ***În cadrul procedurii de azil nu se poate solicita decât o singură dată redeschiderea procedurii.*** [Am 70]

Statele membre se asigură că o astfel de persoană nu este expulzată contrar principiului nereturnării.

Statele membre pot permite autorității decizionale să reia examinarea din stadiul în care a fost întreruptă.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere Regulamentului (UE) nr. [...] [Regulamentul Dublin].

Articolul 26

Rolul ICONUR

(1) Statele membre autorizează ICONUR:

- (a) să aibă acces la solicitanții de protecție internațională, inclusiv la cei reținuți, precum și în zone de tranzit aeroportuar sau portuar;
- (b) să aibă acces la informații privind cererile individuale de protecție internațională, la desfășurarea procedurii și la hotărârile adoptate, cu condiția ca solicitantul să fie de acord cu acest lucru;
- (c) să își prezinte opiniile, în îndeplinirea misiunii sale de supraveghere pe care i-o conferă articolul 35 din Convenția de la Geneva, în fața oricăror autorități competente, cu privire la cererile individuale de protecție internațională, în orice etapă a procedurii.

(2) De asemenea, alineatul (1) se aplică unei organizații care activează în numele ICONUR pe teritoriul respectivului stat membru în temeiul unui acord cu acesta.

Articolul 27

Colectarea informațiilor cu privire la cazuri individuale

În scopul examinării cazurilor individuale, statele membre:

- (a) nu divulgă informațiile cu privire la cererile individuale de protecție internațională sau faptul că a fost depusă o cerere, autorului (sau autorilor) presupus (presupuși) al (ai) persecuției sau vătămării grave

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (b) nu obțin informații de la autorul (sau autorii) presupus (presupuși) al (ai) persecuției sau vătămării grave într-un mod care ar putea duce la informarea ■ acestuia (acestora) despre faptul că solicitantul în cauză a depus o cerere și care ar periclita integritatea fizică a solicitantului și a persoanelor aflate în întreținerea acestuia sau libertatea și siguranța membrilor familiei sale care se află încă în țara de origine. [Am 71]

CAPITOLUL III

PROCEDURI ÎN PRIMĂ INSTANȚĂ

SECȚIUNEA I

Articolul 28

Procedura de examinare

(1) Statele membre soluționează cererile de protecție internațională în cadrul unei proceduri de examinare în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II.

(2) Statele membre se asigură că procedura în cauză se încheie cât mai repede, fără a aduce atingere unei examinări corespunzătoare și complete.

(3) Statele membre se asigură că o procedură se încheie în cel mult 6 luni după depunerea cererii.

Statele membre pot prelungi acele termene cu o perioadă care nu depășește 6 luni în cazuri individuale ce implică elementele complexe de fapt și de drept complexe.

(4) Statele membre se asigură că, în cazul în care nu se poate lua o hotărâre în termenul menționat la alineatul (3) primul paragraf, solicitantul respectiv fie:

(a) este informat despre întârziere; și

(b) primește, la cerere, informații privind motivele întârzierii și termenul în care se preconizează adoptarea unei decizii cu privire la cererea sa.

Consecințele neadoptării unei decizii în termenul menționat la alineatul (3) se definesc în conformitate cu legislația internă.

(5) **Autoritățile decizionale** pot acorda prioritate oricărei examinări a unei cereri de protecție internațională în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II: [Am 73]

(a) atunci când este probabil ca cererea să fie întemeiată;

(b) atunci când solicitantul are nevoi speciale, **în special în cazul minorilor neînsoțiți**; [Am 74]

(c) în alte cazuri cu excepția cererilor menționate la alineatul (6).

(6) Statele membre pot prevedea accelerarea unei proceduri de examinare în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II în cazul în care:

(a) solicitantul, la depunerea cererii și prezentarea faptelor, a invocat doar aspecte care nu sunt relevante pentru a se examina dacă îndeplinește sau nu condițiile necesare pentru a obține statutul de refugiat sau de persoană eligibilă pentru protecție subsidiară în temeiul Directivei [...]/.../UE [Directiva cu privire la standardele minime]; sau

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (ab) *în mod evident, solicitantul nu poate fi considerat refugiat sau nu îndeplinește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat într-un stat membru în conformitate cu Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime]; sau [Am 105]*
- (c) solicitantul provine dintr-o țară de origine sigură în sensul prezentei directive, sau
- (d) solicitantul a indus în eroare autoritățile în ceea ce privește identitatea și/sau cetățenia sa și/sau autenticitatea documentelor sale, prezentând informații sau documente false ori ascunzând informații și documente relevante care ar fi putut avea o influență nefavorabilă asupra hotărârii, fie
- (e) există probabilitatea să fi distrus sau îndepărtat, cu rea-credință, acte de identitate sau documente de călătorie care ar fi contribuit la stabilirea identității sau a cetățeniei sale, sau
- (f) *solicitantul a furnizat date în mod evident incoerente, contradictorii, neverosimile, incomplete sau false care în mod evident nu constituie o argumentație convingătoare a afirmației sale de a fi o persoană persecutată în sensul Directivei [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime]; sau [Am 75]*
- (g) *solicitantul a depus o cerere ulterioară care, în mod evident, nu aduce niciun element relevant nou în legătură cu situația sa personală sau cu situația din țara sa de origine; sau [Am 107]*
- (h) *fără un motiv valabil, solicitantul nu și-a depus cererea mai devreme, deși a avut posibilitatea să facă acest lucru; sau [Am 108]*

■ [Am 76]

- (i) solicitantul depune o cerere numai pentru a întârzia sau a împiedica punerea în executare a unei hotărâri anterioare sau iminente care ar duce la expulzarea sa;
- (j) *fără un motiv întemeiat, solicitantul nu și-a respectat obligațiile privind cooperarea pentru stabilirea situației și a identității sale în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime] sau în conformitate cu articolul 12 alineatele (1) și (2) literele (a) –(c) și cu articolul 25 alineatul (1) din prezenta directivă; sau [Am 109]*
- (k) *solicitantul a intrat ilegal pe teritoriul statului membru sau și-a prelungit în mod ilegal sejurul și, fără a avea un motiv întemeiat, nu s-a prezentat în fața autorităților și/sau nu a depus în cel mai scurt timp o cerere de azil, având în vedere circumstanțele intrării sale pe teritoriul statului membru; sau [Am 110]*
- (l) *solicitantul reprezintă un pericol grav pentru securitatea statului membru sau din motive serioase de securitate națională și de menținere a ordinii publice a fost expulzat din țară în conformitate cu legislația națională. [Am 77]*

(7) În cazul cererilor neîntemeiate menționate la articolul 29 în care se aplică oricare dintre situațiile enumerate la alineatul (6) din prezentul articol, statele membre pot respinge o cerere ca vădit neîntemeiată ca urmare a unei examinări corespunzătoare și complete.

(8) Statele membre prevăd termene rezonabile pentru luarea unei hotărâri privind procedurile în primă instanță prevăzute la alineatul (6).

(9) Faptul că o cerere de protecție internațională a fost prezentată în urma unei intrări ilegale pe teritoriu sau la graniță, inclusiv zonele de tranzit, precum și lipsa documentelor *la intrarea în țară* sau utilizarea unor documente false, nu provoacă per se adoptarea automată a unei proceduri accelerate de examinare. [Am 78]

Miercuri, 6 aprilie 2011

Articolul 29

Cereri neîntemeiate

■ Statele membre pot considera o cerere de protecție internațională ca neîntemeiată numai în cazul în care autoritatea decizională a stabilit că solicitantul nu îndeplinește condițiile necesare pentru obținerea protecției internaționale în temeiul Directivei [...]/.../UE [Directiva cu privire la standardele minime]. [Am 79]

SECȚIUNEA II

Articolul 30

Cereri inadmisibile

(1) În afara cazurilor în care o cerere nu este examinată în conformitate cu Regulamentul (UE) [nr. .../...] [Regulamentul Dublin], statele membre nu au obligația de a verifica dacă solicitantul îndeplinește condițiile cerute pentru a obține protecție internațională în conformitate cu Directiva .../.../UE [Directiva cu privire la standardele minime], în cazul în care cererea se consideră inadmisibilă în temeiul prezentului articol.

(2) Statele membre pot considera o cerere de protecție internațională ca inadmisibilă numai în cazul în care:

- (a) un alt stat membru a acordat statutul de refugiat;
- (b) o țară care nu este stat membru este considerată ca prima țară de azil a solicitantului, în temeiul articolului 32;
- (c) o țară care nu este stat membru este considerată ca țară terță sigură pentru solicitant, în temeiul articolului 37;
- (d) solicitantul a depus o cerere identică după adoptarea unei hotărâri finale;
- (e) o persoană aflată în întreținerea solicitantului depune o cerere, după ce, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), și-a dat consimțământul astfel încât cazul său să fie tratat în cadrul unei cereri făcute în numele său și nu există fapte referitoare la situația persoanei aflate în întreținere care să justifice o cerere separată.

Articolul 31

Norme speciale referitoare la interviul privind admisibilitatea

(1) Statele membre permit solicitanților să-și prezinte opiniile cu privire la cerere pe baza motivelor menționate la articolul 30 în situațiile lor speciale, înaintea luării deciziei de a considera cererea ca inadmisibilă. În acest scop, **autoritatea decizională** organizează interviuri personale privind admisibilitatea cererii. Statele membre pot face excepții numai în cazul cererilor ulterioare în conformitate cu articolul 35. [Am 80]

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul Dublin].

(3) Statele membre se asigură că membrii personalului autorității decizionale care conduc interviul privind admisibilitatea cererii nu poartă uniformă. [Am 81]

Articolul 32

Conceptul de primă țară de azil

O țară poate fi considerată ca primă țară de azil pentru un anumit solicitant de protecție internațională în cazul în care solicitantul:

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (a) a fost recunoscut ca refugiat în țara respectivă și încă se poate prevala de protecția respectivă sau
- (b) beneficiază, cu alt titlu, de o protecție **efectivă** în țara respectivă, inclusiv de principiul nereturnării, [Am 82]

cu condiția să fie readmis în țara respectivă.

La aplicarea conceptului de primă țară de azil la situația personală a unui solicitant de protecție internațională, statele membre **iau** în considerare articolul 37 alineatul (1).

Solicitantului i se permite să atace aplicarea conceptului de primă țară de azil pe motiv că prima țară nu este sigură în situația sa personală. [Am 83]

■ [Am 84]

SECȚIUNEA III

■ [Am. 85]

Articolul 33

Conceptul de țară de origine sigură

(1) O țară terță desemnată ca țară de origine sigură în conformitate cu prezenta directivă poate fi considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, după o examinare individuală a solicitării, numai în cazul în care:

- (a) acesta este resortisant al țării respective sau
- (b) acesta este un apatrid și anterior a avut reședința stabilă în țara respectivă;
- (c) și nu a prezentat motive serioase pentru ca țara să nu fie considerată țară de origine sigură în situația sa personală, ținând cont de condițiile pe care trebuie să la îndeplinească pentru a obține statutul de refugiat sau statutul unei persoane eligibile pentru protecție subsidiară în conformitate cu [Directiva .../.../UE] [Directiva privind standardele minime].

(2) Statele membre prevăd în legislația internă noi norme și modalități de aplicare a conceptului de țară de origine sigură.

SECȚIUNEA IV

Articolul 34

Cereri ulterioare

(1) În cazul în care o persoană care a depus o cerere de protecție internațională într-un stat membru face declarații noi sau depune o cerere ulterioară în același stat membru, statul membru respectiv examinează aceste noi declarații sau elementele cererii ulterioare în cadrul examinării cererii anterioare sau în cadrul examinării deciziei care face obiectul unei căi de atac judiciare sau administrative, în măsura în care, în acest cadru, **autoritatea decizională** poate lua în considerare și ține seama de toate elementele care stau la baza noilor declarații sau cererii ulterioare. [Am 87]

(2) În scopul luării unei decizii cu privire la admisibilitatea unei cereri de protecție internațională în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) litera (d), statele membre pot aplica o procedură specială prevăzută la alineatul (3) din prezentul articol, în cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională ulterioară:

- (a) după retragerea cererii sale anterioare în conformitate cu dispozițiile articolului 24;
- (b) după adoptarea unei hotărâri finale privind cererea anterioară.

Miercuri, 6 aprilie 2011

(3) O cerere de protecție internațională ulterioară este supusă mai întâi unei examinări preliminare pentru a se stabili dacă, după retragerea cererii anterioare sau după adoptarea hotărârii menționate la alineatul (2) litera (b) cu privire la această cerere, au apărut sau au fost prezentate de către solicitant elemente sau date noi referitoare la examinarea menită să stabilească dacă persoana îndeplinește condițiile pentru a obține statutul de refugiat sau de persoană care poate beneficia de protecție subsidiară în temeiul Directivei [...]/UE [Directiva privind standardele minime].

(4) În cazul în care, în urma examinării preliminare menționate la alineatul (3), apar sau sunt prezentate de solicitant elemente sau date noi care sporesc semnificativ probabilitatea ca solicitantul să îndeplinească condițiile pentru a obține statutul de refugiat sau de persoană care poate beneficia de protecție subsidiară în temeiul Directivei [...]/UE [Directiva privind standardele minime], cererea este examinată în continuare în conformitate cu capitolul II.

(5) În conformitate cu legislația internă, statele membre pot examina în continuare o cerere ulterioară în cazul în care există alte motive pentru redeschiderea unei proceduri.

■ [Am 88]

(6) Procedura menționată la prezentul articol poate fi aplicată și în cazul unei persoane aflate în întreținere care depune o cerere după ce, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), a consimțit la soluționarea cazului său în cadrul unei cereri făcute în numele său. În această situație, examinarea preliminară menționată la alineatul (3) din prezentul articol constă în a stabili dacă există fapte referitoare la situația persoanei aflate în întreținere care să justifice o cerere separată.

(7) În cazul în care, după **finalizarea procedurii aferente primei cereri în conformitate cu alineatul (2)**, persoana în cauză prezintă o nouă cerere de protecție internațională **care nu implică efectuarea de verificări suplimentare în conformitate cu prezentul articol** în același stat membru înainte de punerea în aplicare a deciziei de returnare, acel stat membru poate: [Am 113]

(a) face o excepție de la dreptul de a rămâne pe teritoriul statului membru cu condiția ca autoritatea decizională să se asigure că decizia de returnare nu va conduce la returnarea directă sau indirectă prin încălcarea obligațiilor internaționale și comunitare ale acelui stat membru; și/sau

(b) prevedea ca cererea să fie supusă procedurii de admisibilitate în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 30; și/sau

(c) prevedea accelerarea procedurii de examinare în conformitate cu articolul 28 alineatul (6) litera (i).

În cazurile menționate la primul paragraf literele (b) și (c), statele membre pot face o derogare de la termenele aplicabile în mod normal în cazul procedurilor de admisibilitate și/sau accelerate, în conformitate cu legislația internă.

(8) În cazul în care o persoană cu privire la care trebuie aplicată o decizie de transfer în sensul Regulamentului (UE) [nr. .../...] [Regulamentul Dublin] face declarații noi sau depune o cerere ulterioară în statul membru care efectuează transferul, aceste declarații sau cereri ulterioare se analizează de către statul membru responsabil, astfel cum se prevede în regulamentul respectiv, în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 35

Norme de procedură

(1) Statele membre se asigură că solicitanții de protecție internațională a căror cerere este supusă unei examinări preliminare în temeiul articolului 34 beneficiază de garanțiile prevăzute la articolul 11 alineatul (1).

(2) Statele membre pot adopta în legislația internă norme privind examinarea preliminară în temeiul articolului 34. Aceste norme pot, inter alia:

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (a) să îl oblige pe solicitantul respectiv să indice fapte și să aducă probe care să justifice o nouă procedură;
- (b) să permită efectuarea examinării preliminare numai pe baza datelor prezentate în scris, fără un interviu personal cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 34 alineatul (6).

Aceste norme nu trebuie să facă imposibil accesul solicitantului la o nouă procedură sau să ducă la anularea efectivă ori restrângerea drastică a accesului.

(3) Statele membre se asigură că:

- (a) solicitantul este informat în mod corespunzător despre rezultatul examinării preliminare și, în cazul în care cererea sa nu este examinată în continuare, despre motivele acestui fapt și posibilitățile de a intenta o cale de atac împotriva hotărârii sau de a cere revizuirea acesteia;
- (b) în cazul în care se aplică una dintre situațiile menționate la articolul 34 alineatul (3), autoritatea decizională examinează în continuare cererea ulterioară în conformitate cu dispozițiile din capitolul II cât mai curând posibil.

SECȚIUNEA V

Articolul 36

Proceduri la frontieră

(1) Statele membre pot prevedea proceduri, în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II, în vederea adoptării unei hotărâri la frontieră sau în zonele de tranzit ale statelor membre cu privire la:

(a) admisibilitatea unei cereri, **în sensul articolului 30**, în aceste locuri; și/sau [Am 89]

(b) fondul unei cereri privind o procedură accelerată în sensul articolului 28 alineatul (6).

(2) Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor prevăzute la alineatul (1), se ia o hotărâre într-un termen rezonabil. În cazul în care nu a fost luată o hotărâre în termen de patru săptămâni, solicitantului îi este permisă intrarea pe teritoriul statelor membre pentru ca cererea sa de azil să fie soluționată în conformitate cu celelalte dispoziții ale prezentei directive. **Menținerea solicitanților la frontiera statelor membre sau în zonele lor de tranzit este echivalentă unei rețineri, astfel cum este menționată la articolul 22.** [Am 90]

(3) În cazul unor sosiri implicând un număr mare de resortisanți ai unei țări terțe sau apatrizi care depun cereri de protecție internațională la frontieră sau într-o zonă de tranzit, care fac practic imposibilă aplicarea la fața locului a dispozițiilor de la alineatul (1), procedurile respective pot fi aplicate pe perioada în care acești resortisanți ai unei țări terțe sau apatrizi sunt cazați în mod normal în locurile din apropierea frontierei sau a zonei de tranzit.

SECȚIUNEA VI

Articolul 37

Conceptul de țară terță ■ sigură

■

(1) O țară terță poate fi considerată ca țară terță sigură numai în cazul în care **o persoană care solicită protecție internațională este tratată în țara respectivă în conformitate cu următoarele principii și condiții:**

- (a) **viața și libertatea solicitanților de azil nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un grup social sau opinii politice;**

Miercuri, 6 aprilie 2011

- (b) *nu există niciun risc de vătămări grave astfel cum se menționează în [Directiva .../.../UE] [Directiva privind standardele minime];*
 - (c) *principiul nereturnării este respectat în conformitate cu Convenția de la Geneva;*
 - (d) *interdicția expulzării, prevăzută de dreptul internațional, cu încălcarea dreptului de a nu fi torturat și supus unor tratamente crude, inumane sau degradante, este respectată și*
 - (e) *există posibilitatea de a solicita recunoașterea statutului de refugiat sau a unei alte forme de protecție complementară, comparabilă cu cea acordată în sensul Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime] și, în cazul în care unul dintre aceste statute este acordat, de a beneficia de protecție comparabilă cu cea acordată în sensul directivei respective;*
 - (f) *a ratificat și respectă dispozițiile Convenției de la Geneva fără nici un fel de limitări geografice;*
 - (g) *dispune de o procedură de azil prevăzută prin lege; și*
 - (h) *a fost desemnată ca atare de către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu alineatul (2).*
- (2) *Parlamentul European și Consiliul, acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă sau modifică o listă comună a țărilor terțe considerate țări terțe sigure în sensul alineatului (1).*
- (3) Statele membre interesate prevăd în legislația internă normele de punere în aplicare a dispozițiilor de la alineatul (1) și **norme care prevăd:**
- (a) *necesitatea existenței unei legături între solicitantul de protecție internațională și țara terță în cauză, în baza căreia ar fi rezonabil ca persoana respectivă să se ducă în țara respectivă;*
 - (b) *metodele prin care autoritățile competente se asigură că unei anumite țări sau unui anumit solicitant i se poate aplica conceptul de țară terță sigură. Aceste metode includ examinarea în fiecare caz a siguranței țării pentru un solicitant anume;*
 - (c) *norme conforme cu dreptul internațional, care permit o examinare individuală pentru a stabili dacă respectiva țară terță este sigură pentru un anumit solicitant, ceea ce, cel puțin, permite solicitantului să atace aplicarea conceptului de țară terță sigură pe motivul că țara terță nu este sigură în situația sa personală. De asemenea, i se permite solicitantului să pună în cauză existența unei legături între acesta și țara terță în conformitate cu punctul (a).*
- (4) Atunci când pun în aplicare o hotărâre ■ în temeiul prezentului articol, respectivele state membre ■ îl informează pe solicitant în mod corespunzător. ■
- (5) În cazul în care o țară terță sigură nu îl readmite pe solicitantul de azil, statele membre se asigură că i se dă acces la o procedură în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II.
- (6) *Statele membre nu fixează liste naționale ale țărilor de origine sigure sau liste naționale ale țărilor terțe sigure. [Am 91]*

Miercuri, 6 aprilie 2011

CAPITOLUL IV

PROCEDURI DE RETRAGERE A PROTECȚIEI INTERNAȚIONALE

Articolul 38

Retragerea protecției internaționale

Statele membre se asigură că examinarea în vederea retragerii protecției internaționale a unei anumite persoane poate începe atunci când apar elemente sau date noi care indică existența unor motive pentru reexaminarea validității protecției internaționale.

Articolul 39

Norme de procedură

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritatea competentă examinează retragerea protecției internaționale a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid în conformitate cu articolul 14 sau articolul 19 din Directiva [...] UE [Directiva privind standardele minime, persoana în cauză beneficiază de următoarele garanții:

- (a) este informată în scris că autoritatea competentă reexaminează îndeplinirea de către aceasta a condițiilor pentru obținerea protecției internaționale și despre motivele reexaminării și
- (b) i se dă posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu personal în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) litera (b) și cu articolele, 13, 14 și 15 sau printr-o declarație scrisă, motivele pentru care protecția internațională nu ar trebui să fie retrasă.

De asemenea, statele membre se asigură că, în cadrul acestei proceduri:

- (a) autoritatea competentă poate obține informații precise și actualizate cu privire la situația generală predominantă din țările de origine ale persoanelor în cauză din diverse surse, precum, după caz, ICONUR și Birou European de Sprijin pentru Azil și
 - (b) în cazul în care informațiile despre un anumit caz sunt obținute în scopul reexaminării protecției internaționale, acestea nu sunt obținute de la autorul (sau autorii) persecuției într-un mod care ar putea duce la informarea directă a acestuia (acestora) despre faptul că respectiva persoană este beneficiară de protecție internațională al cărui statut este în curs de reexaminare și nici nu periclitează integritatea fizică a acestuia și a persoanelor aflate în întreținerea sa sau libertatea și siguranța membrilor familiei sale care se află încă în țara de origine.
- (2) Statele membre se asigură că hotărârea autorității competente de a retrage protecția internațională este notificată în scris. Motivele în fapt și în drept trebuie să fie specificate în hotărâre, iar informațiile despre modul în care hotărârea poate fi contestată se comunică în scris.
- (3) Odată ce autoritatea competentă a luat hotărârea de retragere a protecției internaționale, articolul 18 alineatul (2), articolul 19 alineatul (1) și articolul 26 se aplică deopotrivă.

(4) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3) ale prezentului articol, statele membre pot hotărî ca protecția internațională să devină caducă din punct de vedere juridic în cazul în care beneficiarul de protecție internațională a renunțat în mod neechivoc la recunoașterea sa ca beneficiar de protecție internațională.

Miercuri, 6 aprilie 2011

CAPITOLUL V

PROCEDURI PRIVIND CĂILE DE ATAC

Articolul 40

Dreptul la o cale de atac efectivă

(1) Statele membre se asigură că solicitanții de protecție internațională au dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești, împotriva:

(a) unei hotărâri luate cu privire la cererea lor de protecție internațională, inclusiv o hotărâre:

(i) de a considera neîntemeiată o cerere cu privire la statutul de refugiat și/sau de protecție subsidiară;

(ii) de a considera inadmisibilă o cerere în temeiul articolului 30;

(iii) luată la frontieră sau în zonele de tranzit ale unui stat membru în conformitate cu articolul 36 alineatul (1);

(iv) de a nu efectua o examinare în temeiul articolului 37;

(b) refuzului de a redeschide examinarea unei cereri după încheierea sa în conformitate cu articolele 24 și 25;

(c) unei hotărâri de retragere a protecției internaționale în conformitate cu articolul 39.

(2) Statele membre se asigură că persoanele recunoscute de către autoritatea decizională ca fiind eligibile pentru protecția subsidiară au dreptul la o cale de atac efectivă astfel cum se menționează la alineatul (1), împotriva unei decizii de a considera o cerere neîntemeiată în ceea ce privește statutul de refugiat. Persoanei în cauză i se cuvin drepturile și beneficiile garantate beneficiarilor de protecție subsidiară în sensul Directivei [...]/UE [Directiva privind standardele minime] în așteptarea rezultatului procedurilor de apel.

(3) Statele membre se asigură că această cale de atac efectivă menționată la alineatul (1) prevede examinarea în totalitate atât a faptelor cât și a punctelor legii, inclusiv o revizuire ex nunc a necesităților de protecție internațională în sensul Directivei [...]/UE [Directiva privind standardele minime], cel puțin în cazul procedurilor de apel în fața unei instanțe de fond.

(4) Statele membre prevăd termene *minime* și alte norme necesare pentru exercitarea de către solicitant a dreptului său la o cale de atac efectivă în temeiul alineatului (1). [Am 92]

Statele membre stabilesc un termen minim de 45 de zile lucrătoare în care solicitanții își pot exercita dreptul la calea de atac efectivă. Pentru solicitanții care intră sub incidența procedurii accelerate menționate la articolul 28 alineatul (6), statele membre prevăd un termen minim de 30 de zile lucrătoare. Termenele nu împiedică sau îngreunează excesiv accesul solicitanților la o cale de atac efectivă în sensul alineatului (1). Statele membre pot, de asemenea, să prevadă o revizuire ex officio a deciziilor luate în temeiul articolului 36. [Am 93]

(5) Fără a aduce atingere alineatului (6), calea de atac efectivă prevăzută la prezentul articol alineatul (1) are ca efect permiterea rămânerii solicitanților în statul membru în cauză până la soluționarea căii de atac.

(6) În cazul unei decizii luate în cadrul unei proceduri accelerate în sensul articolului 28 alineatul (6) și a unei decizii de a considera o cerere inadmisibilă în sensul articolului 30 alineatul (2) litera (d) și **dacă, în acest caz**, dreptul de a rămâne în statul membru în cauză, în așteptarea soluționării, nu este prevăzut în legislația internă, o curte sau un tribunal are competența de a decide dacă solicitantul poate rămâne sau nu pe teritoriul statului membru, fie la cererea solicitantului în cauză, fie prin decizie proprie a acestuia. [Am 94]

Prezentul alineat nu se aplică procedurilor menționate la articolul 36.

Miercuri, 6 aprilie 2011

(7) Statele membre permit solicitantului să rămână pe teritoriul lor în așteptarea rezultatului procedurii menționate la alineatul (6). ***O excepție se poate face în cazul cererilor ulterioare care nu sunt supuse unei examinări suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 35, dacă se ia o decizie de returnare în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2008/115/CE, și în cazul hotărârilor în urma procedurii prevăzute la articolul 37, dacă există dispoziții legale în acest sens în statul membru în cauză. [Am 117]***

(8) Alineatele (5), (6) și (7) din prezentul articol nu aduc atingere articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul Dublin].

(9) Statele membre prevăd termene pentru examinarea de către instanța judecătorească, în temeiul alineatului (1), a hotărârii adoptate de autoritatea decizională.

(10) În cazul în care unui solicitant i s-a acordat un statut care îi conferă aceleași drepturi și avantaje în temeiul legislației interne și a Uniunii ca statutul de refugiat, în conformitate cu Directiva [...]/.../UE [Directiva privind standardele minime] se poate considera că solicitantul beneficiază de o cale de atac efectivă atunci când o instanță judecătorească hotărăște că respectiva cale de atac menționată la alineatul (1) este inadmisibilă sau nu are șanse de reușită din cauza interesului insuficient al solicitantului cu privire la continuarea procedurii.

(11) De asemenea, statele membre pot prevedea în legislația internă condițiile în care se poate presupune că un solicitant și-a retras implicit calea de atac prevăzută la alineatul (1) sau a renunțat implicit la aceasta, împreună cu normele privind procedura care trebuie urmată.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 41

Contestarea de către autoritățile publice

Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității autorităților publice de a contesta hotărârile administrative și/sau judiciare astfel cum prevede legislația internă.

Articolul 42

Confidențialitatea

Statele membre se asigură că autoritățile care pun în aplicare prezenta directivă au obligația de a respecta principiul confidențialității, astfel cum este definit de legislația internă, în legătură cu orice informații pe care le obțin în cadrul activității lor.

Articolul 43

Cooperare

Statele membre numesc fiecare un punct de contact național, ale cărui date de contact le transmit Comisiei. Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.

Statele membre, în colaborare cu Comisia, adoptă toate dispozițiile utile pentru a stabili cooperarea directă și un schimb de informații între autoritățile competente.

Articolul 44

Raportarea

Până la [...], Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și la costurile financiare pe care le implică și propune modificările necesare. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile **și datele financiare** utile pentru întocmirea raportului. După prezentarea raportului, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre cel puțin o la fiecare **doi ani**. [Am 95]

Miercuri, 6 aprilie 2011

Articolul 45

Transpunere

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor [...] până la [...] cel târziu. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 278 alineatul (3), până la ... ⁽¹⁾. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă. **[Am 96]**

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimiterile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

Statele membre îi comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern reglementate de prezenta directivă precum și un tabel de corespondență între acele dispoziții și prezenta directivă.

Articolul 46

Dispoziții tranzitorii

Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative prevăzute la articolul 45 primul paragraf cererilor de protecție internațională depuse după [...] și procedurilor de retragere a protecției internaționale începute după [...]. Cererile prezentate înainte de [...] și procedurile de retragere a statutului de refugiat începute înainte de [...] sunt reglementate de actele cu putere de lege, regulamentele și normele administrative în conformitate cu Directiva 2005/85/CE.

Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative prevăzute la articolul 45 al doilea paragraf cererilor de protecție internațională depuse după [...]. Cererile prezentate înainte de [...] sunt reglementate de actele cu putere de lege, regulamentele și normele administrative în conformitate cu Directiva 2005/85/CE.

Articolul 47

Abrogare

Directiva 2005/85/CE se abrogă începând cu [ziua următoare datei prevăzute la articolul 45 primul paragraf din prezenta directivă], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa II partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 48

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele [...] se aplică începând de la [ziua următoare datei prevăzute la articolul 45 primul paragraf].

⁽¹⁾ **Doi ani** de la data transunerii prezentei directive.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Articolul 49

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Definiția „autorității decizionale”

Atunci când pune în aplicare dispozițiile prezentei directive, Irlanda poate, în măsura în care dispozițiile secțiunii 17 alineatul (1) din Refugee Act 1996 (astfel cum a fost modificat) continuă să se aplice, să considere că:

- prin „autoritatea decizională” prevăzută la articolul 2 litera (f) din prezenta directivă se înțelege, în ceea ce privește examinarea al cărei scop este de a stabili dacă un solicitant ar trebui sau, după caz, nu ar trebui să fie declarat refugiat, Office of the Refugee Applications Commissioner și
- „hotărârile în primă instanță” prevăzute la articolul 2 litera (f) din prezenta directivă includ recomandările făcute de Refugee Applications Commissioner cu privire la faptul dacă un solicitant ar trebui sau, după caz, nu ar trebui să fie declarat refugiat.

Irlanda va notifica Comisiei orice modificare adusă dispozițiilor din secțiunea 17 alineatul (1) din Refugee Act 1996 (astfel cum a fost modificată).

■ [Am. 85]

ANEXA II

Partea A

Directivă abrogată

(în conformitate cu articolul 47)

Directiva 2005/85/CE a Consiliului

(JO L 326, 13.12.2005, p. 13)

Partea B

Termen de transpunere în dreptul intern

(în conformitate cu articolul 47)

Directiva	Termen de transpunere în dreptul intern
2005/85/CE	Primul termen: 1 decembrie 2007 Cel de-al doilea termen: 1 decembrie 2008

Miercuri, 6 aprilie 2011

ANEXA III

TABELUL DE CORESPONDENȚĂ ⁽¹⁾

Directiva 2005/85/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 litera (b)	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 litera (c)	Articolul 2 litera (c)
—	Articolul 2 litera (d)
Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2 litera (e)	Articolul 2 litera (f)
Articolul 2 litera (f)	Articolul 2 litera (g)
—	Articolul 2 litera (h)
—	Articolul 2 litera (i)
Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (j)
—	Articolul 2 litera (k)
—	Articolul 2 litera (l)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (m)
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (n)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (o)
Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (p)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (3)	—
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf	—
—	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (4)
—	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1)	—
—	Articolul 6 alineatul (1)
—	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (4)
—	Articolul 6 alineatul (5)

Miercuri, 6 aprilie 2011

Directiva 2005/85/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 6 alineatul (6)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 6 alineatul (7)
Articolul 6 alineatul (5)	—
—	Articolul 6 alineatul (8)
—	Articolul 6 alineatul (9)
—	Articolul 7 alineatele (1)- (3)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
—	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
—	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (2) litera (a)	Articolul 9 alineatul (3) litera (a)
Articolul 8 alineatul (2) litera (b)	Articolul 9 alineatul (3) litera (b)
Articolul 8 alineatul (2) litera (c)	Articolul 9 alineatul (3) litera (c)
—	Articolul 9 alineatul (3) litera (d)
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 8 alineatul (5)	Articolul 9 alineatul (5)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 10 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)
—	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 11	Articolul 12
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2) litera (a)	Articolul 13 alineatul (2) litera (a)
Articolul 12 alineatul (2) litera (b)	—
Articolul 12 alineatul (2) litera (c)	—
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (2) litera (b)
Articolul 12 alineatele (4)- (6)	Articolul 13 alineatele (3) – (5)
Articolul 13 alineatele (1) și (2)	Articolul 14 alineatele (1) și (2)
Articolul 13 alineatul (3) litera (a)	Articolul 14 alineatul (3) litera (a)
—	Articolul 14 alineatul (3) litera (b)
Articolul 13 alineatul (3) litera (b)	Articolul 14 alineatul (3) litera (c)
—	Articolul 14 alineatul (3) litera (d)
—	Articolul 14 alineatul (3) litera (e)

Miercuri, 6 aprilie 2011

Directiva 2005/85/CE	Prezenta directivă
Articolul 13 alineatul (4)	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (5)	—
—	Articolul 15
Articolul 14	—
—	Articolul 16
—	Articolul 17
Articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) primul paragraf	Articolul 18 alineatele (1), (2) și (3) primul paragraf
Articolul 15 alineatul (3) litera (a)	—
Articolul 15 alineatul (3) litera (b)	Articolul 18 alineatul (3) litera (a)
Articolul 15 alineatul (3) litera (c)	Articolul 18 alineatul (3) litera (b)
Articolul 15 alineatul (3) litera (d)	—
Articolul 15 alineatul (3) al doilea paragraf	—
—	Articolul 18 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 18 alineatul (4)
—	Articolul 18 alineatul (5)
Articolul 15 alineatul (5)	Articolul 18 alineatul (6)
Articolul 15 alineatul (6)	Articolul 18 alineatul (7)
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (2)
—	Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (4)
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 19 alineatul (4)
—	Articolul 20 alineatele (1) – (3)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (2) litera (a)	Articolul 21 alineatul (2) litera (a)
Articolul 17 alineatul (2) litera (b)	—
Articolul 17 alineatul (2) litera (c)	Articolul 21 alineatul (2) litera (b)
Articolul 17 alineatul (3)	—
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 21 alineatul (3)
—	Articolul 21 alineatul (4)
Articolul 17 alineatul (5)	Articolul 21 alineatul (5)
—	Articolul 21 alineatul (6)
Articolul 17 alineatul (6)	Articolul 21 alineatul (7)
Articolul 18	Articolul 22
Articolul 19	Articolul 23

Miercuri, 6 aprilie 2011

Directiva 2005/85/CE	Prezenta directivă
Articolul 20	Articolul 24
Articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 24 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (2)
—	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 21	Articolul 25
Articolul 22	Articolul 26
Articolul 23	Articolul 27
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 27 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 27 alineatul (2)
Articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf	—
—	Articolul 27 alineatul (3)
—	Articolul 27 alineatul (4)
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 27 alineatul (5)
Articolul 23 alineatul (4)	Articolul 27 alineatul (6)
Articolul 23 alineatul (4) litera (a)	Articolul 27 alineatul (6) litera (a)
Articolul 23 alineatul (4) litera (b)	—
Articolul 23 alineatul (4) litera (c) punctul (i)	Articolul 27 alineatul (6) litera (b)
Articolul 23 alineatul (4) litera (c) punctul (ii)	—
Articolul 23 alineatul (4) litera (d)	Articolul 27 alineatul (6) litera (c)
Articolul 23 alineatul (4) litera (e)	—
Articolul 23 alineatul (4) litera (f)	Articolul 27 alineatul (6) litera (d)
Articolul 23 alineatul (4) litera (g)	—
Articolul 23 alineatul (4) litera (h)	—
Articolul 23 alineatul (4) litera (i)	—
Articolul 23 alineatul (4) litera (j)	Articolul 27 alineatul (6) litera (f)
Articolul 23 alineatul (4) literele (k) - (n)	—
Articolul 23 alineatul (4) litera (o)	Articolul 27 alineatul (6) litera (e)
—	Articolul 27 alineatul (7)
—	Articolul 27 alineatul (8)
—	Articolul 27 alineatul (9)
—	Articolul 28
Articolul 24	—
Articolul 25	Articolul 29
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 29 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (2) literele (a) - (c)	Articolul 29 alineatul (2) literele (a) - (c)

Miercuri, 6 aprilie 2011

Directiva 2005/85/CE	Prezenta directivă
Articolul 25 alineatul (2) literele (d) și (e)	—
Articolul 25 alineatul (2) literele (f) și (g)	Articolul 29 alineatul (2) literele (d) și (e)
—	Articolul 30
Articolul 26	Articolul 31
Articolul 27	Articolul 32
Articolul 27 alineatul (1) litera (a)	Articolul 32 alineatul (1) litera (a)
—	Articolul 32 alineatul (1) litera (b)
Articolul 27 alineatul (1) literele (b) și (e)	Articolul 32 alineatul (1) literele (c) și (e)
Articolul 27 alineatele (2) - (5)	Articolul 32 alineatele (2) - (5)
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30	Articolul 33
Articolul 30 alineatele (2) - (4)	—
—	Articolul 33 alineatul (2)
Articolul 30 alineatul (5)	Articolul 33 alineatul (3)
Articolul 30 alineatul (6)	Articolul 33 alineatul (4)
Articolul 31	Articolul 34
Articolul 31 alineatul (2)	—
Articolul 31 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 32 alineatele (1) - (7)	Articolul 35 alineatele (1) - (7)
—	Articolul 35 alineatele (8) și (9)
Articolul 33	—
Articolul 34	Articolul 36
Articolul 34 alineatele (1) și (2) litera (a)	Articolul 36 alineatele (1) și (2) litera (a)
Articolul 34 alineatul (2) litera (b)	—
Articolul 34 alineatul (2) litera (c)	Articolul 36 alineatul (2) litera (b)
Articolul 34 alineatul (3) literele (a) și (b)	Articolul 36 alineatul (3) literele (a) și (b)
Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1) litera (a)
—	Articolul 37 alineatul (1) litera (b)
Articolul 35 alineatele (2) și (3) literele (a) - (f)	—
Articolul 35 alineatul (4)	Articolul 37 alineatul (2)
Articolul 35 alineatul 5	Articolul 37 alineatul (3)
Articolul 36 alineatele (1)-(2) litera (c)	Articolul 38 alineatele (1)-(2) litera (c)
Articolul 36 alineatul (2) litera (d)	—
Articolul 36 alineatul (3)	—

Miercuri, 6 aprilie 2011

Directiva 2005/85/CE	Prezenta directivă
Articolul 36 alineatul (4)	Articolul 38 alineatul (3)
Articolul 36 alineatul (5)	Articolul 38 alineatul (4)
Articolul 36 alineatul (6)	Articolul 38 alineatul (5)
Articolul 36 alineatul (7)	
Articolul 37	Articolul 39
Articolul 38	Articolul 40
Articolul 39	Articolul 41
Articolul 39 alineatul (1) litera (a)	Articolul 41 alineatul (1) litera (a)
—	Articolul 41 alineatul (1) litera (a) punctul (i)
Articolul 39 alineatul (1) litera (a) punctul (i)	Articolul 41 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)
Articolul 39 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)	Articolul 41 alineatul (1) litera (a) punctul (iii)
Articolul 39 alineatul (1) litera (a) punctul (iii)	—
Articolul 39 alineatul (1) litera (b)	Articolul 41 alineatul (1) litera (b)
Articolul 39 alineatul (1) literele (c) și (d)	—
Articolul 39 alineatul (1) litera (e)	Articolul 41 alineatul (1) litera (c)
—	Articolul 41 alineatele (2) și (3)
Articolul 39 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (4)
Articolul 39 alineatul (3)	—
—	Articolul 41 alineatele (5) – (8)
Articolul 39 alineatul (4)	Articolul 41 alineatul (9)
Articolul 39 alineatul (5)	Articolul 41 alineatul (10)
Articolul 39 alineatul (6)	Articolul 41 alineatul (11)
Articolul 40	Articolul 42
Articolul 41	Articolul 43
—	Articolul 44
Articolul 42	Articolul 45
Articolul 43	Articolul 46
Articolul 44	Articolul 47
—	Articolul 48
Articolul 45	Articolul 49
Articolul 46	Articolul 50
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	—
—	Anexa III
—	Anexa IV

(1) Tabelul de corespondență nu este actualizat.

Miercuri, 6 aprilie 2011

Statisticile europene privind turismul ***

P7_TA(2011)0137

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului referitor la statisticile europene privind turismul (COM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))

(2012/C 296 E/36)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0117),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 338 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0085/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere contribuțiile prezentate de Adunarea Republicii Portugalia și de Senatul Italiei cu privire la proiectul de act legislativ,
- având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea sa din 22 martie 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A7-0329/2010),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0063

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile europene referitoare la turism și de abrogare a Directivei 95/57/CE a Consiliului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 692/2011)

Miercuri, 6 aprilie 2011

Măsurile financiare comunitare privind punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și în domeniul dreptului mării *I**

P7_TA(2011)0138

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2006 al Consiliului de stabilire a măsurilor financiare comunitare privind punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și în domeniul dreptului mării (COM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))

(2012/C 296 E/37)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0145),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0107/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere contribuțiile prezentate de Adunarea Republicii Portugalia și de Senatul Italiei cu privire la proiectul de act legislativ,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 15 iulie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 11 martie 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0017/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale, poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 44, 11.2.2011, p. 171.

Miercuri, 6 aprilie 2011

P7_TC1-COD(2010)0080

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2006 al Consiliului de stabilire a măsurilor financiare comunitare privind punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și în domeniul dreptului mării

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 693/2011)

Pescuit - măsuri tehnice tranzitorii *I**

P7_TA(2011)0139

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1288/2009 al Consiliului de stabilire a unor măsuri tehnice tranzitorii pentru perioada 1 ianuarie 2010-30 iunie 2011 (COM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))

(2012/C 296 E/38)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0488),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0282/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 19 ianuarie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 9 martie 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0024/2011),
1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 84, 17.3.2011, p. 47.

Miercuri, 6 aprilie 2011

P7_TC1-COD(2010)0255

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 850/98 al Consiliului pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine și a Regulamentului (CE) nr. 1288/2009 al Consiliului de stabilire a unor măsuri tehnice tranzitorii pentru perioada 1 ianuarie 2010-30 iunie 2011

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 579/2011)

Estimarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar 2012 - Secțiunea I - Parlamentul

P7_TA(2011)0140

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2012 (2011/2018(BUD))

(2012/C 296 E/39)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolul 31,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la orientările pentru procedura bugetară 2012 – secțiunile I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX și X ⁽³⁾,
- având în vedere raportul prezentat Biroului de către Secretarul General privind proiectul preliminar de estimare a bugetului Parlamentului pentru exercițiul financiar 2012,
- având în vedere proiectul preliminar de estimare a bugetului întocmit de Birou la 23 martie 2011 în conformitate cu articolul 23 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Parlamentului,
- având în vedere proiectul de estimare a bugetului întocmit de Comisia pentru bugete în conformitate cu articolul 79 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Parlamentului,
- având în vedere articolul 79 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0087/2011),
- A. întrucât situația financiară, economică și socială actuală din Uniune obligă instituțiile să acționeze la un nivel de calitate și eficiență adecvat și să aplice proceduri de gestiune stricte prin care să se realizeze economii; consideră că ar trebui să se realizeze astfel de economii și la liniile bugetare care vizează deputații în Parlamentul European;

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0088.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- B. întrucât instituțiilor ar trebui să li se pună la dispoziție resurse suficiente, deși în actualul context economic resursele ar trebui gestionate cu strictețe și eficiență;
- C. întrucât este foarte oportun ca Biroul și Comisia pentru bugete să își continue cooperarea consolidată pe întreg parcursul procedurii bugetare anuale, în temeiul articolelor 23 și 79 din Regulamentul de procedură al Parlamentului care prevede că Biroul este responsabil pentru adoptarea deciziilor de ordin financiar, organizatoric și administrativ privind organizarea internă a Parlamentului, precum și pentru elaborarea proiectului preliminar de estimare a bugetului Parlamentului, iar Comisia pentru bugete este responsabilă pentru informarea plenului cu privire la estimarea bugetului Parlamentului în cadrul procedurii anuale;
- D. întrucât prerogativele plenului de adoptare a estimării și a bugetului final vor fi menținute integral în conformitate cu Tratatul și cu Regulamentul de procedură;
- E. întrucât, în 15 și 22 martie 2011, a avut loc o reuniune de conciliere preliminară între delegațiile Biroului și Comisiei pentru bugete;
- F. întrucât, într-o scrisoare recentă, comisarul responsabil de buget a invitat toate instituțiile să depună toate eforturile posibile în vederea limitării cheltuielilor atunci când pregătesc estimarea cheltuielilor proprii pentru proiectul de buget 2012,

Cadrul general și bugetul total

1. salută buna cooperare de până acum dintre Birou și Comisia pentru bugete din cadrul procedurii bugetare actuale și acordul la care Biroul și Comisia pentru bugete au ajuns în cursul reuniunii de conciliere preliminară din 22 martie 2011;
2. constată că nivelul proiectului preliminar de estimare a bugetului 2012, în forma propusă Biroului de către Secretarul General, se ridică la 1 773 560 543 EUR, reprezentând 20,26 % din rubrica 5 din cadrul financiar multianual (CFM); observă că majorarea propusă este de 5,20 % peste bugetul 2011;
3. salută faptul că, în ședința sa din 23 martie 2011 de după reuniunea de conciliere preliminară cu Comisia pentru bugete, Biroul a decis să adopte proiectul preliminar de estimare pentru bugetul 2012 cu reduceri față de proiectul preliminar de estimare avut inițial în vedere; confirmă propunerea Biroului și stabilește nivelul general al estimărilor preliminare pentru 2012 la 1 724 575 043 EUR, ceea ce reprezintă 19,70 % din rubrica 5 din CFM; observă că majorarea propusă este de 2,30 % peste bugetul 2011;
4. solicită o revizuire pe termen lung a bugetului Parlamentului; solicită să se identifice potențiale economii ce se pot realiza în viitor pentru a reduce costurile și pentru a crea resurse pentru funcționarea pe termen lung a Parlamentului ca parte a autorității legislative;
5. reafirmă faptul că, în contextul situației economice și bugetare dificile din statele membre, Parlamentul ar trebui să facă dovadă de responsabilitate și austeritate bugetară, rămânând sub rata actuală a inflației ⁽¹⁾; consideră că, conform procedurii interinstituționale, necesitățile legate de extindere ar trebui integrate fie printr-o scrisoare rectificativă, fie printr-un buget rectificativ; menționează faptul că necesitățile legate de cei 18 deputați noi în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona vor fi integrate, de asemenea, fie printr-o scrisoare rectificativă, fie printr-un buget rectificativ;
6. în plus, solicită administrației să prezinte o evaluare obiectivă a bugetului Parlamentului pentru a identifica în întreg bugetul modalități de a realiza economii și să prezinte această evaluare Comisiei pentru bugete, în timp util, înainte de încheierea procedurii bugetare;
7. reamintește că plafonul rubricii 5 din CFM pentru bugetul Uniunii în 2012 este de 8 754 milioane EUR;

⁽¹⁾ Comunicatul de presă al Eurostat 41/2011, 16 martie 2011.

Miercuri, 6 aprilie 2011

8. consideră că Parlamentul și celelalte instituții ar trebui să dea dovadă de responsabilitate bugetară și austeritate în contextul crizei economice și al dificultăților majore legate de datoria publică și de moderație într-o perioadă caracterizată de eforturi continue de consolidare a bugetelor naționale, fără a submina obiectivul de excelență legislativă;

Aspecte specifice

9. încurajează Biroul să aplice o abordare strictă în ceea ce privește gestionarea resurselor umane înainte de înființarea de noi posturi în Parlament;

10. consideră că eforturile continue de modernizare și raționalizare a administrației și propunerile pentru 2012 ar trebui să contribuie la reducerea cantității de servicii externe și așteaptă să se realizeze economii semnificative din acest punct de vedere, pentru a ajunge la un nivel al cheltuielilor comparabil cel puțin cu nivelul din 2010;

11. salută propunerea Secretarului General de a continua implementarea politicii de mediu a Parlamentului, de a demara o campanie de informare, de a oferi sprijin pentru strategia multianuală în materie de TIC și de a continua modernizarea și raționalizarea administrației;

12. consideră că eforturile de a moderniza și de a raționaliza administrația trebuie să includă și securitatea Parlamentului; solicită înscrierea în rezervă a sumei de 3 milioane EUR, care va fi eliberată la prezentarea unui concept viabil de plan de îmbunătățiri și costuri; reamintește că, așa cum se precizează în rezoluția sa din 9 martie 2011 menționată mai sus, ar trebui să se efectueze o analiză riguroasă pentru a se găsi stabili dacă poate fi găsit un echilibru mai adecvat între dreptul de acces al cetățenilor europeni pentru a se întâlni cu reprezentanții lor de la nivel european și nevoia urgentă de a asigura securitatea persoanelor care lucrează în cadrul instituțiilor; solicită Secretarului General să prezinte un raport în acest sens până la 30 iunie 2011;

13. reamintește importanța tuturor aspectelor menționate în orientările pentru bugetul 2012, cum ar fi modernizarea sistemelor informatice, inclusiv a strategiei digitale privind instrumentele Web 2.0 și rețelele de socializare, sistemul informatic „dematerializat” (cloud computing) și Wifi, politica de informare și comunicare, sistemul de gestionare a cunoștințelor, traducerea și interpretarea, politica de mediu și EMAS și politicile de nediscriminare activă;

14. consideră că în execuția bugetului 2012 ar trebui să se realizeze economii suplimentare prin reducerea consumului de apă, electricitate și hârtie și că ar trebui să se depună eforturi pentru a reduce costurile de transport aferente misiunilor și deplasărilor oficiale;

15. subliniază că este nevoie ca cetățenii europeni să fie informați în mod constant și egal și solicită administrației sale să monitorizeze constant locațiile existente și potențiale pentru birourile sale de informare, în special acolo unde nu se plătește chirie;

16. solicită o examinare riguroasă a legăturilor existente între Parlamentul European și parlamentele naționale pentru a se găsi modalități de îmbunătățire a contactelor sectoriale dintre comisiile parlamentare din cadrul Parlamentului European și cele din statele membre, astfel încât să se pună bazele unui dialog mai substanțial și mai satisfăcător;

Clădiri în construcție

17. își reiterează poziția exprimată în rezoluția sa din 9 martie 2011 menționată mai sus; consideră că plățile anticipate, realizate în vederea reducerii costurilor de finanțare, se numără în continuare printre prioritățile-cheie pentru viitor; solicită, în acest context, o utilizare optimă a resurselor bugetare și elaborarea unei strategii pe termen mediu și lung vizând găsirea unei soluții optime și ținând seama de necesitatea de a evalua diferitele opțiuni și posibilități alternative de finanțare, cu respectarea principiilor transparenței și bunei gestiuni financiare;

Miercuri, 6 aprilie 2011

18. reiterează că Parlamentul European va lua în considerare posibilitatea acordării unor fonduri suplimentare numai (1) pe baza informațiilor necesare referitoare la cuantumul și sursele mijloacelor de finanțare prevăzute, (2) pe baza informațiilor suplimentare referitoare la implicațiile juridice și (3) cu condiția ca toate deciziile privind proiectul să fie adoptate în cadrul unei proceduri corespunzătoare care să asigure o dezbatere deschisă și transparentă; ia act de costul total estimat al înființării Casei istoriei europene, de costurile estimate de funcționare și de necesitățile de personal; solicită Biroului să reducă costurile estimate de funcționare; solicită, pentru a menține un dialog transparent și fructuos cu părțile implicate, să i se prezinte un plan de afaceri care să prevadă strategia de afaceri pe termen lung privind Casa istoriei europene și cere să fie informat cât mai curând posibil cu privire la proiectul de construcție în conformitate cu articolul 179 alineatul (3) din Regulamentul financiar; propune constituirea unei rezerve de 2 milioane EUR până la primirea planului de afaceri menționat;

19. nu sprijină înființarea în această etapă a unei linii bugetare noi special pentru Casa istoriei europene; prin urmare, solicită ca suma de 1 milion EUR alocată noului post 3247 – Casa istoriei europene să fie transferată la capitolul 10 1 – Rezervă pentru cheltuieli neprevăzute; consideră totuși că orice acțiune de înființare a unei astfel de linii ar trebui să treacă printr-o procedură transparentă și ar trebui aprobată de autoritatea bugetară;

Considerații finale

20. adoptă estimarea bugetului pentru exercițiul financiar 2012 și reamintește că Parlamentul va adopta o poziție cu privire la proiectul de buget, astfel cum a fost modificat de Consiliu, în octombrie 2011 în conformitate cu procedura prevăzută în tratat;

*

* *

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta rezoluție și estimarea bugetului.

Joi, 7 aprilie 2011

Vaccinarea împotriva febrei catarale ovine *I**

P7_TA(2011)0147

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2000/75/CE privind vaccinarea împotriva febrei catarale ovine (COM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))

(2012/C 296 E/40)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0666),
 - având în vedere scrisoarea Consiliului din 26 ianuarie 2011, prin care Consiliul a declarat că ar trebui modificat temeiul juridic și a solicitat Parlamentului European să adopte o poziție privind propunerea Comisiei în temeiul articolului 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (05499/2011 - C7-0032/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 15 martie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind cererea de modificarea a temeiului juridic,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0121/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale, poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

Joi, 7 aprilie 2011

P7_TC1-COD(2010)0326

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 aprilie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2000/75/CE privind vaccinarea împotriva febrei catarale ovine

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene **și, în special, articolul 43 alineatul (2),**

I

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine ⁽³⁾ prevede norme de control și măsuri de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine, inclusiv norme referitoare la instituirea zonelor de protecție și supraveghere și la utilizarea vaccinurilor împotriva febrei catarale ovine.
- (2) În trecut, în Uniune s-au înregistrat numai focare sporadice de anumite serotipuri ale virusului febrei catarale ovine. Focarele au apărut, în principal, în părți din sudul Uniunii. Cu toate acestea, după adoptarea Directivei 2000/75/CE, și, în special, după introducerea în Uniune a serotipurilor virusului febrei catarale ovine 1 și 8 în anii 2006 și 2007, virusul febrei catarale ovine s-a răspândit pe o scară mai largă în Uniune, existând posibilitatea de a deveni endemic în anumite zone. Prin urmare, controlul răspândirii acestui virus a devenit dificil.
- (3) Normele de vaccinare împotriva febrei catarale ovine prevăzute în Directiva 2000/75/CE se bazează pe experiența utilizării așa-numitelor „vaccinuri vii modificate” sau „vaccinuri vii atenuate” care erau unicele vaccinuri disponibile în momentul adoptării directivei menționate anterior. Utilizarea acestor vaccinuri poate duce la o circulație locală nedorită a virusului vaccinal și la animalele nevaccinate.
- (4) În ultimii ani, ca rezultat al noilor tehnologii, au devenit disponibile „vaccinurile inactivate” împotriva febrei catarale ovine, care nu prezintă acest risc pentru animalele nevaccinate. Utilizarea extensivă a acestor vaccinuri pe parcursul campaniei de vaccinare din anii 2008 și 2009 a dus la o îmbunătățire semnificativă a situației sanitare. În momentul de față, este în general acceptat faptul că vaccinarea cu vaccinuri inactivate este instrumentul preferat pentru controlul febrei catarale ovine și pentru prevenirea bolii clinice în Uniune.
- (5) În vederea asigurării unui mai bun control al răspândirii virusului febrei catarale ovine și a reducerii impactului negativ pe care această boală îl are asupra sectorului agricol, este necesar să se modifice normele actuale de vaccinare prevăzute de Directiva 2000/75/CE, pentru a ține cont de evoluțiile tehnologice recente în materie de producere a vaccinurilor.
- (6) **Pentru ca noile norme să se poată aplica sezonului de vaccinare 2011, directiva ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.**
- (7) Modificările prevăzute de prezenta directivă ar trebui să mărească gradul de flexibilitate al normelor privind vaccinarea și ar trebui totodată să țină cont că, în momentul de față, sunt disponibile vaccinurile inactivate, care pot fi deopotrivă folosite cu succes în afara zonelor care fac obiectul restricțiilor referitoare la circulația animalelor.

⁽¹⁾ Avizul din 15.3.2011 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 7 aprilie 2011.

⁽³⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 74.

Joi, 7 aprilie 2011

- (8) În plus, nu ar trebui exclusă utilizarea vaccinurilor vii atenuate cu condiția luării de măsuri de precauție adecvate, întrucât folosirea acestora ar putea fi în continuare necesară în anumite circumstanțe, cum ar fi după introducerea unui nou serotip de virus al febrei catarale ovine împotriva căruia nu pot fi disponibile vaccinuri inactivate.
- (9) Prin urmare, Directiva 2000/75/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2000/75/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, se adaugă următoarea literă:

„(j) «vaccinuri vii atenuate»: vaccinuri produse prin adaptarea izolatelor sălbatice ale virusului febrei catarale ovine prin intermediul unor pasaje repetate în culturi de țesut sau în ouă embrionate de găină.”.

2. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate decide să autorizeze utilizarea de vaccinuri împotriva febrei catarale ovine cu condiția ca:

- (a) o astfel de decizie să se bazeze pe rezultatul unei evaluări a riscului specific realizată de autoritatea competentă;
- (b) Comisia să fie informată înainte de realizarea vaccinării.

(2) Atunci când se utilizează vaccinuri vii atenuate, statele membre se asigură că autoritatea competentă stabilește:

- (a) o zonă de protecție care include cel puțin zona de vaccinare;
- (b) o zonă de supraveghere care se compune dintr-o parte din teritoriul Uniunii care se întinde cel puțin 50 de kilometri dincolo de limitele zonei de protecție.”.

3. La articolul 6 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) pune în aplicare dispozițiile luate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2), în special în ceea ce privește inițierea unui eventual program de vaccinare sau a oricăror altor măsuri alternative;”.

4. La articolul 8 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) zona de supraveghere se compune dintr-o parte din teritoriul Uniunii care se întinde cel puțin 50 kilometri dincolo de limitele zonei de protecție și în care nu s-a efectuat nicio vaccinare împotriva febrei catarale ovine cu vaccinuri vii atenuate, în cursul ultimelor 12 luni.”.

5. La articolul 10, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. interzicerea oricărei vaccinări împotriva febrei catarale ovine cu vaccinuri vii atenuate.”.

Joi, 7 aprilie 2011

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică până cel târziu la **30 iunie 2011** actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre transmit de îndată Comisiei textele acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între acestea și prezenta directivă..

Statele membre aplică aceste acte **de la 1 iulie 2011 cel târziu**.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în **ziua următoare** publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2012/C 296 E/16	Revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea estică Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea estică	105
2012/C 296 E/17	Revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea sudică Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea sudică	114
2012/C 296 E/18	Utilizarea violenței sexuale în conflictele din Africa de Nord și Orientul Mijlociu Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la utilizarea violenței sexuale în conflictele din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu	126
2012/C 296 E/19	Raportul anual al BEI pentru 2009 Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la Raportul anual al Băncii Europene de Investiții pentru 2009 (2010/2248(INI))	130
2012/C 296 E/20	Cazul lui Ai Weiwei în China Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la cazul lui Ai Weiwei	137
2012/C 296 E/21	Interzicerea alegerilor pentru guvernul tibetan aflat în exil în Nepal Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la interzicerea desfășurării alegerilor pentru un guvern al Tibetului în exil în Nepal	138
2012/C 296 E/22	Zimbabwe Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la Zimbabwe	140

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Măști, 5 aprilie 2011

2012/C 296 E/23	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Polonia - Podkarpackie - fabricarea de mașini Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/013 PL/Podkarpackie – mașini, Polonia) (COM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))	144
	ANEXĂ	146
2012/C 296 E/24	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Republica Cehă - UNILEVER Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/010 CZ/Unilever din Republica Cehă) (COM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))	146
	ANEXĂ	148

2012/C 296 E/25	Produce și tehnologii cu dublă utilizare ***I Amendamentele Parlamentului European adoptate la 5 aprilie 2011 la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1334/2000 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))	148
2012/C 296 E/26	Creditele la export care beneficiază de sprijin public ***I Amendamentele Parlamentului European adoptate la 5 aprilie 2011 la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de sprijin public (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))	165
Miercuri, 6 aprilie 2011		
2012/C 296 E/27	Proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 - Secțiunea III - Comisia Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))	172
2012/C 296 E/28	Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE - Inundațiile din 2010 din Polonia, Slovacia, Ungaria, Republica Cehă, Croația și România Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))	173
	ANEXĂ	174
2012/C 296 E/29	Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului între CE și Uniunea Comorelor *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului între Comunitatea Europeană și Uniunea Comorelor (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))	174
2012/C 296 E/30	Mecanismul de soluționare a litigiilor din cadrul Acordului euro-mediteranean de asociere între CE și Iordania *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de încheiere a unui Acord sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Hașemit al Iordaniei de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))	175
2012/C 296 E/31	Acordul UE - Maroc privind instituirea unui mecanism de soluționare a litigiilor *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de încheiere a unui Acord între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))	176
2012/C 296 E/32	Mecanismul de soluționare a litigiilor din cadrul Acordului euro-mediteranean de asociere între CE și Egipt*** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de încheiere a unui Acord sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Republica Arabă Egipt de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))	176

2012/C 296 E/33	Participarea Ucrainei la programele Uniunii *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea protocolului la Acordul de parteneriat și cooperare de instituire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, referitor la un acord-cadru între Uniunea Europeană și Ucraina privind principiile generale de participare a Ucrainei la programele Uniunii (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))	177
2012/C 296 E/34	Importurile provenite din Groenlanda de produse pescărești ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de stabilire a normelor privind importurile în Uniunea Europeană provenite din Groenlanda de produse pescărești, moluște bivalve vii, echinoderme, tunicate, gasteropode marine și subproduse ale acestora (COM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))	178
	P7_TC1-COD(2010)0097 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor privind importurile în Uniunea Europeană provenite din Groenlanda de produse pescărești, moluște bivalve vii, echinoderme, tunicate, gasteropode marine și subproduse ale acestora [Am 1] ⁽¹⁾	179
2012/C 296 E/35	Acordarea și retragerea protecției internaționale ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))	184
	P7_TC1-COD(2009)0165 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare)	185
	ANEXA I	216
	ANEXA II	216
	ANEXA III	217
2012/C 296 E/36	Statisticile europene privind turismul *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului referitor la statisticile europene privind turismul (COM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))	223
	P7_TC1-COD(2010)0063 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile europene referitoare la turism și de abrogare a Directivei 95/57/CE a Consiliului	223
2012/C 296 E/37	Măsurile financiare comunitare privind punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și în domeniul dreptului mării ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2006 al Consiliului de stabilire a măsurilor financiare comunitare privind punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și în domeniul dreptului mării (COM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))	224

P7_TC1-COD(2010)0080

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2006 al Consiliului de stabilire a măsurilor financiare comunitare privind punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și în domeniul dreptului mării 225

2012/C 296 E/38

Pescuit - măsuri tehnice tranzitorii ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1288/2009 al Consiliului de stabilire a unor măsuri tehnice tranzitorii pentru perioada 1 ianuarie 2010-30 iunie 2011 (COM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD)) 225

P7_TC1-COD(2010)0255

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 850/98 al Consiliului pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puieului de organisme marine și a Regulamentului (CE) nr. 1288/2009 al Consiliului de stabilire a unor măsuri tehnice tranzitorii pentru perioada 1 ianuarie 2010-30 iunie 2011 226

2012/C 296 E/39

Estimarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar 2012 - Secțiunea I - Parlamentul

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2012 (2011/2018(BUD)) 226

Joi, 7 aprilie 2011

2012/C 296 E/40

Vaccinarea împotriva febrei catarale ovine ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2000/75/CE privind vaccinarea împotriva febrei catarale ovine (COM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD)) 230

P7_TC1-COD(2010)0326

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 7 aprilie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2000/75/CE privind vaccinarea împotriva febrei catarale ovine 231

Legenda simbolurilor utilizate

*	procedura de consultare
**I	procedura de cooperare, prima lectură
**II	procedura de cooperare, a doua lectură
***	procedura de aviz conform
***I	procedura de codecizie, prima lectură
***II	procedura de codecizie, a doua lectură
***III	procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ▮.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

